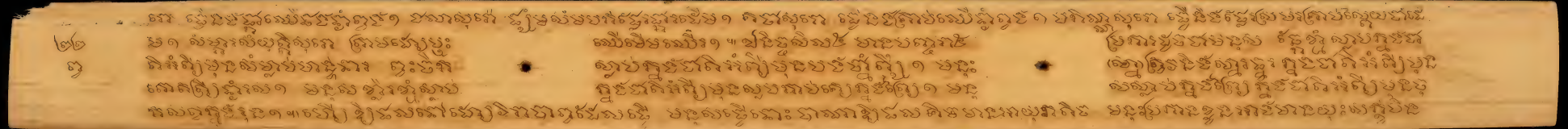

B.01.06.01.Ⅲ.6

FEMC
236.237

អានិសង្សបង្សុកូលត្រូវអង្គភាព

ក្បួនទី២

6

៙ព្រះអង្គិសង្ឃសព្វសុត្ត អដ្ឋកថា ផ្ទួ១ ៕

៙ព្រះអង្គិសង្ឃសព្វសុត្ត អដ្ឋកថា បាឡី សព្វសុត្តផ្ទួកា
១ ជិតានអំពីរ ជបសិក្ខាបទ្ទុជើមខ្សែរ សិលខង្គឹមប
សំរ័ប្ផ សំប កិសារ ខ្ញុំព្រោ សព្វសុត ១ ផ្លាប់ ដុកិត
រ័ជជ័ គៅមុកនិងបាន សម្លា គញ្ញ សំម្លា ត ជំ ពញ ជ
បច្ចុយោបោកន្ត ៕ ញ្ញាញ្ញុំ ព្រះតបោរា បោត្រៀ ៕ អក្សរខ្ញុំដ៏ឋចាក់ព្រោះដម្លែប ពុំដូចចិនកាប់ស្លៀ ។ៗៗៗ

ះ ជយោពុទ្ធាយ ឯកោឥសិស្សគ្រោគិរគោ អរហាតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ ពុទ្ធីដឹងខ្លួនយ៉ាង ជាច្រើនសែនរំ តណ្ហាចិ ដំបូងដឹងគំយាង ជាច្រើនសែនរំ ត
ណ្ហាចិ ដំបំដឹងគំយាង ជាច្រើនសែនរំ តណ្ហាចិ ។ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្សុ ដឹងក្នុងស — ព្រះពុទ្ធដ៏ជាទីរំលុះថ័យសំរេចព្រះជី
ព្យាកតែព្រះជម្ពូទ្វីបព្រះជម្ពូរ ព្រះរី យសជ័យរំលុះផង់ ។ ឥតិបិសោភគវា អរហំស ម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតេ
តាលោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារ ថី សត្ថាទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ៩ យាសឡឹបិណោ ទីរពោធិព្រឹក្សរាំ ល
សៅរិ៍បារមី សព្វាដ៏ជាតជិអនន្តញាណញ្ញោយានុកខ័ពំ បងយានិពុទ្ធ ២ ដឹងគំយាងជាច្រើនសែនអំតណ្ហាចិ លេងពុទ្ធ អពិតា ជលេងពុទ្ធ

១
កិ

អនាគតា បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ភាទបំ
សុំវរុត្តមំ ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ ៕ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ
ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូ ហីតិ ៕ អដ្ឋង្គិកោ អរិយបថោ ជនានំ មោក្ខប្ប វេសាយ ឧជុ្ជមគ្គោ ធម្មោ អយំ សន្តិករោ
ណោ បណោតោ និយ្យានិកោ បនមាមិ ធម្មំ ២. ឋិខត្តុំយាទនិញ្ញុំសារឃាំតដ្ឋាតិ យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា បច្ចុប្ប
ន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ ធម្មេ

យោខលិតោនោសោធម្មោ ខមតុតំមមំ ។ សុប្បតិបន្នោភគវតោ សាវកសំឃោ ឧជុប្បតិបន្នោភគវតោ សាវកសំឃោ ញាយប្បតិបន្នោភគវតោ សា
វកសំឃោ សាមីចិប្បតិបន្នោភគវតោ សាវកសំឃោ យទិទំចត្តារិបុរិសយុគានិ អ ដ្ឋបុរិសបុគ្គលា ឯសភគវតោ សា
វកសំឃោអាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិនេយ្យោអញ្ជលីករណីយោ អនុត្តរំបុញ្ញ ក្ខេត្តំលោកស្សាតិ ។ សំឃោវិសុទ្ធោ វរទក្ខិ
ណេយ្យោ សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ គុណេហិនេកេហិសមិទ្ធិបត្តោ អនាសវោតំ បណមាមិសំឃំ ។ ជីវិតំយាវនិព្វានំ សរ
ណំគច្ឆាមិ យេចសំឃាអតីតាចយេចសំឃាអនាគតា បច្ចុប្បន្នាចយេសំឃា អហំវន្ទាមិសព្វទា នត្ថិមេសរណំអញ្ញំ សំឃោមេសរណំវរំ

ខ្ញ

តេងសង្ខេបដែងយោគ្គិ មេឋយមគ្គុំ ឧគ្គហខ្វេងខេត្តេង សំយរ តាក្ខុំ ខែងាតាវ សំយោយោខាសិកោងោសោវ យោខ ពុតាវនាំ ។ ងង

ស៊ែប្រាជាសេងគ្គីយជាវ គីតិបំ ៕ ចំនង ព្រះចំហាតវុត្តិះ សោតាគាថា បួព្រះដ៏ងាង បុងនោះ អរបរ ព្រះអង្គការងាប់ឃ្លាង

ង្កូទកងការប្អូដៀសង្គ្រាបក បើ្យ ក្រទងក្រុសង្កុទងាង ជិងត្រើង សការះដាខសេះ សង្ឃូសង្គ្រង ព្រះអង្គឈ្មូងយ៉ុនសៈ

តៅ្យសេងគ្គិងង្ខ តៅ្យព្រះអជ៍ឍជៈ កុំមាងគ្គិខបរិត ស៊ែប្រស៊ែប្រុសឧុះជាត្រែង ខិង្ខា ជរាសាសំឃ្លេង្គ ព្រះអង្គប្រែកាប់តៅ្យ

ខិង ៣ ៨ ជរាសា ១៥ សុគតោ ព្រះអង្គ ឞះបង់ទូរព្រាល្ញសំប្លាគិ ប្រពុងតុង បើ្យ ចេញ្យសាងព្រះបរមី្យតៅ្យង្គ្យា សោការិខ្ង ។ ព្រះអង្គត្តិះ

ចុះល សឹងក្ដីទលោកភ្នាក់ៗ ក៏ ខ្លួនទេវតាក្ដីទល់ ខាងលោកក្ដី ទិកាសលោក ។ អង្គុយទេវតាទាំងទូលព្រះអង្គ ព្រះអង្គប្រទានសត្វ រាជ្យ ក្រុង បៀន ក្រុងសត្វ

តោកាលនោះ ឆ្នាំ ៨ សត្វនោះបង្គំហ្វាក់ ព្រះអង្គជាក្រុងប្រើបុណ្យនេះការ ដឹងដ៏ល្អ ឆ្នាំហ្នឹង ពុទ្ធោ ព្រះអង្គព្រះដ៏ដ៏ទៃ

ល្បងដង ឆ្នាំពុទ្ធ ដ៏ហាងព្រះពុទ្ធពោធិ ហើយ ភិតភ័យ ព្រះអង្គទ្រង់ញៀកញាណ ជង្គឹះលោកប្រើលោកក្ដី ក្តីះ បៀង បំពេញ

ជំនួន បិតតដល ដំណ សត្វឆ្នាំហ្នឹង ពុំញៀកញ្ញ យោគ្នា ហ៊ឺព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ឆាយការ អង្គុះ ញាណ / ខាងព្រះញាណរាប់ជិងបាង

ការព្រុកនោះដាំ ការប្រព្រឹត្ត ឥដ៏ ខ្លួនជ្រុះ ក្តីបលោក សង្ឃឹមនេះ ព្រះអង្គពុទ្ធដ៏ទុំសៀងពៅព្រះខុសក្រួស នៅយោគ ព្រះអង្គ ការចេះ ការ ព្រះការនិការ

៣
ខ

៚ ចបលោកា ក្រោកបីស្រុកកស់ជាងមា មហាគិ ដ៏ជ្រៃង ខរពេញដំដួងរប ក្រោយដើមពោធិ៍ ដ៏ប្រសើរ អនគ្គ បារមីព្រះជោ្យ ចប់×ទេវព្វាតា ឯទ្រង់ទេវព្វា [illegible]

អហំ វ៉ា ខ្ញុំ វន្ទាមិ ក្រាបថ្វាយបង្គំ ក្នុងព្រះអង្គ នោះបុះ ត្បៀតជិតគ្នា យោន ដ៏រាប់ ជិ ពាន្ធី ដែលព្រះជិនញ្ញាណ សរសើរ ជាងទៅ

គន្ថាមិ ដែលក្នុងព្រះពុទ្ធជាអង្គ អហំ វិបស្សនាខ្ញុំ ពាធិមិ តែងប្រើការដ៏ខ្ពស់ យេវ ពុទ្ធា ឃើញព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ឃើញ អតិ

គារវ គរុដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ យេវ ពុទ្ធា ឃើញព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ឃើញ អាការគារវ ក្រាបលើ ឃើញខ្ពង់ខ្ពស់ យេវ ពុទ្ធា ឃើញព្រះអង្គទ្រង់ឃើញ

អាការ បង្គំបង្គុំ ព្រះភគវន្ត បង្គុំបង្គំ អហំ វ៉ា ខ្ញុំ ធម្មាមិ ក្រាបថ្វាយបង្គំ តែពុទ្ធា ឯព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ទេសនា យេវ ពុទ្ធា ត្បៀតការដ៏ខ្ពង់ពុទ្ធិ អហំ ខ្ញុំ——

ប្ដីពិរ៍ដ៏ធៀ មេ ចៀរអព្វេខ្ញុំម នគើ ញ្ញោង ពុធៀ ប្ដីព្រះពុទ្ធដ៏ជាទីពឹង្ហះ សង្ឃរ៉ា ជាដ៏ពិរ៍ ទាំ ដ៏ប្រហើដ្ឋ មេ ដ៏រហ្ខំម ជយមង្គលរ៉ំ មេ ដ៏រហ្ខំម បោរាណ ក្នុងសោខាងះ

ឯពោធិសត្វទទេង ពោធិ ពោធៀ ពោធ្យះ ។ ក្នុងទាការសង្ខ្ងះ អហំ ចំរៀ យើង ខ្ញុំម ខក្នុ ព្រោម ហ្សួមខ្ញុំម ពាធវំសុំ ក្នុងដំងក្នុរពីរក្សព្រ័ះ

តាត្តុត្តំ ដ៏ឆដ៏ប្រហើដ្ឋ ឥត្ថុ មន្ត្រង ពៀ វិរព័ត្យព័ន្ធប្រកបនំដំម សយាទោសា ប្រុទោះឯជា ឋយា គឺយើជ័ខ្ញុំម ឧបាយពោ ក្សាពិខុះ

ហើយ ពុទ្ធោ ក្នុងព្រះពុទ្ធ ពុទ្ធោ ចំព្រះ ជារំម្ហះ ខបត្ថ ក្នុងអត្ថ តំទោសំ ក្នុទោះ ពោះ មមំ ដ៏រយើជ័ខ្ញុំម ។ ដទៀ ប្រ

ព្រះជាប្រកឹបវ៉ីយពិបពិ បដិទេក្នុអាតទពោ គឺព្រះដ៏មាជព្រាណ៍ សង្ឃាគោ ពោលឧកបើរពៀរម្ហរ សិង្ខ៍ដ្ឋិពោ ជាដប្រុគីឡ្ស៍ បុឝក្រុមតជ្រៀយើញ

ន៍

ធ្វាៈ អោកាសកោ ជាងម្ពុំស្ញុំស័សមិងមានកាលចង្គ លិហិបស្រៀកោ ជាងម្ពុមាងអាការៈ ស្ដេចជិះដំបោល ស្នូកង៍ចៀងឱ្យបកាលបីលបាង ទិបដ៏យិកោ ជាងម្ពុ

គ្មាន ស្រុះក្នុសបង្កើនបការ៍ការក្នុង៍ចិក្នាបាង បង្គុំទេទិតាញៀវិក្យាបាំងិ ជាងម្ពូគឺស្នូរាប្រាជ ក្ដិបញ្ញា គប្អៀ ដិង៍ច្បាះ ប៊ីញាៈ ឆ្លង ៣ អស់

ដង្ខោ ប៉ុព្រះនរោត្តមៈ ដង្ហ៩ ប្រការ ទោះ អស្ដុំកោ ប្រាប់ឲ្យអដ៏ ៨ អរិយបទ ក្លា ជាផ្ទុំទំនៀងព្រះអរិយ ឧប៉ុប្ចុមកោៈ

ជាផ្ទុំព្រៃ សង្គ្រាកោ ចៀមញ្ចូលក្នាង៍ស ក្នុងព្រះដិព្យក្ន បងាំកោ ជាងប្ញុំដ៏ផ្គុំ ៗ ដិយាដិកោ ជាងបញ្ចុំសព្វបេញ្ញបាទាំ

ក្នុក បងាន់ គ្រប់ក្ដុំស្ញូបញ្ញុំ មោឃ្លាបទទោយ គាឃ្លុំបុះបលជៅការក្នុព្រះដិព្យក្ន អហំ រិក្សុំ បងមាបិ ក្រាបប្ញៀបក្ដុំរេ គាំដ៏ផ្ដុំ ព្រះនរោត្តមៈ

ដល្អុះ អស់ រឺខ្ញុំ ឥឡូវនិ ដែលបង្កើតឲ្យព្រះឥន្ទហោរាជវង្ស សរនាំ ជាធីពិធ ដំនឹង បុះស្បែចិត្ត យាចដំរាប ឯណ្ដាង ដែលព្រះឯណ្ដាង ពិពណ៌ស្រួលវិភាគដំនុះ

យេងឯងឲ្យ រឺព្រះឥន្ទហោរាក្សត្រ ឯង ឲ្យប្រឡែងសារ អង្គការ ព្រះនៅជម្ពូទ្វីប យេងឯងឲ្យ រឺព្រះឥន្ទហោរាក្សត្រឯងឲ្យសារ

បង្កប់ពុង ក្ដុងបង្ហបង្កើនះផ្សែ អស់ការ ពិភាគ ។ ក្ដុងការសន្យាហនជម្ពូទ្វីប អស់ចាំ: រឺខ្ញុំ ចង្កា ប្រាប់ខ្ញុំ តាំតាំងឯង

ឲ្យព្រះហោរាក្សត្រ ឯងខ្ញុំហ៊ុប្រុះ ស ក្ដុង ស្បែការហ៊ុំពុង អស្ចារ្យសរនាំ រឺជាធីពិធ ដំនៀ ចប់ដៀខ្ញុំ ឯក្ដិក្បាង ឯងឲ្យ

រឺព្រះឥន្ទហោរាក្សត្រឯង សរនាំ ជាធីពិធ ជាំ ដ៏ប្រសើរ បង់លខ្ញុំ ប្រយប់ក្ដាប់ រឺប្រយក្ដុស ហោក្ដិ ក្ដុងហាង បង់លខ្ញុំ ជតោងស័ក្ដិ

[illegible] ។ [illegible] អមា [illegible] [illegible] នូវព្រះនវលោកុត្តរធម្ម និងព្រះបរិយត្តិធម្ម [illegible] [illegible] [illegible]

ដ៏ប្រសើរ ឧត្តមគេត [illegible] [illegible] [illegible] ថានោះជាការ [illegible] គឺយើងខ្ញុំ [illegible] [illegible] [illegible]

ធម្មំ ព្រះធម្ម ធម្មោ ថាព្រះធម្ម ១ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ដ៏សង្ឃំ សាវកសង្ឃោ ថាព្រះអរិ

យសង្ឃ ជាសាវកា ភគវតោ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ សុប្បដិបន្នោ ហោតិ ឧជុប្បដិបន្នោ សាវកសង្ឃោ ថាព្រះ

អរិយសង្ឃ ជាសាវកា ភគវតោ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ញាយប្បដិបន្នោ ហោតិ សាមីចិប្បដិបន្នោ [illegible] សាវកសង្ឃោ ថាព្រះអរិយសង្ឃ

ធ្លុះជាសាវក អានន្ទោ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ សាមីចិបដិបន្នោ លោកបដិបត្តិសំគួរដែលព្រះអញ្ញក្នុងហ្វៀ យអន្ទ [illegible] ភាវនេហ្វៀ

ទៀបរសប្ដីហ្សៀមាន៤គូ អដ្ឋបុរិស បុគ្គលាតិ ការរាប់ខ្លួនទៀបរសប្ដីហ្សៀមាន ៨ ៗ ខ្លស លោកជិះ ភាពទោសារកសំយោ

ជាគូៗមានការទៀប ព្រះដ៏មានព្រះភាគ អ ហុនេយ្យោ លោកគួរដំរង្វាល់បសិ្សគឺបុគ្គលផ្លូវមក បូជារ បាហុនេយ្យោ លោកគួរឥដ្ឋស្ន័

បសគឺបុគ្គលតាឡើ ឥដ្ឋិដ្ឋិព្រះញាតិ ៗ ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរនទួលវត្ថុនាំមកតារជ ៗ អញ្ជលីករណេយ្យោ លោកធ្វើពុជ្ជាគួរ

ធ្វើ អញ្ជលីក្រសាប បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកជាស្រែបុណ្យ លោកស្ស ឲ្យសត្វលោក អនុត្តរំ រកនក្ខៀង ឡើរង គ្មាន យោជសំយា ថ្វាព្រះអរិយសង្ឃនេះហ្សៀ

១៤ ង៉

ឋានាទ អតីតាចេ . អង្គឯងទៅហើយក្ដី យោងសំយោ វៀព្រះអង្គសព្វទាំងឡាយ ឋានាទ អនាគតាចេ អាងទៅមុខខាងមុខក្ដី យោងសំយោ វៀព្រះអង្គសព្វង្ស

ឡាយឋានា បច្ចុប្បន្នេ ជាសព្វកាលសព្វ ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្ដីយ អហំ រៀខ្ញុំ ទាល្វៃ ជា យបង្គំ យោសំយោ វៀព្រះអង្គយ៉ះ

សង្ខ្យាំងឡាយ ខស្ទុំ ឆ្នេ ដប្រសើរ្ឋ ទរុ ម្ភៃងយោ ជានស្ទៃមាន ឈាំ ដប្រសើរ្ឋ សង្រ្កៃ ក្រៃយោ អាងកុព្រឹ ឆ្នាំ១ សំស្រូបស្ទុះ

ហើយ សព្វម្ភូស្សព្វ ហាំងោ សះបង់ មុង្គុយ គឺ រាគប្ចូរ ទោសមោហ បង់ហើយ អ ឈាស់ចេញ អាងឥយជាមឿយប់ហ្នភ្លុង

សង្កិត្តិសតោ ដលហើយខ្លួនសម្រេច គុណោហិ តៀនគុងទាំងឡាយ អងេតាហិ ដប្រើង អហំរីខ្ញុំ បងអាបិ ក្រាប់ថ្វាយបង្គំ កីសំសំ ខ្លួនព្រះអង្គ

សង្គ្រុះ អបាំ រៀវខ្ញុំ ភាព្ទាម ដែលសុំយ ក្នុងព្រះអរិយសង្ឃជាទីវ្ទាះ លារបាំ បារមីពីបង្គំ ឈុះព្រៀវបាង្ក យមអង់ដាប ជិញ្ចូង ដល់ព្រះជិញ្ចូង្ហ រវាបព្រៀវ

ក្រូវអារវិថ្វេុះ អបាំ រៀវខ្ញុំ វាក្ទាមិ ផ្សៀ បង្គំម ពោពោសុំយា ជោព្រះអរិយសង្ឃនិំ បណ្ដាំ្ទុះ សំគូដា ក្នុងការបង្គំពុង អ

ព្យូសអារាំ បារមីពីធង់ព្រៀ ទេពព្រៀខ្ញុំម ១ ជក្កិ ញ្ញាង សុំយោ ដូព្រះអរិយសង្ឃយើង្ឈ្យ ឈូទ្ធុះ សំអារាំ បារមីពីបំ ទាំ ដប្រលើង្ឃ

ទេដលខ្ញុំម ផ្ទយាមអ្វីសុំ វីជយមង្គល ទេរាង្គ ក្លួបមាជ ទេ ដែលខ្ញុំម ឃពោជសង្ឃ ថ្វើង ព្យៀពោសង្គវពាវាំសេជជិះ អ

ហាំ វៀខ្ញុំ វាក្ទាមិ ក្រោមព្យ្ញបង្គំម សុំយញ្ញ ក្នុងព្រះអរិយសង្ឃនឹបសង្ឃនឹសង្ឃ ល្អៀ ឈូវទ្វើះ ខ្ញុំបណ្ដ ក្នុងអង្គ ពាំនោសំ ក្នុងណោះណោះ មមុំដែលខ្ញុំម ៕ ៕

តស្សុំឆាំឆ្អែងមស្សុញ្ញ សពន្ធស្សុរំម្ភឆ្លោ ងម្ភញ្ញុស្សុម្ភថេញ្ញ គញ្ញុសឃស្សុចញ្ញុងៃ ដៃបច្ចុការបេតស្សុ គត្តុសរត្តុងដៃយេ អរុភាទេងសោសេញ្ញ តស
ឆាំឆ្អែងមស្សុញ្ញ សម្ភន្ធស្សុរំម្ភឆ្លោ៕ ខ្ញុំម ស្នងមកោរុព្វងមស្សុការ ព្រះបាទឧយុត្តរបះចៃស្រស់ ស្ដេចព្រះសម្ពុសម្ពន្ធ ដ័ជាមក្តុរលើឡើ
ក្ដុព្វឆ្នាំ៣ សងម្ភុចព្វុសម្ភុថ្ញា ខ្ញុំម ស្នងមកោរុព្វ ងមស្សុញ្ញ ម្ភុជាព្រះងម្ភូជ័ខសព្រះអង្គជ័ ព្រះនេះស្នូរ គញ្ញុស៍ឃស្សុងញ្ញុងៃ ៎
ខ្ញុំមស្នងមកោរុព្វងមស្សុការឆ្នាំព្រះ អរស ការអរិយសំឃ ក្តុងសម្ភុគិសត្ត ដ័ជ្រៃជ័ក្តុងសិល សិង្ហារ ដៃបច្ចុការ សេតស្សុគតស្សុ
រំពេងគយេ អរុភាទេងសោសិញ្ញ ខ្ញុំមស្នងជើះបាកាសារចៀឆ័ខ្ញុំរុក សារចៀសោរកំ សារចៀរោគ សារចៀរំឡៀ សារ៩ចៀបចំ(ឡៀ) ខុឡា (ឌែបនាក់(ឡៀ) ស្លប

រំម្ងាប់រំសាយបង់ ដោយសេចក្តីសង្រួម នូវសុចារ៍ ព្រះម្រិរគ្គណាត្រៃរត្ន ៣ប្រការ ដ៏ជាគ្រឿងលប់កុដ្ធ្នៀលោកជប៤នយនយាបិក្ខុបានសោ វិបំ
ដ៏ថ្មី សារពេជ្ជតាញាន ស្ដេចមានព្រះរាជ ហាន៍ន ទ្វារកម្ពុជ្ជាំរ ខេត្តព្រះមហាករុណាមេតា យាត្រាសម្ពោះព្រោះសត្វ ក្នុងត្រៃភូលស្រុកត្រ
ជន្ទំ ជីតំបួនបន្ទកំណាតរាជ្យធូរជី ដើម និងឱ្យប្រយោជន៍ដែសត្វដងទាំងឡាយ ដែលពុំបានកុសល បានបុះអរហាត្តនុះ ព្រះអង្គឱ្យកាន្តយកវា
ប្រយោជន៍ជឱ្យឆ្ងាប់ ហើយក៏ព្រះអង្គនិងឱ្យ ពួកតាទៅសត្វឯណាដែលមានប្រយោជន៍ឆ្ងាប់ ក៏ព្រះ អង្គនិងឱ្យកាលយកឱ្យឆ្ងាប់ជា១សារត្រៃ ដ៏
វាបាលុះតៅដែលគម្ពីដែលញាណ ព្រះអង្គមានព្រះរាជ្ជទៃ ថ្វីព្រះកុរុណាដងតែបោះសត្វពោះពុំមានបីឯស្តុះ ក្នុងភ្លើងសោយ ១លក្ខឱ្យបានតែប៉ុ

ឈ័

យោជន៍ដល់សត្វ ។ ជិករណោះបរស្ដេចព្រហ្មយំបយភ្ញាក់ខ្លួនតក់ពាក់ដបកុំហ៊ា ខ្ញុំបានសំឡាប់ស្ទើរនិងពួនជាជាងបរំម្នុស្សប្រកត់ហោង ។ លុះដល់ព្រះ
អង្គទ្រង់ព្រះករាជាព្រហ្មស្នេហ៍ ទៅព្រះបរម និពាន ធ្លាប់ក្រោមដើមរុំហុំគ្រុំក្នុងដងតេរកោ សង្គ្រាយ នោះមានព្រះមហារមាណអ្នកដែរ
ជាឧប្បដ្ឋាកនៅជាសេចក្ដីបក្ដិសាលនៅលើ ព្រះមហាអានន្ទដែរតែជដើមនិងតាម ។ ឧប្បដ្ឋាកពុំដែលឃ្លាតពុំដែលឃ្លាតអំពី
ព្រះអង្គ អញ្ជប់ជាប់វីរប្រជាស្រមោលះ អញ្ចេលតាមព្រះអង្គ លុះដល់ព្រះ បានត្រាសត្វទ្រង់ទ្រាកិតវុតំហាប់ ។
ភាគតែងលើកព្រះធម្មសង្គ្រោះយាយនិងជារពោះ មានព្រះមហាកស្សបក៏ដែរ ១ ព្រះអង្គព្រះមហាឧបាលីដែរ ១ ព្រះមហាអានន្ទដែរ ១ ជាជម្រុកដឹកព្រះអង្គញ៉ាំ ៣ នេះ

៥ អាចប្បរាជ្យមុត្តស់លឿង ក្បួនសជ័ដជ័ ព្រានោះព្រះបរមរាជាអាសេកព្រ័ទ្ធ ១ព្រះអង្គ ព្រះមហាក្សត្រ [illegible] ១ អង្គរាជា [illegible]

សោរាជ្យា នោកដំង្គិងព្រះជ័យ ខៅ – ដំបព្រះជន្មា [illegible] ដើម្បីរាជដំង្គិងព្រះរាជ្យ ពាព្រះជន្ម [illegible] នៅដំងព្រះរាជ [illegible] ។

ពាទំស្បុជ្ញរាជ្យ នៅការ ព្រះបរមរាជា សព្វថ្ងៃ ដើម្បីរាជសំរេចព្រះជន្ម ៤ខែង៤ ព្យាង គឺព្រះរាជ្យ២ខែង១ព្យាក្ដ ព្រះរាជ

ដៀ២ខែង១ព្យាង ព្រះអង្គដប្ប៤ខែង២០ ព្យាក្ដ ព្រះរាជព្រះជន្ម ៤ខែង៤ព្យាង ព្រះជន្ម១ខែ ព្រះរាជ្យ២ខែង១ព្យាក្ដ គឺមានព្រះរាជ្យ ៖

៥ព្រះរាជ្យ ទីឃនិកាយ ១ មជ្ឈិមនិកាយ ១ សំយុត្តនិកាយ ១ អង្គុត្តរនិកាយ ១ ខុទ្ទកនិកាយ ១ ដប្បង្សក្សាទ័ ការស្ថិដំរចុះ ទីឃនិកាយមានវគ្គ ៣ គឺសីលក្ខ

ញូ

វគ្គ១ មហាវគ្គ១ បាដិយវគ្គ១ សីលក្ខន្ធវគ្គ១ មានសុត្ត ១៣ សុត្តគឺព្រហ្មជាលសុត្ត១ សាមញ្ញផលសុត្ត១ អម្ពដ្ឋសុត្ត១ សោណទណ្ឌសុត្ត១ កូដទន្តសុត្ត
១ មហាលិសុត្ត១ ជាលិសុត្ត១ សីហនាទសុត្ត១ បោដ្ឋបាទសុត្ត១ សុភសុត្ត១ ហិតសុត្ត តេវិជ្ជសុត្ត១ រួមបញ្ចូលជា ១៣ សុត្ត
ដូច្នេះ មហាវគ្គមានសុត្ត ១០ សុត្តដូច្នេះ —គឺ មហាបទានសុត្ត១ មហានិទានសុត្ត១ មហាបរិនិព្វានសុត្ត១ មហាសុទស្សនសុត្ត១ ជនវ
សភសុត្ត១ មហាគោវិន្ទសុត្ត១ មហាសម=យសុត្ត១ ~~[illegible]~~ សក្កបញ្ហសុត្ត១ មហាសតិបដ្ឋានសុត្ត១ បាយាសិរាជញ្ញសុត្ត១ រួម
បញ្ចូលជាសុត្ត ១០ សុត្តដូច្នេះ បាដិយវគ្គមានសុត្ត ១១ សុត្តគឺបាដិយសុត្ត១ ឧទុម្ពរិកសុត្ត១ ចក្កវត្តិសុត្ត ១ អគ្គញ្ញសុត្ត១ សម្បសាទនីយសុត្ត

អាសយានុសយញ្ញាណ ១ សព្វញ្ញុតញ្ញាណ ១ អនាវរណញ្ញាណ ១ សព្វញ្ញុតញ្ញាណ ១ សម្ពុទ្ធញ្ញាណ ១ ទសពលញ្ញាណ ១ រូបសម្បត្តិ ១១ ពុទ្ធគុណ [illegible]

ត្រូវ ស្មុះ ខុះ ត្រូវ ស្មុះ ពេលវេលាដែលនោះ សំដែងគម្ពីរព្រះវិន័យ ជាគម្ពីរទីមួយ គឺបារាជិក មានគាថា ៤ ពាន់ ២ រយ ព្រះធម្មខន្ធ ព្រះបាចិត្តិមា

នព្រះគាថា ៥០០០ ព្រះធម្មខន្ធ ចូឡវគ្គ មានព្រះគាថា ៣០០០ គឺរូបព្រះធម្មខន្ធ មហាវគ្គ មានព្រះគាថា ៥ ពាន់ ១០០ ធម្មខន្ធ បរិ

វារសង្គហមានព្រះគាថា ៣ ពាន់ ៤០០ ព្រះធម្មខន្ធ រួមគម្ពីរវិន័យជា ២ ម៉ឺន ១ ពាន់ ព្រះធម្មខន្ធ មាន សិក្ខាបទ ២២៧ គឺ បារាជិក

៤ សង្ឃាទិសេស ១៣ អនិយត ២ និស្សគ្គិយ ៣០ បាចិត្តិយ ៩២ បាដិទេសនីយ ៤ សេខិយវត្ត ៧៥ អធិករណ ៧ រួមគម្ពីរវិន័យសិក្ខាបទ ២២៧ ហោងដ៏ ឯព្រះ

១៤

អត្តីជប ៧ កត្តី ពី សង្ក្រាន្ត ១ មាឃ ១ ងាក់កាដ្ឋ កន្លះ ១ យមក ១ បុត្តស្នប ពញ្ញាកិច ១ មហាបង្គ ១ ជាលំ ត្រីទ្វីបោរ ៧ សម្ដេចពុំ អន្តុ សុំ ព្រះ

ប្ញ ម៉ែសំទិង ខ្លះ ស្បារ ជាប់ព្យារ ទរ័ះ ព្យារទុំ ដាប់ចំង បរវត្តិ សំចេម ចព្រះ ដ៏ង្គ ជ៏ ជុំ ពារះ ស្ដូវប ជូ សម្ដេច ព្រូ តា ជាង ដ៏ះ ដ៏ះ សំចេង ចាប់ ៈ

ទៀវ ជ័ ញ្ញា ព្រះពុទ្ធី វារជ័រ ការសកំ ចេងចរ ៈ ព្រះមហាក្សត្រ ពុំដ ចក្ដី ប្រះ បញាតិ ដូ ៤ ព្រះ អមជ័ ព្រះ ចនិភ្ញ សំចេង យោង ដៅ ការ

(ឆ) ដូនតី ដាងតុ ភីពុត បង្កៀ ទិន ចោះ បញ្ញា ទិជ័ ព្រះ ពាន្ត ទិង ចារម៌ ក្រោរការបព្រះអរជ៏ ក្រុជ័ អមពាង្គ ចរជ័ ស ព្រះទាត ទិចេង ការម៌ ឃ

កាទ្ទៅ ចេង ខាបជាភ ដក្ដី ជ៏ សង្ឃ បញ្ញា ចំរាង ១០៨ ចងេៀ ឃ្មែ ទិជ័ ក្រុជ៏ ទ្វៀ ចាំង ដារជ ដខារ ចិត សការ ពី ទ្វំ ៣ ចនិភ្ញ ចងទ រៀ កាជ័ ក្រះ ១ ហ៊ារ ចចិ ក្រុទ្ធ ច ពុជ័ កោ

សង្ឃរ នោះឮស្នូរសំឡេងព្រះជាលីព្រះក្រឹស្នាស្មុះ ព្រាហ្មណ៍បៀតបៀនហើយ ស្រែកទំនើញស្តែក ខ្វល់ក្បាលព្រះពាក្យ ឮស្នូរខ្លួនដកព្រះអង្គ ព្រាណព្រះអង្គហាក់ដូច រ:
ក្តៅភ្លឹងទ្រព្រះមហាក្សត្រឮខ្លួន ដីព្រះពន្លឺ ភ្នំពង្រដាវ ៕ ពុទ្ធដីដែលក្លំយានជីពាជ សារសំគាល់ថា តាំ ពន្លំភាគគនភ្លំដងមសាធិ ៕ ដង្ហើមដីក្លំយានជី
ពាជ សារសំគាល់ថា តាំងខ្លំដងមសាធិ ៕ សំយំដីក្លំយានជីពាជ សារសំគាល់ថា តាំសំ យំដងមសាធិ ៕ ដីដ័ស្រែកហៅលោកថា
ខ្ញុំមព្រះកុមារាស្តុក្លុងទំពឹងខ្លួនព្រះ ពង្គុដើដែលក្លា នាងជាលីពិរ័ខ្ញុំបង្គំព្រាន្ត សូមសំ ស្រែកព្រះជិនព្រាង បើឮខ្ញុំបង្គំបង្គំម
ព្រះពុទ្ធ អង្គ នះ ខ្ញុំព្រះកុមារាស្តុរតាំពិរ័ខ្លួនព្រះភ្នំ តើដីក្លា នាងជាលីពិរ័ខ្ញុំបង្គំព្រាន្ត សូមសំពះព្រះជិនព្រាង បើឮខ្ញុំបង្គំបង្គំម ខ្លួនព្រះជនក្ក បោះ

ញូ

ដូរព្រះពុទ្ធរាជាណាក្យបរាជ័យនៅព្រះសង្ឃទ្បៀងប៉ុណ្ណាជាដើមពីរ ខ្ញុំបង្គំរាប ទូលសំដែងព្រះពុទ្ធ យើងខ្ញុំបង្កើតកម្មក្នុងព្រះសិរីបាទ ៕ បពិត្រព្រះរាជា ព្រះ

មហាក្សត្រិយ៍សោភាគ្យ ស្ដេចបានស្ដាប់ ពាក្យប្រាប់ខ្លួន ដែលសម្ដេចព្រះជ័យបានប្រាប់ ទើបស្ដេចបានដំបងកៀវសៀវភៅគឺ

៣ គឺព្រះពុទ្ធ១ព្រះធម៌១ ព្រះសង្ឃ១ ជាកេវលរក្ខសរណាគមន៍ប៉ុណ្ណោះ ៕ សព្វថ្ងៃ ស្ដេចទ្រង់ព្រះស្រីស្រៀវ ស្ដេចក្នុងស្ថាននៅស្ដាប់

ស្ដាប់បានអានុភាពវិសេស សរណា បស្ស ព្រះសង្ឃសម្ដេចជាប្រធាន ទើបស្ដេចប្រាប់ ក្នុងពេល រតនត្រ័យ បពិត្រព្រះ

ដ៏ប្រសើរ ប្រពឹត្ត ឥតគោះទើបអានប៉ុន្មានយើង ស្ដាប់ព្រះកែវទាំងបី ទ្រង់ពាក្យប្រាប់ យើងខ្ញុំបង្គំ ស្ដាប់តាមព្រះរាជ្យ ក៏ស្ដៀងនៅហោង ៕

ប៉ះភ្លេងរាបល ៖ គ្រារាជព្រះអង្គទ្រង់ស្តាប់ពាក្យស្តេចរាជ្យិសារាជ ទូលថ្វាយបររិដ្ឋា ឱ្យសំរេចចិត្ត កំពីទៀតសំលរក្ខុះហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់សំរេចជារ ៕ ដូចក្តីវត្ត

ជល្យ ៕ ដិ៍ ពាពារបាសេង ក្តីយជារ បពិត្រមហារាជ បើអ្នកឲ្យការប្រាថ្នា ដូចរាជ្យ លិង ការឃើញរាក់ក្យា ដាក្ខុរ ដិងឲ្យប

វិស្សន្តរ ស្តាប់ពាក្យបុត្រ ហើយគិតពលរ សំសកាជ ឯបូជាបុះត្រូសក្តិ៍ ជេះបាងបុងចិងតិ ៦ សក្តិ ១០ក្តី ១ មេតា ១ ករុណា ១ ដិង

ប្រែជាសេចក្តីយជា សង្កំ នោះហើយនឹង យាង ការក្នុងប្រការក្នុង ក្បួនទៀង ពាក់បង ១០ក្តី បើអាងនោះពុំសើង ហើយគិតការឃើញ

វិះឱ្យខំបរអង្គ សង្គ្រាការដិពា ១ មេតាខ្លះ ឱ្យមេតាដល់ឯបដុត្យាវិក្រ ងៃរាបរាបហៀ អាត្យា ដិងសល ងៃវិហ្លួងក្រុងត្រៀ ១ ករុណា ការឃើញដិងកុងអ្នកវិហារ

៤២
ខ

គុណ ១ ការចែងជិជ កាក្សារសីលមានបញ្ញើយាន្ត ។ ក៏ជិក្ខុសីលសីល ៥ មហាសីល ៨ ជិជសីល ១០ ព្យាបាកសីលសីលសីលមុត្រាសនៃជ័យសិក្ខាបទ ៣៣៣ វិហស្បុះ
ភិក្ខុសាំ ២២៧ វិបស្សនាភិក្ខុសង្ឃ ជិជ័ក ស្រីវាលែបង្កើយវារ មានអ្នំងូងជិជ័ង្គជ័ង្គ ពុំទុំលខ្សាំងជិជង្ឃរកពុំត្រូវលើ ផ្ទុះ៖
ទើង្កបោវាចាស៊ិល នេះប្រការ ៧ ក្រោន នេះព្រះឧបាស្សាក្ខវារ ចែងលោកស្រីជ័កា ង្កើ ។ អាវុធ្លវាវារ ជិកាព្រះអ្នំវុក្ខ ហំ៖
នោះលោកសំរំជ័ង្ក អ្នកគត្តិព្រះសុក្ខជំា ៗ លោកសំរំជ័ង្ក វារបលបុក្ខុលផលភាមាន កាក្សារជិជ័ បឺលបរំសោរ ជ ដ្ឋដ្ឋ
តោកកេវបុណ្យាឆ្នាំ ដូចបាវរជីសារ្កូ សំចែជំវារ បុល កុសលផលវាបានកាក្សារជិជ្ជសឹល ។ ស៊ីលប៉ះ នេះបាន វាប់រក្ខុំ ២ ក្នុំពុំព្រះ លោកវារ

រាសរេទេរព្ធ ឈ្មោះនារី ជះឃ្លុក្តិ ពីជាយារាតិព្វ ~~ងឺងឹង្វីងាបវ~~ ទ្វូងទៅរ [illegible] ម្ភែឫ [illegible] បច្ចិមទិសអាយុះ ២០០ ឆ្នាំ [illegible] ងូច ក្នុង ព្រះពុទ្ធ ឯងទៅ

ឯទៅបច្ចិមត្បូងខាង ភាគពីសាយាងអា យុះ ១០០០ ឆ្នាំទៅខាងបស្ចឹមកោដ្ឋ ឯខាងនៅបច្ចិ មក្ស្វឹះខាង យាបស្ចូរយាងអាយុះ ២០០០

ឆ្នាំម ទៅរាងខាងបស្ចឹមត្បូង ឯខាងៈ ទៅបច្ចិមត្បូង ក្តីសៀតាង ខាងអាយុះ ៥០០០ ឆ្នាំ ម ទៅរាងខាងបស្ចឹម ក្តីស ឯខាងរាង

ទៅបច្ចិម ឯក្សងរតិ ខាងអាយុះ ៨០០០ ឆ្នាំម ឃ្លះ ចំពោះព្រះពុទ្ធពីសារព្រះស័ល់ចំពោះខាងម ឃាសារ ឃ្វស្វារក្លូងសារវាងព្រះ

រាងរៀយភ្លេះ ចរំអាងបញ្ចប់ក្នុងជាងៃ បុណ្យនិង្វបពុក្កាចនឹង ៦ ចរំអាងអង្គពុល ក្នុងបាងទៅ ប្បុណ្យនិង្វបពុក្កាចនឹង ៤ សីលឯលុចពីយន្ត សឺលនេះនឹង ឆ្នាំទៅប

១៣
ឃី

ថ្ងៃពន្លកខស់រ ក៏សុតតិពៀរបួ សើលេងទេវតាសប្បុរស្ក ហើយបិះឡុង្គ័ទៀបព្រះពុទ្ធទោគសម្មាក្ក សរិបយ៉ុរ្ជ សុខេលងជំពូងយ៉ូ សើលប់ះស្ដុកទៅឡុឃាងព្រះ
ជំពូង ជាជីព្រះឋាកុកាង្គពូជ័ ប្រាប ពៅសិរម្ភញព្រះរវីយឃាងព្រះពុទ្ធជាវើម គាល្ង ថែងកែជាសិល ឃាងប្រយោជ័ន្តុះ ឲឃ្ល
ក្លូនា បុវប្បារសព្រះស្រី ថែងរឃាងគៀប រមាយុរប ៦សោក្ខយ គាវ្យ ជុំកះសិរប់ឡេរីសុ ក្លិត្បាកន្លុរ សីរំ ក្ខុចសិរបការរសិសើ
១៨ សិល ៥ ចេះ ព្រាជៈដង្ខ័តាល្អជា សេងក្តិជា ព្រះពុទ្ធីការជារ ន្ត្រ័ស់ថែងជ័ជាស រ៥ ក៏ទៅកាន្ទព្រះជីពូង សើល៨ ក៏
គុជ័ទៅកាន្ទព្រះជីពូង ន្លុំជាក្បូរ ប្រាកន្ញុំញ្ញុំប្រែអាន ចេះយុលហើញ ជាញ្ញុំត្រូវក្បូនេះ ហើតូវសេរ័ន័ជ័ព្រះពុទ្ធអជ័ជាកុំឧះក្បូនេះ គឺ សិកាខ្ញុំញ្ញុំអជ័បនះ ហើរ

ឃុក្ខុល ៦ ឈាការ ងាងកាក្សាជាបរិវ័ឆ្នាំ៥ងំ ហើយជីជ័យងាងនៅព្រះវិក្រោងវ័ប្រគ្នារ ថ័ពិរថោរបារបរិបងះជ្រីជ័សរ័ក្តប័ថែកា. ងំកា មាងឃៀ ទើរប័វយាងកា៦ សន្សង៌រ៦

បញ្ជូនិការ១ ឆ្សឹល៥ តែបានព្រះក្នុង ៨០ អាសវ័ខ្ជួយ ឆ្សឹល៨ ងាងព្រះក្នុង៤០ អាសវ័ខ្ជួយ ឆ្សឹល ៤ សិក្ខាបទ ២២៧ ជីវ័ជា

ងព្រះក្នុង២០ អាសវ័ខ្ជួយ បពិតមហារាជប្ញូមហាជុំងរាំពូជ័វ័ងលជាប់ជួបជុំង តាឃ្លី សម្ពោធិ្ញាណប៉ែ ស៊ីល ៥ ងំះ ដុះតាឃ្លារ

បើសន្ទព្រះថ្ងៃរាជ្ញ័ជាបំបងើងហើយ ៕ តាឃ្លីរាក្សាក្ខុឌ ឧបោសុទ្ធ ស៊ីល ៦០ ងំះ ដុះ ពុំដុះសោតា ២ បើសន្ទព្រះពៅទៀត

តារៀយស្មុមទោក្ខជាប់ពូជានៅពោះ បពិតមហារាជ ជ្ញាអគ្គអញ្ញាដ៏ជាគុត្ត តាលបាអាក្តិតំ ជាតិម្ចុំង ក្នុងសារឡួរ ព្រះពុទ្ធ តាងបាំរក្ខាត ទោះវ័ជាគុតិ

១៥
ឃា

មានពោបង្កើត ក្នុងត្រកូល ១ ជាកុំសត្វនន្ទី ក្នុងពេលនោះ ដជាតុក មានការក្រាជិកូលស្មៀ សុះត្បូ ១៥ អាល់ខ្លួយ សុះដ៏សមាធិព្រះសាស្ត្រ ហៃដ៏ក្ខពៅ ណោះ
អញ្ជើជាតុតិ មានភ្នំធំទឹងលើង នឹ ព្រះយាក្ស្យ នបោស្ថលីលល សុះត្បូ ៥អាល ភ្លៀ សុះដ៏សមាធិព្រះពុទ្ធសិទ្ធិជាប្អូន នឹ
ព្រះអញ្ជើជាតុកិមាន នគ្គលពៅត្ថជា បុត្រជាត្បូ៨ ជាត្តិ ហៃតាដ៏ឆ្នះ នឹព្រះអញ្ជើជា តុកិ សំឥដ៏ជា បើវបុត្តល ឃ្លាសា
ដិស្បូ មានល្បូមានជាវ៉ិដិក្ខុសិល កាសិលប៉ែកាជិះ បើ្យ ហៅជាបុញ្ញ សាគុ ប្រសើ អ៊ុបុ ពៅវ៉ា ឋិជិរ ជីដ៏ល្បូងា ជ
ជិដក្តិលនោះ តាបុព្វហ្វប្រាណស្រីទេសទេ៥ ម្សូអភ្លៀរ ជិដ៏កៀ្ស ណាខាណត៉ុមុ ៣ ញ្ញូវាគះ ធ្យូ ដ៏ដ៏វ៉ិ ដ៏ដ៏ដ៏ ទើ ទិត្តសា ទេ០៥ ជាយក្កូសិរ្សាជិយាបាធិ ទើ្យ ខ្ញុំ

[illegible] ។ [illegible] ៣ [illegible] យានាងអើយ ។ [illegible] ខ្ញុំព្រះ [illegible] ៤

[illegible] ៣ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

១៥
ក

ចំណែក[illegible] តោះទោះចំពោះខ្លួន ដំរីប្រសើរ ១ សំឡូកាមខ្លួន ធ្វើការខ្លួន ដំរីប្រសើរ ១ សំឡូរបាននឹងការ ជំពូក[illegible] ការដំរីប្រសើរ ១ [illegible] ឆ្នាំ ៣ [illegible] ដំបូលសង្ឃ

សិល ៥ សិល ៨ សិល ១០ ទាំងសម្បត្តិ អាចសំរិត ដំរីប្រសើរ សមាសមាធិ ធ្វើ ចក្ខុលប់ [illegible] ដំរីប្រសើរ ១ ឬជាឆ្នាំ ២ ប្រការ

សំភ្លូសដ៏លសមាធិ សមាធិ [illegible] ដ៏លលោះ [illegible] ប្រសើរ ១ សម័ត្ត[illegible] [illegible] ដ៏លសព្រោះ [illegible] ១ សមាធិ

[illegible] យាម ដំរីប្រសើរ ១ ឬជាឆ្នាំ [illegible] សព្រោះ [illegible] [illegible] ឬជាឆ្នាំ៣ [illegible] សិល ១ សមាធិ

១ [illegible] ១ [illegible] ព្រះជិនោ [illegible] [illegible] ព្រះជិនោ [illegible]

ឌ្ឋាឆបការក ដួលជំក្នុស្ដាប់បានតៀងប្រៀង ។ ចាំងព្រះជិញ្ចងមាន២ គឺជិញ្ចងព្រះពុទ្ធអង្គពុទ្ធ ព្រះជិញ្ចងព្រះធម្ម ចំពេលបុគ្គលស្ដុងល្អាតពុំចេញប្រការទៀងហោ
ចារ ចង្អុលញាណ ១ ឈ្មោះការព្រះពុទ្ធ ធុះ ចំពោះបុគ្គលបានប្រកបតៀងជំក្នុំវិប្រការ ង្វង់ពោលមកបើងនោះ ជិចារង្រៃ
ហ្សៀចព្រះជិញ្ចង ព្រះពុទ្ធអង្គជជំ ជង្ហឹយ ជីញ្ចងព្រះធម្មអង្គជាខ្មីកធុបមហា ស្រមុត អង្គបៀងប្រៀងឲញ្ចងទៀតចាំព្រះ
ជិញ្ចងធុះចាំដកុំប្រប្រៅ បុគ្គលអង្គហា យអង្គពុទ្ធ ជិជំជុំធ្វញ្ចងញ្ចងពុំបានតៀងប្រៀង សុះចំពោះចៅចំវាជំធូញនោះមានទ្រាញ្ចងថ្មី
ថ្ងៃធចៀងពោការឈារះ ចង្អុលជំបានជុំធញ្ចងកុំជិញ្ចងធុះ ឈ្ព្រះជិញ្ចងនោះប្រៀបអង្គបីតាមារ ស្មុកធ្លងវ័យសំឡូងចិងកាតដំបៀង ចំពោះបុគ្គលល្ស

១៦

ជាក្រុងរបស់ស្ដេចស្រុកតេជ្ញាទ្ធង ខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រះបៀតពារាំរបស់ក្រុងព្រះរាជទេវមហានគរា ជាបើឡើងទៅព្រៃស្រុក ទៅដល់ជាក្រុងនេះទៅ បុរឈ្មោះបុរឈ្មោះ ពុំជាក្បៀ

សុះបុត្តសម្ដេចនិព្វានោះអាចមានឱ្យ ទៅ្ឋាពីទៅ សុះទៅព្រៃគ្នាការស្ដាប់ទើបឃ្មុំ ៈ ទៅហាតដូចជះទើបដូចជាក្រុតសំទៅដល់ជា

សិសទនះ ដូចជាមាន្យ សម្ដេចថ្មីបៀដូច ជាជនិង បតាង បើដូចជាទៅក្រុងព្រៃសរាទើសៈ ទសាជមាន្យទៅសស្តីតពុំស្តីតនុះទមជាជ

ករោងជិងវង់ពៀវជ្រូកវទៅសឃើញព្រះ នេះសង ការបើជាជិង ពិភិព្រះជាអាះនេះ ជាបរស្តីតស្តុពិត ទើបយកមាន្យ

ទៅសភាស្តុពីទាទៅពីទៅ្ឋា និងក្រុងទៅទាទោះទើបសារភៅជុំប្ដូរបុរគ្នាស្ដើរគ្នា ការស្ដាប់ទើបបើតារា តារ ការពីទៅ្ឋា ជា ពា០ ដូចដជ្រៃងនិងមាន្យ ស្ដាកសង

បង្ហាញជប់កិរិយបហារាជ ទើបតាជាប៉ិនប្រស្និកបង្ហាញបើ អាកសម្បត្តិបញ្ញាបើគិតខ្ញុំសំលេនោះធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធិ បើគិតពួយករនោគាត — បំរុង ដំបូរព្រះដំណាង

— ————— បានបញ្ញាពិត ទុំ ជាសេចក្ដីយជាអ្នកបង្ហាញសំរួបក្សាទាញចិត ១ ឈ្មោះជាសីល នេះបក្ដីទុំជិតខ្ញុំជ្រុំ

បង្កួឈ្មោះជាសមាធិ សេចក្ដីព្រះទិះ ក្ដុជសិក្ខាឈ្មោះបញ្ញា បង្ហាញជាសីល ការ ចែងសជិជសំរួបនោះនៀតសាងជឿ

ឃាដ៍ — គឺកិរិយាចិត ៨ គឺលោកុត្តរ គឺរជិត ១ លោកិជិត ១ បំលោកុត្តរជិត ៨ គឺបញ្ញប្បាដប់ជា ៤ បំលោកី

ជិត គឺជិតប្រកបតៀបទាប់ដប្ត ១២ គឺលោកុត្តដប្ត ៨ ពោសដប្ត ២ មោហាដប្ត ២ បុជិតបំជាឈ្មោះផ្ទីដៈប្រកបតៀបទុក្ខកាប្ត ដំបរិៈសិះសុក្ខាប្ត ទើពួបហារីពី

បុព្វសបដ្ឋដ្ឋ ឬបុព្វសបដ៍ជាប់ដ្ឋដ នេះកាលខ្ញុំ ស៊ាញ្ញាណនឹងទ្ធលើល ៥ ជំទាំស្រាស់ ឈានឆ្នេរដែរ ដ៏ះជាការនោះ ដល់ការៀនា ក្លួចិត្ត ដើរបសព្វខ្លួន ឆ្នាំមិនលើ៤ លើល ១០ សក្រាបន្ត

១៧ ឝ២៧ ហ៍ការក្ខរ ដ័សដ្ឋូន លោក្ខុការៈដិដ៍ ឈ្មះបជ័ន្ទុទន្តការប្ញ កាលេលសការប្ញជានៈ កញ្ញប ហារីសលំប្រវប៍ ដេត្តស្សូជានដៅវង្គ

ខ្ញុ លើលឆ្នាំ៣ ខាដំឈ្មាញ ដ្ឋួបក្បោស ឱ្យជាដ៍ដ្ឋ កីរដៅរត្ញៀតជារ លើសំឬលើឈ្មូ ទ័ត្ត្វតុំ ការញ្ញើរ ការស សក្ខុំ កញ្ញុំកោរុត្ត ការប្ញ

ការលក្ខុំ——ះសព្វ លើក្ខាបដ្ឋុ៍ ជាលើក្ខា បក្ខុំឆ្នាំបារ៉ា ១០ កីការ្យាការប្ញ ៣ ខេដី ការប្ញ៥ ម ហោកាប្ញត ឆ្ញការប្ញការប្ញ៣ គឺមិន

សំរ្ហាបសពុ ១ មិនស្លុងត្រាពក្ញ ១ មិនស្លុបប្រពុងកេ្យ ១ ឆ្ខេទិការប្ញ៤ គឺមិនកីហារកេ្យ ១ មិនព្រះព្រូដ៍កេ្យ១មិនពោរលហារីកុំដ្ឋដ៍ជាពាកាត

ប្រយោជ ១ មិនជេរប្រទេចគេ ១ ឬមិនជោគាប្អូន គឺមិនប្រកាន់និង្ហលោមុកគឺខុះ ———— ជាក្សែរៗជាខុះ ១ មិនជជ័ទិងយកទ្រព្យរបស់គេ ១ មិនព្យារ

បាក្តិបជ័គៀរ ជជ័ម្យៀគេជីញ្ញ ១ ប្រ ជា ១០ ឬសិក្ខាបទទាំ ១០ ប្រការនេះឈ្មោះជាកម្ម បថទាំ ១០ ប្រការ ឬកម្មបថទាំ ១០ ប្រ

ការនេះឈ្មោះជាជាតិកាប់ពួរសិល្ប អង្គុលិ ជាសើបុគ្គលឬអាការប៉ុន្មានកាប្បបថទាំ ១០ ប្រការនេះ ឱ្យជីវិតស្ពឺនោះអស់អត្តសិលសុំប្រហែល និង

គុណជាបុណ្យជាសង្ឃ ព្រោះបដិបត្តិទាំង ជ័ និងសម្ពុទ្ធបដិសង្ខារ ៥ ថ្ងៃ ឃ ឬបុគ្គលក្លះមា ដោយប្រាថ្នាប្រហែលទេបាងទៀ ចំពោះ

លោកក្នុងលោកនេះលោកមហា ទក្ខិកាប្ញុំកិលេះសកាប្ញុំសេចក្ដីប្រាថ្នាមានក្នុងជាដល្លា ឬបុគ្គលដ៏ព្រះពុទ្ធ គុណរបស់ក្នុងអន្តរនិក្ខសិលបរប្រការ ដើម្បីមានដល់ប្រ

ហើយ បើល្បួងឯងស័សសម្ដីសំរាល ៨ ឈ្មោះបានខេមាសុក្ខ ពុំលើសជាសីលសៀង ព្រះវិហារជាសីលមានដីអាស្រ័យទ្រូង គឺចិត្តដូចព្រះបាទរៀបរាង បេក្ខរាសាបារសី

១៨ សំទនាមិ ព្រែបាបពិត្តដំរាពុជ ឬស៊ីល្បួងរាសៀ ធ្វួនដីដំចិត្ត បូចិត្តដិះបាំមេកដលើស្បៀងភ្នំផ្សូវដី ជអរប្បទាសរៀបដូចបាបុគ្គលរំរុក្ខភ្ញាំ

ដិ បិរម្ភក មាការជួនញាណមាការជួនការងស្បៀ ធ្វួមនុស្សភ្នំពីអ្នកឆ្កាញណាលងិដការប្តូលនុការជាំ ក្បុងដំទាបា ឯអ្នកការងស្បៀងការដ

មនោរដិះគឺចិត្តឯជ ឯអំបាបូងក្ខការជល ក្ដួលឿងដៅព្រៃងាងព្រះវិហារ អំបូរអ្នកដ ស្បៀ គឺបជក្រុតដិះឯជ ព្រៃងគស់

ផាត់ដៃព្រៃងនៅធុតា ឯអំបាបូងក្ខការឿង ព្រោះកុំស្អំអ្នកភ្នំត្បៀ អំបានបារាដូចឡោះ ជើញផ្សំបុគ្គលបងសារាទានដិចិត្តជាបរិសុទ្ធិហើយ គាប្បីដិជការ

ទៀងការជ័យភាព ដំ ឲ្យក្រោកឡើង ពោលគឺការមិនប្រកាន់ ទោះមានសំឡាប់សត្វស្លាប់ក្ដី ទៀតជ័យប្រព្រឹត្ត ទៀតជាដើម ១ ទោះជា ដែលមិនឲ្យព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្តនោះពោល

គឺ បុគ្គលមិនត្រូវបាប មិនឥតស្លូត ជ័យ

កុំកោតព្រជ័ អ្នកជាប្រព្រឹត្តជា មានជ័យ

មិនព្រាបព្រឹត្ត ជ័យ ក្នុងមានការជ័យភាព

បាប បុ បុគ្គល ដ៏ប្ដូរ ទោះជាជាមនុស្សវិជ័ះ

ប្រមាទ ដើមប្រព្រៀងជាដើម ១ ឲ្យជិតមិនដែល

បុគ្គលដែលធ្វើ មិនបរិសុទ្ធ ក៏ចប់ដោះជ័យស្ត្រី

ជ័យភាព ៤ អង្គសំភើ ក៏ការក្នុងជ័យ

ឲ្យព្រិត នៅក្នុងការភាពនោះ ពោលគឺ

ក៏អារជ ឧបាសុទ្ធសិល្ប កុំមានទៅស្បៀង ប

កិតមហារាជ បូរជ ឧបាសុទ្ធសីលដ៏ះ កុំបុគ្គលស្គាល់ជ័យធ្វើ ជ័យធ្វើមាន ទោសប្បី ឲ្យព្រះ អរជ ឧបាសុទ្ធសីល្ប ~~ដ៏ះជ័យ ធ្វើ មាន ទោស~~ ក៏ប្រែ ក៏ចមានការ

១៤
ដ

ក៏ចង់ងាកមុខមក អធិទេពាលៃ ភាសាអាត្មាមុខមកដោះ អញ្ចូដ័ជាត្មុតក៏រយោងយក កុំផ្អើលកើតជាទេសន្ត្រា នោះអញ្ចូដ័ជាត្មុតពុំរាំងយារ ឯចំប្រុងពង្វៀសៅ

ស្រុះដ័ក្នុះបុសនុទាំងសីទិក្ខុតា ប្រយោជន៍ដើ
ឯចំពើ្វបានពេញកុំប្រែពេកអោះ ភាសា
សារដុនអដ័ជិចសិល្ប៍ងិះចុះ ញុលភារ

ឃ្មើរងិងរដ័ នុចហាញុចុំសិលោ ៨ ឃ្មុរដ័ នុចហាស
បើរបញ្ចូងិដ័ក្នុសមានប្រពៅភក្សាបាចំតប៉ឹង
របស់ខ្លួនរ៉ែលគិនប៉ុរុំព្រះ គុចតែតែងិបានា

ដូសិលនាំបីប្រការនេះ បើបុគ្គលកុំគ្រូដ័
បានគាប្បីកុំដើរទៀតឡើ ក្តូតែរាក
ព្រះដិញ្ញានូដ្យូដាក្បួនខ្មែរ ដៀងផ្សំនុបា

សុទ្ធសិលមានបីប្រការ គឺ បរិជាគះ ១ បតតិ ១ បដិហារិយ ១ ឋបនិដាគារ ៕ តើរាប់ ឆ្នាំខ្មែរ ៧កើតខែកាប់ ជាខ្មែរក្នុងខែ ៨ កើត ជាខ្មែរភាក្បារបត

ពិឧបោសថ្ន វុឌ្ឍឧបោសថ្នមានទៀត ៣ គឺបឋមឧបោសថ្ន១ មជ្ឈិមឧបោសថ្ន១ មហិទ្ធិមត្ថុឧបោសថ១ ឯបឋមឧបោសថ្ន មានព្រះបាលី សង្ខេប ក៏ឲ្យសាស្ត្រ ទ្រង់ សុបរិបាលម្ភះ
ឧកាសំ គហបញ្ញាទិ គហបញ្ញាទិទសំ សេច បដិច្ចទរតិរតិ ចក្ខុ ដំណាញ្ញទិយាមិ ទ្រៀរ ផាំ ខ្ញុំព្រះ ករុណា ឲ្យបញ្ញាងដំណើររត្ន ឧបោសថ្ន
ជុក្ខុជ័ទ្រូងនិះ យុបនិះមានទសារនិះ ជាដើមគេទៀតនៅ ៕ ឯបជ្ឈិមឧបោសថ្នមាន ព្រះបាលី ជាដើមនិះ ររចត្ថុ ក៏រទិទ្ធិ យ៉ំតិ
សមិងាតតំ ឧបោសថសមាទិយាមិ ៥ ប្រែថាខ្ញុំបព្វាសាស្ត្របញ្ញានាងដំណើ ឧបោសថនិះ មានទ្រឿងនិះ ទ្រឿង ទ្រក្សា តិទ្រៀងនៅ
ឯបដិឧបោសថ្ន មិងមានព្រះបាលី កុំណារតិទុក្ខ ព្រះភាក្យ្សារត័តទ្រូង១ និងជ័យបុ១ ប្រយោជន៍ដើម្បី និង ឲ្យ និងចសិលសមាទិសុខ្ទ ឯបប័មឧបោសថ្ននិងមជ្ឈិ

២០
ប

ឧកាសខុម ៗ ឆ្នាំ២ ប្រការនេះ កុំប្រែបុត្រ បង្កាំបាប នឹងធ្វើបាបផង៖ ព្រោះឧកាសក្តិឆ្នាំ២ ប្រការនេះបានទៀបវិស្ស័យ ដូចជាមហាទោសក្តីតាបស់នេះ ៤ ៕
ការនេះនឹងបៀតបៀនអង្គនិក្ខមសិលប៉ តទៅគឺបាណាតិបាតកាលមានអង្គ៥ បាណោ សត្វមាន ជីវិត១ បាណសញ្ញិ ដឹងថាសត្វមានជី
វិត១ វធកចិត្តំ ចិត្តគិតនឹងសំលា ប់១ ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងសំលាប់ ១ តេនមរណំ សត្វស្លាប់ដោយព្យាយាមនោះ១ បាណា
បានបយោគ២ គឺអាណត្តិកបយោគ១ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ សាហត្ថិកបយោគ ធ្វើខ្លួនឯង១ អទិន្នាទានមានអង្គ៥ គឺ បរបរិគ្គហិតំ
ទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ១ បរបរិគ្គហិតសញ្ញិ ដឹងថាទ្រព្យមានម្ចាស់ហួងហែង១ ថេយ្យចិត្តំ ចិត្តគិតលួច១ ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងលួច១ តេនហរណំ លួចបានមក

ក្បាលយាម១ អង្គជាតាងមាងបយោគ២ គឺរទ្យាបយោគ១ ទង់បយោគ១។ ការប្ដូមាងអប៉ែ អគបង្ខំយវត្ត គឺទត្តមិនត្រូវជើរសប១ សេរីងបយោបទោ ក្បាលយាម
បជើរសប១ គស្ទើសេទងជិត្តុំ ឬទ័សបក្ខ ជំវត្តជះ១ មត្តេងម៉កបងិបតិររដិទាជំ ពាំមកដិ ជ័មគដ័លជុំពោះ១ ។ការប្ដូមាងបយោ
គ១ គឺរហាហក្តិទោ ស្រឿវែលបិងត្រូសេ បមាន៍២ស្រែមរគឺរ សារខគា ស្រីពោះមាងថ្ងៃកាក្សា រ១ ងងខិត្តារ ស្រីជ្ជះត្បៀងតិទ្ធទោប្រាទ្វា១
ជងទាសិង ក្នុទកៀវស្នាគជិតជិជក្នុរ១ ពោគទាសិងី ក្នុទពោលសំឃ្លាក្ដិកៀ១ បជ៌ទាសិងី ក្នុងិជក្នុរពៅវ្រុសំបព្ភក្ដិ១ ខ្នងការបត្តិបប
ម្តំងី មាគាបិតាជាំបក្នុះជាឱ្យត្រជាកដ្ឋជនិភ១ ទិឯត្តបុមិតារ ត្បៀជ្ញ័រកក្ខបរ១ ភាសឹងការយារ ស្រីជាខ្ញុំបប្តុះពោះយកជាប្រពុង១ ការប្ដូរិតាជការយា។

២១
ង

ពាក្នុងឃុំយក្ខុនក្នុងជ័ង្គុះ ១ នាងបាត្កា ស្រីដែលសៀងក្នុងយកក្នុងក្រោត ១ សង្កប់ក្លាត ស្រីដែលខ្មែរឆ្នាំស្រឹង្យជាអាប្ចូយកាស្រុពុង ១ ស្រីនៅឯងក្បាត្ងបង្ហាស្នាប
ពុង ១ ប្តីស្រីឆ្នាំ ១២ ប្រការនេះត្រូវកម្មឆ្នាំ ប្រុះឆ្នាំស្រីបោរាណ ៕ ឲស្រី ៤ ប្រការនៀតពោះត្រូវការ ប្រុងតែប្រុះគឺ មាតុរក្ខិតា ស្រីម្តាយរក្សា
១ បិតុរក្ខិតា ស្រីឪពុករក្សា ១ មាតាបិ តុរក្ខិតា ស្រីម្ដាយឪពុករក្សា ១ ភាតុរក្ខិតា ស្រី បងប្អូនរក្សា ១ ញាតិរក្ខិតា ស្រីញាត្តិ
បងថ្លៃងសៀងប្អូនរក្សា ១ ភាតិរក្ខិតា ស្រីដែលផ្គុំសៀងបញ្ចូននៅក្នុងរាជក្បួនស្ដេច ១ ៕ គោត្តរក្ខិតា ស្រីដែលប្រុះនិងក្រោត ១
ធម្មរក្ខិតា ស្រីដែលសៀងភ្ជុំបកាប្ដីជង្ហ ១ ត្រូវជា ៤ ប្រការបោរាណ ៕ មុសាវាទ្ធមាងអដ្ឋ ឥឡូវទត្ត រត្តមិនពិត្ត ១ ឯសំរាវដងបិទ្ធំ គិតដិច្ចោរសង្ខៀវខ្ទុះ ១ តាជា

ទយាម្ហូ ក្បាយាបងិចពោលឡ៉ុះ បស្សុតន្តដ្ហូបានដំ ត្យុំជអ្នកពក៏ឡ្យ ស៊ុងដំដ៊្យាះ ទ្លូវលេចត្តិ ដុះ ១ មុំលាទាន្តមានបយោគ២ គឺក្បូបយោគ១ ខងបយោ

គ ១៕ សុកលេះយមានករ្កុង គឺ បដ្ជូនិយទ ត្តុ ទត្តុជានិត្យាំឡ្យលេចត្តិស្រូវទជ គឺ សុំពាំងិជមេរ យ ១ ដាក្នុកញ្ញុំតាជិត្តំ គិតបំរុជងិជដ

ត ១ ពលេជាទយាម្ហូ ក្បាយាបងិជដីកញ្ញ ទំនិកស្រូវជដុះ១ តស្សុបានំ បានដីកន្លូវនិក ស្រូវទជដុះ ឡ៊ុកន្លូជអំពុជកឡុំបនៅ១

កុំឈើតស្សុំបានករ្កុង គឺរបដ្ជូសុរ៉ា ធ្វើងិជដំបេរ ១ ឬទសុរ៉ា ធ្វើងិជដំប១ ខ្នងមុ រ៉ា ធ្វើងិជបាញ្ញ១ កិណ្ណសុរ៉ា ធ្វើងិជពួជ

ស្រុកដុះជាដើម ឬតាមពោះ និការបូតនិការអំពៅ និការត្នោត ១ សម្ពាស់ឃុតសុរ៉ា ក្រោមពៅរ៉ៃ ឬះឈើ បើមឈើ ជាដើម ១៕ លេះយមានប្រការ បុដ្ឋស

២២ ញ

នោះ ធ្វើងដូង្គរឈើជជង្គុំពួជ១ បរាសុនេរ ជ្រុំមសំមបកផ្ទេរផ្ការខ្សែម១ កជាសុទេរ ធ្វើដជ្រោបឈើផ្គំពួជ១ បរិស្សាសុទេរ ធ្វើនឹងវត្តស្រែមរគ្រោបឡេយជាដេ

មុ១ សំណូរសើយុត្តិសុទេរ ក្រោមដោយប្ញុះ ឈើជើមឈើរ១ ។ វបិដ្ឋបីលប៉ មានបញ្ចរាជ ប្រការវ៉ូជជាបដុល វត្តទាំ សាបក្លវជា

គិរាំព្យុបុងសំណាប់ហាង្គោរ ពុះប៉ិត សាប់ក្លជជាតិរាំព្យុបុងបជធ្នាំព្យ១ មង្គះ ចេញក្រោងដ៏ខ្សារង្គរ ក្លជជាតិរាំព្យបុង

គោតព្រៃជ្ជាំរស១ មង្គុស ជ្រូវទាំសាប់ ក្លជជាតិរាំព្យុបុងសួបការប់គ្យោក្លជព្រៃ១ មង្គុ សំណូប់ក្លជព្រៃ ក្លជជាតិរាំព្យុបមុងប៉ុ

គលពុក្លុជ្ជុង១ ។ បៀ ឌ្យែងសតៅដោយឱកាបាញូវដែលធ្វើ មង្គុសធ្វើនោះ ជាគរាឌ្យដែលគិតមានអាយុវាតិប មង្គះប្រការឌ្ឌងកាជមានយុះសក្លប៉ិង

ខ្ញុំបបាះព្រហ្មបារ ខ្ញុំដែលនៅបន្ទាត់ ភ្នំបញ្ញាញ្ញាសាហារ បន្ទុំសង្ឃពីបកៀបក្រុងមេតា ខ្ញុំផងមានបរោកជ្រើង មនុះមិនជ្រើបុនខ្ញុំដែលមានស្រាបពិច ។ មនុស្សនោះសោះជ្រើង
ខ្ញុំដែលមានៗបរារក្រិក បន្ទុំសប្បុស្សជ្រើ ងខ្ញុំដែលមានពាក្យក្លិច បន្ទុះប្រការងនិង្ហីពាជាអ្នក នេះមិនស្សាអ្នកប្រាជកាជបុត្តិត ខ្ញុំដែល
មានប្រាជ្ញពិច ឯបាប់ព្រះជម្ពូឆ្នាំ៧ ប្រកា ងៈជាសន្តិសាការបសបញ្ចូលកឆ្នាំ៤ ទាមព្រះជម្ពូ១ ៤ប្រការជាប់ព្រះគុណសម្បៀ បញ្ចូលកឆ្នាំ៤ប្រ
ប្រការនៀត គឺនោះក្ដារ នោះកបប៉ា ងត្រាស្រួបប្រព្រៅកន្លុះងម្ង១ នោះនោះខ្ញុំពីការង ត្រូះនោះនោរំ៧ នោះហោ បិតខ្ញុំប្រាជ្ញរ
ពុំឃើញព្រះតំរួសសារឃាក់ផ្ទុំ ១ អោយខិតពី មិនធ្លាះបាប់បិដ្ឋចន្ទ្រៃកម្រោកឆ្លើឃ្លាក ១ អោយនោះក្តុំឃ្លា ពុំឃ្លាំងនិងងកៅបានក៣ ម្ល៉ឹកាងម្ល៉ែប នេះពាក្យឡើង១

២៣
គ

ទន្តដ្ឋំ ជាគ្រឿងលើសល្បើ ក្នុងអង្គប្រមាណ ៥ ខ្សែ ៣ ស្លឹក (ស្រុង) ក្នុងក្នុង ជាគ្រាបក្ដុះលាហោរ អស់ស្លឹក អណ្ដុះអង្គុង ១ ជំរុំ ជង្រំផែកក្នុងអង្គុលដល់ ១ ហត្ថ ល្អបល្អដល់លាប
ក្នុងអង្គរប្រមាណ ១ ជំពាំងវៃ ឈើព្រុះខ្ពស់ ជាត្រូវ ១ ហាដះ ការខ្នងជាប្រលើជាជាប់ក្បៀ ១ ឥស្សរ ជាតិបុស្សរឿក្បៀ ១ ចំពីវារ ៕
សង្គ្រោះលស័ក្ដិ ក្រុងក្រុលល់សាសនាជំងឺ ល្អក ១ ជង្រៃរស្ស កំណើតព្រៃព្រះជង្រៃបាំព្រៃព្រៃរា ដ ១ គ្រឿងជា ១៥ ប្រការហោរជំ ៕ ទៀប ពួកស
ឋានា ១ ម្ដើ ជាពីរ ជា ព្រៃព្រៃ ជំជំជា នៅលោកន្តរិកក្នុងសញ្ញាប ដរុតដ៏ទៅ ១០០ យោជន៍ លោកដល់ថ្លៃ ២០០ ស្ដើម ឃើញល្អោះអង្គ
នានាអំពីនាគនៅលោកន្តរ ក្នុងការសង្ខារ ដរុតដ៏ទៅ ១០០ យោជន៍លោកដល់ស្នឹម ១ ព្រាន ធំ ឃើញ ការម្ដេច ជាន្លង ទៅលោកន្តរ ក្នុងសំឃាត ដរុតដ៏ទៅ

១០០យោជន៍ ទៀបដល់កំពូល២ ពាងភ្នំ បើឡើងខ្ពស់ជាងជើងភ្នំទៅទៀតភ្នំ ការនុក្ខដរុក្កជុំទៅ ១០០យោជន៍ទៀបដល់កំពូល៤ពាងភ្នំ បើឡើងសុរាជជីជំទៅទៀប
ឧការក្ខជំបារការនុក្ខដរុក្កជុំទៅ ១០០យោជន៍ ទៀបដល់កំពូល៨ពាងភ្នំ ៗ ជិតតំតា៥០០ឆ្នាំ មនុស្សបានជាតិទិព្វ ១យប់១ ក្នុងជាន់
ចាតុម្មហារាជិកា៥០០ឆ្នាំ ចតុម្មហារាជិកា ជា១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុងសព្វំ ជន្មា ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុង ជ័សញ្ញាបន្ទុក បានជំតែសិប៩ លានឆ្នាំ
មនុស្សលោកនេះ ៗ ១០០ឆ្នាំ ជា១ថ្ងៃ ១យប់ ក្នុងឋានតាវតឹង ១០០ឆ្នាំ ក្នុងឋានតាវតឹង ១ថ្ងៃ១យប់ ៣ ក្នុងឋានតាវតឹង ១ថ្ងៃ១យប់៣
[illegible] ជា៣ ដន្សុរិន្ទជា៣ ទេវលោកសានឆ្នាំ មនុស្សលោកនេះ ២០០ឆ្នាំ មនុស្សលោកបាន ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុងយាមា ២ពាន់ឆ្នាំ ក្នុងយាមា

២៤
ង

ក្ដុងបាន ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុងសំឃាតនរក។ ១ថ្ងៃ១យប់ក្នុងសំឃាតនរកបាន ១៤ កោដិ្ឋឆ្នាំមនុស្សលោកនេះ ៤ ពាន់ឆ្នាំមនុស្សលោកបាន ១ថ្ងៃ១យប់

ក្នុងដុសិតា ៤ ពាន់ឆ្នាំ ក្នុងដុសិតា
មនុស្សលោកនេះបាន ៨ ពាន់ឆ្នាំ មនុស្ស
ង មហារោរុវនរក ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុង

ន ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុងរោរុវនរក ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុង
លោកបាន ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុងនិម្មានរតី ៨ ពាន់
មហារោរុវនរក ព្រមាណ២ ម៉ឺន ១៤ កោដិ្ឋ

រោរុវនរក ព្រមាណ៥៧ កោដិ្ឋឆ្នាំ
ឆ្នាំ និម្មានរតី បាន ១ថ្ងៃ១យប់ ក្នុ
ង មនុស្សលោកនេះ ៕ អដ្ឋិរាប្រជា

ងរាត្រី ៤ នុក្លៃ បានយំប លោហិត ១០ នុក្លៃជាបរិវារ សំរាប់នោះ ដូងប្រាបដុះគឺ លោហកុម្ភិ ដូងចំរោក ១ អសិបត្ត ១ ប្រែបរិវារនរកគូថភាគ១

អយោគិត្យ ដំដករុសចំដក១ ឆស្សបុំខ សំដំស្រូវ១ សប្តូលី ចិត្តុំប១ ប៉ុងដំ១ គពងក ទីការដែក១ បស្សូកបុគ្គតោ ដីករុចចំដែច១ ដីចក្នុំបុំក្ដុំក្យ

១ សីតោរងក ដិកព្រៃបក់រារះ១ យាង ងាសារាយ ដំប៉ុបចំដកកព្យ៉ាចំដក១ ៧ បំសិលបុំ ៥ គីរុកព្រៃបុំ១៦ការាយ១ សារក្ខុំគី១ ...

១ ខុប្ប១ សិលបុំប្រែកាបើបុគ្គលជំដាំ ទុំខ្ញុំចំដែច ដិចក្នុកំតៅស្បៀងកំក្ខុចយំបរ តោរាកំដាំ១០ រុំប្រៅប្ដូចតោរាយបាកដិះ

ស៊ារចុំ ៧ បទរាដិចំពោរាយ អំពឿងដិល ដ្ញុំចំដែលបុគ្គលបាងរាក្សា ល្អុងាង តៅរសដិច្ចុំ សិលបុំ ប្រែកាដិះ បរិសុទ្ធិ ចិត្តងាកដិ

ដ ប្តុំតៅបុទ ដំសប្តូចំរឿង ដុំបុគ្គលពោះដិចបាងតៅស្បៀងរំសំប្បូរតា សុកក្ខុរការជាងសុតាក្យ ទីបាលារាដិនាកក្ខុ បើបុគ្គលប្បរាក្យក្របដិចបាងតៅបរត្ថិតា

២៥
ឃ

ម្លប់ជាតិ ចិន្តុបការីកា ប្រការបរិច្ឆេទនៅធ្វើស្រៃ នេះព្រះអង្គបរការព្ភោសិង្ហតែ ៥០០ ព្រុក ៥០០ ព្រះ ៥០០ ព្រះពុទ្ធ ៥០០ ស្ពាន ៧ ពីអារាជលែងបរិតេជាទ្រះ នូការះពុទ្ធស្នើរ ព្រះអង្គ

ពុទ្ធទ្រះនុំហត្ថ ៥០០ យោជន៍ កុំណាតិ ជិនេសោឡេជ លប ៥០០ ឆ្នាំ ព្រះជាតិបុះ លុះជយុក្តរះបារមីជាតិ ពពុទ្ធ ទ្រឹបឆ្នាំ ៤ គឺបរិទ្ធីបរ ១ អប់តោ

យាជិទ្ធីប ១ ឥន្ទ្រីកាទ្ធីប ១ ជុំពូទ្ធីប ១ អ និព្វានបរិជាអាយុះ ១០០០០ ឆ្នាំ ការបូជាជអា យុះ ២០០០០ ឆ្នាំ បុណ្យាជាជអាយុះ ៥០០០ ឆ្នាំ

សុភាជាជអាយុះ ៨ ឆ្នាំ សិរបាត្តិពួនា ជទ្រឹវែល ស្ទួចនៅ បច្ចេកពុទ្ធ ជាតិ តាវតឹ កា អ្នកទ្រឹវែលនៅបច្ចេកពុទ្ធ ជាតិ យាហ្ន

បុណ្យាទ្រឹវែលនៅបច្ចេកពុទ្ធជាតិតុសិត សុភាទ្រឹវែលនៅបច្ចេកពុទ្ធជាជនិម្មានរតី បរនិម្មិតវសវត្តី ប្តូវស្ថានអង្គិតសព្វ លើលុះនិងទ្រឹជាជវែលទ្រឹះ

សង្ខ្យាតខាង បរិវ្ណសុភា ក្រុងសេដ្ឋីប្រជាន្ធ ឃុះតៀ្យ កាល្ហាងិះកំពុង ពាសាគសើត ភ្លូវបាងបង្ហូសរោគ យើងងិះនៀតបៀងិះហាង ស្តេចបាបហាងក

ជប្រសើ គុងំសឿ្យស្តេចជជំពុង ងិះ តឹសៀរឃ្ញូ តែបបាង ស្ដើ ងិះ ឋវ័ ងិច្ឆូសើរស់ងិក្តុំ តាំ ឋវិ នៅប្រកាឡ្វំរំងាយាសោះ ឋវបាង៕

ម។ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ ឬ

FEMC
236

3/9

ខាងអំពីខ្ញាងឆ្ងាក ៗ ៗ

ព្រះអជិសឡ្យសពល្សត្រ អដ្ឋកថាដ្ឋក ៣ ជី ខាងរាំពីបំរូរះឆ្លោក ៗ ៗ បង្គុំមេបោត្គ ៗ

ខាងអំពីប្រែព្យាតក្តាំងឆាក ៗ ៗ

៧ ភាគ្គ ឬពិតព្រះឥន្ទ្រមានបុណ្យបុរិន្ទសិលដ៏ឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់សិល ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងមកនេះ យើងខ្ញុំរាក៏ក្នុងនាដិតគ្រូពុក្ខរស្ដាយបានស្ដាប់ហើយ ទៅទៀតតាមបរាសិល

តែក្ដីសិលសំខាប ពាក្យពុទ្ធាក្នុងព្រះសោះ ស្នាព្រះអង្គនេះ នឹងពុទ្ធដិតត្រូវតាមដំណាក់ក្នុងលើ អ៊ីះ ឬមានព្រះអង្គទ្រង់សំដែងទៀត ៤

យាងពិះត្រា យើងខ្ញុំបគ្រូពុក្ខបានស្ដាប់ សព្វាយត៍នៅក្នុងព្រះសាស្ដាព្រះអង្គហោង ៕ ។ តិសត្វា ៕ កាលនោះសំម្ដេចព្រះពុទ្ធ

អង្គបានទ្រង់ព្រះសព្វាយពាក្យស្នេហ៍ គិរី សាធារណ៍ក្រាបទូលអង្គមាស្ដាប់ឱ្យព្រះអង្គទ្រង់ សំម្ដែងអំពីរឿងសិលបុព្វកាល ៤

ដើម្បីសម្ដេចព្រះឥន្ទ្រមានបុណ្យមានព្រះបន្ទូលថា សិរីរាជ បពិត្រមហាការទូលអង្គព្រឹក្សាបុះ — ព្រះកាន្តាព្រៃតំម្រែសស្ដេចនោះហោង បពិត្រ

បាកាថ៌ព្រះមង្គលដ្ឋគុណតស់ម្រេចព្រះជិនាលង់ហើយ ខានព្រៀបនោះមោកាការក្ដជ៏ត្ថសន្តមង្គលរាជព្រើងសារៈ ខ្លាអង្គះមានអធិបតី ខ្លះលក្ខ្ញុំមក្តាពលស់ពុត្ត

ខ្ញាះស្វះបើកាកោសកាតក្ខាណាតផ្ទិតកំស្វះនៅ ខ្ញាះស្វះជិនបំណាយព្រាត្រលោ ខ្ញាះស្វះល៍បនព្រឿង ៚ ខ្ញាះស្វះអាយុកត៌ប៉ារិស្សពេល ២ ។ គ្នា ៚

ឥ ១ ខ្ញាះស្វះសំម្រេខ្លាះកិត្តិត្រ៌ត្រ២ ១ កុស្វះហើយ នៅ ខ្ញាះស្វះម៉ុងខុប្បជឺបនកោព្យកំស្វះនៅ ស្វុតអ្វះ គ្នាំគ្យបោះ ពុំមានជំសងលាះខាប់ហាក ៚

កាន ។ ស្វាព្រះ ៚ បារិសុទ្ធិនោះ ក្រុខកាយ ស្វុត្តលកាមានយាអ្នកត្យត្រិត្តារាន្តាមាធំបំងំ តាអ្វូកំបាអ្នកាក្ដិស្វយព្រោមនេះ ៚

ទើរកៀតអ្នកកំនោះស្ដុរអង្គមានជាសំបសាធុការ ដើតាបរំកើង និតារុង្គខណ្ឌតនត្រែខង៏ើរអត្តការសការព្រះក្រោកស្កុនចំកើខ ទៅអ្នកកំដែរក្តារុះពុតពោះរត្ន

សេរ ដើម្បីរក្សាព្រះអង្គគឺព្រហ្មទត្តបុត្រជាតេជះ ឲ្យស្រេចឲ្យកាយអ្នកនោះឈ្មោះទេវទាអ្នកជាគ្រូ ប្រែសេចក្តីដើម្បីរក្សាឲ្យតាំងនៅជាគន្ធ ទ្រង់ចាំនៅ

ជាមាតសម្បត្តិគេ អាយាតោ សង្ឃស ទ្ធសុង ជាមោជាបលការ ដើម្បីសេចខ្ញុំព្រះករ សារ សើការអញ្ចូលឆើររកសើសិរីស្រ្តែរ

ការញាណានិព្រាយព្យុប្រណ្ណ ពុទ្ធាគោះ អញ្ចខ្ញុំបណ្យុបឲ្យនាងសាក្ខព្រះពុទ្ធានុញ្ញាតសាធុ មិនឃ្លាតនៅកើតភ្ញាំង បណ្ឌិតសម្បូ

ខត្តា ព្រះរក្ខិត្តខណៅបណ្ឌិតប្រែសេចក្តី ជម្រុបនាយក្ខិតារ ខ្ញុំ ១០៨ អង្គត្តនោ ព្រះ អង្គព្រះនាគកិនេះព្រះគុណមុនិឃ្យ

ទេវា ទេវតាអាចាក់តិសាខា និពន្ធតនោ ព្រះអាទិព្រះបាល្ល ព្រះធិពហារុវិហារ ទេវតាលពលគុការក្ខតតែរោយការ ទាណាកោតៅព្រះ

ទៀបស៊ប់ព្រៃភ្នំកោសរេពុទ្ធ ដំណាក់ចិន្ដាដងត្រា៖ ភន្តេ ញាព្រះនៀងពៃជិតទុព្វវិញ្ញប្រាំដងប្រៀបបក់ ដើព្រះជើងខ្ញុំបង្គាំល្អា ប្រៀបបង្គំបង្គំបពុទ្ធបទ្រ បុគ្គលសិរី

ក្នុងការការពុលយ់ ពរណ៍កុក្កុដ ព្រះពុទ្ធ ហៅឈ្មោះថេរ ពុទ្ធ ចន្ទ្រា ទើបទ្រង់ត្រាស់ព្រះដំរុះ កុសលព្រះបរមពុទ្ធោវាទ ឈ្មោះលោកបតិ

កា២ វិបស្សនាញាណអង្គញាណ៍ជេក ។ អតីត កាលនោះ មានកាលស្ម័យ១ ព្រះអង្គសោយព្រេង ដំណាក់ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះឧបុជ្ឈាយ៍

ទេសនា បរិនិព្វានបរមត្ថ ទិព្វវិហារបញ្ញាតិចក្ខុ ។ បរមាណូ ។ កាលនោះ មានស្ដេចបត្តរាជ្យ១ ព្រះអង្គ ទ្រង់ពេ

វិវិធវិការការទាក់ព្រះនៀង អតីតវិវាទ ជីវិតជាងច្បាស់ ឃ្លាតដើរជាពស្ដារ ប្រយាបក្សាបង្គំព្រះតិត្ថរោងរឿងស្រុក ខាងព្រះតិត្ថ

ដេលបង្គុំរាជាឲ្យព្រះពិស្ណុកែរ ពុំបានពីដើមពីធ្លាយសារមៀប ទោះបីបង្គុំស្តេចជាគ្គីគោះ ទៀបខ្លាចឲ្យលំស្បាតឥតពីក្លាកាត់ក្បាលលាង ដើម្បីស្តេចជាគ ៥

គោះទៀបទៅ ធ្វើរសំណាក់ក្នុងគ្គុបក ដ្ឋីកាយវ័ឃពោលថ្លែងខគោះ មានសំបុរ ១ អង្គ បើកក្លួបបើយបើយរទៅ ពីរបៀបញស្តេច

ជាគគោះបុរក្ខកពុំលោល ដើម្បីសំបុរ ៥ គោះ រស្មីក្នុងលោតស្ដែតលោតក្នុងផ្លាកផ្សើរ ទេញ មកពុំបៀកក្នុងកង្ហែលឥតគិតស្សារសើរ្សើ

សទៅស្រែកក្នាជាគ ៗ លោកឿងជាគដើម្បី ទៅវ័យព្រះស្រោតដើម្បីធ្វើបៀព្រះវ័មានបុន ដើម្បីព្រះអង្គឱ្យហៅ ព្រះពិស្ណុកែរគោះ

រាកបើរ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញាតិ បង្គាយឲ្យពិភ្លាយមកព្រះពុទ្ធត្រាតភ្លូពិស្ណុកែនៀ ពាយដើមអំពីរធ្វើគេះទៅអ្នកពុំបង្គុះសត្វដើរិការ ខិ ២

ពិ ៣

ឬសញ្ញាតិមិត្របុរសជាតិក្ដី ថែរស់ខ្មោចនោះហើយ តិស្សប្ដីហើយបើសព្វកើតក្នុងទៀតកើតមកក្រោយជាបន្ទះហើយ ខេមខ្លួនមកតជាសនោះឲ្យនៅបំរើរាក្ដីថែរស់ខ្មោច

ខន្ធាំអ្នកនោះ ធ្វើព្រមទាំងសំរួចមកតជ បរិក្ខារកម្មនោះហោង ។ ឲ្យទេវតា ពុព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ប្រាប់តិសិក្ខារ

បន្ទូរខ្មោច ហើយស្លាបពារកំពុងព្រះអង្គ កន្ដោរភោគា ។ មតិពព្រះអានន្ទបុនវិស្សមើលហើយ ហើយខ្មោចទៅហើយបព្វះម្ចាសបរហារនូវ

ទាំងអ្នកបុះសំរាកក្នុងព្រះសាស្នាព្រះ អង្គ ឲ្យបុគ្គលនោះទៅបង្ករាជ ធ្វើព្រាហ្មណ៍មក តស ហើយអ្នកឲ្យសារពុំទានព្រាហ្មណ៍

បុះជាតហើយ នោះខ្ញុំមនុស្សលោកកាលយាងទៅពិតក្ដៅ ខ្ញុំម្នាក់ឲ្យពាក់ ចុះទៅក្នុងក្រុងពារាណសីសមុទ្ទឲ្យហោង ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ហើយ ហើយ

ការៈព្រះបុត្ររបស់មហាការ៍ តារូបង៉ ផ្កាធុតអនុញ្ញាតឲ្យបរការស្លាប់លោក ។ នោះទេវតាការ៉ព្រំកំពុងព្រះរាជទេរៀបស៊្ប កាលព្រះរាជទេញការរ៉ែ
ពីលើរនាគាំងព្រះអង្គទៅកាន់ទីនោះកាលបុរ ទាំងពួបព្នាយឲ្យយោរ ។ ដើមព្រះអង្គបញ្ចតិ ស្តេចទៅប្រកាសប្រាប់ព្រះយោរ ។
ក្រោះនោះព្រះខ្លួនទៀងទោសការទោស ក៏ យើតប្រះសត្វទើឆ្នាំមួយ កាលកំណើតយើង ស្លាប់នោះទ្រង់ស្រូតទេវៀតធ្វើងរោមម៉ៈ
ឆ្នាំ អាកើតក្រសួងនុំ ឆ្នាំបយកកើត យើង ចាប់ផ្តាសាអាស្តាំ៥ ឆ្នាំត្រូវ ១០ខែមាឃ ហឿងសត្វកុំមុឺនដួចបាក់ផាកពាក់ទ្ធ៖
ទេញវៀបរៀង ព្រះរាជហោម៉ា ក្យាបូតផ្កាចាំងត្រូវខ្លួនពារកំហែងព្រះអង្គនោះយើង ធ្លុះយើងខ្ញុំឆ្នាំមួយឡើយយើងនាយុះខាង ១២ ឆ្នាំ

គឺ ៤

ចេញប្រព្រឹត្តនៅឡើងកាក្ខុភ្ញាស ១០ អាក្រខាអាការ ៣២ ព្រះឱ្យពេញដីព្រះពុទ្ធអំពីប្រកាន់ទៀងបរកាំឆ្នេះប្រហោះឡើង ទើរឆ្នេះប្រហោះឡើង មិនដួងចេញ

អំពីរចំបួង ព្រះបរិប្រកាន់ពោះឡើង ។ ដើរ អាយុក២១ ឆ្នាំ ឡើងមាសឬសហើយទរការ ម្ចាស់តតិតគ្គារកម្មការធ្វើលេខ

ពារព្យែអារកាសព្យូរ្ហ៍សារ ជើងឈាស្ទួរ ឲ្យញាតិសព្ទដូច ព្រែងសារឯបកទ្រូងសាធ្យួរសឿ កបទំនឿងមាញ្ញបកត្តល្បឿង ហីសារ់ហីសារ

វៃ ដំរីពាងដំឡៀតសាំព្រួញតន្តំ ៧ ស្រែដឡើងប្រែគុំគូខឆ្លើងដ៏ថ្លៃយ ត្រៃហើងហៅ ព្រះរោគខងខែង្យចុះព្រូយកម្សៀ ។ មិន្តរាំ

ចាប់ក្តារផ្ទៃញាតិជរៈប្រហ៊ុះប្រៀបស្មុស្តិ៍យស្រុះស្រួលជ័ក្ខលទ្ធបរិក្ខលទ្ធសិលនៅភាក្តិសារតារា ១៧ ជុំជុំបក្តីពុតទៅរនកប្រង្គក្រហ្មរងរាស្រៀស្រួរស្រៀ យុក

ព្រៀះពុទ្ធកិរិយាអាករបើបភាគត្រៀយភារ្យខ្ញុំអការស្បែងខ្លួនព្រះអង្គខ្ញុំហាគបរិហារគេក្រោះស្រៀវស្ងួយ គោះគងពីរវេលាការកញ្ចប់ [illegible] ស្មែងខ្លួន អ្នកណាព្រះលោកះ
អញ្ញាត្បិ ក៏អាកសើរសិរីសោភាសាមាអាប៊ិ អាព្រៀហ្វូរព្រុំញាតព្ធំ ៧ សន្តានខ្ញុំឱ្យសំអ្ហាត ឡូរសំអ្ហាតដិញ្ញាន ជាល្អានដ៏បូរយ៉ូរ
៧ ប្រសិនវា្យសៀ កុំដើរទៅលេខសៀវ្រះ ត្រូវខ្វង់ឱ្យគ្រូវគុំបស្រៀងាត ក្នុងទៅរាត្រីអ ថៃ្យខេញ្ញរាំពៀព្រះវិន្យ ឱ្យស្រែះ ៗ ព្រះ
សិនឡើងកុំភាព្យសិរ្យយក្ខនិតគិតរេ ទៅស្បែង ការអ្នកទៅកំពៀតនេះសៀ ព្រះ សិងៀវត្រូវអ្នកទំលុបឱ្យសាតីត្យាយោមះ
ទៅរាសិត្តខថៃ្ង ព្រះសិងៀកុំដើរទៅលេខក្ខុងឱ្យ នោះអាភ្ញុខ្ទុំសត្វខាតាក្យារ ខាតើយខ្ញុំឃាត់អារក្ស ពេញពោះស័ត្វខ បន្លិះ ឱ្យអ្នកក្ដៅតែជោះ ៚

តី ៥

ស្រះទៀងល្បាងឆ្បី ព្រះរាជទ្រៀបឲ្យផ្ញើក្ដោរខ្លោងកែវអាល្អូវ ហោមខ្ញុំបរទីវិត ក្នុងនោះខ្ញុំមកសិតព្រឹក្សបង្ហាញ ជាមការណ៍ស្រូវសរខ្ញុំល្បៀ ។ ខ្ញុំរ៉ាំងាយ មក

ជាមការព្រែកស្នេហ៍នេះហើយ អ្នកនិងខ្ញុំនេះ យាងវង្ស៍នេះ ហាងភ្នំផ្ទាំងបារាបមុងសែងគ្មានការ ហៅមាយាបង្ហាញបរិភ័ក្តិមករការ៉ាយ ការ

សារបើរដល់ហើយឲ្យគោលគ្រែងរង្គសារ ៚ រំពឹងអន្ត ៗ ភេភ្លេះរេកហើយ ក្នុងនោះខ្ញុំ ៚ យកខ្ញុំជាប្រជុំក្ដាសោកគ្រែងអស់ឆ្នាំ

ស្បានស្ពះឃ្លះជារភិក្ខុហើយទ្រំខ្ញុំត្រៃបត្រៃ ចាស់ក្លាំងជ័យ ខ្ញុំមិនស្គាល់ឡើងតាក្រាមបង្គាប់ ព្រះពុទ្ធរំពឹងប្រាណ និងនាងបំភាន់ហើយ

ហ៊ានរក្សាព្យាក្ទិហាក់ ៧ លក្ខណៈនៅការសំឡាញ់ស្នេហ៍សំឡាញ់ពីណាក្នុងទៀងកាត់បួកស្ម័គ្រជ្រើសក្នុងទម្រៀកាវាំអំឡាញ់ឈ្មោះហោរា ៗ ក្រោមចិត្តតោលស់ដែរមកក្នុងវា

អាបំអាអជ្ញាតិសម្រួះបុត្រស្មៀងខ្ពុំមាត្ថិការសម្រួះជបតែបុណ្យ ។ ពិនេះជិងសំរេចរាំពឹងរឿងជាតកមាន ៤ យ៉ាងតាំព្រះសង្ឃាសម្ពុទ្ធគ្រាងសំ៖
ចេនទ្ធិកាន្លា ១ ជាគមាត្ថិ ១ ជាគ្គិកាឋ ១ ជាស្តេជាគិ ១ ឯជាគន្ទុំ ៤ យ៉ាងនេះវិងគ្វារយក អកឹងញ្ញាស្បៀ ឯជាគ្គុះញ្ញា ប្រែវាងេះន
និងប្រសើរ ជាគ្គិមាត្ថិ ប្រែវាស្តេងនេះ ឡើប្រសើរ ជាគ្គិការ្ជា ប្រែស្តាស្តេងពុះជាតិកាង ៤ ប្រសើរ ឯជាគ្គោ ប្រែស្តាជាតិព្រះពុទ្ធ
ព្រះអារមាគ្គិសជមតីនិញ្ញាជិងបំរួះន ប្រសើរ ឯជាក្តោជាម្ពុ នេះសំបូរព្រះដង្កែង____ យុះគ្រាងជុំពោះ និងមាគ្គញូក៏នេ៖
ក្នុងព្រះឯមាកព្រះវេគ្គិពាជ ជាបរញាណះទាំមគុតឹមាគ្គ ។ ប្ដូឯមាគ្គពជោះវាកុការាងតៀវបសមមាឡូត្រ ស្តេប្ដូវិង្គ ។ នេះមាគ្គពាត្រូបកាយ៉ាង

ងី ៦

កាបុះដាំងតិស្សត្ថេរ ក្រោធ្នះព្រះតិស្សត្ថេរនោះហោយយកទៅចុកកាំហាក្នុងពោះបរិក្ខារបញ្ចាកសេចក្តី សព្វត្រូតព្រួរភាសានិព្វពោះតិស្សត្ថេរនោះហាបរម្មះនាទំង
នោះខ្ញុំឲ្យហៅភ្នាណាគ្រោះដម្លេរលើរ ស្នុះដំ ឈ្មោះហានយើងសព្វថ្ងៃនោះ ទៀនកាលសម្លុះត្រូតព្រះ សាស្នា ៥០០០ ព្រះទាំងវាស្នាទាំនន្ទនោះ ៕ ៚
រឹព្វអារាដពារកម្មភ្លារល្អរាក់រឿរសម្តេចព្រះ ដ៏អាជ្ញាឲ្យបង្កើតខំលើង ព្រះញាណព្រះនាគ្រោះ ដល់យើងជុំនុះរោបនាគ្រោះ អាង
កុដព្រះអង្គយោនៈសារា ប្រមាណម្បូវខំញូណសៀ ពីព្រះអង្គខំសលើងមាកកុ៣ សារា ។ នឹងព្រះខ្មួយ ស្បូវថ្ងៃនោកាំរឿយកាំ សំម្តេចព្រះមហា
ទីរសារាត្រូវខំសលើងអាការសមាគ្រោះ ត្រោះអាការសមាកនោះ ការសថ្ងៃវ៉ៃសល់ដ៏ទព្រះដង្គខំបុះ ត្រូវដ៏ភ្នាសទភ្នាណាខំស្តុះវ៉ាព្រោយដើមព្រោងឺ គ្រោះ

កាលព្រះអង្គ ទ្រង់ហាយស្រែក ដើម្បី ស្ដេចព្រំ ទៅកាន់ក្សត្រស្រីរ នេះព្រាក ដើម្បីសំដែងព្រះមហាករុណាទ្រង់ព្រះតិស្សកោ ស្ដេចការបញ្ជាមើរ ហើយយើងនឹង
ទាំងព្រះបាទព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ស្ងូបទៀតការ មានរបរវ័សតព្រះនេក បពិត្រកុមារមានដោ ះតាំវ័សតព្រះនេកហើយទៅវ៉ៃពេរ ស្នុះ
ដែលការមានព្រះពុទ្ធអង្គកើតបក្រាងការឃ្មុ រដើម្បីការមានដែលព្រហ្មអង្គស្នូរនោះនឹង ស្នុះទៅ ដែលនឹងទាំងការបង្គាប់នោះ
ក្នុងការសំដែងមាន ។ ស្រែកដើម្បីឱ្យ ទបរោមការបង្គាប់នោះហើយ ។ បពិត្រ ស្នូលាព្រនោះ ការទៅដែលកាការ
កាលក្លា ដើម្បីព្រាក ឧសើរអាំពង់ រាកក្នុងការសំដែង ការស្រេចគំការបន្ទី ស្ងើរក្លា ។ តាំងក្លាដែទៅ បពិតដើម្បីទាំងការទីរមោយ ស្ដេច

ចុ ៧

ឃ្លាក្តគ្នា ពួលសុំ ពួជាតិក្រុង ឆាញ៉ យឆ្នាំអាលោះ ឧងហ៊ា ព្រៃឆ្នាំ ឥស្លុំព្រះអម្ចាស់ ល្បួយលេរ្ប ងះ ឧសោភាក្នុងបន្ទូល ផ្អែងសើងជាយ ។ ក្រុមក្រុង ក្បែ ទល់ដែង

ព្រះឆ្លង ឈ្មោះអាស្នេក ក៏ខជាប្រោះសើង ក្នុងហោហ៊ាពេះហ៊ើរ ប្ញពិពើប្ញជាតិពោះព្ទា ទំន្ទាឈដំម្នាក់ដែការស្នកតៅហោខ ។

ក្រាស់ក្ញាពោះដើរក្តីសក្ការយក្ន ១ អេះ សុំងយក្ន ១ ស្តែកខសោហោញាន ១ ខេខង៉ា ១ ត្រុំអា ១ ឬម្នាក់ឆ្នាំ ៥ ពេះដើរឃ្លាប

ពួលាបតាហាកជាតិប្រការយ៉ាងងទ្រូះជា ងចំមាងបង្កិហ៊ា ។ ងហោគឺសតាយគ្នារ ពស្នេខាស៊ាប្រោរ ហ៊ាគុខតោនស្ន ៥

សោហ៊ាឆាណោ អាហារពោតែជា សហ្លាសង្គសព្រហ្មសាព្រួពារហិរុញឆ្នាំ ៥ ពេះហ៊ាភាក្នុងឃកក្រាបក្នុងសំហ៊ាសប្រោះរក្តជាប្រោះពោះខ្ញុំ

ក្រោយបត្យបន្ទូល ព្រមណាំអញព្រះអង្គនៅហ្យបន្ទន្ទ ។ ដនោ យ៉ាងទង្គខ្ពុះត្រូពទាំ៥បន្ទ ហ្វួងដឿងហៅតង្គដងាងពាក្យអដ់ឡាយមកហៀងនេះ ដើម្បីព្រះពុទ្ធអង្គជា
ម្នាងនោះទស់ម្តេចជាពាក្យក្រុកផ្លាំ៥នេះ ជាពាក្យព្រិបព្រិខហៅព្ពិពពេតសាារ ដើម្បីស់ ម្តេចព្រះពុទ្ធអង្គទទ្យបសេចក្តីយជា
បន្ទួដបញ្ញាំកាងា ។ ដនោតល្បូ ក តខំពោអោយហោពោលសម្ពួលម្តូទ្ទល្បូ នេះដើម បន្ទួយោះទទ្ទះ ទ្ទុះ រុក្ខព្រុងទាំងញ្ញ
ទិសទំតិទុះ ៧ពាក់រ៉េសប្រការយ ខ្លីសស័ស់ខ្លួនទាំនេះពិទអាងពាក្យសសើរ ទាំនេះពិទអាងពាក្យគាថាទះដស់ព្រះ
អង្គគាង ខាងជាព្រះដអាងបុរាព្រួខសើកាងនោនេះជាដើមបងហើយ ព្រះអង្គទ្រងអាងព្រះពុទ្ធតិកាថា ហើរតពពិទអញ្ចុះដាគុតតា ទុំឃុត

ក្ខ ៨

ចង្ក្រងសកាក្ខុព្រះជិតាងនៅហើយ ខាងព្រៃនោះមានបុគ្គលម្នាក់ហើយជិះខទង ឬពុងរាំព្រៃញញ្ញញាតិជាសំរៀវាកិច្ចនោះគង្វៀវៀវក្តាប ខ្លាងនាគ
ដើរឡើយជិះខ្ទង់សិតកង្សហក់កាសនាគ ជាអ្នកមាងគុងង់សង់ខ្លាគុត ក្បៀវជិញញទៀ តត្តុរអាំកាយនាគនេះជាអ្នកគុណសាល់ល្ហ៊ះ
ព្រះកាយវ័ន្តគុណជិងនាងគ្រោះនោះស្ល ពន្ធរាកាយនាគតាត់ឈាងខំកោះជាម្នុងអ្នកទ្វា ឲ្យខ ប្រកាៗទៀតអានាគនោះគាត់ង
នាងពន្ធ័រញាបកកាំពីព្រះពុទ្ធប្បកាងកោ ង់គ្នាកាឈ្មោះគាត់ខ្លាងនោយទ្វើត ខាទ្វើយបន្ត្តុំ ះអាង្គពនាងប្រាយកនិកា ឈ្មុំមហ្នេះ
ទៀងកើត្ថ្វង ៤ ដើមទេវាត្យៀតៅវសំ ចេះពព្រះវ័មាងបុងហើយ គាតនាងស្តាកញ្ញាខ្វងទា ស្លឹមនាងអាសាគុតនៅខាងមុកក្លុខគន្ធកាយព្រះ

ពុះថ្គាំ ៥ព្រះអង្គស្រុប ឲ្យបានដាច់ពីគ្រួចព្រះថ្គាំ៥អង្គហោង ។ ហើយខ្ញុំបំសូម ឲ្យបានអង្គិដ្ឋពុទ្ធដ៏ជ័យព្រះចន្ទ្រ បានព្រះ ក្រុះស្រុបទាំងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដ៏ព្រះពុទ្ធ

ខ្ញុំបរមើល ហើយខ្ញុំសូមបង្ក្រៀវិចតជ័យ ព្រះថ្គាំ៥ព្រះអង្គនោះ ឲ្យបាកដ៏សប្បុរសារះស្រុប ថ្គាំនោះ សុះជ័យរមគតត្ថាឡាយហើយខ

នោះ គាតបានបង្កើតជាអាកាសរា គាថ នោះគាតបានឲ្យកុច្ចបរមព្រះ គ្រួច ៥ព្រះអង្គហើយនៅគោតជ័យក្រសារះ

ហើយតែងតែដព្រះសិរាមហើយស្រើស ម្តងទាំងសាន្តដៃបានព្រះម្រេងសំម្រេចស្តេច ទ្រង់ឈរការព្រះជីពាពទៅស្រែទៅនោះអ

កាលពាក បានទៅបង្កើតជាស្តេចចក្រពត្រាធិរាជ ហើយគាតបានលើកព្រះបរមធាតុគ្រួចថ្គាំ៥ព្រះអង្គម្រេចដើម្បីស្តេចសហោបានដុំបព្រះធាតុគ្រួច

ទ្វា ឋ ព្រះរត្នការនាំរៀបការសព្រួបគ្រាំងនុងនងវាតការសបរិក្ខារព្រះពុទ្ធទ្វាំ ឋ ព្រះអង្គមោទ ។ ឫពិតជាមហាបពិត ទ្វាំពួនទ្វូសត្វខឈ្មាការវ៉ាលឡូបគ្រួព្ភត្យា

សំដេចព្រះដំណាងឈ្មោះមារ ទ្រង់ខមារព្រះ ពុទ្ធការមោ យើរបុត្តិឈ្ងាឈ្មោះលើង និទ្ទ សញ្ញែមន្ទ្រះវាកិត្តសំម្មែរ ក្តុងព្រះពុទ្ធ

គួ ៤ ឲាស្សារនេះហើយ ព្រំធ្លាងព្រាងជាគិញព្រះ បក្ខាសទ្វារ ឫកិក្តសំម្មែរនោះនិទ្ទឆ្វែទ្រខទោត្ត ពុជារង្គាន់ដាកើ្រម ១ ម៉ែ្ម ហើយ រាំហៀ ៖

នោះនិទ្ទ្រះទៅតែទៅព្រំមានមគនេសហើយ សំដេចព្រះវិទ្ទ្រីយរ៍ទ្រខមារព្រះបក្ខាសធាកិត្ត សំម្មែរនោះនិទ្ទ្រះទៅតែទៅព្រំធ្លាងហើយ

ឫកិក្តសំម្មែរនោះនោរកុះរភាសវិតាយកិត្ត វារ្វត្រុះសព្វប្រព្ធ វ៉ារាភ័ព្វះមិនខ្លាងធ្វើវ មិនព្រោះធ្លរ ព្រោះមែរាចាមិនព្វះក្រែងខយកាទៅនមួនវ៉ះ

ប្រសើរ ពោលគឺញាណជាតនេះឯង ជិតបំប្រាប់សេចក្តីថាជាតប្រាជ្ញ សសើរញាណជាត បុប្ផាហៅប្រសើរ ពោលគឺរុំរាំងសង្ខារនៃព្រះ

ពុទ្ធគុណពុទ្ធការនេះឯង ៧ ដប់ក្នុងហៅ ថាជាក្លោងប្រសើរ ថ្លៃ ញាណក្រៀតកិច្ចដែលងាង ទាំងរូប ឃើញថាឯងញាណជាតនោះទោះ ម

ធ្វើកិច្ចនោះសំដែងព្រះដំណាងបុណ្យជ្រុងសំ ដេញងាប្បុះផ្លូវឥឡូវ ជេរបុគ្គលឯណាជិត ទៅគុណប្បសព្វ ជិតបុគ្គលដែលឈ្មោះ

សេចក្តី ៧ ចាំភ្លាត់គុណសាស្ត្រយ៉ាងនេះ ជះជិតដាក់បាមនាក់ក្រៅ សំដែងបុរីស ឡើងជាតដែលព្រះអង្គត្រាស់សសើរ ក៏

ដោយដៃ ត្រូវ ៗ គឺនេះជិតសំដែងទាំងប្រាប់ខ្លួន ការអ្នកជាតក្នុងព្រះឧប្បត្តិ អានាយគាប់ ព្រះខារ៉ាក់

ស្វាមិនខ្ញុំក្នុងលយកាន្តរ្មេះ ឧកាស នាងខ្ញុំបគោរុពក្រាបទិត អស់រវៀខ្ញុំទព្វារបោត្យបរ្ទុំ ចំពោះលោក ភន្តេ ប្រពិតលោកដ៏ចំរើន សុម្ភរីលោកជាំរញ្ញ ខ

បុច ខ្ញុំលអាត រះបារម្ភ ពៅបោះខុះ លង្គ៌ ខ្ញុំពួន មេ ន័យខ្ញុំ ភន្តេ ប្រពិតលោកដ៏ចំរើន ច្បៀ យំបុញ្ញ រីបុណ្យឧស្សា មយោ គឺ

ក្រឹ ១.ៗ ត្រៃ ការ ទើរហើយ តំបុញ្ញ រីបុណ្ណោះ ឯ សាធុជា គឺលោកម្ចាស់ អនុមោទនាតព្រំ កាលើ ព្រឹក្សការ យំបុញ្ញ រីបុណ្យឧស្សា មង្គ

គឺខ្ញុំ ការ ទើរហើយ តំបុញ្ញ រីបុណ នេះ សាធុជា គឺលោកម្ចាស់ ជាតព្រំ កាលើ ឲ្យ អស់ ខ្ញុំ អនុមោទនា សាធុ ៗ

ទទួលដោយ ហើយក្នុងពាក្យកាសាធុ ៗ ស្រមុញគាប់ព្រះ ឧកាស នាងខ្ញុំគោរពក្រាបទូលះ ភន្តេ ប្រពិតលោកដ៏ចំរើនផង សុម្ភ រីលោកជាំរាយ

ការ្យ . ទ្រងទៀង ការពុំ ជៅតាក្បែរយាកអាងក្តីក្សារ ខេទ ក្នុងខ្ញុំ បញ្ជូ ចាស្ទុះ មេ ដែលខ្ញុំ ។ ទៅអង្គយទុះខាងក្នុះ ការ្ត បពិតយោកដែ
តិចឿង អង់ ពុំខ្ញុំយាងាមអ្នម បញ្ជូ ជ័ ជៅថ្ងៃ អង់ អាខ្ញុំម យាងាមិ ស្មម បញ្ជូ ជ័ ក្នុងភ្ជុះ គ្គិយស្បៀ ដាគុំព្រួចដែង
ពក្តិយស្ស៊ ដាគុំព្រួចជិងខ ការ្ត បពិត ដែងលឿង គុម្ល លោកក្ដាំបញ្ញ កមិត្តារ ការ្តយកឿង ឥយការដ៏ ក្នុងសំ
ពុតកាលាក់ះនេះ សព្វក្នុងជីស្បែរណា ជិព្រាង សន្ទិការណាពាយ ទើស្បៀយរេញ្ហា ការ្តុកក្តាំព្រួចឿង ទ្រាំឌ្បែក្នារ
ក្នុងព្រះជីព្រាង ទុងាងាយ ហោតអៅស្បែកក្តយោក អនុកម្ម៉ ជៅសងក្តីអង្គក្រោះ បំផុំខ្ញុំម បញ្ជាថេទ ក្នុងខ្ញុំបុះ ។ ប៉ិខតិ ការ្ត បពិត

ឈោភដ៏ពើញ ឥន្ទ្រិយោភក្នុងប្បា ឧត្តា ឲ្យហើយ ឥស្សរាសាធំ ជាសំបូគពាសាកសពេះ សព្ទក្ខដីស្បូវភាជិញាណ សន្តិភាសាពាយ ដើម្បី

ជិះដើរចេញចាកក្នុងក្រស្ម ហើយដើរ ជាព្រះជិញាណឲ្យជាកស្ទះ ឧត្តាយ ហោតតោ ស្រែកព្រូយក អង្គការ្យ ជាត្តិអង្គ ៕

កៀ ១១ ព្រះ ម៉ាត់ខ្ញុំ បញ្ចាវេទ ក្រសឲ្យរួះ ៕ក្តិ៕ ព្រះឧត្តម ស្រ្តីរាមគាហ៊ុំ កាឡំឲ្យព្រះកម្ម ចាងចាំ ៕ភាសា វិសោក ហោម្លាវិហារ

ឧទារិក្រុងក ឧត្តាវិទ្ធញ ឥនោវិស្ស ក ឥឲ្យកម្មជាម្ចុំ វិកម្មជាងនេះ ពេជកម្មជាំ ដ៏ ហោសេប្បាលពត្តកម្មជាង អង្គស្សូ

ដំរើងនៅមុក ឥនោវិស្សេក ឧត្តាវិទ្ធញ ឧទារិក្រុងក្ខ ហោម្លាវិហារ ភាសាវិសក បត់ហោមដំរើងមក ហើយទៅចេញទៅស្សេកស្បង ៕

ហើយទ្រង់យកចក្ខុ ស្វាមសារណាគ័មនេះថា ឱកាស ដ៏ខ្ញុំមគោរុព្ភក្ខុខសារណាគំមឿ កាន្ត លោកាឃ្នះដ៏ជំរើស្មៀ សុខន្ត រំលោភាព្រាំបញ្ញ កាត្រ ពន្ធ័រើញ

ការុញ្ញ ជៅកាចឿ្យលោកអាងកុលោ ដេវ ទ្រាយឿ សិរវាជិ ជៅសិក្ខាសក្ខំបញ្ញ ស ខាៗ អញ្ជើរ ពិសារណាង ឃ្មោះសារណា

គំម្លឿ មេដ័សខ្ញុំម ។ ហើយអង្គុយដ៍ដ្ឋរ គំរូ បពិតលោកដ៏ជំរើស្មៀ អញ្ចំខ្ញុំម ។ _។ យកអាមិ ស្រម សារណាសឹរ៉ ជៅសិរៈ

អញ្ជើរ ហើរសារណាគំឃើ ទុក្តិយម្លឿ ពត្តិ យម្លឿ ភារ៉ឿរដ៏រដ្ឋរគ្រា ហើយត្រាំងមោបិដ័ខ ងមោប្រែងមល្សុការ មេដៃខ្ញុំ រត្តិ ៤

ទ្រាយខាង ពល្សុភាគិចលោ ដ័សព្រះដ៏ខាងមុងណោ អាហាលោ ព្រះអង្គការចាំម្សាខបខ ជៅកាខការ័មគឺសង្ឃរូបកា សម្លាលសម្ភទ្ធសុ្យ ព្រះអង្គព្រះជៅ

ព្យាករអារុះប្រព្យាយាព្រះអង្គ ៧២ ។ អយ៉ាំងខ្ញុំ គច្ឆាមិ ឯសឥត្យញ្ចេះ ពុទ្ធម ធម្មម សង្ឃម ទៅព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ ។ ទុតិយម្បិ តតិយម្បិ ជាគំរប់

ឯខបិងខ អយ៉ា រីខ្ញុំ គច្ឆាមិ ឯសឥ សង្ឃេះ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ ទៅព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះ សង្ឃ ទុតិតតិយម្បិ ជាគំរប់គ្រឹឯខបិងខ

ស្លឹក ១២ ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ជាសរណាគមន៍ តិងសទៅ និពេះ ភាគច្ហើយដ្ឋា ឧកាស វន្ទខ្ញុំ កោរព្រក្ស ខសរណាគិមិ ភន្តេ បពិត សាកិងង

ពិធៀ អាន ទាំខ្ញុំងគ្នាយហើយ អយ៉ាំង ខ្ញុំ សមាទិយាមិ សូមសមាទានយក សិក្ខា ឱបន្ធ ទៅសិក្ខាបទ្ធ ។ ធាណានិធាតា

ទាបសៀ ជាហោតទៀតាកខេត្តសាជាហោតតាំងវិញតសត្វទៀងាកាន់ ។ អយ៉ាំងខ្ញុំ សមាទិយាមិ សូមសមាទានកាន់យក សិក្ខាបទ្ធំ ទៅសិក្ខា

បត្តុំ អង្គុលិមាលខោរមណី ហោតទៀងពាកខេត្តណា ជាហោតករក្នុយកណៅត្រ័ព្វសិបុត្តិលយ័ះខ្ញុំភារទ្បុំ ។ អញរ៉ាំរូឡំពាហុមិយាមិ ស្មប់សព្វ័ភាពធារហេតុ៖
សិក្ខាបត្តុំ ជៅសិក្ខាបទ រិត្រ័ព្វបុពាកេ របណី ហោតទៀងពាកខេត្តណាក្នុងហោត ធ្វើត ជាតព្វមិជ្រប្បុំផើរ អញរ៉ាំរូឡំ ពាហុ
ទិយាមិ ស្មុបសព្វុពាភយកា សិក្ខាបត្តុំ ជៅសិក្ខាបទ ពុសាខោរមណី ហោតទៀងពាកខេត្តណា ជាហោតក្សាលជៅពាកត្រ័ព្វយាក
អញរ៉ាំរូឡំ ពាហុទិយាមិ ស្មុបសព្វុភាព យកា សិក្ខាបត្តុំ ជៅសិក្ខាបទ ស្មាកំហោយញ្ញ បព្វុណាខោរមណី ជាហោតទៀងពាក
ខេត្តណារ ជាហោតនឹកហេជាតិកព្រ័ពទេ គឺស្មាកំនិទហោយកាទិតំ ះ័ពារបៅសិនក្តិព្វហាត អញរ៉ាំរូឡំ ពាហុទិយាមិ ស្មុបសព្វុភាពធារយាក

សិក្ខាបទំ ទេសិក្ខាបទំ ចិត្តាលោភតោ ជាខេមយសាំ ជាច័ហាកទៀនាកទេក្កុសលា — ជាច័ហាឝេបទេអាកទន្តោ ក្ការា ខុះ អសាំវិទ្ធំ សត្តាវិយាសំ ញ្ញុនសុ
ឃ្នានាដយាក សិក្ខាបទំ ទេសិក្ខាបទំ ៚ អាន្តិតឥនិតខិ ស្តតនស្សាអាខាមយសាំ ជាច័ហា តទៀនាកទេក្កុសលា ជាចាហាធ ទេវិក្កេះ
ៃគ១៣ ទេះដុំ ទេវត្តិខត្តុំកុំ ទេដ្ឋុខ ៗ អសាំវិទ្ធំ ម សត្តាដិយាមិ ញ្ញមសមានាដយាក សិក្ខាបទំ ទេ សិក្ខាបទ ៗ អមាភិក្ខុខាបម្ងបកខ្ញារម្ម
ឃ្នាតខិក្កិ សនផ្លូវជាខេមយសាំ ជាច័ហា តទៀនាកទេក្កុសលា ជាច័ហាតព្វុម៉ាបទោកុំប្ដូខ ដ្ឋុខ ទេវត្តិខត្តិមានទេវត្តិខអារៈ
ទេវត្តិខត្តុខជាខិះដំសិកាប ទេវត្តិខព្វូហ៊ាបទេវត្តិខស្ដុតឈាខ អសាំវិទ្ធំ សត្តាដិយាមិ ញ្ញមសមានាដយាក សិក្ខាបទំ ទេសិក្ខាបទំ ខុភាសិយាខ

មហាលៃយបាទេរមហាគិ ដាហែតតៀងកាកខេត្តឃា ដាហែតនេះកងខេអក្ខុយឈើរលខ្ចុះ ពៅអសិងដប្ររុសើរ អយ៉ាំងខ្ញុំ សម្ដុចយាមិ ស្រុមសម្តុំដងយក

សិក្ខាបទ្ទំ ពៅសិក្ខាបទ្ទ ដាស្លប្បរន្ទ័ បរិគហាឃាទេរមហាគិ ដាហែតតៀងកាកខេត្ត ឃា ដាហែតតកាក្ខុយកពៅក្រុកាដង

ហ្យ អយ៉ាំងខ្ញុំ សម្ដុចយាមិ សុមសម្ដុ ដាដកាក្ខុយក សិក្ខាបទ្ទំ ពៅសិក្ខាទ្ទ ឥបរាង ដល្យសិក្ខាបនាដិ ពៅសិក្ខាបទ្ទំ ៚

ឈ្បាៗៗ នេះ ៗកៀ ៗ រុងចៀ្យរស័សើខខ្ពា ចៀ្យ យកល្បាររុ ទៅខញ្ញ បរាតុំបដិលយ ៚ ជាឧកាល ទ្រខ្ញុំហៅរុព្រក្ខខកាម្ចុន ៚

អយ៉ាំងខ្ញុំ ខបាម ហ្វាបទ្ទុំប តុំពៅលោកកាភ្នោះ បូពិតលោកាដ៏ដំរើជៀ្យ តុលះ្គ្នុះ រលោកាក្ខាឈ្បា្យ ខម្មុទ ទ្រូលអក្តុ អបរាខ្ញុំ ពៅនៅខុះ សាច្ច ក្រាំចុប

ទេវតាខ្ញុំ កន្ត្រៃ បពិតលោក យំព្រុញ រំពុះឲ្យសា មហាត់ខ្ញុំម កាត់ ទៅហើយ តំព្រុញ រំពុះតោះ សាវិការ កំលោកម្ចាស់ ខាតចំ កាល្បីវ៉ៃ អស់ រឺខ្ញុំ អន្តរាក
នាម ត្រៃការញ សាធុសាធុខ ធ្វើដោយ ៚ ដ៏ព្រោកាកាសាធុ ៗ ខុកាស ទ្រង់ទ្រាំបព្វាអរោត្តម: ផ្ទៃកាយុត ឥន្ទ្រ បពិតលោកទ័ដំណើរឡើង
ចេ ១៤ ចុះឡើងលោកកំរិយាឃ្លា កញ្ញាចើរហើយ ការ ញ៉ូ ទៅកាលដែលរាកមកក្តីក្នុងលោ ដែរ ទ្រ សឿ ជំល្បែយើ ចៅជិះមហលំ ទេវ
សខ្ញុំ ។ អក្ខុយខ្លះហើយកាត់ខ្លះ កន្ត្រ បពិតនដំណើរ ថ្លៃលោក ខុឃន្ត្រាមេយា ៚ កាខុឃ្មាក្រោម ដខ្ញុំ ហោវា ក្នុង
មាដ ចិន្តៃហើយត្រះខុឃ្មាកាត់ខ្លះ បទ្ទិវិញ រឺកម្មមាត្រូវបង់ស័ត្វ ។ ពាក់ក្នុងកាត់ខ្លះ ខុកាស ទ្រង់ខ្ញុំកោះព្រះក្តុវិត អស់រឺខ្ញុំ សម្បូរក្នុងមិ

ឧន្ទ្រាយព្រម សង្ឃ្រៀបរៀ រឺការ្យអាចារ្យបរំលាំតូរ្យតាលព្រុំជ្រុះ អស់ហើយ សង្ឃត្រឹមទីមួយ ឧន្ទ្រាយយល់ព្រម ឃ្លង្ឃ្រៀបរៀ រឺការ្យអាចារ្យបរំរ៉ុំតូរ្យ រលាំហើយ សង្ឃត្រឹម
ទីមួយ ឧន្ទ្រាយយកព្រះ ។ ហើយនាំជ្រុះទៀត ថ្ងៃនោះ រឺព្រះវង់ កាលោ ជាការះ មន្ទ្រី ថ្ងៃខ្ញុំ អស់ មិ រឺខ្ញុំដាច់ កាលោ ជាការះ វង្សាញ្ញ ៥
ថ្ងៃព្រះវង់ ឥតជា ក្នុងការឥតជ្រុះ អ ឥតតេ ក្នុងថ្ងៃជាជាតិ ជាជាតិចាញហើយ ទេញនៅយកភ្នំញ្ញ ឯការមុខតាម្រា
ទេញនៅ ១ អគ្គ ញុំគគ្រួរាយ មកដើម្បី សមតិ ជាក្នុងឃោះជាតិ ដើម្បីជាតិឧន្ទ្រាយជា ខុការ ។ ព្រះខុយឃ្នាន្ទ្រា ភ្នំ ឯងពោះ
ព្រះពិស្ណុ ឃើ ឧន្ទ្រាយជា ខុការ ដើម្បីការមុខតាម្រា រក្សាសន្តិ ល្អតែនៅមានះជិះជា ។ ដំណោ រឺឈប់ល្អអារ ហើយថ្ងៃខ្ញុំ អគ្គ ទូរាំងចាំង ចាស់ល្អកាត់ចតោ ៥ សា

ព្រះមានបន្ទូល ។ អរហតោ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាកកិលេស សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ព្រះអង្គត្រាស់ប្រពៃ ។ ឡ ។ ថេរោ ដ៏ព្រះថេរ គាហាបេតត្តោ គាប្បីចាំងាគឲ្យការង

យកា ខុប្បន្នំ ជាខខុប្បន្នា បរមំ ឬ ជបត្តិទីខាំ ទីជាងងិខទីខាំ ។ ថេរោ ដ៏ព្រះថេរ គាហាបេត្វា ឲ្យការង្គយហើយ ខុប្បន្នំ

កៃ ១៤ ជាខុប្បន្នា អនិតិតត្ថំ គាប្បីស្រែឲ្យ អ យំបត្តោ ទីត្តាណេះ ។ សត្ថុកោ ចារេះ តេដៃអ្នក អត្ថិ មាន ការត្ត បតិតសោកាងទិហើ

ចៀ អាយ ហើរាំមែរ អយំបត្តោ ទីត្តាណេះ សត្ថុកោ ចារេះ ទេដៃខ្ញុំ អត្ថិ មាន ថេរោ ទី ព្រះថេរ ពុទ្ធិ ញូរហើយ ឥតិចារ្ណ៍ឡេះ ។

អយំសយត្តិ ទីសយត្តិណេះ សត្ថុកោ ~~ចារេះ~~ តេដៃអ្នក អត្ថិ មាន ជាត្តោ ទីជាតិ អយា ពោយហើយ ឥតិ ចារ្ណ៍ឡេះ ការត្ត បតិតសោកាងទិហើងទៀ

កាម ភេរវង អយំសយត្តិ វិសយត្តិនេះ សត្តកោ ជាបេះ មេឆៃខ្ញុំ អត្ថិ មាន ជាក្តៅ វិបាក អហា លេពោយហើយ ផតិ ជារង្វេះ ភារ្ន បូពិតលោកអ៊ំណែ
ទ័ពើង ការម. ភេរវេង អយំសំយត្តិ វិសយត្តិនេះ សត្តកោ ខុះ អយំខុត្តិកាលខ្ជាក ជ្រៀ សំប្តត បង្ហារច្នេះនោះ សត្តកោ ជារ
បះ មេ ឆៃខ្ញុំ អត្ថិ មាន ទំពោ ព្រោះថែ បុទ្ធិឈ្មោះហើយ ផតិជារង្វេះ អយំអត្តតាលកោ វិសំឡុតសំការបពាក់រុំចញេះនេះ សត្ត
កោ ជាបេះ តេឆៃអ្នក ។ អត្ថិ មាន ។ ថែកោ វិព្រោះថែ ជាក្តៅ វិបាក អហា ពោយហើយ ផតិ ជារង្វេះ កាម ភេរវេង ភារ្ន
បពិតលោកអ៊ំទើង អយំអត្តតាលកោ វិសំពត់សំការបពាក់រុំចញេះនេះ សត្តកោ ជាបេះ មេឆៃខ្ញុំ ថែកោ វិព្រោះថែ អហា ពោយហើយ ផតិ

គោ១៦

ជាន្តុ ចេ្នះតុំ វិស្សាភត្ត ទ្រង់ទៅ ត្រីរត្ន ។ អង្គុយ ទ្រង់ចាំពេ ខុកាល ព្រះទីតាំង អង្គុំ ឋនោរ៉ះ ភត្តាហារ ដំណើរ ឆាន់ហើយ វិលវិញ សុខាតុ ទ្រង

ស្តាប ខន្តីរ៉ះ ទៅពោធិ មេឃនិ ខ្ញុំ ។ ជាក្រោ ម្ហូ សនាគ ត្រីជាតិ តិស្ស តិស្ស តិខុប្បន្នា ឈ្មោះតិស្ស ។ អាយស្មាតោ ដ័មាធមាយុះ ខុប្បល

ម្ហូទ្រាបេទ្រា ក្រាំឯដ័សទៅខាងលើ អ គ្នាសាលយំ តីបិតរៀង ៕ បត្តកាលំ ជាការត្រ រ លំបំ ដ័សឧស័ឃ្ល ។ យដុំលិយា ជា

ទៅគាឃ្យីមាង ។ អបាំ វិខ្ញុំ អក្ខុសាលេ យ៉ំ ភាឃ្មីបិតរៀង ជាតិ ទៅកាជាត ។ ជាត្រ ម្ហូសជាត ត្រីជាតិ សុខា ទ្រង់ស្តាប

អសំភាសោ វិភាសនេះ សទ្ធាភាសោ ជាការបេ្សើ ភក្តាភាសោ ជាការបង្កើត សេះសម្មុត យំឯការ វិឯការឃសោ តំឯការ វិឯការនោះ អមេ្សហិ

គឹយ៉ោខក្លាំញ្ញា បុត្តស្តេ ការណស្ឋរ ។ សំឃាបស្ស្យ ស្ថុខកាត្តាលណែស៊ប ។ អយ័ខត្តិ វិខត្តុឯណា សង្ឃំ មាន គយោ គឺអ្នក ខតិញ តាម្បើត្រាល អត្តិ ឥតិ

និមាន ។ យំខត្តំ វិខត្តុឯណា អសង្ឃំ បើមិនមាន គយោ គឺអ្នក ខតិញ តាម្បើត្រាល ឥត្តិឥតិ ជាក្បួន ពីអ្នក ។ មាខោជីវ្ហ

ធ្វាយកំរុស្តៀះកាខនិត ។ អសិ មាន ទាំង្បី អ្នក ។ មាខោរាំឤ ធ្វាយកុំ ហៀនខ្វះ អយោសិ ធ្វាយមាន ៥កោ ព្រែះវៃធ្វំាញ្ញ បុង្គិ

សង្ឃិ និខល្ឬតិ ជោអ្នក ១៥ រ៉ូឲ្យ អាពាធ្វា វិពាកក្លាំញ្ញ ឯខរុណ្ណ មាន ភាពូរ៉ ឲ្យ តេំនអ្នក សង្ឃំ មាន ភិក្ខុ វិពោ

កម្មតសោខ ១ខរុំ មានសោភាព រ៉ូឲ្យ តេំនអ្នក សង្ឃំ មាន ភិក្ខុ បពិតយោកាដ៏រាំហេងៀ វិពោតមុតលេខ ឥតិ ក្បួន តេ្លា វិពោតតុំម ៥

សង្ឃ មានបុណ្យ បពិតលោកម្ចាស់ថ្លៃ គណ្ឌ វិកាគង្ខំ មេដៃខ្ញុំ ងត្តិ ត្បូង ភិក្ខុលោ ង្វ័ត្រញ្ញាវ តេដៃអ្នក សង្ឃ មានប្ណ ភក្ខុ បពិតលោកម្ចាស់

ទិន ងត្តិ ត្បូង លោកវីម្លុះទ្រូវព្យាត ។ តេ ដៃអ្នក សង្ឃ មានប្ណ ភក្ខុ បពិតលោកម្ចាស់ទៀ ។ ងត្តិ ត្បូង អបអាពៅ វិត្តត្រ្មាក តេ

ឝេ១៧ ដៃអ្នក សង្ឃ មានបុ ភក្ខុ បពិតលោក ម្ចាស់ទិន ។ ងត្តិ ត្បូង តុំវីអ្នក ប្ដូលោ ជាបក្ខស្ស អសិ មានប្ណ ។ ភក្ខុ ប ពិតលោក

ម្ចាស់ទិន ។ អាប ទើរបៃង តុំវីអ្នក ប្រែ លោសិ ជាបស្សុ ។ ភក្ខុ បពិតលោកម្ចាស់ទៀ ង អាប ទើបែខ្ញុំបបលៃ អាបាំវិខ្ញុំប

ប្រិលោ ជាវស្វុះ អង្គិ មាន តុំវីអ្នក ភក្ខុំលោសិ ជាបុគ្គលសិក្ខា ឲងអ្នុ ភក្ខុ បពិតលោកម្ចាស់ទិន អាប ទើបែង អបាំវិខ្ញុំប ភក្ខុំលោសិ ជាប

ឧបសម្បន្នសញ្ញាឡនៈ ។ អនុម្ពេ មាន ទុក្កដ អនុជាតិ ត្រូវបារាជិក ។ ភិក្ខុ បពិតលោភកំដំរឿង ។ អាម សេចក្តី អង្គំរិទ្ធិម អនុលោម ត្រូវប៉
ឃ្លាសមេឝា អនុម្បិ មាន ទុក្កដ ។ ពន ភិក្ខុ បាកាមាតព្វេស្តេច ឧលិ មិនមានម្ន ។ ភិក្ខុបពិតលោភកំដំរឿង សេចក្តី ។៕
អង្គំរិទ្ធិម ភកំវេជាមាមាតព្វេស្តេ ឧ ឧបោយមិ មិនមាន ទុក្កដ មាសំ មិត្ត មិ ស៊ីមាសំបិសំភ្នំប្បា ។ អនុញ្ញា
ហ្គេតិ ញាណៀ ។ អលំ មាន ភិក្ខុ បពិ ពលោភកំដំពឹង សេចក្តី ។ អង្គំរិទ្ធិ មាសំ មិត្តមិ ស៊ីមាសំបិសំភ្នំប្បា ។ អនុ
ញាតោ តុំ ញាណៀ អនុម្បិ មាន ទុក្កដ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សោ ។ អារាធនា ២០ ។ បរិបុណ្ណ អក្ខិ មាន បត្តចីវរំ វិភង្គលិខិតិ ។ គោចរម្ពុក

កុំ១៨

បរិបុណ្ណំ បរិបូណ៌ហើយ ។ ភន្តេ បពិត រាប សើបេង្គ បត្តចីវរំ វិក្កាដ៏ទចីវរ យេនៃខ្ញុំ បរិបុណ្ណំ បរិបូណ៌ហើយ ត្រៃចីវរ ពីណព្រោះ ឈ្មោះត្រៃ ។ ភន្តេ បពិត រន

ហាំ រិខ្ញុំ ។ ណាតោណាម្ភ ឈ្មោះកាតនុប្បវត្ត
បពិត នុប្បវត្តនៃខ្ញុំ ។ តិស្សូដែលណាម្ភ
ទុំសង្ឃ ។ ឧទ្ទិ បោពោតា សេទ្ធខ្ញុំ

សោ រិក្ខុគណស្ស ពៅ ខ្ញុំ ពលំស្បៀង យកឲ្យ នោះ តេ
ឈ្មោះតិស្សូ ដែរ រយបញ្ញ ដ៏មានអាយុ ។ ភន្តេ បពិ
ប ណាតោ រិណាគតេះ តិស្សូស តីនុប្បវត្តឈ្មោះ

ចៃប្រាក ។ តោណាម្ភ ឈ្មោះត្រៃ ។ ភន្តេ
ត សំយោ រិខ្ញុំទុំ នៃសម្ប៉ សំឃាតុ ៗ
តិស្សូ ។ រយបញ្ញតោ ដ៏មានអាយុ ៗ

នុប្បលិម្បតា សេតោ ទាំ ពៅ ខសាទ នៃខ្ញុំ ត្រូ១ សើរ តោពិត សោណាតោ រិណាគតេះ បយោ តីខ្ញុំ អាទុលិឡោ ប្រិតប្រិបា ហើយ អាគតបាំ តីមុខ ៗ

បត្តិកាលំ វាកាលគ្ត ។ ទេពិដាង្គ្រះ ។ ថាំម្នាក់ រាគគ្គាជា ធ្លាយមក ។ ទាំម្នាក់ មាគគ្គាជា ធ្លាយមក ។ ទើបធ្លាយមកអង្គុយទ្រះ ព្រោយ ភ្នំបន្ត័ អង្គុល
ខសាតាំពាគារ ភ្នំព្យៀ ហៀបត្លិតដាង្គ្រះ ភន្តេ បពិត អហំ ខ្ញុំ យាចាមិ សូល ឧបស ម្បទំ នៅឧបសម្បត្តិ សំឃំ នូវសង្ឃ
។ ភន្តេ បពិត សំឃោ ឱ្យសង្ឃ ឧល្លុំម្ប តុ ធ្លាយលើកលើង មំ នៅខ្ញុំ ។ ឧបាទ្ទាយ ចំហា តុធ្លាយទៅកាលែករុណា ។ អនុកម
ម្បំ ជាះក្តីអាណិតស្រោះ ។ ភន្តេ បពិត អហំ ខ្ញុំ យាចាមិ ។ សូម ឧបសម្បទំ នៅឧបស ម្បត្តិ ។ សំឃំ នូវសំឃ ទុតិយម្បិ
មែនជាតុំព្រពិន្ទ័ខ ។ ភន្តេ បពិត ។ សំឃោ ឱ្យសំឃ ឧល្លុំម្បតុ ធ្លាយលើកលើង មំ នៅខ្ញុំ ឧបាទ្ទាយ ចំហាតុធ្លាយទៅដ៏តាកាលែករុណា អនុកម្បំ

ចៅក្តីអង្គ ព្រះ រាជ្ញ បពិត អញ្ចាំជីខ្ញុំ យោងងាមិ ស្នេហ ខ្សួលសម្បត្តិ ចៅខ្សួលសម្បត្តិ សំឃរ់ ពិរសន្ទ្យ ពន្លិយស្មៀ ត្រាម្មៀយជាគុំរុព្យបីរដ្ឋ រាជ្ញ បពិ
ត។ សំនោះ វិសន្ទ្យ ខ្លួំឃ្យុត ក្នុងសៅ រាសើខ បំ ចៅខ្ញុំ ខងាក្នាយ ហោតក្នុងលោក ស្ត្រីរាជ្ជយោក អង្គរាំឃ្ញ ចៅក្តីអង្គ
ព្រះ ឆ្បើព្រាកឆ្វើង រាជ្ញ បពិត សំ ឆ្វោរិសន្ទ្យ សុរសាគុ ក្នុងស្តាយ ខ្ទង់ ចៅខ ពារា ចេរ ថៃខ្ញុំ អយ៉ងារាត្រា វិងាគរះ
គិសស គីពិស្សា អាយស្សាគោរ ងវាងា អាយុះ ខ្សួលសម្បងាបេត្វា ឲ្យងវថៃចៅខកា ខថៃ ខ្ទង ក្នុង ឯសើរពិត ខ្ទិង គីស្សា
របត្តិរាយ ជារាសគ្នា សំឃស្សា ងវសន្ទ្យ យនិសិយាជាបើមាង អញ្ចាំបីខ្ញុំ ឃ្មួយ គាស្មៀស្សា។ សាក្តុំ ចៅលាគ ងស្មេ ក្នុងខ្នង្វ៕ អក្តរាយ

ទេ ព្រាបសើបក្តិអក្ខរា ពាក ហ្វូងពាក ។ ចុំប្រៀអ្នក ឈុំសាភ្ញុំ ក្រលក្តាប អយំកាសោ្លះ សន្ធកាលោ ដាការសៀង តៅប្រអ្នក ៕ យំខការ ប្រែខ
កាឯសារ ដាត្តិ បង្កើតលើងមើប តំ ខការ វិខការនេះ អយ៉ាំ វិកាលុ បុក្ខាមិ ឈុំមេ៉ យំខត្តិ វិខត្តិឯសារ សន្តិ មាន ។ ត៎ះ
យា ពីអ្នក ខត្តិយ៍ ពាក្យពោល អត្ថិស តិ ដាមាង យំខត្តិ វិខត្តិឯសារ អសន្តិ មិនមា ង តយា ពីពាក ខត្តិយ៍ ពាក្យពោល
ងត្តិផតិ ដាកាង ។ អាពាចន្ទ វិអាពា ឧទ្រំល្បឿ ឯទ្រហ្វា មានល្អភាព្វវ្ទេះ តៅង អ្នក សន្តិ មាន កុដ្ឋ វិពាកម្មុតសេង
ឯទ្រុំឃុំ មានក្ខុវ្ទេះមានល្អភាព្វវ្ទេះ តៅងអ្នក សន្តិ មាន ។ កណ្តូ បពិត ងត្តិ តាង តិសណ្ឋា ប្រៀកាពុំទ ឥតណ្តុ បពិតងត្តិ តាង ។ សោសោ វិម្ពុះខ

កាំ ១២០

ទុកឲ្យត ។ ភន្តេ បពិត អញ្ញាអាចារ្យ វិន្ធុពន្ធក ភន្តេ បពិត ឯតំ គុណ ត្វំ ភិក្ខុ មនុស្សោ ។ ជាមនុស្សឬអសិ ហាន ភន្តេ បពិត អាម ហើរ អហំ ខ្ញុំម
មនុស្សោ ជាមនុស្ស អត្ថិ ហាន ត្វំ ភិក្ខុ ៖ បុរិសោ ជាប្រុះ អសិ ហាន ។ ភន្តេ បពិត អាម ហើ អហំ ខ្ញុំម បុរិសោ ជាប្រុះមែន
អត្ថិ ហាន ត្វំ ភិក្ខុ ភុជិស្សោ ជាបុគ្គលរះ សិទ្ធិខ្លួន អសិ ហាន ។ ភន្តេ បពិត អាម ហើ ។ អហំ ខ្ញុំម ភុជិស្សោ ជាបុគ្គលសិទ្ធិ
ខ្លួន អត្ថិ ហាន ត្វំ ភិក្ខុ អណណោ គ្មាន បំណុលខេត្ត អសិ ហាន ។ ភន្តេ បពិត អាម ហើ អហំ ខ្ញុំម អណណោ គ្មានបំណុ
លកេរខេត្ត ។ អត្ថិ ហាន ត្វំ ភិក្ខុ ឬរាជភដោ ជាការាជាតិរដ្ឋលេខ ។ នសិ ហានខ្លួ ភន្តេ បពិត ។ អាម ហើរ អហំ ខ្ញុំម ឬរាជភដោ ជាការាជាតិ ៖

នេះឈ្មោះបងហោម បិដរមាន ត្រីរត្ន មាតាបិតុបោ គឺមាតានិងបិតាទាំងឡាយ អនុគ្រោះ ព្រមទៀតទាំងឡាយ អស់ មាន * ពាក្យ បពិត អាម ទេវ អស់ បំ

ខ្ញុំ ៕ មាតាបិតុបោ គឺមាតានិងបិតា ទាំងឡាយ អនុគ្រោះ ព្រមទៀតទាំងឡាយ ត្រីរត្ន ពិ ។ បរិបូណ៌ ចែលពិចសោ មាន ចសោ

២ · បរិបូណ៌ាទៀង អស់ មានឃ្លា ។ ពាក្យ បពិត ។ អាម ទេវ អស់ ទៅ ខ្ញុំ បរិបូណ៌ាចែលពិ ចសោ មានចសា ២ · បរិបូណ៌ា ។ អង្គ

មាន បក្ខទិដ្ឋ ទ្រង់ដៃទិដ្ឋ ។ តេជៈ អង្គ បរិបូណ៌ បរិបូណ៌ ។ ពាក្យ បពិត អា ម ទេវ អស់ ទៅ ខ្ញុំ បរិបូណ៌ ចែលពិច

សោ មានចសារ ២ · បរិបូ ។ អង្គ មាន តាំងពីពាក់ ពីកាលទ្យូ សោ្នះ ទ្រង់ អស់មាន ។ ពាក្យ បពិត អស់ ទៅ ខ្ញុំ កាព្រោការូ សោ្នះកាត ។ ខបរិច្ឆេទ

ក៖២១

យោ ថិទុស្សន្តា តេចៃអ្នក គោញាណ្ហោ ឈ្មោះរិស្សិ ។ ពាក្ត បពិត ទុស្សន្តា ថ្ងៃពោះ ទុស្សន្តា មេចៃខ្ញុំ ពិស្សុម៉ែពោធាម្ម ឈ្មោះពិស្សុម្ពើរ ។ រចយសុរ ធុមា

ជាអាយុះ ។ ពាក្ត បពិត សំពោភ ថិសន្ឋ សុ

ន្តា ឈ្មោះពិស្សុ អាយស្សាពោ ខ្ញុំជាជាអ

បរិសុទ្ធិ ឥស្សរិន ជាតិឥម្ពុទ្ធំបញ្ញា អង្គោរ

សាក្ត ទ្រសត្វាប ខង្គ៌ំ ពោខពាក មេ ចៃខ្ញុំ

យុះ ទុស្សសម្បជា មេត្វោ ចិងខ្លួនពោភាចចៃខ្លួន

យិពោតិ ប្រការមោរស្សអង្គារ បត្តទីខរំ ថិន្មាល

អយំជាក្តោ ថិជាតនេះ ពិស្សុ គឺទុស្សុ ៚

ក្ខុខ ១ សើរពិត ។ ជាពោ ថិជាត បរិសុទ្ធោ

ខទីទរ ជាតស្សុ ជាត បរិបុណ្ណស្សុះ ៚

បរិបុ ។ ជាក្តោ ថិជាត យោគតិ ស្មុប ទុស្សសម្បត្តំ ពោទុស្សុស្សុតិ សំឃំ និទសាន្ត ។ សន្តិ ១ អម្ពើរ ទុស្សន្តា យោជ ហ៊ុរទុស្សហេន្តា ពិពេស្សុះ ៚

ឈ្មោះតិស្ស អាយស្មាតោ ដ៏មានអាយុះ នាគស្ស ខុយ្ហសម្បូនាងជំ ថែញ៉ោននាគឲ្យដ៏វលៅខុយ្ហសម្បតិ បតុការល្វំ ជាការលគ្គុន ។ សំឃលស្ស ដ៏វលស្ស
យនិសិយា ជាបើរមាន សំហោវិសន្ត្យ នាគ្គុំ ញ៉ោននាគ ខុយ្ហសម្បូដោយ្យ គាឃ្មើយឲ្យដ៏ វត្រំបលៅផ្តុំនឲរលើរ ។ សន្តិ ១ អង្គ្កុះ
ខុយ្ហដ្ឋាយោន ល៉ោយខុយ្ហដ្ឋា តិស្សោន ឈ្មោះតិល ។ អាយោស្មា ដ៏មានអាយុះ ខុយ្ហសម្បូ នល្បូនាងន គឺឲ្យលៅខុយ្ហសម្បូតិ ។
ឲសប្បតិ ឈ្មោះញ៉ោត ។ តាក្តេ បពិ ត សំហោវិសន្ត្យ សុសាគុ ក្រុលប្លាប ទក្ខាំ លោញាក អេ ឡែខ្ញុំអ រលំនាក្លា វិន
គនោះ តិលោន គឺខុយ្ហដ្ឋានឈ្មោះ តិស្ស ។ អាយស្មាតោ ដ៏មានអាយុះ ខុយ្ហសម្បូក្លា ញ៉ោនាគឲ្យដ៏វត្រូមផ្តុំនខាងលើរពិត ។ នាក្លា វិនាគ បរិ

សុខេន្ទា វិបាវិសុទ្ធិ ។ ឯវម្បិ ភាវកម្មត្ថំ ឃ្លាស អន្តរាយមេតេនោ ព្រាកាប សេចក្តី អន្តរាយ បត្តុនិទាំ វិញ្ញាណិនិទ្ទេស ។ ឯតស្ស ចេតម្ភវា ។ យំបុគ្គលស្ស យំស្ស ឯតេ្ត

វិបាក យាបាកិត សុខ ឧប្បសម្បត្តំ ចេរ ឧប្បសម្បត សំខំ និទសន្ទ្រ ។ សុទ្ធិ ១ អរស្មើ ១ ឃ្លន្ត្រាយោន សេចក្តី ឧប្បន្ត្រា ។ តិតេស្សន

១ ខោប្បះ តិស្សុ កាយវិញ្ញាណោ ឯការកាះ ឃុះ សេខោ វិសន្ទ្រ ឯតិ វិបាក ឧប្បសម្បនេតិ ខិឯសបោ ឧប្បសម្បតិ សុទ្ធិ ១ អរស្មើ

ឧប្បន្ត្រាយោន សេចក្តី ឧប្បន្ត្រា ។ តិសោន ខោប្បះតិស្សុ កាយវិញ្ញាណោ ឯការកាយុះ ឧប្បស ឃ្លនា វិឯសព្រះបត្តំ ឧនេសោ ឯតស្ស ឯន

ឯត ១ ឋតិ ត្តា ។ កាយវិញ្ញាណោ ឯសោមោភឯការកាយុះ ឧសោ ។ សុទ្ធិ ១ អស្មើ ឧប្បន្ត្រាយោន សេចក្តី ឧប្បន្ត្រា តិសោន ខោប្បះតិស្សុ ។ កាយវិញ្ញាណោ ឯការកាយុះ

ទេសារេយត្តុំ វិហារិកំ វាហរ វាហុះ គុម្ពំ ជាតុត្តហស្សេវហោ អត្ថុ គាឃិការ ខុទ្ទសង្ឃា គិម្ហំហោខុទ្ទសង្ឃតិ ភូមិបតិ បំងត្ថុះ ។ យេះ
ត្ថុរកាយត្តុតោ ន៍សហោរិកុំ វាហ៎ះ វាហុះ ឧសភា ទេសារាយត្តុ វិហារិក៍ វាហ៎ះ វាហុះ ហោះ ។ កាល្យេយ គាឃិទេះ
ញាណសីរ ។ អង់វិទ្ធំ ខក្ខាងំ ញាណ ឧតិ អត្ថំ ហោសេឧត្តិហេះ គុត្តិយម្បំ ឲ្យឃំជា គិត្តិតេឌវិហារត្ថ បតិត សំឃោ វិលោ
សុសាតុ ក្វសត្តាម ខត្តុំ ហោគាត ។ សមិទ្ធិំ ។ អយំជាត្វោរ វិជាតហេះ ឥតិរសេ ឥតិ ឡិ អលត្តុតោ ន៍វាហកាហុះ ខុប្ប
សង្ឃជាយត្តា ឱ្យន៍សហោរាខឧខ្ញ ក្បុខ គារហោរិតត ជាតោ វិជាត បរិសុទ្ធោ បរិសុទ្ធិ ឧហ្មុកា ជាតិឧប្បត្តិវិញ្ញ អត្ថញ្ញុតោបា ប្រិកាយហោ

២

ត្តិអជ្ឈត្តាយ បត្តចិត្តំ វិត្តាដិខដិខ: ជាតស្ស នៃជាត បរិបុណ្ណស្ស បរិបូរេត្វា ជាគេ្ក វិជាត យាជាមិតិ ស្សប ឧប្បន្នសញ្ញំ លោ ឧប្បន្នសញ្ញតិ សំឃំ ដំខ:

សទ្ធា សុត្តំ ។ អតីតំ ឧប្បន្នា យេន ប្បែ ឧប្បន្នា តិសេន យោ្ហះតិស្ស អាយតនេហិ ន អាការេហិ សំខេបា វិសទ្ធា ជាតិ ចុំ

ជាតិ ឧប្បន្នសញ្ញានេតិ ឋិតំ សព្វព្រហ្មកិច្ច ឧបនិ ។ សុត្តំ ។ អតីតំ ឧប្បន្នា យេន ប្បែ ឧប្បន្នា ។ តិសេន យោ្ហះតិស្ស ។

អាយតនេហិ ន អាការេហិ ឧប្បន្ន- ញ្ញា វិនសព្វខាព្រហ្មកិច្ចខាងលើ ជាត ស្ស នៃជាត ។ ខ្ទុតិ គុរ យស្សាយ

តាសោ នំសោការង្គអាការេហិ ឧបសគ្គ សម្ពិ ។ អតីតំ ឧប្បន្នា យេន ប្បែ ឧប្បន្នា ។ តិសេន យោ្ហះតិស្ស អាយតនេហិ នអាការេហិ ។

ធោកាយស្មុតោ វិនោកិង្គ អាហ: កេយ្យុនេះ ចុឈ្មិ ជាមុត្តាសសៀបទោ ។ តក្ក្ស ។ តាប្បីអាហ: ខុប្បសម្បុត្ត ចិត្តជាតិត្តមុខអាហរហោ ។ ឧក្កប្បតិ ទិដ្ឋិ យត្យុយស្មុតោ

ដែលលោកនិងអាហ: កេយ្យ: ឲ្យរោ គោរកាយត្បុ តោ វិនោកិង្គអាហ:កេយ្យុនេះ ភិយសេយ្យ តាប្បិតោ ឃ្លើខ អស៊ា វិទ្ធិ ទក្ខុមិគ្រោស ។ សត៌កក្តិ ។

ចេះសេចក្តីនោះ តក្កិយប្បិ សុប្បីជាតុំគ្រោក ដែត ។ តក្ក្ត បតិតស៌យោ វិសាប្បុ សុអាត្ត គ្រូស ក្តាហ្វា ខស្តុំ ។ ពាក្យោក បរិបឥញ្ញូ អយើ

ឯកគ្គារិកាតនេះ ។ តិសេង គឺខុប្បន្ន្នា ហេតុ តិស្សុ អាយស្មុតោ ដែអាហ:កេយ្យ: ខុប្បសម្បុណ្ណ ភ្ញោ ញ៉ុំ ពត ចិត្តជាតុ់ប្បក្ខុ ខាងហើរ

ពិត ឯកគ្គារិកាត បរិកប្បា វិបរិកប្បិតចំបូង អាកាសម្ពុទ្ធិ ឃ្យា អណ្តកាំ ឈោតេឈោ ក្លាយ ដោតុក្ខ អជ្ជា ។ បត្តិចិតាំ វិឝ្ញ ចិចចិទា ភាគស្សា រំបភាគ ។

ៈ ៣

តិ សេ ភៈ អរិយសច្ចំ ។ បរិញ្ញេយ្យន្តិ មេ ភគវតោ [illegible] ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ ។ សំយុត្តំ សមុទ្ទ សង្ខិត្តេន [illegible] ទុក្ខក្ខន្ធោ [illegible]

តិ លិ សេ ញាណំ តិ ស្សុ ។ អាយស្មា កោ [illegible] ឧ អាយុះ ។ សំយោគោ វិសង្ខ្យ ជាតំ [illegible] ទុក្ខ សម្ពុទ្ធ [illegible] សព្វញ្ញុ តិ [illegible]

ខណិះ សង្ខិត្តេន [illegible] ។ ទុក្ខក្ខន្ធោ យោនិ [illegible] ទុក្ខក្ខន្ធ ។ តិ សេ ញាណំ តិ ស្សុ អាយស្មា កោ [illegible] អាយុះ ។ ភគវា ភាគ ។ ទុក្ខ [illegible]

សំខារស្ស [illegible] សម្ពុទ្ធ ។ តស្ស [illegible] សំយោគោ វិសង្ខ តុម្ហេ [illegible] ការ យោនិ [illegible] ។ ឯតំ ភាគស្ស បរិសុទ្ធិ កា

ខឹ [illegible] ភាគ បរិសុទ្ធិ [illegible] ឯតំ តុម្ហេ [illegible] ភាគ [illegible] ។ [illegible] យោនិ [illegible] ។ [illegible] កាយោ [illegible]

មេតព្រាគាឃ្លាំសាត្ត ។ ពាខនេខ ក្ដុខខ្សាះ នោះមែរបិតា ។ នុតុយអាដំ គឹប្រូអាដះនៅ គុខ នាំយោដ គឹអានាំយ អានិក្ដឹតព្រោះ កាឃ្លៀគ្រោត្ត ។ ពាខនេខ

ក្ដុខនោះមែរបិតា ។ និខសភាខេ វិដ៏សោ កាឃ្លៀង្ស្លុ អានាំយោដ គឹអានាំយ ។ អានិក្ដឹ តព្រោះ កាឃ្លៀគ្រោត្ត ។ ពាខនោ ក្ដុខខ្សាះ

មែរបិតា ។ សង្គិ គឹប្រូរ៉ូដសខ្លាត្រូមទៀ ខគ្លុះ ។ អានាំយោដ វិអាំយ ។ អានិកខ្ចិតព្រោះ កាឃ្លៀគ្រោត្ត ពាខនេខ ក្ដុខខ្សាះនោះ

មែរបិតា ។ និស្សុយា វិសខ្លូវ៉ូវាញ្ញុ ។ ខត្លូហា៤ ។ អាំយោដ គឹអានាំយ ។ អានិក្ដឹ តព្រោ កាឃ្លៀគ្រោត្ត ។ ពាខនេខ ក្ដុខគ្រោ

នោះមែរបិតា ។ អភាវឈ៉ាយាដិ វ៉ាភិខវ៉ូវាញ្ញុ គឹតិក្ដុកាឃ្លៀង្គ្រោះ ។ ខត្លូ៤ ។ អានាំយ ។ អានិក្ដឹតព្រោះដិ កាឃ្លៀគ្រោយ ។ ពាខនេខ ក្ដុខគ្រោមែរបិតា ។ ។

៤

បុព្វា វិន្ទុះ ។ ឯឈ្មោះ ភាវិតស្មើរ ។ បដិសង្ខាហោ ហោបហោរដ៍ ដែហោរដជម្ពូរ ស្លេះ សេរ្យ ប៉ុន្ត កំដង់ ញ ។ ខុណហោ វិតក្កាយាយ ។ គេងនុក ការសើហោភា

ឃ្មើរ ។ យាទដិរំ កុំសាពប្រមាណបុ ញ្ញុដធុរដិទិត ។ តត្ត បង្កើយាហោបហោរដ ព្ នហោរដជម្ពូរ រង្គើរ សេរ្យ ដំ ញាជុះ ។ ៖

កិរភ្ជូសាភោ ខំភាព្ធស្មើរ តេតំ តេងដម្បុ ក ។ ការសើហោ កាឃ្មើរ យាទដិរំ កុំសាត្ត ប្រមាណបុញ្ញុដធុរដិទិត ។ តត្ត បង្កើ

ហោហោបហោរដ៍ ក្កុខហោរដ ម្លេស ង្គើរ សេរ្យ ញដំណោះ សំឃភគ្គ វិសជ្ជភគ្គ ។ ខុទ្ទាលុ ភគ្គ គឺខុទ្ទាលុភគ្គ ។ ជិនបុត្ត

ន គឺជិនបុត្តភគ ។ សរសាភាកតិ ។ បត្តិកំ ។ គឺបត្តិភគ ខុទ្ទាលុវិកំ គឺខុទ្ទាលុវិកាភគ្គ ។ បាទិដ៏បដិក គឺបាទិប្បដិកាភគ្គ ។ ភគ្គ បពិតហោរដ៍ដំរើ

ហើយ ។ អាយ ទើ បព្វជាវិន្ទុះ និស្សាយ ករវៀស្សហើយ ។ បំសក្កុលចីវរ ទៅសំពុតគឺមុគ្គល កាស្សឿកាពស្បៀតកុំបំតគឺមុគ្គលកាស្សឿឡើមទៅជីវក ។ ខុស្សា
ហោរា ទៀតកិរិយាស្បៀតការ ។ ខោម ទៅ សំពុតឈ្មោះ ខោម ។ កប្បាសិកំ ទៅសំពុត ៥ ឈ្មោះកប្បាសិកំ ។ កោសេយ្យំ ទៅសំពុត
ឈ្មោះកោសេយ្យ ។ កម្ពលំ ទៅសំពុតទេ ឈ្មោះ កម្ពល ។ សាណំ ទៅសំពុតឈ្មោះសាណ ភង្គំ ទៅសំពុតឈ្មោះ ។ ភង្គ ភង្គ ៥
បពិត ។ អាយ ទើរ បព្វជាវិន្ទុះ ។ និស យ ករវៀស្សហើយ ។ រុក្ខមូល សេនាសនំ ទៅសេ នាសនៈ ។ គុហា លេណគុហា ។ ផលិកាភា
ចេតា ជាភាពមៀស្យពោក ។ សើបៃរក្ខុំក ។ តរសើយោ កាស្សឿឡើរ ។ ពត្តបព្វជ្ជិ ក្នុងទ្ធះរុះយាទខ្ញុំ កុំសាស្ត្រមាន មុញ្ញជៃ ឈ្មោះឯត ។ ភង្គ ប

៤

ពត អាម តេរ បព្វជាវិត្ថុះ ។ ជិណ្ណាយ សាត្រៀបហ្បើ ។ មុតិ មុតិ៍ទលះ ជៅវ្ហាបតិ៍ឃុគ្គលតាប្បិត្រោយ ស៊្បុជិតឃ្មពិ ។ លប្បិជខជិគ្គុតេរយ់ បន្ទាជៀ

ការសង្បិជខជិតភោតេរសះ ជម្មុជ្ជជោ ជាជិត ។ អតិ ហេរោសាញ្ញោ ធាសាញត្រៀបញ្ញាត តេ ជៃម្មក ។ ការសៃយោ តាប្បិវ្ហេះ ។ តត្ថ

បព្វជ្ជិ ភិក្ខុះ ហោះ ។ យាជវ្ជីថិ កុំសា តព្រហ្មាជ ឧបព្ពជ ជៃវិតត ។ ហេត្ត ឬពិត អាម ហើរ បេជ ជោជ ប្បោ រិបព្ពជ ជប្បុ ។៕

ភិក្ខុជោ តិភិក្ខុ ។៕ ឧប្បសម្បទេជ អាជ ឧប្បសម្បុតិ តិនាជប្បុះ ហើរ ។ ជបតិ លេជិតញ្ញោ តាប្បិ កុំលោប មេក្ខជ ជោជប្បោ រិបក្ខ

ជជ្ជិ ។ ភិក្ខុនីហា តិភិក្ខុ ឧប្បសម្បទេជ អាជ ឧប្បសម្បុតិ តិនាជប្បុះ ហើរ ។ តោរ ន្ហាជ តតាយវិ ម៉ែមជក្កុខ កុំសៅតិក្បោ្យ លត្ថិ៍ រក្ខាជ ។ អក្ខុបលោរ

ន្យាករណោ កោរវិត្វា វិការិត្វាចិន្តនា ។ បតិសេវតិ សេវនចិត្តេ មគ្គេនមគ្គំ នេមគ្គេនមគ្គំ ។ អត្ថេ ឧបគ្គោ មិនដាក់ក្នុងសាឝ រសាក្យារត្តិយោ
មិនដាក់ទុកក្នុងសាក្យារម្ព ។ ម្បុរិសោ វិ បរស្ស សិសដ្ឋិមោ អាកក្យារម្ព ។ ១១៣ គោ ដាក់ទុកក្នុងមិនក្បារ ។ ទិវតំ ទើរឿ
១សេរោ ។ តេនសិរិកាស្តុនោះ ម្បុរិ៍ សាខ ថ្លៃសេរិះ សេយ្យាកាបិការ សេប្បាះកា អាះអង្យអាត្ថនស្តូន ។ វិកិត្វាវិកិត្វ
។ បតិសេវិត្វា សេបជៀបមគ្គេនមគ្គំ នេមគ្គេនមគ្គំ ។ អត្ថេ ឧបគ្គោ មិនក្នុងសុ្ត ឈាះ ។ រសាក្យារត្តិយោ មិនដាក់ទុ
ថ្ងៃសាក្យារម្ព មោក្តិ អាន ។ ១៥ ១៩ កុំឈាត្យ្យអាន ឈុប្បុន្ដូនថ្ងៃនី ១ឥ ។ តាក្តេ ឬពិត ។ នាកអ្នលើរ កាត្វា គិកិត្វ ខ្យុសម្ព្យនោះ អានខ

ប្បសិប្បុត តីធារៈមៀរ ។ ឧបាសកាចក្រំ ក៏តាំងវៀកក្នុងយាក អង្គុំ ៗ ទៅក្រាបទូលពីបុត្តលមិងឯងខ្ញុំ ខ្ញុំសំខាត់ ពោលពីទិតឃ្លង ។ ឧបាសកាយ ពោតក្នុងទៅសាមញ្ញ

កាក្នុងយាក តីឃាតសាក់ ទៅក្សាកស្លិក ៖ ទៅរោយ ។ អក្ខុមសោ ស៊ៀមមានទៅ យោភិក្ខុ វិភិក្ខុឈ្មោះ ។ អង្វែយតិ ការុយាក ។ អង្គ

ដ៏ ទៅក្រាបទូលពីបុត្តលមិងឯងខ្ញុំ ។ ខ្ញុំ តា ប្បុគ្គិ ខាងរោតា ភ្លង់សប្បុគ្គី ។ អតិ អភិជ្ជាតិ វិត្តំរោះសប្បុគ្គី ។ ខ្ញុំ

សំខាត់ ពោលពីទិតឃ្លង ។ សោភិក្ខុ វិភិក្ខុនោះ ។ អញ្ញាយនេសា មិនចាស្សង្ការៈ ។ អលាក្សុក្ខុយោ មិនៈរាងតាក្ស

កន ។ វណ្ណារោកាភេសា វិញ្ញូតភេបរិនៃ ។ វារសេទ្ធោ វិប្បត់មៀរ ។ តតុយ ខាកនុប ។ អតពេ្ញ វាស៊ីភាពរើរខិងតារ ។ ហារិកតាយ ចេះស្រាំយៀស្រៈ ។

១ មេឃាយស្មារ មហាគ្រះស្វាមីភាគ្យមាស់វង្ស ។ ភិក្ខុ រីភិក្ខុ ។ អង្គនេយ្យា ការលោកហើយ ។ អង្គណ្ហ៎ ហៅគ្រាពីមុគ្គលយើងបានប្រ បាន៎ន ឈ្មោះភិ ។ ងា
ងាប៉ាំង ព្រះសម្បុរ្ណាភិ អង្គទៅបាន៎ ងា ម៉ែក្យសែងស្សាក្តី ។ អស្យម្រះណា មិនបាក ឲ្យម្រហាះ ។ អណាក្យរង្គលោ ឋេងជា
ប្រតិក្បុលោក្យកាជ ។ លោកកូ បាន ។ ១៦ ១៥ ហ៊ើយបការៈ ដូច្នោះមែនពិត ។ តែអ ទិក្ខស្សរកទ្ធាជាង រីតែមិនកាក្តយាកហៅ
គ្រាពា តីមុគ្គលព្រះបានឲ្យនោះ ពេ ថៃរម្ភ ។ អការណាយំ ពុំគាប់ទើរា ។ យាចនីនី ពុំឃាត្ត ព្រមានមុប្បងប្បឿនីឯត ។ ភិក្ខុ បពិត ។
ការប ទៅ ។ ដូចណោ រឹងព្រមាន ឯីឯត ។ ភិក្ខុលោ រីភិក្ខុ ឧស្សាសស្សាដ៏ង បានឧស្សាសស្សាពិ តីបានហើយ សព្វេះ គិតព្រមហើយ ។ ខោកោបេតពោ គាឃ្លើ៖

៧

ស្តេចបវ ។ ជីវិតតា ជាតជីវិត ។ ឧប្បាទាយ ឯហាតព្វយនៅការប្រែក្យា កាន្តុយការ កាល្អួការបិតាំ នៅប្រហ្មទ្ធោ នៅប្រហោងព្រហាប ។ អន្តុមលោ ហេតុហោង

នៅ ។ លោភិក្ខុ វិភិក្ខុ ឧណោ ។ សព្វិង គិ តំរួយហើយ ។ ខាលោយតិ ស្តេចបវ បន្តុល្យ ឯត រាំ នៅទ្ធូងល្បែងបន្តុល្យ ។ ជីវិតា ជាត

ជីវិត ។ ឧប្បាទាយ ឯហាតព្វយនៅការប្រែក្យ កាន្តុយកា ។ តព្វាទាតាំ នៅញុំកាប់ឱ្យណ្ហាកាទ្ទះ ។ ។ ន្តុមលោ ហេតុហោងនៅ ។ លោភិក្ខុ

វិភិក្ខុនោះ អស្បែរបរលោ មិនដាលប្តូរណា ះ ។ អលោញ្ញបុគ្គលោ មិនដាំបុគ្គលបញ្ជូលោកិត ជ ។ ហោង្គិ មាន សិលាំ ប្តូរ ។ ប្តូរ

កាព្រៃ ។ កិច្ច ឯបកហើយ ទ្រាជា ដាជីវ៉ៃលោកព្វ ។ អបរិសព្វិត ដាប្តូរមិនដាំបុខញ្ញ ។ ហោង្គិ មាន ។ សេចក្តីដាលបិណ្ឌប ឈ្មោះនាមាឈឃស្សមាំះ

ទ៏ងទេស្តង ។ ភិក្ខុ ។ ភិក្ខុ ។ សញ្ញេង អាងដ៏ពិគិតព្រមហើយ ។ ទោកោបត្ថា ផ្តុងបងយើង ។ មនុស្សទាំងគយាំ ពេញ្ញងព្រៃមនុស្ស ដូចជា ងារដ៏ទៃត អស្ស

បលោរ ឋិតធ៌សម្បូរៈ រៈណាក្យបុត្តិ បោរ ចំពុងសាកិការ្យ ។ បោត្តិ មាងឧបំឧប ទៅក្បប្រកាន់ទ្រុះឧប ដំមនុស្សទៃត្ត

សាល្បុ ទោកោបងះ កើផ្តុងបងញ្ញុង ក្បែបមនុស្សពោះ ទេក្បែអ្នក អកាលៅយាំ ពុំគា ឃ្វីទ្រើរ ។ យោខដ៏ទំ ពុំឈាក្តប្រមាង

មុក្បុងក្បែទីឧត ។ ភិក្ខុ បពិត ។ ភាយ មើនខុត្តិមនុស្សងមេ្យ កែងម្ទេងមនុស្សម្ទុខ ងម្ទេង៍ព្រោលង ងម្ទៃក្បែមនុស្ស ៕

ភិក្ខុមោ គឺភិក្ខុ ខុស្សលស្សមង មាងខុស្សលស្សតំ គឺអ្នកហើយ ។ ង ខុស្សំពិតញោ ឋិតស្រីអ្នក ។ ឥតិ ចាំន្ទុទ្រុះ ។ អយាំ នៃខ្ញុំយ អភិធានបិ ពេត្រកាអា ។

១៨

ឃុពាគាមេ ក្ខុទ្ធេ ឥត្យក្រាត ។ អក្ខមេយោ ចេក្ខុប្រោក្ខនោ ។ យោ ភិក្ខុ ភិក្ខុ ឧសោ ។ នាមិនេហា ជាមុគ្គលប្រក្ខេត្យាបាប ឥក្ខាបកោ ជលរៈរៀប្រៀកា

ភិក្ខុស្សុករ ។ ទុស្សបតិ ក្រែដិម្ភត ។ ទុគ្គ ភិមក្ខុស្សុគមុ រកេឌិមុភិគមក្ខុលបេ គ្គម្ភត្រិ ពិរាច គត្ថិភិគមរុលិ ។ រយោរ៉ះខា គី

សយោរះក្តិ ។ ខិមោភត្វិតា គីខិមោត្វិក្តិ ។ សម្ភាតិខា គីសម្ភារតិក្តិ ។ មក្ខុំខា គីមកក្តិ ជល្លំ ខា គីដលក្តិ ។ អលក្តិ ជមេនាគក្តិ

ទគ្គុទ្ធ ហៀវ៉ាមាឌ ។ អក្ខុតំ មិលប ឋេក្តិត ហៀវ៉ាមឋេក្តិត ។ សោភិក្ខុ ភិក្ខុនោ អំ ស្សុមលោ ខិរវាលម្បុលា ។ អស៊ោ

ការបុគ្គិយោ ខិជជាបុគលាតាវ ។ មោក្តិ មាឌ គាលោ ភិក្តេត ។ មគ្គភិទ្ធិណោ មាឌឆ្នុខទាំបុត អភាពោ ជាលោរ៉ិចនិគ្គា ខិទ្ធៀយោ

ដើម្បីកុំនះសើច ឬងចិញ្ចឹមទៀត ។ សេយ្យាថារីបញ្ញ ហេតុ៖ថាមិនអាចអប្បមាទ្ធិសម្តេច ។ កិច្ចរិកិច្ច ។ ធាតិបោ ជាប្រុសជាប្រហ្មនៅក្នុង ។ តស្សាបក
តោ ដ៏ឃើញនៅកាខមុស្ស ។ ខុស្សាទ ត្យា ស្រដីអ្នកឃើញ ។ ខុស្សិបក្ខស្សរតម្ម ឃើន ទ្ធិឲ្យបក្ខស្សនៅគម្ពីរក្រែងនេះគម្ពី ៦
ឲ្យបង្គះរសត្វ ដ៏មានក្ដុខខ្លួនមើល ថាមាន ។ អត្ថតំ មិនបង្កើតថាបង្កើតសើច ។ អ្នកសមសោភ មិនក្ដីថាសម្បូរ្ណ ។
៖ តោតេប្រុស្តិយោ មិនជាប្រុសមតេ ៥ ឲ្យតាក្បាល ។ ហោត្ថិ ធាតុ ៦៥ ៦០ ៥ ហោប្រហ្មាស្ម័គ្គ ចិត្តគិត ដ៏ខុស្តិ
រិបក្ខស្សរកទ្ធិស្ស ខុស្សំបរាំ តិម្ហតនៅ កីស្រែដីអ្នកនៅគម្ពីរឲ្យបក្ខសនៅគម្ពីរក្រែងនេះគម្ពីរឲ្យបក្ខស ។ តើឲ្យអ្នកិ ។ អាចារ្យស៊ើយ

កុំគាប្បំដ្ធើរ ។ យោខរឺ ចំ កុំឈាតួប្រមាជមុញ្ញួនឲ្យរឺឯត ។ រំលេ្ហ បតិត ។ អាម លើរ ។ គិទ្ធប៉ុម្ពុះភាគ ១៩ ។ ។ ជិញ្ចរាជបន្ទុយោហយោគ្គុ ។

៧ កម្ពីព្រះអភិសង្ខ្យាសព្វាវុត អដ្ឋកថា • ផ្លូក ៣ ។ សករាជ ២៤៨៤ ឆ្នាំម្សាញ់ត្រីស័ក • ជី ខាងអំពី ខ្ញុំជាតា ។ នុព្រះឈ្មោះស្រីពេជ្រ ។

ជី ខាងអំពី ប៉ុម្ពុះភាគ

សំម្តេចខ្ញុំ ខាងនារីគេងលោកគ្រូខ មិម ទុកក្នុងព្រះសាលា ជី ខាងអំពី ប្រៀញាត ផ្លូមភាគ

FEHC
236

4/9

<<< ទន្សាយថ្មី >>>

៙ សាស្នាបាន ២៤៤៥ ឆ្នាំខាលចត្វាស័ក ។

។ឯណះអង្គីសព្ឍ្យសាធុក្យាប្តីអង្គហ៊ក្តូហ៊ក្តូហ៊៦ ៗ ៗ សំវ្ហសំ ។

បានកំសាវត្ថុត្រាសព្ទស្តុ២ កាល្ល ថៃរ ៖ ៧២

៥ ឡើងនេះជិងសំរិទ្ធិ អធិរាជវង្សវរារាមកិត្តិ ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ ជងអង្គស្មុទ្រឈរការបូជាវង្ស ឡើងអ្នកតា៣ ជះការប៉ាហ៊ីនបុរៀងន័យ អង្គផៀក យារ័ត្នឡើងដារបើរបប់ លោ
កត្តិកាក្សេត្រ ជិតរ. លោកគ្រូអាចារ្យប៉ុនជ័យ ជិតរ លោកគ្រូជើងភ្នូ លោកគ្រូជើងភ្នំកុដិនំ១៣ លោកគ្រូសំរិទ្ធិជ័យអាប៉ុក លោកគ្រូជំទិន
នាថ្មីអារ៉ាមឈាវត្តតេបប្ដូរ លោកគ្រូជើងវត្ត ពេញលោកគ្រូការ៉ម៍នៅភិមារ តាបឧបជ្ឈាយ៍បុក ហ៊ុស្កូត លោកគ្រូឧត្តមបញ្ញាដំឡូងអារាម
បស់បាយុក លោកគ្រូកុំតោង៍នៅអា ជ័ស្រុកវត្តបពេញពេញ ត្បូងដីបុះទៀប បង្ហ័តប៉ី ជិងាង លោកគ្រូជើងវត្តបតិបង្ហ័តយ
ព្រះសម្ភារសង្ឃ គុំឱ្យកាដ្ឋជ័រកាកុង លោកគ្រូកាក្សាសិលឯបរិសុទ្ធិ ត្បូព្រះវិហារ លោកគ្រូកក្កុ សិក្ខារកៅឯបួនឯ័យ ជិង៍ពោលប្រាលេងផ្ទឹប លោកគ្រូ

១៩

ពិរុទ្ធការប្រជិវិតទៅ ស៊ុំបណ្តុំ យាងត្រូវដូច ចង់ទៅជីវិតនោះអុំងាង ៚ ក្ញុំ សំ ពីរអង្គវានឆ្នាំការប្បឹង្ហ៊ុំគុជប៊ី កក្តុលប្រៀបយាប័ គ្រូជ្ញុះកាឡូវ ទៅជាឈោកក្ញុំវងីផ្លាំងវុះ

គីឡ្វំអទិល្បូងការឈ្មោះរបស់ចង្វៀជ៍ ២ ក្រូយាងីអាគីប្បឹផ្ទុះបាធ្វឹ អមិល្បូងជោះ៣ ចំ ជាឈោកក្ញុំចង្ក្រឹក្រុពីឆ្នាំ ១៧ នោះតីឡើ

ស៊ួលសំដ្ឋ១ តេជីវៃកង្គុំ ១ វិង្ហុបាងិក ផ្លុំ១ សំបងារងបាទៃកង្គុំ ១ ឃុំការសំនីកង្គុំ ១ បង្គួបំ សៀងការង្គុំ ១ ខស្មុំបង្ហួងក្តុំកង្គុំ ១ រវារៀ

ករង្គុំ១ រុផ្លុំស្លុំសំកង្គុំ១ អសត្ថុការសំកង្គុំ១ ហោសាសារក្ខុំ១ យក្ខុសង្ឃុគិតក្ខុំ១ ចង្វសំព្យើរក ផ្លុំ១ ដា១៣ ឃ៉ីប្ពុ ងីជ័សំចំប្តុជ័ អាបក្តៃ

នោះគឺពោយសាច៌ ៚ ឧការសំ្យ ក្រុងក្នុំពោះគុ្ក អវហំរីទ្ធំប អករកដេដិ ប្រាប់ កាអាបក្តិយោះ ចៅអាបក្តិ ក្នុំបង្ហៀ នោះ ឈ សព្វ ក្នុំក្រុង ៚

អហំ វិត្ថុំ អាវិករោមិ ប្រាប ។ តុម្ហាកំ អាបត្តិយោ ឧទអាបត្តិទាំងឡាយ យុរជំជាប់ ។ សព្វា ថ្ងៃ ត្រូវ ភន្តេ ឬ ពិតហោតាដំរើងហើយ ។ អហំ វិត្ថុំ អាបជ្ជឹ ត្រូវ

ហើយ អាបត្តិយោ នៅអាបត្តិទាំងឡាយ ។ នានាវត្ថុកា នានាវត្ថុទ្បើ ៗ សម្ពហុលា ។ ដំរើង អហំ វិត្ថុំ បត្តិសេវិមិ សូម

ទាំងឡាយ ។ តា អាបត្តិយោ នៅអាបត្តិទាំ ងឡាយ នោះ តុម្ហមូលេ នៅក្បែរព្រះបាទពិតនោះហោង ។ ឧបជ្ឈ ។ អាវុសោ ម្នាលអាវុសោ ពុំ វិន្ទិ

ទេស្សតិ ទេសិតព្វា តា អាបត្តិយោ នៅ អាបត្តិទាំងឡាយនុះ ។ ឧបជ្ឈះ ឃើញនូវបាបកម្ម ភន្តេ ឬ ពិតហោតាដំរើងហើយ

អហំ វិត្ថុំ ទេស្សតិ ទេសិតព្វា ។ ឧបជ្ឈ ។ អាវុសោ ម្នាលអាវុសោ ។ ពុំ វិន្ទិ សំវរេយ្យាសិ តបៀតសង្រួម អាយតឹ នៅខាងមុខ ។ ឧបជ្ឈះ ។ ភន្តេ ឬ

ក ២

ចេតសោ ភាវជ៌ំ ចេតសិ ឃើ អហ៊ំរីខ្ញុំ ៕ សំខិវិសុភ្ជាយំ ដិប៌សេ្រ្តយ ៕ សេដ្ឋ តេ្យ ស្សុរ ប្រិតេ្យ សោតុ ស្សុរ ៕ ចក្ខុ ឃុត្តិត អហ៊ំរីខ្ញុំ សំខិវិសុភ្ជាយំ ដិប៌ សេ្រ្តយំ សេ

ដ្ឋ តេ្យប្រិតេ្យ ៕ សោតុ ឌិស្សុរ ក្តុក្លិយម បំ សុឃឿ ជាក្តុរ ឃ្យីដ៌ឌី ៕ ចក្ខុ ឃុត្តិត អហ៊ំរីខ្ញុំ ៕ សំខិវិសុភ្ជាយំ ដិប៌សេ្រ្តយ ៕ សេដ្ឋ តេ្យ

ប្រិតេ្យ ៕ សោតុ ឌិស្សុរ ៕ កក្តុយឃឿ សុឃឿ ជាក្តុរ ក្ខុឃ្យតដ៌ អហ៊ំរីខ្ញុំ ភាវិសុភ្ជាយំ ដិប៌ឃ្យើ ឃាំ ឃានះ ៕ ជុង តេ្យត ជ ចិន រង

ហ៊ំរីខ្ញុំ ភាវិសុភ្ជាយំ ដិប៌តេ្យរ ឃាំ ឃានះ ជុង តេ្យត ជ ចិន ៕ អហ៊ំរីខ្ញុំ ចិក្ខុយំ សុភ្ជាយំ ដិប៌ីកិត ឃាំ ឃានះ ៕ ជ ចិន ៕

ឌបកផ្ទុំ ៕ អហ៊ំរីខ្ញុំ អាកាសចិ ប្រាប ៕ តាកាបក្តិយោ ពៅអាបក្តិដំហ៊ាឡ្យដ្ឋះ ៕ សេត្យ ដ្ឋំត៌ុ ៕ អហ៊ំរីខ្ញុំ អាកាសចិ ប្រាប ៕ អាបក្តិយោ ឃ្ជុំអាបក្តិក្តិ

ទុំហញ្ញ ។ តិស្សបញ្ហា ជាអាបត្តិយ្យុងដើម អាបត្តិគ្រាប់ សញ្ញ ទុក្កដ៍ ។ អាទុលោ ហ្នុសអាទុលោ អបាំ វិអាញ ។ អាបដ្ឋី ទ្រង់បៀ អាបត្តិ

យោ ——— ភ្នៅអាបត្តិទុំហញ្ញ អាភូទត្តុកា ហានុទត្តុប្បៃបជ៧ សម្មាហុសា ត៌ជ្រៃ អបាំ វិប្បុំម បត្តិធេលោបិ ស្នូមសំម្លេខ

១ តារអាបត្តិយោ ពៅអាបត្តិទុំហញ្ញ ពោះ តុទ្រៃម្សលេ ស្មៀបជិតដៃប្បូក ។ ឋបញ្ញុះ ៗ ឧតាល្បូ ទុជ្ជុំបគោរក្ក ភាដ្ដេ ៈ

ប្វពិតឌលោកាពចំពៃងស ។ តុដ្ឋ រីលោ ក បស្សុបដ ឃើញប្ល ។ តារអាបត្តិយោ ចង្កៅ អាបត្តិទុំហញ្ញដ្ឋះ ។ ជបជ្លី ។ អាទបទៃ

។ អនុទ្ធិលោ ឧហ្នុសអាទុលោ ។ អបាំ វិអាញ បសុប្បុងដិ ឃើញ ។ ជបញ្ញ ។ ភាដ្ដេ បពិតលោក ។ តុដ្ឋ រីលោកិ សំងនេយ្យាស ភ្នុសសម្រុប ៕

អាយតឹ ចៅឈុត្ត ។ អាទុលោ ម្ហូបអាទុលោ អបាំងីអាញ្ញា សំអវិស្សាមិ ដិថ័សត្រ្វៃ ។ សុទ្ធ ចេរ្យប្រទៀ ។ សាធុ ម៉ឹស្សុវ អាទុលោម្ហូបអាទុលោ

អអបាំងីអាញ្ញា ។ សំអវិស្សាមិ ដិថ័សត្រ្វៃ ម ។ សង្ឃ ទោ្យប្រទៀ ។ សាធុ ម៉ឹស្សុវ គិតិ យស្ស ស្សុម្បីជាទុក្ខ ពោទុក្ខ ពិដ៍ឋ បឹដ៍ថ័ ។ អបាំ

ទ្រំម គិសិស្សាមិ ដិថ័ត្រ្វៃ ។ ឈិទំ ទុក្ខះ បុងទៀត ។ ដចេះ អបាំងីទ្រំម ។ គាលិស្សាមិ ដិថ័ពោយ ។ ឈិទំ ត្រុទ្ធះ ។ បុងទៀត ។

ដចេះ អបាំងីអាញ្ញា ទិក្ខុយិស្សាមិ ដិថ័ កិត្តិ ។ ឈិទំ ត្រុទ្ធះ ។ បុង ទៀត ដចេះ ។ ឯបាវិដី សំថ័ក្កុថ័ អាបត្តិកិតិ បុំ ធ្យោះ ៣ ដៀ្យចេះ

ដិថ័ពោយ ជាពោធិ ក្រុំទំដិង អាបត្តិអាឈាគុត បត្តុ បត្តុពោះ ត៍ចៅបាឈុំ ដាប ពោរម្បីជាពោដ្ឋិថ័ប្រវ តំខ្លាំ ពោះឋិបរ គាលដិថ័ដំត្តុបថ័ររ

ចិត្តបានសមាធិ ។ ទេវតាំងនៃទេវតាញ្ញទាញ្ញ បរិច្ចាគា ព្រះវេស្សន្តរ ។ យោជិតេសា ពេលក្នុងទេវតាព្រះពុទ្ធពិចិត្ត បានសមាធិ បរិច្ចាគា ចែបរិច្ចាគីឈ្មោះហង្ស

ប ។ ជីវិតំ ជាជីវិត យាវទេវ ពីរាបរ ~~~~ សាវ ។ តាវទេវ ពីរាបរុះ សំពេញ្ញ បដិយាទាយ ។ ជើងនឹងចិត្តតាគូចព្រះបារមី ។ ខុញ្ញម

សព្វបដិយាទាយ ជើងនឹងចិត្តព្រហ្មទេវ ថ្ងៃ ។ ភុំចំបងពិរចំបទាតាចកព្វោ ចេរបព្វោ សព្វោ សព្វាធំបដិយាទាយ ជើងនឹងខាតព្វោ

ធាតុះសុខព្រហ្មព្រាហ្ម ឡូលចិត្តតាបំ ព្រហ្មទាំព្រះព្រោះក្រុងគោះភ្លំបុំព្ពោះ ។ យាវទេវ តាវាំតារាំលាភ ។ ហិរិកោបិនបដិច្ឆា

ននតាំ ។ ជើងនឹងក្រោដ្ឋថៃត និងចំបំក្តា ~~ភ្នំចាំសេចក្តីមស្សេន~~ អនតុំចៃរាចៅក្ខុះ បុព្វោះ ។ ចំបុំ កំខណិពេះ បដិច្ឆាបានតាលនឹងចំនង្គល បដ្ឋុំ ដែលបានយា ។

ក ៤

ធំ អធំ វិសាលព្រហ្មាណ្ឌ បពិសេធា ព្រះពុទ្ធាលេង្ស ។ យោងលោ ពេញនុនាញ ក៏ប្រាប្ទាំព្រាំទាំងអាការ ។ បពិសេធាមិ ថែលព្រួសំកាំអង្គ ៕ បញ្ចូវាបាច់ នៅបញ្ចូង
បដោយាត្ត ។ ចេញទៅកាយ តើឡើងដំ ថែលខ័កំចេះ ។ ដូចកាយ តើឡើងដំឱ្យវាង ថែលដំរិ ភ្ជួទៅប្រើវិថ័ការចេះ ។ ដមដ
កាយ តើឡើងដំប្រាំបំ ពេការតែដ កាដ័ការ្យ ថ្ងៃដសត្រៃ កូដ័បុរីកាចេះ ។ ដាក់ត្រូសលា យ តើឡើងដំ ការការតែដ៍ កាដ័ការឡើ
ថ្ងៃដប៉ីការចេះ ។ យាទចេទ តែការ៉ាប៉ ឃ្លាណា ។ ពាក្ស សព្វការយ សព្វដំតែយា តើឡើងដំតែង ដំដ័ការសព្វាចេះនុវត្ត ។ យាបកាយ ។
តើឡើងដំព្រាំបីវាចក្ខុវត្តិប្រក្សាកាំនៅ ។ ចិបីសព្វបទតែយា តើឡើងដំខំបំការក្កបដ័នៅអន្តរាវផ្លាំបាំង ។ ព្រហ្មចៃយាដក្ខិហកាយ តើឡើងដំអន្ត្រាះព្រហ្ម

ចក្ខុ។ ផលិបុរាណក្ខេទេតន់ បតិឋាំ ជាមិ យើឯដីឋ យាក្តុបដ្ឋានទេនគារបោះបដ័ងខ។ ដទក្ខេទេនដំឧត្តានេសម្បុកាមិ តើម្សៀដីឋមិនឌិរទេនជាក្ដើបរង្គីតា
ទៅដឹះដឹដ។ យាក្រាបមេគាទសម្បុកិ ពាំងៅកាប្បដឹដមាននិងយើងដឹងដ។ ដទក្ខុពា ជ ឋ្យំពាបកាមន្តស្បូ មិនមានពោះងដ។
អាសុខបរាកោចាតិ សេចក្ដីសុកសោធា យដឹដមានពាលយើងដឹងដ ។ ឃពាំខសោភិសោណា សេចន យាឋក្ខេចត្ថុះ ។ អម្បារំរការក្សា
ក្ខុ។ បងំសំខា ក្រុពក្រោះបៀ្យ។ យោះដឹះ សោះ គេរ្យខរ្យ ពីក្រាជ្ជុំពិចារណា បង់សេចាមិ ច័សេបសំគីហត្ថុ ជ័គឺយានបត្តយទោស
ដ្ឋបរិក្ខាំ ទៅដ្ឋំអារាំបត្តុយ ពកាយមនុស្សជុំដ្ឋ៏រ បារក្រឿដកាក្សប៉ទត្តុ ។ យាវខេខ ពារាប់ឃសោណ ។ ខស្សត្តដំទេ យក្សាពាងិកាដ់ទេនជាដំ បដ៏យា

(ភ្នំ ៣) ភាយ ៕ តើវៀង ដិជការកាដៅ ទេវតារក្សាជាភ្នំហ្សៀ ស្រៀចចាំ ពោលបង្កើតលើជាបើ្យ ៕ អញ្ជ្យាបង្ហូរសការយ៉ាភិ ស្រុកាបជាបង្កុរៀ បង្គងបង្គោល

សៀតសៀងជាយាជាវ៉ាព្រៃការ គាំខ្លា កាបធ្លុទេវិកា ចុះជាបុគ្គលះ ៕ ពិនេះនិងសំរួជ ក្នុងធាតុបង្កើតត្រូវ ជាបំផ្លាំងការនៅ

៩ ញ ៣ ៕ យាវាបង្ហាយ៉ងតក្លាយានធាតុបក្តួយ គាំ យ៉ានឹងជីវិត ការនូបរក្សារការ បុគ្គលជាធាតុ បន្ទូលហា និង្យ ស្តោងនិងការលុះព្រៀ ទ្រូវ

៤ យាគ្នីងជីវិត វិជិនទៀ កើតអំពីរាមទូ ដួងចិត្តជាអារនេះ ៕ អង្គុលាន ជាតុជីវិត វិជិនទ នេះ ៕ ធាតុទាំងបួន អាគ្រាជាធាតុដំបូង

ពិតពោលពីធាតុភ្នំ៤ បថវីធាតុ ពីជារគាស្តុបីបុះក្នុងធាតុក្បៀ ១ តេជោធាតុ ពីជារយ៉ាស្តុបីបុះក្នុងធាតុទ្វើ ១ អាបោធាតុ ពីជារគាស្តុបីបុះ

ក្នុងជាតុកនិក ១ ភាណយោជាតុ ពីចារោលក់ស្លុងចុះក្នុងជាតុ ខ្សួល ១ ។ យចាបន្ទុយបញ្ចូលអាដំ ពង្រីកទៅយោប្រទក្តិដក្រុតលមន្ទុយទតែលតាកតែជ ៕ តន្ទុបតិក្ខ
តោងបុត្តិរោល វិបុត្តលពីរោក្សាជរមុង ក្នុងលទៅដឹកបរិកោតក្សៀកដក្លប់ ចិទរពោះគ្នី ដាតុមត្តិកោ ។ មាត្រាជាជាតុភ្នំ៤ និ
ល្បុតោ មិងចបងសត្វ ។ ដីបឺតោ មិង ចបងជីវក្ត ខ្លងប្រាង ។ សុពេញ្ញ មាងស្សារ បទតជ័សាបល្បង មិងមាងខ្ញុំមសា
ជាតុបច្ចុទេក្លាណ៎ ចិទរ ចប់ ៕ ឋបនិក លបច្ចុទេក្លាណាចិទរ ពោះជ ។ លញ្ចូនិបងត មាចិទរាជិ អរិក្ខុជិយាជិតបំ ប្ប
តិកាយំបញ្ញា អត្ថិវយដីតក្នុជិយាជិជាយជ្ជិ ជ័ហជ ពសញ្ញា ជិបងតមាជិចិទរាជិ វិចិទរ ឆ្នាំបរ៉ៀ ៥ ឆ្នាំពុជិទង្គះ ៕ អត្ថិតក្ខុជិយាជិ មិងក្មុត្ថិមទៀយ

ត ៦

៙ តេមេ បុរិសា យំ បត្វា សុខំ សាលា ពស្សុ យន្តំ ឈ្បួ ចេវ្យំ ៙ អរិយា យជីវិតិ ឆ្ពង់ យោ ធិបាយ ធិ សីគ្គុ ធិ វិធនោះ រមែប ស្ពឹះ ស្ពុបបន់ ជាបធិ ក្ខុសត្វ ខ្ចើយ រមើបវៀរ ពារ សារ

បដិក្ខុសបដិ ទេវិន្ទាសា ជីវិតំ ជម ៕ ឃ ឆាកុបត្តិ ទេវិន្ទាសា បិយារិ ហានធនោះ ជា ៕ យជាបដ្ឋិ យំ បវត្តិ ហាសាំ ឆាកុបត្តិ បរវ តំ យនិ

នំ បិយា ហាពោ គន្ធុបរិក្ខា ពោ ចបុត្តិ សាធាក្ខុបត្តិ ពោធិ ឈ្យ ពោ ជិជិ វាសុះ ពោរ ៕ ថ័បរជា យំ តេនំ បិយា ហាពោ វិរការ

បិរិត្តិ ហានឝ ឃរាពនះ ៕ អរិក្ខិ ហានិ ឃតំ ចិត្តិ ៖ បុ ពោ វិរការ បិយារិ ហានធនោះ ឆាកុ បតំ ឃវ ហាក្រា ជា ធាកុ បនចិត្តិ ៕

ហជា បដ្ឋិ យំ បវត្តិ ហានំ ពត្រិ ក្តិ ធ្យោ ពោសនត្តិ តិ ក្ខុ គាសបដ្ឋិយ គារិ ច័តិ ជ៍ ៕ តន្ទុបរិក្ខា ពោ ចបុតិ សោ វិមុត្តិ ឈ្ម គិ អាក្បូរ គាព្វ ជាឃ្លុក ក្ខុស

ເດ໌ໃດກາບປີເອກາຄູອາບາບາງຫົງູຍັ່ງເຂະ ຊາຕຸມກາເກາ ບາຖາບາຊາຕຸກົ້ວ ໆ ເຂີຍ[illegible]ເກາ ມີຂຍັບຂສຄົງ ຂີຂີເອາ ມີຂຍັບຂຄູຂຖາຂ ໆ ສຸເຍັ່ຄົງ

ມາຂສູກາບສາບສູຂບໍ່ຂຍັບຂຂູບ ສາເຂະ ໆ ຊາຕຸບັ່ງເອີ້ສາະ ປີສີບາເຂຂບໍ່ ໆ ຂບບັ່ງຍູສບັ່ງເອກີສາະ ປີສີບາເຂະ

ຂາ ໆ ສເຄີຍບຊາຍໍ ບີສູບາເຂເກາຫບີ ຄຸງັ່ງເຍາ ຄບໍ່ບູກີກາຍໍບຄົງ ຫຫິເອຍບີ ຄຸງັ່ງຂາຍກິ ໆ ຂົ້ບຂາ ສເຄີຍບຊາຍໍ

ບີສີບາເກາ ວິກາບາບີສີບາເຂກົ້ຄົງ ບັ່ເຂະ ໆ ຫບີຄຸງັ່ງເຍາ ມີຂຄຸຂີບເສາເຂີຍ ໆ ຄໍບໍ່ບູກີກາຍໍບຄົງ ສຸະບກກສກາຂົ

ກາເຂະເປີບ ກສູຍາະສູເສູກເກາຄໍເດ໌ ໆ ຫຫິເອຍບີຄຸງັ່ງເຍາຂາຍກິ ກາບາບີສີບາເຂກົ້ວາຄົ້ວເຂະ ວາເຂີຕເກາເຂຖຸອຄູວູກາຄົ ຂີເຂີບຮີເຂີບາຄົ້ວ

៩៧

បដិក្កូលខប់ក្ខុទេវត្តាអោះ ចិញ្ចាឃ្លាងជប់ ។ ឯដាពុទ្ធទេវត្តាអោះ សេដ្ឋាសឹងអោះថា ។ យថាបក្ខយ័បទក្ខមាជំ ដាពុមេភាមេទៅ យនិង សេដ្ឋាសឹង ពេកុបទុញ្ញ
អោះបុតោហ ដាពុបកិពោ ដិយប្បុពោ ដិជិទោសុពោហ ។ ប្រែថា យំតុំសេដ្ឋាសំ វិនិពោកនឹរក្ខយ ឯអោរនេះ ។ រក្ខិយ
ង ឯពំសេដ្ឋាសនំ វិនិពោកនឹរក្ខយនេ ៖ ដាពុមក្កំឯទិ មាព្រោថាដាពុបែងពិត្ត ។ យថាបក្ខយំបទក្ខមាជំ ពព្រិពនៅពោ្យ
ទិក្ខក្កពលមក្ខយ ពោកពៃឌ ។ ពក្ខ មតុញ្ញពោបុក្ខហោ វិបុក្ខលពីតាញ្ញថា អ្នកក្ខុលនៅដឹក បរិទោក្ខ ប្រែព្រះ
តែទីររក្ខយសេរនីសេដ្ឋាសងនោះក្លិ ដាពុមក្ខពោដិយប្បុពោ មិនមែនខ្លួនប្រាជ ។ សុពេញ មាជព្យាភាក្ខសាក្ខជួនតរ មាជខ្ញំបសារងនេះសោះ ។ ១

ធាតុបច្ចវេក្ខណៈ សេនាសនៈ ចប ។ ផ្តើម ជិគុច្ឆបច្ចវេក្ខណៈ សេនាសនៈ ពោះថា ៖ សព្វានិ បនឥមានិ សេនាសនានិ អជិគុច្ឆនីយានិ ឥមំបូតិកាយំ បត្វា

អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិ ជាយន្តិ ប្រែថា ៖
មិនគួរខ្ពើមរអើមឡើយ ។ ឥមំបូតិកាយំ
ដ៏ពេកពេកកន្លងយ គួរខ្ពើមនេះ ។ ក៏ ប៉ុន្តែ

សព្វានិ បនឥមានិ សេនាសនានិ វិទីដ៏ការទីរន្ទួយ
បត្វា បានដល់នូវកាយដ៏ស្អុយនេះហើយ សោះ
មុខកត្តុនកោន្ទួបរីនៅហោះ ។ បរជិគុច្ឆនីយំ បញ្ចុ

ផ្ទុំឬឡៀង ដំណេក ឬទីនេះ អជិគុច្ឆនីយានិ
ហើយ ។ អតិវិយ ជិគុច្ឆនីយានិ ជាយន្តិ ។
វេក្ខណា សេនាសន ចប ។ ផ្តើម ធាតុបច្ចវេ

ក្ខណា គិលានៈ ពោះថា ។ យថាបច្ចយំ បវត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ គិលានប្បច្ចយ ភេសជ្ជបរិក្ខារោ តទុបភុញ្ជកោ ច បុគ្គលោ ធាតុមត

ខ ៨

កោធិស្សុ កោធិជីវោ សុពេត្ត ។ ក៏ត្រូវជា ធម៌គឺឈានបច្ច័យ ឧបដ្ឋបរិវារកា ក៏ធ្វើជាបច្ច័យ កាលបន្ទុះផុំ ថ្មី ជាគ្រឿងវិការក្នុងវិញ្ញាណ ក្នុងវេលា ប្រាណសារ ពង់ះរាគ្គ ប

ធម៌គឺឈានបច្ច័យ ទោសបដ្ឋបរិវារ ក៏ធ្វើ
បែងពីរ ។ យជាបច្ច័យ បំពួនបាន
បុគ្គលពីរ អាត្មា អាត្មាជាអ្នកក្នុងនៅ

ជាបច្ច័យ កាលបន្ទុះ ហានដុំ ថ្មី ជាគ្រឿងវិការក្នុងជីវិ
ដ៏ពាក្រិក្នុងពោធិ កាលនោះ ក្នុងកាលបច្ច័យ ពារការ
ដ៏វាបរិយោធ ចៅ ធ្វើជាគ្រឿងវិការក្នុង កាលក្នុង

ក្នុងរាគះ អាត្មាបធ ឆ្លង ។ ចាព្រៃជាត្ម
ការ ។ ការក្នុងការ ក្នុងការ ចាប្រក្ដីចារី
ះក្តី ជាក្នុងការការ ចាព្រៃជាត្ម

ជិស្សុ កោ មិនចំបែងស្សុ ។ ជីវិតោ មិនចំបែង ចិត្តដូចជាឯង សុពេត្ត ចាត់ស្រុកចរិត សាប់ស្ទឹង ទីពេញ ប៉ាលាប់ សោះ ។ ចាក្នុងបច្ចុប្បន្ន ពេលា គឺលា

៚ ឧប ឯបដិក្កូលបច្ចវេក្ខណាគីលាភនោះថា ។ សព្វោបាយំគីលានបច្ចយមោ សព្វំ បរិក្ខារោ អជិគុច្ឆនិយោ ឥមំ បូតិកាយំបត្វា អតិវិយជិគុច្ឆនិយោជា

យតិ ឥប្រែថា សព្វោបាយំគីលានបច្ច យភេសជ្ជបរិក្ខារោ រឺគ្រឿងរក្សារោគជាបច្ចយ ការបង្ករុសល្យ ជុំវិញជាគ្រឿង រក្សាជំងឺ

ថែងគ្នំពូជនេះ អជិគុច្ឆនិយោ មិនគួ រខ្ពើមទេសោះឡើយ ឥមំបូតិកាយំបត្វា លុះម កដល់កាយនេះហើយ ក៏ស្អុយរំលួយ

រ ។ អតិវិយជិគុច្ឆនិយោជាយតិ ។ ភ្នំខនេះ ក៏បង្កើត ជាខ្ពើមគួរខ្ពើមរហើយ ក្រៃពេក ហារៈ គីលានបច្ចយភេស

ជ្ជ ឋបក់តាបុំឈ្មោះ ឯអគ្គិពលបច្ចវេក្ខណាជីវិតា នោះថា ។ អជ្ជមយាអបច្ចវេក្ខិត្វា យំចីវរំបរិភុត្តំ យាវទេវសីតស្ស បដិឃាតាយ ឌំសម

ក ១

កសវាតាតប សរីសបសម្ផស្សានំ បដិឃាតាយ យាវទេវហិរិកោបីនបដិច្ឆាទនត្ថំ ។ ប្រែជាក្នុងថ្ងៃឯណា ថ្ងៃនេះ អាត្មាអញ មិនបាន ពិចារណាហើ
យបរិភោគ ស្លៀកដណ្ដប់ដោយចីវរ ណា ចីវរនោះគឺយើងបានបរិភោគ ស្លៀក ដណ្ដប់ហើយ គឺសារព្រោះនៃនិងការ
នៅព្រឹកកំ និងថ្ងៃខ្លួន បើការពារមុះស៊ុង ត្រជាក់ និងការពារក្ដៅអន្តរាយ ជាក់ទ្រង ក្ដៅពុះក្លំរ និងបិតបាំងក្ដៅក្ដីក្ដៅ
ខ្មះប៉ុណ្ណោះ ។ អតីតបច្ចវេក្ខណា បិណ្ឌ ឆាទនៈ ២ អជ្ជមយា អបច្ចវេក្ខិត្វា ៤ យោបិណ្ឌបាតោ បរិភុត្តោ សោនេវ
ទវាយ នមទាយ នមណ្ឌនាយ នវិភូសនាយ យាវទេវ ឥមស្ស កាយស្ស ឋិតិយា យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គហាយ ឥតិបុរាណញ្ច

ទេតិ បដិហាំវាចិ ឯវញ្ហេវិំ ឯនុយ្យាតេ សាវិយា ព្រាហ្មណេ ភាវិសំ ពិរអឯវ ន្ជកាឯជ សុវិហារោ ជាតិ ។ ព្រៃ ជក្ខុជវិលាថ្ងៃ ឯះ ឯជ មិឯ ហាឯ

ពិបាកណាបឿបាក្ហ ឆ្ងរអាបាបិណ្ឌិ ប្អូនឯផណា បិណ្ឌិ បាននោះ ពិរកញ្ញរាពូ អាឯអ្នកបឿ ឯិជព្រៃឯជក័តេឯិជ

ពាក់តែពជ័កាជ័ កាញ្ញកំនោ ឯិជព្យុំជ ការប្យ ឱ្យស្តឹឯជ កំផ្ទៃព្រោះឯតែពឯិជព្យុំជ ក៏ណា ជ័ឱ្យព្យុំឆ្អិទញ្ញ ពេញ្ញឹឯិជព្យុំជ

ប៉ិវក ឱ្យពត្រិពត់នៅ ឯិជបំបាត្រ ឆ្អិរសេចក្តី សុំបាក់ ឯិជអនុព្រោះពាបត្រ ល្អបជ្ជ ឯិជបំប្អាក់ជ្ងរទេនណាវ

ញ៉ះឯិជមិឯឱ្យទេតណាក្ក បដ្ឋិពា សោះជ័ ហាឯពារប្រកាទ្ទិជ្ជ ពាំប្អើរកាញ្ញ សុការហាប្យ ឯិជហាឯតិវសោជ ចុំណ្ហាះ ។ ផការច្ចេពា បង្កុំទេរុ

ណាសោភាសងខោះជា អង្គុយយាអបង្ខទង្កិញយ៉ សោភាសនំ បរិតុត្តិ តំយ៉ាខនេខ សើតស្ប៉ៀ បដិយាដ៍យ នគរាជាសូក្រុបដិយាដ៍យ គ្នំ សមាភសភា តា
តស្ប៉ៀ សិរិសបល្លង្ក បាដំ បដិយាដ៍ យយាខនេខ នគុបរិសខរោដ៏ដ៏បដិសង្ឃា នារាមត្ថិ ៕ ប្រែថាក្តីថាសោះគោញ
រាញបិងបាង ពិដារហោះបើបែញ ក្ដូលពេកប្តូរគ្គយ សើតដើ សោភាសងន៏ល ណា សោភាសងខោះរារញ្ញរាញ
ខាងបែញប្តូរ ពេតារគ្គយបើ ក្រាងក័ពតាតាក្តូខ ក៏ក្តូ ដិយក្រោបាក៏ដិវ័ ផ្សៀប៉ពាលក្រុខ ជាម៉ុះសុំប ក្សៀលថ្ងៃ
តាក្រុង អិចពុះក្បែពុះក្នុមបើ ក៏ប្តូគ ក័ពាងិវ័ក៏ងាគ្នុបវ័ងៅ សោបត្តិ ក្រខលក្រខប ក័ពបច្ចី ពសើងរាំតៃ ក្លខ តៃប្តៀ ប្តៀះបញ្ញ្ញ

[illegible] ។ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] មនុស [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] មនុស មាន បៀតបៀន [illegible] ។ [illegible]

ក១១

ភ្នំទេវត្តាណា ដឹងជាកុំបង្គំទេវត្តាណះ បងឹក្ខលបងទេវត្តាណា ក្ខុបមានបាត្បុំ ដឹបឆ័សៃបត្តិ ប៉ុប្រែ ភាបឆ័ដើមនេះ លំកុត្រុំបចើម ប្តុំកែកែ លោកក្ខុករជាតុគ្គលប៉ុក្ខុក្ខុឆ័

សាល្បូក្ខលទិសំសាសំក្ខុរាល្បុកទៀង ក្ខុបមា
បងៃប្តូជាការលបើជំងឺង រក់កិតិបង្ខុទេវត្តា
៣៖៤ កាយ្យទីទិរស្បុក៣ កុង្គិរជា បូស្បុក

ងសៃបត្តិ ភាបឆ័ដើមនេះ ទើង្ហើ ប៉ុជាកិលព្រះ
ណា កំខណាបង្ខុលក្ខុណា ងាកុំបង្ខុទេវត្តាណា បងឹ
យំកិញ្ញិក្ខុលសកង្ហុំ ខ្សៀបញ្ញុងក្ខុលលក្ខុល

កុក្ខុជាម្លូះយើងខ សៃប្លូះរបរជាជាបងឹ
ក្ខុលបង្ខុទេវត្តាណា ដូកព្រោះបបលំកុត្រុំ
លោកក្ខុកង័មាងកុងមាង មាកាប៉ិកា

ត្ដំបង្ហុរជាកើម ក្ខុរច្ចះជាំ៕ តិមិជាប្តុក្ខុកស្រុង ខុបង្ហ្សរយាក្ខុក្ខុកាការររះជាយ្សុប កំរាស់ជាកាបំកាបំយោបមំ ស្បុំរំ យោបជង្កិមារបជ់តុងទក្ខុងរាបិ

បញ្ញាតមាហបទព្ពញ្ចលោកោបាលោ ចនេត្តាយយោតិតាមនុស្សា ចេបញ្ញត្តា ទេវតាបិចសព្ពេសត្តា សុត្តិតាវោហារបុព្ពង្គិ បកតាងិមេសុ

ត្តំ បតិឋិតំនេត្ត តិឃ្ញុំ ហរេបទិតោមិត្តិ ។ តទិតាបុញ្ញាកម្ម ។ តទិតាឧទ្ធឹយេព្យុំងឹង តិយ្យាន បរិសុទ្ធបទោទេវ តាណាបាទុយាងាងមេ

តនំ បេតាត្តុងេបរិណាងហ្វ យាតងិញ ងតោបមំងសត្តុ សព្វជា យេវយត្តិជាតោ ការការទនុថ្នុំជិត្តិ សត្តិបញ្ញា សយេ

ទោ ទិវិយត្តិជាមាកាលវត្ថុតោ ការំ ពតុញ្ញាទិវិយេសិយេ ពុទ្ធេងិបទតេ ជាទៅ ងស្សេជាទៅ ទនុត្តិយោជាសៅ បច្ចេកា

ពុទ្ធោ ងសំយោជាត្ថោ ត ពៅ បមំ តេសេព្យាធិយាំផ្តុតានេ~~ងិមា~~សោការំសវាត្ថុងា ។ ទៀបថា នបញ្ញាយោបំ វិត្រះនបញ្ញាតិ ពុទ្ធតទោ មាងត្វ

ថោន

គុណធ្លូវបរលោក សុំខ្ញុំ ក្នុងបាននៅសេចក្តីសុខ ហោង ក្នុងមាន ។ ក៏ដោយបុណ្យកុសល ធ្យូរកុំបានធ្វើកុសលនេះ ។ អនិច្ចំ យោជ វិញ្ញាណមជ្ឈ
ហេតុផ្លូវធម្មការ មានពៅក្នុងធម្មការះ សុខ្ញុំ ខ្ញុំ ក្នុងបាននូវសេចក្តីសុខ ហោង ក្នុងមាន ។ មាតាបិតាជ វិព្រះមាត់
បិតាភ្ញើបញ្ញា ខ្ញុំ បិយា ជាតិសំសោរ ពេញចិត្ត ។ បមបំពងខ្លួនខ្ញុំ សុខ្ញុំ ក្នុងមាននូវសេចក្តីសុខ ។ ហោង ក្នុងមា
ន សុខិយោ វិព្រះអរិន្ត ។ សុខ្ញុំ ក្នុងមាននូវសេចក្តីសុខ ។ ហោង ក្នុងមាន ។ បង្កើនា វិព្រះពង្ស សុខ្ញុំ ក្នុងមាននូវសេ
ចក្តីសុខ ។ ហោង ក្នុងមាន ។ អនិច្ច ១ ខក្រូចធ្មៀតសោត ។ ពរា វិសេសសុក្តិសម្ពុទ្ធ ។ គុណខ្ពង់ បាវ្រ្ទុកមានក្នុង សុខ្ញុំ ក្នុងបាននូវសេចក្តីសុខ

ហោន្តិ ភូសមានៈ។ ហោតិ មានោ ទីហោតិ ឆ្នាំបញ្ញាត្តិ ចេនពោង ទីចេនពា ឆ្នាំបញ្ញា សុទី ភូសមានៈ ភូតសេដ្ឋី សុក ហោន្តិ ភូសមានៈ។ ហោហោង
ទីព្រះយុំដ្ឋកាបត្តិ សុទី ភូសមានៈ ភូតសេ ដ្ឋី សុខ។ ហោន្តិ ភូសមានៈ មង្គលស្លាប់ ទី មង្គលឆ្នាំបញ្ញាត្តិ ចិពាដ បាចិត
សំសេពត្រូវមែនពិតៗ សុទី ភូសមានៈ ភូតសេដ្ឋីសុក ហោន្តិ ភូសមានៈ មង្គលសេ ដ ទីមង្គលឆ្នាំបញ្ញា មន្ត្រីពោដ មានៈ
ដិតបាកព្រាប ចុំមានដដ់ញៀ ដិដ៏ត្តំ សៀ សេរីកាបិដ ១០ញ្ញូ សៀតបាបង្គលដ ដ័សេញៀដិដ៏ត្តំស្តី សុទី ភូសមានៈ
ភូតសេដ្ឋីសុទី ភូសមានព្រឹសេដ្ឋីសុខ។ ហោន្តិ ភូសមានៈ សពា ទីសត្វឆ្នាំបញ្ញា សពេត្រូឆ្នាំត្រូវ សុទី ភូសមានភូតសេដ្ឋីសុក ហោ

ភ ១៧

ឱ ក្រលបាន ម្ចាស់ក្រុងនឹ រឹបុណ្យរក្សា បរិការនឹ ខ្ញុំបាទក្មើបៀ រដ្ឋ ក្រលរក្សា ស្ដេចម្ចាស់ ព្រះសព្វញ្ញុ [illegible] ដឹង។ តិចថា ដាក់ស្រុករាយ៉ី ទោ វៀ

ម្ដាយក្ដុំបញ្ញា ប៉ាបែន ក្រលបាទកាល អស់តាំ។ ព្រះអង្គ អសិតលបាអើញ ។ ចិបំ ឃ្មាបរៀសរាជ ពាក្យតិតចិត ។ អស់

ប៉ុខ្ញុំ ។ សាបសិបេប ព្រះខ្ញុំបបា ជាតៀ ជាប់ផងតិត្ត តិរ្ឆានបាបាន ចោទ្ធិ ព្រះពិលេយ្យា ខ្ញុំប្រកាសបន ព្រះពុទ្ធ

ជិថខ្មាកាន បាំមជាតសាំ ងី ជិថ បាញរំលិកជាតដែលកាន្ដឹបើបៀ បាន ១០០ ជាតិ ។ អារោគ្យ [illegible] ដឹងបាន

តិរ្ឆានតិរច្ឆានបាទ ជាតិ សោក្ខុបឹ ម្ដាយជិថរក្សាបទៅ សំសារ ព្រះថទត្ថាបទ្ធា ។ តិតទេ ព្រះ [illegible] បានបាក្ខិ ជិថ បានសំឡៀង ជិតាំ

ក្នុងព្រះជិនស្រូង ។ បុគ្គល ក្នុងកាលសម្រេចពិធានៈហោង ។ ដែលឥសិពលពាក់សេចក្ដីតែបុណ្យ ពីដេះដិងស័ព្ទអំពីយំកិច្ចិ តទៅទៀតថា

យំកិញ្ចិ កុសលកម្មំ ករោតុ ឥទំ មមំ កាយេ បទានាបទសា តិដ្ឋសំ សុគតិំ គតិំ យោ សត្តា សព្វោបនា ររក្ខិយោបិ

សក្ការេសញ្ញិណោ កតំ បុញ្ញន៍ សំ ទទេ សព្វេភាគិភាគទ្ធិ តេ យេ តំគតំ សុខទិតំ ធិៈ ធំ បុញ្ញន៍ សំមយា យេ ឧតក្កិដ្ឋោ

ទិដ្ឋិ អនាគតេ ឯវមេវ យំ សព្វេ ពោធកម្មំ យេ សត្តា ឯវក្ខុបាពារោហតុកា មនុញ្ញំ តោរថំ សព្វេ សភាគ្ហិ ឥមំ

បេក្ខ សោតា ។ ដែលថាកុសលកិច្ចប្រយោជន៍ ដែលសត្វបានដឹងតែប្រាជ្ញ ដែលផងវិញ ដែលជិតខ្លី កុសលដែលចិត្តបានធ្វើទាំងនេះ ដែលថា

១៦
ក

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ឃាតាជ័យដ៏សាមាព្រហ្មបាលបរិសុទ្ធ ក្ដិច ព្រះសោភ័ណ៍ ភ័ន្តមង្គលបាលព្រះ រសបាបរិតកបំបិត ធ្វើរបំររាជ បេតាជិតដែនខ្ញុំ ទុកឡើយបញ្ចប់ចង្អៀត ក្តាប់ខ្ញុំ

ពីស្ទើរ ខ្មោះ ពោធិ៍ ។ សេចក្ដី ទុក្ខ ព្រឿងសិតជ បតែបុណ្យឈ្មោះ ពីនេះមិនសំរេច ដោយសោភក្តិ ទើបរកញ្ញា សោកកែចរ ឬសោកក្ដី

តោតរំពោកាយព្រួសគួរប ស្ងៀម ស្ទៀក ក្ដី ជនបុណ្យ ទៀតសេចក្តីបរិសុទ្ធ វិញ្ញាណ សញ្ញាសង្ខារនេះ ជិតអង្គ ផ្សាយ ត្រឡប់

អស្ចារ្យ ឈ្មោះ ការក្តីកាយឃើញ ចិត្តក្បួន បុគ្គលទាំងនោះ ខ្ញុំ ១០ សូរកង្វះ ក្មេង ។ ការជិតក្តូច ពីជិតក្តូច សោភ ពិ ចរព ដ បរិភោគ

ប្រការ ១ ។ ខុសសោភ ពិឈ្មោះ ប្រិយកក្លិ ជ័យសោភ ប្រការ ២ ខុស យ៉ាង ពីអង្គ យ ឈ្មោះ សៅព្រិក ក្ដុក ប្រការ ៣ ជនិសាស ពីឃ្លង យកក្រាភ

ភ១៥

បរហោរាប្រការ៤ ខុនដរយ ពីរស្រួយព្រះបាទ៍ហោរាប្រការ៥ អាចារ្យហោ ពីមិនស្លូតហោរាប្រការ ៦។ ខាងពិចិត្ត ពីមិនបិទ៍ហោរាប្រការ
៧។ ឥស្សូវាចរចោ ពីរស្លូត៍ ពោធិ៍ ហោរាប្រការ៨ គំនុំចិត្ត ក្រហាំរាកាប ឆ្កួតហោរាប្រការ៩ ។ ដូចខាងពី ពី
ជិតមិនជាប់ពីហោរាប្រការ១០ ឃិ ខ្ជិលយកោ ពីបៀតបៀនហោរាប្រការ១១។ សង្កិល្យ៉ា សុជិតជប់ផ្លូវក្បួរហោរាប្រ
ការ១២ ឥត្បូតតាមប្រាថ្នា ពីស្បាទ៍ពែរស្លុក ដែនស្នាក់មានគុណមិនប្រាថ្នា ខ្លួនប្រការ១៣ ខាងសង្ខ្យ ពីសំព្រះតែស្នាក់ដែនស្នាក់
មានគុណមិនសំព្រះហោរាប្រការ១៤ ចោចទស្ពេក គំនុំគុំន៏ ពីថ្លៃធ្វើ ហោរាមានទុក្ខខ្លួនប្រការ ១៥ គុណទុំទេខេទងាសង្ខ្យ ពីជិតកិតចំ ផ្លូវក្រៅ(ត្រូវ ប់ពោធារ ទ្បិង)

ប្រការ ១៦ បើនគរណានោះស្លុះ ១៦ (ប្រការនេះជាអធិករណ៍ ប្រពៃពលបុគ្គល ជាអ្នក ——— សម្លាប់ ។ ១ ទៀតលោកកាត់ឃ្លាំង គុំគាប្អី អាក់ក្បៀរ ដែចទៀត

គាប់ផ្ស្រព្រះទណ្ឌជាប័ក្ខដស្រីក្បៀសលោក
ដំរីសម្រិស សេះ ១ សុករគ្រុមស ៤
សី ១ ក្របីក្រុមស សេះមន្ត្រី ១ គី

កុំគាប្អី អាក្ដូលេងលេងភ្នំហ្ស ១ ប្រកាស
សេះក្ដី ១ បាក្សិម៉ស សេះកញ្ញី ១ អប៊ីម៉ស
ក្ដីម៉ស សេះក្ដែង ១ គឹបបិម៉ស សេះក្បៀ

ជាក្ដេះ ។ មន្ត្រីសម្រឹស សេះមន្ត្រី ១
សេះកុល ១ សីហម៉ស សេះការ
បជ ១ អក្ខម៉ស សេះក្បែម ១ ។ គឺ

សេះក្ដី ១ ប្រការនេះ ពិរង្គបែងក្បិរអាក្ដូលៀ ពិរង្គ របស់ក្បាក់បាត ១ ប្រការគឺកាលលោកក្បត់ គឺកាលលោកកាត់ក្បាលនាក់ការបរិពៀប ១

អារុបនដំណាសជំ ពីឡៀ ស្លៀកស្បៀជ័ត្រុបបីរបារបរិមុក្តុស ពីស្លៀកស្បៀជ័ឡៀ ចុះត្រែមបើជ័ត្រុប អាបរង្គបបីត្រូវលើងរលីរស្បៀជ័ ៤ ឆ្អាប់ ១ ៧ ដំឡឹង
ក្តុជំ ពីឡៀកាត្តត្រុបពី ឡៀស្មើដឹជ័លេ ជ ១ បិក្តិបាក្តជាវជំ ពីឡៀលើបិក្តិបារៈជិកឡៀ មបើទក្ត ១ ៧ បជបទក្តុឝាំ ពីឡៀក្តើបារ
រាណាស្លុប្ញូភោឡ ភោបច្រិកាឈ្លួជ ១ ជះ ឈ្លូរ មកពីឡៀសំព័ម្ងជ រោបាកិច្រិកាឈ្លួជ ១ ក្តបារស្ពុត្តការ៉ុំ ពីឡៀលើ ក្តបារលេ
ជត្រុបទុ័ក លោស្មុប្ញូកុំ ឝាជ ១ បាក្តគារ សំជ ពីឡៀជើ ក្តបាស្មុទ្ធិត្រុប ក្តបាស្មុជ័ត្រាជ ១. បរិតភាសជំ ពីឡៀ ត្រៀតមុជបាប្រែ
ត្រុជំ ១ សបម្ជុំ ពីឡៀហាសរាបារ សាបារត្រុប តោជិច្រិកាជែត្បៀ ១ បរិភាសការ៉ុំ ពីឡៀ ក្តៀបបរិភាសការុំ ១ ជ័ ១ ប្រិការយារជ័ ៤ តិបជ្ជុះ ជិជ័លោស

ជាលោកាភិវាហញ្ញ ។ ត្រូវចិត្តបរិត្តិកាលព្រះអរហន្តបុគ្គល កុំឲ្យការព្ធចំ អនុទាក្យ ពោះអង្គព្យាបាទភិក្ខុអ្នកព្រួលដ្ឋី ការញ្ញំ ចំពោ ការទៈ ពុំអាប់ក្រមការកថ្ងះ

ពុទ្ធគារវកថា ធម្មគារវកថា សំឃគារវកថា សិក្ខាគារវកថា សមាធិគារវកថា អប្បមា គារវកថា បដិសន្ថារគារវកថា គឺពោលពា

និរទេសសំឡុះបព្រះសោឡុប្បាទុប៉ុការ សព្រះអរុំឡុះព្រះធម្មប់សេវក្យ ឲ្យព្រះអង្គ ធ្ងូរបានមកុម្ពុលសំអាចបណ្ឌុ្យ និពោធ

ក្សប្បការបនៈ បើប្រតិសន្ធប្រាំមហារ ព្រះ សាសន្តអព្រះយោគុគគាអស្បរការដ៏ថាពេលទ្រឹមផុះ ៥ បដិសន្ថារ ពុទ្ធគារវកថា ពោលពីគោរពចំពោះព្រះ

ពុទ្ធជាម្ចាស់ ១ ធម្មគារវកថា ពោលពីគោរពចំពោះព្រះធម្មជាម្ចាស់ ១ សំឃគារវកថា ពោលពីគោរពចំពោះព្រះសំឃ ១ សិក្ខាគារវកថា ពោលពីគោ

១៧៨

នុក្រដ៍ស ។ សៅក្ខាបដ្ឋ ១ សព្វញ្ញុដឹកាលោ ព្រោយគិតោ នុក្រក្ខុដសព្វញ្ញុដិ ១ រុះបទាំងកាលេតា តិតោ នុក្រក្ខុប៍សេចក្ដីប្រមាទ ១ បរិស័ទ្ធគោរពា ពោលតិច

ឆ្នុក្រក្ខុឞាពុះក្នុង ១ ព្រះបាទប្រមាទ៍ តោនុក្រក្ខុំ៧ប្រមាទិបរង្គិបប្រ ជ៏តោនុក្រឝានុង៣ យាងតិកព្រ បរាយក្ខុ សេចក្ដីតោនុក្រ

ប្រព្រះបាលេលើកទ៍សេលើងឃ្យប្រក្ខុំបង អប្បុរិកា ១ទដិបរាយក្ខុ សេចក្ដីតោនុក្រតេរ អាខ្វុ ការកិសំប៉ូរ្ម គំនើត្តុង ១ ប

តោបរាយក្ខុ សេចក្ដីតោនុក្រដ៍រប្រថិតា បដនិទេដិភិស័លត្តុង ៣ ៤ សំម្អាស្ម្យព្រះនិង បាងនិររង្គិបប្រ ក្ខុបព្រត្តការក៏ភាជាប្បុ

ភ្លេចក្ដី ៤សោគិក្ខុទេ អ្នកសាវិក្ខុ ទើបបុក្គលយាមនា ១ បានឈើប្រព្រះពុទ្ធរូប ព្រះសង្ឃបព្រះធម៌ក្ដី ទិដ៍ទើមព្រះសោតិព្រើតពយាកោលាដឹ ១

ទៅឃាញព្រះបាទជ័យព្រះបរម្មសីហនាថ ជាទីតែង. ចិតជាក្រុសលហៅវិន័យតេទ័ ឆ្លូវសកាជាកាជសករាជទកា ទៀតគៀ ១ ខុកុលបប្រកាសទុ

សំរេចកិច្ចព្រះពុទ្ធជាអង្គះ ជ៍ ៗ តតិយវិង លោកតិចា អរហំសម្មាសម្ពុទ្ធោ ជាលើបរូលះ ហ ៗ ពុទ្ធោ តតាគតោ ជាទីបំផុតបា

តាជាតិទីវិរតាក តៀបនេជាដ៏វុឌ្ឍ បុគ្គលះ មានសេចក្តីព្រួញផ្ទា បច្ចិមជិតមិតរ៉ូក ក្នុងក្រុងព្រះពុទ្ធជាអង្គះ ឆ្នាំ១ប្រកាទ តី

ក្នុងព្រះបញ្ញូវ ក្នុងព្រះករណាច រំបាយ អង្គះ ក្តី ប្រវារណាសេចក្តី ព្រួញក្នុ បច្ចិមជិត្ត ន៎ះ កា មិតរារាលិក្រដៅតាលនី ព្រះអង្គប្រង្វ

ក្នុ ក្នុងនីព្រះររជ័ព្រះ តិចរំព្រៀនីព្រះអាជ័យល្អព្រះភក្តិជំនា ក្នុងនីព្រះរាជ័ តាគារ ហ្លួយំពា ក្នុងនីព្រះរជ្ជរំតារង្គ ក្នុងភារងព្រះមិក្សាង ឆ្នាំរំបាសឃ្លុះ ឃ្លុក

ត ១៨

ជាពុទ្ធការតា ក្បៀឌិតជី ៧ ប៉ុគ្គលមមាឃលេខក្តី គោរុក្ខក្នុងព្រះពុទ្ធជាអំមាះ ព្រមទៅក្បៀក្បាទាឍ្ញជិតនៀរ្យុំអន្ទំមាឃខលង្រើងញ៉ាំងលេង ជាគជាកោរ

គោរុក្ខក្នុងព្រះពុទ្ធជាមាប្បុការ ១ ៤ ៧
ព្រះវិនយ ព្រះបរិមត្ត ១ ព្រះបរិបរិឧជ្ជិ
ខក្តី ព្រះនិឧមាតស្បែល ១ ជា៣ ព្រះកាខិះ

ឧជ្ជិការទេកា លេខក្តី គោរុក្ខក្នុងព្រះឧដ្ឋមាឧតា
ឃាឧប៉ល់លេខក្តី បរិបរិ គឺលិប សមុដ្ឋិឃុ
ឧជ្ជិឆ្នាំ ៣ ចេះជាំ ឌិយាឧតាឧជ្ជិ ឆ្នាំសព្វឌិរ្យង

គីព្រះបរិយបរិយឌម្ម ឃាឧប៉ល់ព្រះល្បុំខ្លួង
កញ្ញ ១ ព្រះបដិវេទឧឧជ្ជិ ឃាឧប៉ល់លេ
ឌាកន្នុក ជាឧក្ខុំ ឝាំសព្វឌិ ជាឧលេ

ខក្តីល្អកក្នុងឃាឧជុតា ឌិង់ឲ្យឌិកាឧ ក្នុយើជ័ឆ្នាំបញ្ញា ឌិជ័គោរុក្ខក្នុងឧជ្ជុំ ៣ ប្រែកាកិះម័កប៉ឧលាសារុ ឃើល្អ លេខក្តីជាប់បរិសព្វឆ្នាំ ៤ តិកិល្ហលំ

ម្ដេះ ឧបាយៈទៅកាន់ទេវតាការមានសេចក្ដីព្យាយាម ម្នាក់រៀងសេរីក្សា ព្រះឈ្មោះ ព្រះវង្សបរិមត្ត ព្យាអន្តរាយមិន ឲ្យរួចៈ ក្នុងសកល ការព្យាត្រូវ ខ្ញុំព្រា
ពៅរឿងៗក្ដី អន្ដរាយស្លាប់ព្រះជន្មនៃលោកនា សាវសិលសីលល៨ក្ដី ចោះចំពីងលយមួយកាយបាន ឱ្យមានសង្ឃរៀងកំនៀបក្នុងសង្ខារក្ដីយ
ការជាបតិភេទ ចៅឲ្យជួបទីយល់ឲ្យមើល ឲ្យមានសេរីភ ក្នុងសង្ខារ ព្រមទោះព្យាបាទិ ពិរោធនះ នេះផលបទោរ ដាក់ជម្ពូការទេវ
មោរុត្តក្នុងព្រះជន្មៗ អគ្គិបាបាលសេចក្ដី បរិសុទ្ធគាប្បទោសជិតបាតបាដ ជម្ពូជ័យលេជ័ ហ្វំសព្ទគៅតាមសុភាព តាមផ្លូវសង្ឃជ័
ល្អ ពីចទីក្រុងស្រុកការ២។ល យល់ការបការ សេចក្ដីផលមោរុត្តក្នុងព្រះសាយមាន២ តែមោរុត្តក្នុងទោគ្គសង្ឃ ចក្រាលស្លាប់ផល១ មោរុត្តព្រះរាជ្យសង្ឃជ័យលោកាភិ

១៧

ស្រះភ្នំតាតុង គឺមហាឆ្លងមាសព្រះចៅតាដំរីង មាសព្រះវិហារតាជាំង បំផុត ១ ចោទឡើងកាលពីឡើកោត្រូវជ័រដែលត្រូវប៉ុលជាំងកាត់យ៉ើក

តាជ្រៃហុកុកម្មៀងនិកម្មមហ្ល៊ី ប្រើតាព្រៃ ហូជាទិយៈបរៈចោះឡើបដុងសំរាប់ប្រាប់ជា កទាវ ៤ សៀបសម្តស ឡៀងនៅទាសោ

បងតាប្រៀប្បូរ ចោមកាបាក្តាចេរប្រឹក្សា ម សំពោងបងធ្វើងនិតានិកក្រៅដែលព្រះអាទិយ សញ្ញា ក៏ដែលចោះក្រុងបក្នុង គឺបំបងនិ

បុកោ ចេញបតេម្លុក្រកបាកា សុបជី បញ្ចូរកតាមតោរហាទកសំចោរ ម្នះឯង កព្រះរទិយសញ្ញា សាទកិ ចោះកិនិ

និទានពីព្រះបរធ្មេ ហ្វូរ ជាក្តកបដិបតិ ឃ្លាប្រព្រៃ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ចាំងក្នុង ក្នុងវិលសម្បតិបញ្ជូរជាអ្នកកុំរះដែរត្រូវនិងបក្សកុងទព្រះពុទ្ធអង្គ

ឯដ៏ររាល់ ពាល សម្តេចទ្រង់នេះ ១៩ឆ្នាំ ភ្លឺសេច ភ្លឺ គោរព្វដ្ឋាន ពួកព្រះបរិញ្ញ ក្នុងទិស ស្រុះជិះ គោរព្វ ក្នុងអារាម មិនហ៊ាន បដិ ក្នុងទំព្រះសង្ឃ ជិះគោរព្វ សម្បុជិ ខែឧដង់

បង់ម្សៀព្រះសង្ឃ កៀរ្យមារអត្ថ បរ ។ ទណ្ឌនិមិត្តវាយ សំរាយ បរិច្ចេទ ស្វាគ ក្តីអង្គុះ ឲ្យមគោរព្វ ក្នុងការាម ជិះ

សម្បុជបរិច្ចៀ ឃុំក្នុងទំព្រះសង្ឃ ជិះចរ ត្រូវឲ្យមេរាខ៍ព្រះសង្ឃ អាចមេសិក្ខា បាច់ម្សី ឈ្មោះជីព្រៃចេ មហាកាលជិះដំឡូង

ទៅក្តី ចិត្តិប្បុ ក្លាយ ក្នុងរ៉សង្ឃ ឃ្មុំ សាកជីព្រៃ ឈ្មុំក្លាយ ចំប្បុះ បើកាល់ស្បៀកជើ ទ ប្បុង្ក ក្សាល ឃុំគោកាឃុំម៉ាំ ឃ្មុំរប

ក ពាលជិះភ្លឺ ក្លាយ ទក្ខដួ សម្បុ ព្រៃទោពោះ រ៉ស្បៀកជើរ ជើពោះ ឃ្លុកក្សាល់ ចាំម្ហុះរោព ក្នុំឃ្លាចបញ្ញសៀ ទ្រើក្នុក្លាយ ទៅ ក្នុងទក្ខ សម្បុទ្ធុះ ជើការ

ក ៤០

ព្រះបរិញ្ញា ក៏ប៉ុន្មី ពួចក្នុ ព្រះបុះ ផ្ការះខ្លួ ជាតិសុំ ក្នុងចំនួនព្រះសារ សេយ្យាជាទ័ងតារ័ងន ចំប៉ាះសន្ធ រលើទ្យើ បាងដូចស៊ែទ័ងវ័ងមារ៉ៈ គោរព្រ សំ ឃាកាលទិកា

គោរព្រះរាជព្រះសន្តិ ១៧ ល្អំណាប់ពីរះនឹង ពាហារ ក្នុងសិលលើក្លាបន៍ គាររងារ រលិចត្បិ គោរព្រ ក្នុងសិក្លាបន៍ ពីសិលលើងថ្មី ១

រលិចទ័ងតារាងារ សះទៅ្យ ទាប់ផ្លូវ ការ្យ ខាងជាងារ ការ សិលះលិ ស ៤ សិល ១០ សិល សិក្លាបន៍ ៤២ ៧ ព្រះការសិលវាក់សិលផ ក្នុងពីរះ

ជាទៃស័ ព្រះកីទ្យា ការុះបុត្តីស ច័ណ្ឌ ការ្យាសិលះសិល ៤ ពីរទាក់បុត្តសិលរវៀបរិ សុក្តី ចិនដំណាងក្នុងសារ ជ័យសៀងថ្មីប្រព្រឹប

រពោះកាចាស់ សិក្លាគារប ការ លៀងថ្មីគោរព្រក្នុងសិលា ក្លាបន៍ លើដាក់ក្នុងការ្យា ក្នុងបាលិមោក សុំពិសិល ដំរៀបរិសុទ្ធិ ភ្នំពីស្ការដីក សបពិធីលិប

ទោល្បិយាធិកា សមុបាតិទុក្ខំ [illegible] បើផា [illegible] ១០ ប្រការ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible]

ត៧១

ពីតារហារកាលក្រុងប៉ែងព្រះកម្ពុជាចែលមានអាកា ខ្ញុំទៅតាមសេចក្តីសង្ស័យនិងខ្ញុំព្រះ ឆ្នាំ១ មិនទេ ខ្ញុំទៅតាមសេចក្តី វិន្ទុកណ្យ ស្រុកតាមពិត្ត ខ្ញុំទើបតាមពីគ្រូឯព្រះអង្គ

មានពីក្សត្រចរិយា សុះមាសបានបុរ
ដខ្ញុំទៅត្រូវ(ក្រុងបាន) ពីសេចក្តីរំឭកបន្ទុក
វ័រាសសម្បូដំ មានដិតដល់សៀម ក្រុងកា

សេចក្តីរំឭកសាមវិរំឭកបទិន មានដល់បង្កាត់ ១ ល្បុ
ទេនអាក្ខុងក្សែខិងពិធ ទិញខ្ញុំបិតអស័ក្កពិតអ
មដែង ១ សេចក្តីឆ្ងៃបិតខ្ញុំឃុំបរទ័ណ្ឌវក្បូងកម្ពុ

ក្លិប បានដល់ទៅសេចក្តីសុក្ខា សុក្តីទ្វា
ក្ខុមិ ទៅក្រុងអរមែមាសដែកថ្ងៃ១ ឃុំតាគារ
ជាងង ១ ទើតទៅ ក្រុងបាត់ដំ ឃុំតាគុំការស

សម្ដែង ។ ការព្រះយោគាវចរ បានបិត្ត ជាសម្ដែង(ព្រះវិន័យ)ក្រៅព្រះ ។ បើពីនេះ ក្នុង ពីទទួលអង្គ ពីតាក្នុងអង្គ សេចក្តីព្រះពុទ្ធ ក្នុងអង្គក្នុងពុំ

[illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible]

[illegible] ១ [illegible]

[illegible] បឋមជ្ឈានំ [illegible] បឋមជ្ឈានំ [illegible]

[illegible] ១ [illegible] ១ ឈានំ [illegible] ឈានំ ១ [illegible] បឋមជ្ឈានំ

១ ទុតិយជ្ឈានំ ១ តតិយជ្ឈានំ ១ ចតុត្ថជ្ឈានំ ១ [illegible] បឋមជ្ឈានំ [illegible] ៤ [illegible] ឈានំ [illegible] ១ [illegible]

[illegible]

[illegible] បរិសោធ សុះ [illegible] [illegible] សំរេច [illegible] បរិសោធ សុះ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ផ្សែងបរិក្ខចច្រាស់ បាបរាស់អន្តិង្គុំ មិនបានឡើង ប៉ីតែចេតែប បាស្កុរិតែ៍បរិកុំលង្ស (ប្រែ) ឬបាប់ភ្ញុះ អន្តរា មិនលេងព្យុជ្ញាន ត្រូចិតចាំងយាបទោះហៅ ចាំ ឯចង

ន៧៣

បរិំកាក្ខុំកាយ កិរិអ្គិកិឌបព្រួបង មិនបាន អាក្រុកកិរិបាប ភិក្ខុ អន្តិង អន្តរា មិនយាបនេះ ហៅបាប អសបព្រួបរ ពិអព្ភបព្រួអចិព្រាអ

អាអ ដ៏ប៉ែបោកតែក្អូតដាប សេចក្ដី ភិក្ខុអាបេ ពិភ្ញុះអោយលើស្លាប បាតដិ បាប់ឡើង សម្ពុទ្ធ យល់សេចក្ដី ញ្ញុបអិត ដ៏អោរអា សេចក្ដី អំព្រួតិ ធម៌ឃើញពោធ

ចុះកិ បាំងលអាចលអា អន្តិង្គ ធ្វើ បពិតអ ដ៏ ចុះអន្តិ បង្ស បាប់ ពុទ្ធល ឲ្យអាអា អន្ធពាបព្រៀអ ពិរិ ទាំងឡាយ ឃើញ ព្រួសេចក្ដី ព្រះ លើស្លាប

ក្នុងដ៏ ទេ អាចរិយ ទៀត៍ហបបាកាន់អង្គ កិបបាបង្ហ បុគ្គល បពិ ព្រះពិតិ សព្ទ សង្ឃតំ៣. ពីព្រះ អង្គុំ ភិក្ខុ អន្តរា ក្នុងសំ ទេ អាចរិយ ទៀត៍ហប បាកាន់អង្គ កិបបាបង្ហ

[illegible] សេចក្តី [illegible]

[illegible]

[illegible] សេចក្តី [illegible]

[illegible] សេចក្តី ឯង [illegible]

[illegible]

ឧ៧៨

សេចក្ដីមិនប្រមាទ នោះមានគុណប្បមាណ ក្នុងឆ្លុះឆ្លង សេចក្ដីមិនប្រមាទនេះមានគុណច្រើនជាការ សំដែងព្រះធម្មទេសនាសម្ពន្ធ បវត្តន៍ ក្នុងព្រះ ផ្នែកព្រះ ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ការ

ព្រះររបិចិបរំ សុក្ខ ខន្តិក្ខ រេត្រៃះ ដិការជ ធម៌៤ គាបទ្ធ យាបទោគិក្ខ េខ យជម្ពូ សំចាំជារ ឃ្លាមានសព្វ ធម៌៤ ដែលជាធម្មបារា

ក្ខុំបញ្ញា ចិត្ត គិបាតុគេបារក្ខុំកុំបញ្ញា ក្នុងបរកម្មៀ មិនគ្គុប្បុចោរ ជាគ្នុការ បញ្ញាក្នុងបុការ៉ាបព្រាបវេយ្យ សេចក្ដី

មិនប្រមាទ គឺមាន សង្ឃើរ៉ក្ខុការ ផ្ទុំគិះ ក៏ធាតុការ សំពាធព្វិក្ខុំបញ្ញា មានសេចក្ដី សាប់ស្មុង ស្រុះនៅជាធម្មាមិនទៀប ។

អត្ថគិតាមពបៀ គំនិត្យ លើសេឃ្លាប ក្ខុំស្រុសេចក្ដី៍ មិនប្រមាទ គឺ មាន សង្ឃើរ៉ នេះមានគុណច្រើនណាស់ ធម៌ៀ ក្ខុំ ទៀ្យ គុសប ជន្ម ក្ខុំ ក្នុងហ៍មាន ធម៌ព្រ

[illegible] នេះ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] នេះ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible]

ឃ ៧៤

ចំព្រោះ សិរិទ្ធុច ដារកោរទុក ពីប្រការនេះ ជីវិតខ្ញុំ ខ្វះខ្លួន ហោតនេះ វែកប់ អាត្រាស ពុទ្ធ លាស្មារ ការប៉ះ តេស្យ ដានទ្រុំ សើរាប់ ជុះ បើ តោរទុក ខ្ញុំ ពីប្រការ លាប់ ស្បួន ទៅ ការ ដ្បូរ
ព្រះពុទ្ធ លាសព្វារ ការលាប់ស្បួន ទៅការ ស្នេហ៍ខ្ញុំ ម៉ែ ការីខ្ញុំ ប្ដូរ យើងខ្ញុំ ក្បៀវ ម៉ែល ជាតិ ក្លួន សំបៀរ ដែប គួ ជាសំ ខ្ញុំ គ្នា ជាលិ ក្លួវ គ្នា សារ ដាន លាស្មារ
បញ្ញារ ដិប លេប ចិត្ត ប្រាយ អង្ស ភ្លៀប ប្រាកឹ ចំ ឧត្តិ លប ប្ដូន ក្លួស មាន ដាស ស្មោ បញ្ញារ កោរទុក ក្បិ ចំ ដប្រ ក្ដ ពីប្រការ មាន ពុទ្ធ ការ ខ តេរ
សេប ចិត្ត តោរទុក ក្លួវ ចំព្រះពុទ្ធ អង្វ ជាម ដិប អាប ចលិ លព្ពា ការ ខ តេរ លេ ចិត្ត តោរទុក ក្លួវ ចំ ការ ក្ដិ ក្លួស កុំ ដប លើយ រ ទេ ចិ លេ ដិប ចំ ដប្រ ជាក្សៀ
អង្គ សាធុ ដើម្បី ទ ចំ ខ្ញុំ ព្រះពុទ្ធ លាសព្វ ការ ឃាត បព្វជិត ស្រី ដ្យួន បប្រ ព្រះពុទ្ធ ដាក់ ម្លុ ឬ ដែលចំ ខ្ញុំ ជីវិត ខ្វះ ខ្លួន ហោតនេះ ឱ្យ ដាន យុទ្ធ អារ ដើម្បីចំ តែ តៅ បោរ ៥៤ វាទិ ៚៙៙៙៙៚ ॥

FEHC
236
5/9

៚ ព្រះអភិធម្មត្ថសង្គហ អដ្ឋកថាធម្មបរមត្ថ ។ ផ្ទូក ៦ ។ ដើមគ

៚ ឲ្យកែវខ្ញុំ បុត្តកកិច្ចម៉ែប៉ែ ដូចបំណង ប្រការ ។
៚ សិក្ខាបទ ប៉ែងនេះ ប្រើប្រាស់ នៅទៀត ។
៚ អបត្តិ ព្រះពុទ្ធ យើងកាន់ តាមសីល ។ ●
៚ ទុក្ខ ក្រោយ ចិត្ត ព្រះវិក្ខុ នី ។
៚ សិក្ខាបទ ភាគ ភិក្ខុនី ៣១១ សិក្ខាបទ

៊ ការចំលងនៃ អង្គពីបីតេះ ព្រះធម៌ ព្រះ
ថ្ងៃ ៖ ៣-ស ២៤៨៥
៊ ចោតកកិច្ច លោកខាងដើម លោកគ្រូ ។
សូមឲ្យបានជាប ស្រួលដល់ ដៃ
អាចារ្យ ខ្ញុំ ៧ សព្វ

៙ លំប្រុសនេះដែលយករមាំនេះជាឧបាយមេត្តា ៚ ចុះស្នេហ៍ថៃយ ៚ នាំស្ត្រីកុំតារ៉ៀងលះបង់កុំតម្បៀរ ប៉ះកុំតរត់រកស្នូរពេលលើយកុំឲ្យតៀងធ្វើរសេចក្ដីកម្មពីព្រះធម៌ កុំបង្ខំរ ពង្រៀងខេះ កុំទៀបដេ៉ញដេ្ហ

ៈសេចក្ដីកម្មបង ទុក្ខកម្មក្នុងជីវិតរាល ២ ឆ្អឹបរាំស្បៀងប៉ះឡើត កុំតាងលេងបង្គុះ កុំប្រព្រឹត្តតាមចិត្ត ដីព្រុំក្ដីជីរជីវិតស្លៀកសំពត់ កុំស្លៀកដាក់ក្ដួរ

ស្បូវក្រាល កុំដើរលើពូកដែលធ្វើរនៅក្រាលផ្ទាក់ៈ ដោយលើល្បក់ឈើរ កុំដើរលើសម្ពត់ដែលធ្វើរដោយសក បន្ទះស្បូវកុំដើរលើសម្ពត់ពីព្រូលដែលធ្វើរដោយរោម

ធាក់ក្ដាយលើត កុំដើរលើសម្ពត់ដែលធ្វើរដោយស្លា បឡៀង កុំស្លៀកដណ្ដប់ស្បែកខ្លាកុំដើរលើសម្ពត់ៈ ដែលធ្វើរដោយសំឡូតកៃផ្កាយ កុំពាល់គ្រឿង

អង្គពាក់សព្វផងនៃខ្លួនពៀរ កុំប្រពោឿបរិភោគធ្វើរទុក្ខអាការ ព្រះកែវសាលាបរព្ធជ័យគិរិសទ្រង់ពិភក្ខុសៀកពាក្យនាងធ្វើរ ៚ លោកខ្ញុំបពៀតជុំរុប នេះចៀរកិច្ច

ឡឹ

ពព្រោះកន្ទុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ៣ ទុក្កដ៣ ក៏ក្ដីក្នុងស្បៀងកង់ខ្លួនត្រូវបាល ក៏ព្រោះ[illegible]ស្បែក ១ ម្ដង ព្រះភាគហៀងសៀវភៅឲ្យត្រូវបាបព្រោះលះជាដើម ៖
កុំជ្រើសជើងមានខ្ចងទេវមិនបានការពារជើង ៖ កុំជ្រើសសម្ពត់មានក្រវិលស្បែក១ កុំជ្រើសសម្ពត់ ៖ ៥ សៀវភៅពាក្យត្រៀបប្រើសរសេរប្រាប់ព្រះបាល
មានចិត្តភ្ញាក់ជាដើម្ប កុំមានតែស្បែកជើង ជិះជើងចូលទៅក្នុងស្រុក ទៀតលេខតែមាន ៤ បាញ់ដែលគិតក្នុងចុះស្ពឹងយាជីមានការ ជើ
ពេតសាកជាចក្ដនោះតែក្រៀយបំពេជំរះជិត ៖ សឹមយាជី ជាស្បែកក្រុងប្រៀបឃុំមនោ ៣ បើមិនមានជុំ ជើង ៖ កុំពាក់ស្បែកជើងជិះចូលទៅក្នុង
ស្រុក កុំជ្រើសស្បែកជើងពីរជាន់ កុំជ្រើសស្បែកជើងឈើ ស្បែកជើងស្មៅ ស្បែកជើងផ្ដៅ ស្បែកជើងឬស្សី ស្បែកជើងមានកន្ទិបព្រៃពណ៌ផ្សេងៗ និងស្បែកជើង ៖

[illegible] ៕ [illegible] ៕ [illegible]

ដើមល្អ [illegible] ក៏ឲ្យស្មៀនតាត ៖ សក់ [illegible] ៕ ក៏ពាក់ [illegible] ៖ ដាប់ [illegible] និង [illegible] ក៏ឲ្យ

ស្មៀន [illegible] ក៏ [illegible] ព្រៀយ ក [illegible] ៕ [illegible] ក៏យក [illegible] ៕ ក៏

ធ្លាក់ [illegible] ក៏យកសំពត់ ៖ [illegible] ក៏យក [illegible] ប ព្រះអង្គ [illegible] កាល [illegible]

[illegible] ក៏ [illegible] ព្រៀយ និង [illegible]

៖ ល្ងូវល្បើរ ះនេះនាំទ្រព្យទាំងល្បាររបស់ខ្លួនក៏អស់ខ្លួយក៏ដេកទៅលើសំពត់ខ្លួនដែលនៃលេងខ្លះ ក៏ព្រះព្រ្យោមាន បានជ្រុះប្រមាទ និងពួកភិក្ខុស្រៀតដ៏ដោយដើរយំលើយ និងអព្រួរ

៦ ដែលស្លៀកដណ្ដប់ហៅបស់ព្យាខិតទាំងដៀប ៗក៏ប្រើ ស្នូវខែប្រហែលភិក្ខុះកាយ អាសនៈដែលសំពត់ក្រាលហើ យ ហើយទើបនាំគ្នាប្រើការនោះក៏ទាំលាសខ្លួយ

ក៏ដេកលើដំណេកទាំងនេះយោលល្អរ ក៏ហាមអាស នភិក្ខុនេះ ក៏សំពះអវុឌ្ឍិយបុគ្គល ១ ដែលពួកគ ពីភិក្ខុដែល លក្ខណៈឧបជ្ឈាយ៍ជាគ្រូ ១ អន្តេវាសិ

ន្ធ ១ ភិក្ខុដែលមានសីលធម៌ឧបជ្ឈាយ៍ ធម្មកថិកភិក្ខុ ១ បណ្ណុកិ ១ អាវា សិកភិក្ខុ ១ ម្លាយបដិការភារភិក្ខុ ១

អាគន្តុកភិក្ខុ ១ គមិកភិក្ខុ ១ គិលានភិក្ខុ ១ ក៏យកសេនាសនៈរបស់សង្ឃដែលមានទៅក្នុងទីនោះទៀត ទៅដាក់ក្រៅនៅទីដទៃ ក៏បណ្ដាភិក្ខុដែល

។ ។ ។ មហាពិធាតុ ត្ដុ ងខ្មៅ ក្រោក ក្នុង បុណ្យព្រេង រាំ ក្នុង ឃើញ រឿង ក្រោកជាអ្នកអស់លេន គាប់ឃើញយប់ពេលទេវតាទាំងក្នុងឃើញ ហើយមានដំណើរចម្រើនបន្ទាប់ ក្នុងយុវវ័យ ព្រោះពេលលាភសិនា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ។

នាំបស់សិរីឃើមអនេកាលក្ដីវត្ដ មនុស្សខាងក្នុង
ពីរខបរ ដំណោះយេរានវ៉ឺ ក្នុង ៥ ខណា ១
សំណួរ ក្នុងសំណេរ កាក្ដីក្នុងដី ព្រោះ ក្នុងព្រោក

ដំឞេរភារីកក្នុងពិធី ក្នុងក្នុងភាគគ្រឿង ស្រះលេង
ក្នុងមៀភក្នុង ប្រពន្ធរាជ ក្នុង ទេវតា ។ ហើយមានក្នុងទេវ
ជងខ្ញុំ តាក់ ដែលក្នុង ដើរសំណៀវខទេ ៗ ក្នុងសំណៀវ

ភោគ ក្នុងកំដៅ ខុត្តិ សម្បត្តិ សំណៀវ គឺលេខខេលកៀវ
ហៅភោះហើយ ហើរព្រះខេរទិន ក្នុងនីសម្ងាត់
គ្រឿង ហើរមាន សំពុកដំបូងក ក្នុងដើងដី

ពោះ ហើរភិក្ខុខៀត ព្រះ ការ ក្នុងសំពុកដំបូងក ក្នុងអ៊ំ ក្នុងក្រោះលេលក្ខណាយុវខត្តិ គឺ ខត្តិយ ផលព្រះគេជាសេដ្ឋីសម្បត្តិក្នុងក្រោង ក្នុងខ្ញុំ ការបង្គួរ កាកា ៗ កា ។

កា

គ្រហ៊ាសនៀតបុគ្គលដែលផ្ទេរឡើ កុំធ្វើពែទ្ធ កុំធ្វើរោងកូតក្បាលស៊ែរត កុំសង្រ្គោះក្រពុលដោយស្រឹក្ខាឈើឆ្អេរឈើរោងដើម កុំប្រព្រឹត្តរករោចរោរ មានទោស

ម កុំលេបស្លាបស្លាប ៗ មានទោស(ក្រត់ផ្លុះដើម កុំប្រមៀលជុំខ្ទុំដំបូលខេប កាលបើរមិនមានវោហារ កុំសៀបដើមឈើកុំដុតព្រៃ កុំធ្វើររូកៈ

ឃ្លៀយបរិក្ខារស្នៀប ៗ មានទោសឈើតាត : ស្លាក នឹបកាត់ដែលមានពោរិខៀនពារិទ្ធោស៌សៀប ដាដើម កុំធ្វើរឈើល្អូនខែបជាប ៥ឆ្នាំបៈ

ប្ដូឱ្យជាប ៤ឆ្នាំ កុំប័ព្ទលកុំដឹកផ្ទុំកាទ ជិតជប ក្បូរគ្គបក័ម្បូមិនគ្ងរ កុំព្រលុតជីដំរដោយៈ និត្យព្រលុតជារអក័ព្យៀយស្នៀប ៗ មាននិត្យ

រៀតនិកស្មៀបនិកស្មោះ និត្យប្រព្រឹត្តជាដើម ។ រូបកាមត្តស្តីយគ្រឹបប្រដាបស្តីយគ្រួន៣ប្រការអត់នំ ១០ ក្រការ មានកែទម័ត្ត កែតតិក្ខុបកែបបពោលៈ

បះត្រូវរាជដើម ផ្ញើបផ្ទេរពីត្រឹយហ្វាត្មុខ ផ្លែះសេរីដែលដោនជាមភិចដើម ផ្សៀបល់ព្រះទុះ ក្ញុជាពាន សុំជាបកាយផ្ញើបជាដេវ វ័ហារ ក្ញុង... ក្នុងរវ៉ៃងតាំង

កុំការពេវ៍លាគារជិះអាកវ៍បល់ដែលតៀបផិន ៖ ឆាំនព្រះតេជ ។ កិច្ចអន្លុយ កាលជិជន្ទលហោនក្នុង ឆត្តុឃូទៀត ព្រះនៅដោះផែល្បែកវ៉ៃងគីហោះ ៖

ឆាតី ។ នៅក្នុងពោជកាន កុំអន្លុយផ្ញៀតហៀត កិច្ចជះ កុំការបរមាលនកិច្ចខ្ញុំ កុំខ្ជលហាំតិឌិព្រះម្ហា កល្បប់ជីគីរកិច្ចកុំកិលអន្លុយជិត ។ ទៅបិរ្ទី

ហ្វកុំក្អលញ្ញេជោបព្រាញ្ញិបព្រាញ្ញិលនុស់ក៏នគុំ យ៉ាងឃើញពោកជិតពោក កុំកំហូលជាផ្កានិជង្វហ្គផ្ញៀត ៖ ផ្ទូកាំតក្ញើយហក្ខុះ កុំដើលយុត្តិការយុកវ៉ក

ដាក់ក្ញុ។ ការសនិទជិះសំអាតដែលជាសន កុំត្រះបាកវ៍យល់ជិតក្នុកតីល្បៀ ជិតកុំដឹងជិតជិតកាតនជិតកាផ្ញើរ កុំគ្រះអាគវ៍យល់ក្នុងជីវា សើវទៀល។ ទៅក្នុងកុំកិ្រវ៍ងរក្លុះ

បើរមិនទានក្រាបអោរជាអ្នកក្របព្រៀងខ្ញុំយ ម្តងបរបុន្នារ រូរមេត្តាឲ្យ ក៏យកែបែងអម្ពុ កុកអ្នកព្រុំអស់សមយេវព្រុំអប បើកបិតញ្ញាបន្ទប់ ឆៀបសេចតេរលោកទានៈអនេះប៉ារួបេះប៉ែប ជាៈ

ទាតក្រាបលោកឆៀតហើយ កុំតើរឡិការៈ ឯម្ដងការ៉ាប៉ប់ប្យ ប់លួលបន្ទ័ររ៉ុង្រួរការប្បុកត្រៀប ញុំសុំវាប់បងស្នា កុំនួលបន្ទ័ននាដើរឲ្យប៉ាតេះនុះវ៉ៃ

ពាក យើរឃើញត្រូវបន្ទ័នបិត ឲ្យត្រូវបែលសម្ភៈ ពោះត្នាកាលស៊ីតាលលិន កុំយើបឡ្យទតិដធំប្រួលមៅ កុំព្រិទរាំតឲ្យត្រូវដ៉ប កុំបណ្ដោរប៉ាដនុតារចុះប្រ

បោកដកុំបណ្តោះប៉ាដបណ្ណាទន្ទះដារ កុំស្ពោះដិត មាំតូម្ពុញ្ញេះសំពោរគ្គុំបប័ន្នន កុំគិតកាំងឈើរម្ទាត ឬឈើរពុក កុំពោលឈើរពិតក្នុងស្ពានបន្ទ័ន

កាលបើរពិតការរាតកុំបិទណាងកុំលាងជុំនុះដោយតិកព្រួស្សាវ៉ៀប កុំដុកតិកឲ្យស៊ល់លពៅឆ្នុងប៉ាពុងជិះ បើរបន្ទ័នប្រុលប៉ោក ឬមានស៊ម្រាបឲ្យលាង — ឲ្យពោះសំរ៉ាតិតុំងញ្ញ

ៈៈ ស្ដុះចេប្រពៃទៀបព្រពៃល កុំដោរទ្រុំសើ្លស្លុបចពេញបកា ៕ កុំដោរបើសទោរស្គាបឈ្មោះកាំបង្អើចរ័ក្ដចប្រុតកុំស្នេច ៗ មិនព្រមឆ្លុះមុខក្នុងកញ្ចក់ក្រេះ កុំដោរការ

ស្រក់ មានការព្រំនៅក្នុងពៀង កុំព្រួលស្ដុះ ៈ ស្នារ កុំពោកពើះផ្ការ ពើះត្រូវមាត់កុំកាលបាល្ប ៈ ស្នារ កុំឆាក់ស្ទើមលុតក្លិនពពាល្សៀ ជើងចិន

ឈ័រស័រចជើងជ្រិត ជើងពាក់សម្បកជើង ៈ កុំដើរទៅក្លដើរដើម្បីសែនស្នាមនាក់ក្លើដ៏រកុំកាលបា ពើម និងថ្ងៃឆ្លើយនៅបេវតេរឿងជ្រើរប៉ែកប៊ូមតាំប

សដ៏ទនិពន្ធ ៗ កុំផ្ទុកនិងដុញ្ញូចម្ពុកុំដើ ចពេលពេលេជ្រើរប៉ែកក្នុងប្លុចិត្តកុំ ក៏លាំបកុំអោយអាប ៈ ផ្ទុំប្តូរក៏គួរ កុំស្ពោះនិកម័ពដើមឆ្ពោះ ៈ

លក្ខណ៍ជើងបើកកុំ កីសែងពារសារប៉ះសំឃីគេលស្មូតបរិសុទ្ធ ព្រឹត្តិព្រួលកុំកាលប៉ះខ្លួនពើះសិនហើយស្ដាំមតើក ៕ កុំទុកស័កស្រីទទេចាបចាប់ពីក្នុងបន្ទប់ព្រះវាតពីវេរ ៈ

ក្នុងៈ ក្រហ័តពុកិបុំណ្ណុះ ពោយត្រូវម៉ោះក្រោះជាស៊ីវែទវ៍ កុំទាត់ក្រុចក ។ មិនតាំងពីចាស្វាកបូង ៈ កុំផាំងលេចអ៊ូ ៗ កុំផាងលេចព័រ្សៀ លេចលេះលេចផ្កោះ លេចព្ទះលេចរាជ្ជសីហៈ ៖

លេចឡ៉ាំង លេចឡ៉ាំពិបង់ លេចឡ៉ាំឃ្មុំម លេច
មិនមានប្រុង្គរ៉ាំងប៉ោះខ្សិតានលេចស្លឹករយៈ
បញ្ចៀតបញ្ចៀងប្រៀបប្រែបផោរ រះក្តោលចន្ទ ១០

ផ្កោះបៀត្រោ ។ លេចស្ពឹបញ្ចៀក្តកំរស្បេះយើរវាក្តប្រត្រិត
យុះ ត្រាំងតេះមានបំណាំងនិងពោលជំរអក្សរកលេខ
យ៉ាំងមានជាតិជាតើបឯណា ១ តែលមានក្នុងនា ៖

កន្លង ត្រូវកាយចិត្តក្តិ៍ ៚ ទុក្ខលើត តិក្ក
និងឧប្បសម្បន្ន គឺភិក្ខុដងក្បរគ្គី ឬពោល
ស្លឹយគ្គី មិនមានគ្គីក្នុងនាស្លឹយគ្គី ក្តងអ

ពាក្យមានជើយថារ លោកចាខ្សៀមភ្នកជាព្រាហ្ម ចោទឯជជាជិរ៉ៃផ្លូវឯជជាអ្នកព្រាង ឯជជាចោរ គឺពោលព្យុជំងឯនៃពាក្យជំរអក្សរកលេខ ដែលតែជមានយ៉ាំងណា ៖

ឲ្យខ្ទុះព្រះទាំងបព្ចិត្តក្ដួលចិត្តកើសមត្ថ។ កើស្រស្រេះ និងចំរើនរោគទំនួនសិក្ខាបទនៀតរាបនិត្តិដឹងតែលមានក្នុងកន្លងក្នុងកំភ្លើន [illegible] ក្នុង ២២ ដែល

មានក្នុងខ្នងកិទនៀតក្នុងកំភ្លើនមហាទត្ត និងច្ន លទត្ត និងឈ្មោះថាវះធ្មុំ ១៦ តែលមានក្នុងកំភ្លើន វិទ័ ជាសេងភ្លើសស្ដែបតើមបើជាផ្នូរសិក្ខា

វិនក្ខុស្ដបុកខ្ញុំវិញ្ញាយដែលសិក្ខារការម្ចុះ ប្រយោជន៍ និងមិនារឌិបរ័យៀរនៃទនៀតព្ធុរបញ្ញៀ ពិ និងព្ធុស្តរនញ្ញៀតក្នុងសល់យំញ្ញ និងៈ

ការលើយាការលើកិច ដែលមានក្នុងកំភ្លើខនៃ ចិដក ។ទុយ្យក្តិយោត្តិនៃភាជាកិត្តិ និងសំដេជរំពើ ទុយ្យក្តិយោត្តិ គឺជើងយោត្តិដែលកើតមានជាជ

កិត្តិ ឈ្មោះនៃដែលមានក្នុងកិត្តិ ខ្នងកដើ២០ ក្នុងកំភ្លើងក្នុងសិទត្ត ដោយសង្ដែបជាប្លុន ។ តំភ្លើរយេនភ្លើជាកាល(ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាប័រិស្នា ថ្ងៃ ប្រិនេឋ ព្រះបរមរាជវងៃសាហ៊ាសំរេក្ខិ

ដ្ឋិ

ពុទ្ធមេរ ទាំងបីរពេញព្រេងអ្នកដ៏ប្រយោជន៍នៀ ព្រះពុទ្ធសាសនាតាំងក្បួនធម៌ទៀតនោះក្នុងលោកនេះ កាលដែលព្រះពុទ្ធសាសនា ពុទ្ធោវាទនៃព្រះអង្គបានប្រកាសបរិបូណ៌ហើយ ។

មហាបជាបតិគោតមីព្រះមាតុច្ឆានៀ : ព្រះរៀបឧបសម្បទា ចាប់ព្រះនៀប្រាថ្នានិងស្ត្រីមនុស្ស ឲ្យបានបរិបូណ៌ ហើយបានក្លាយទៅជាបព្វ

ជា ភិក្ខុនីសង្ឃតាំងពីនោះនិងព្រះលោកនោះអនេក : ពាន់ព្រះអង្គក៏បើកប្រាប់នូវច្បាប់ពិសេស ដែលត្រូវមានដើ ដ៏ហើយក្បួនកាលនោះចាប់ផ្តើម ព្រះពុទ្ធបរិស័ទ :

របស់ព្រះមាតុគ្រាមដែលកាន់បព្វជ្ជា ភិក្ខុនីសង្ឃ បណ្ដើរ នោះ និងមិនបានក្នុងដោយការលះបង់ ព្រោះមាតុគ្រាមប្រព្រឹត្តបំពេញធម្មវិន័យ ៗ ហើយ

ដ៏ភក្តិន និងប្រតិបត្តិឲ្យសមគួរធម្មវិនៀ ដែលព្រះអង្គនិងព្រះបញ្ញត្តិ ក៏ដល់ភិក្ខុនីនោះបានសប្បុរស ក៏ត្រូវនោះ ៣ សុះមកការ ព្រះការ ព្រះការ ក្នុងបានជាក្នុងសារនេះ

អនុះនារពេលមួយទៀត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក៏សំដែងនិទានព្រាហ្ម ព្រះអានន្ទក៏ទូលសេចក្ដីសង្ខេប មានក្ដីក្រោមបើរឡើះអង្គ និងរររថែត្រង់តំណាំងលើះ តើរររក្ដីដ៏ឲបរច្យួរបរព្រះរាជរាជនិក្ខេះ
ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះតំរិះថា អររជនិងមិត្តក្ដីភូមិ៍ ៖ សេះទ្ធិលើម្រេចភាគ ៕ ព្រះអានន្ទក៏ទូលអង្វរសូម ៖ ឱព្រះអង្គអង្គពេញតិ ប្រភាសនាវគ្គជាតកសម
បន្ទាប់ដែលភាសីតាមយាយបារនេះបន្តិចពេលតែង្គី ។ ព្រះសោ ឲ្យអស់ក៏ទ្រង់ព្រះអង្គពេញតិផ្ទៃរាជបរការបរចារ ៖ ពិពេតតង្គី ភាគនុស្សសេចក្ដីការរជកុមារ ៖
ដោយការបារភាជន៍ក៏ទូលប្រង្គំបន្តិចនៅតែរហម្ម ៥ ៖ ប្រការ ជាមនុស្សជាបងមិត្តគំរូឆ្ម៉ល្បូរឆ្អែបព្រះពុទ្ធសាសនា ៕ ក្នុងចន្លោះដាប់បនោះព្រះម៉ាម្បូគ្រប់ក៏ទ្រង់អង្គពេញ
តិនិក្ខលល់អស់ឡើខ្នុស្សសេចក្ដីការតែលភាជន៍ឈ្មោះយើងថ្មីបញ្ញើបដែលជាបរិតាំងរោគជាបញ្ចាប់បណិពេតតង្គី ៖ ដេរួចពេញក្តីនវត្តក៏ម្ហតាក្នុះ ៕ ឈ្មោះដែលការលជាតានក្រោយតែបកដៀត

[illegible] ២៤ [illegible]

អន្តរាយិកធម៌ ... ពេញ ... ភិក្ខុសំឃណាក៏សួរអន្ត រាយិកធម្មក្នុងសំឃហើយឲ្យឧបសម្បទាការក្នុងភិក្ខុនីសំឃ ហើយនាំទៅឲ្យក្នុងបក្ខសំឃទាំងពីរឧបសម្បទាការក្នុង

សំណាក់ភិក្ខុសំឃ ៗ មិនបានសាកសួរអន្តរា យិកធម្មជៀតហើយ ត្រូវឲ្យឧបសម្បទាការដោយញត្តិចតុត្ថ កម្មវាចាតែម្តង ។ ភិក្ខុនីដែលបានឧប

សម្បទាការអំពីសំណាក់ភិក្ខុនីសំឃតែ១ពួក ហៅថា ឯកតោឧបសម្បន្នា មិនទាន់ជាបរិបុណ្ណជា ភិក្ខុនីពេញក្នុងសិក្ខាបទនៅឡើយ ភិក្ខុនី

ដែលបានឧបសម្បទាការអំពីសំណាក់សំឃទាំង២ពួក ហៅថា ឧភតោឧបសម្បន្នា ក៏បរិបុណ្ណជាភិក្ខុនីពេញក្នុងសិក្ខាបទ ។ ភិក្ខុនីក្នុងបញ្ញត្តនោះមានភិក្ខុនី [illegible]

និង[illegible] ភិក្ខុទាំងមាន [illegible] នាងភិក្ខុ និងនាងភិក្ខុនី[illegible]ក៏មាន ព្រោះហេតុនោះ[illegible]ភិក្ខុនី[illegible] [illegible] ::
[illegible]មាន ៧ ផងនោះ សិក្ខាបទរបស់ភិក្ខុនី សិក្ខាបទនៃនាងភិក្ខុនី ដែលមានក្នុងភិក្ខុនីវិភង្គ រួបរួមនឹងអធិករណសមថ ៧ ផងនោះមាន ៣១១ សិក្ខាបទ គឺបារាជិក ៨ សង្ឃាទិសេស ១៧ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ៣០ សុទ្ធិកបាចិត្តិយ ១៦៦ ៗ បាដិទេសនីយ ៨ សេខិយវត្ត ៧៥ អធិករណសមថ ៧ រួមក្នុងពីរ ៣១១ សិក្ខាបទ។ ខន្ធកវត្ត ៨២ ក្នុងគម្ពីរមហាវគ្គមាន ១០ ខន្ធក ស័ព្ទ ១០ និ ១ មហាខន្ធក [illegible] ឡើងបញ្ច
ជាអធិ[illegible]នៃកុលបុត្រ និងបុគ្គលដែលគួរបំបួសនិងមិនគួរបំបួស និងនាទីការយកនិស្ស័យក្នុងសំណាក់ឧបជ្ឈាយ៍អាចារ្យនៃភិក្ខុសាមណេរជាដើម ៗ ខន្ធកនោះនិង ::

ទ៨

យេវាចា បញ្ញាវណ្ណកន្តិ ឈ្មោះវិញ្ញក៏ជាង ៗ គឺ ២ ភិក្ខុនីវិភង្គ សំដែងអំពីពុទ្ធបញ្ញត្តិ និងពុទ្ធអនុញ្ញាតិ ចំពោះភិក្ខុនី ដែលត្រូវបញ្ញត្តិ ជាបារាជិកធម៌ និងចំពោះភិក្ខុនីដែលបង្កើតអាបត្តិ ៨ យាង :

និងជីអាទិះដែលត្រូវធ្វើ និងក្តីរំលងត្រូវធ្វើទុកោ: សេចក្តីក្តីនិងទីជីសម្បត្តិដោយទុកោសេដ និងខជីសម្បត្តិជង សម្មារ និងជ័តិសម្បាជាដើម ៗ គឺ៣ ខន្ធកបរិឡាយ

មហាខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធបញ្ញត្តិ និងពុទ្ធអនុញ្ញាត ពណ៌ជូលថាណ្ឌានៃកិច្ចសេបណោះ និងអនុញ្ញាតពិនិ សេចក្តីលក្ខណៈដែលត្រូវធ្វើលថាណ្ឌា និងមិនត្រូវធ្វើ

និងអនុញ្ញាតិលក្ខណាកិច្ចជាដើម ៗ គឺ ៤ បរិវារ ចូឡក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធបញ្ញត្តិ និងពុទ្ធអនុញ្ញាតពណ៌ង បរិវារកម្ម ជាបស្វាខ៣យាងគឺជាបឃើញ

ឬជាបុព្វប្បជាព្រូវគ្រឹះ និងអនុញ្ញាតនខជីបរិវារ ៤ យាងគឺដើរផលជិកាបរិវារ ១ ផ្គត់ជិការបរិវារ ១ ៦ ក្នុងជិកាបរិវារ ១ សម្បុនចេសិកា:

បឋមសោក ១ ជាដើម ។ នូវ ២ គម្ពីរដ្ឋក សម្ដេចព្រះពុទ្ធបញ្ញត្តិទុក និងទ្រង់ព្រះអនុញ្ញាតបើកឱ្យហើយ និងព្រះអនុញ្ញាតយាងនុះ ព្រោះដែលសំរេចហើយ និងបដិបត្តិ ២ យាង :
និងទ្រង់ព្រះអនុញ្ញាតិនោះ ព្រោះព្រះប្រាជ្ញាទាំងនោះមើលឃើញដោយដែលអ្នក សន្ធ ៣ ស្ការនឹងបញ្ញត្តិមិនអោយប្រើព្រះដែលធ្វើដោយ ស្បោយក៏ប្រព្រឹត្តិនូវរឿងរបស់ទ្រង់ ៗ ដែលមិនកា :
ក្នុងព្រះវិន័យបរិក្ខារជាដើម ។ នឹងមិនលើសគ្រឿង ដ្ឋក សម្ដេចព្រះពុទ្ធបញ្ញត្តិ និងព្រះអនុញ្ញាតិ ដោ ជាសិយក្នុងដែលបញ្ញត្តិនុះ ព្រោះដែលរូបភ្នែកធា :
ក្នុងនិងរបញ្ញត្តិជិនរូបភាក ស្មេ ១០ ប្រការនិ ដែលលោកយើ និងព្រះអនុញ្ញាតិឱ្យហើយក្ដីកែ ដោយព្រះ ដោយនៃមួយដែលកើតចេញកើតក្នុងខ្លួន ជាដើម ។
ទី ៧ ក៏នាដ្ឋក សម្ដេចព្រះពុទ្ធបញ្ញត្តិ និង ព្រះអនុញ្ញាតិ ហើយក្រោលក៏ដែល នឹងព្រះអនុមោទនាកឋិនា និងសមាទានតិចថ្ងៃ ១៥ ប្រការក៏អធិស្ឋាន ខ្ញុំនា

២៩

[illegible] ២ [illegible] (២) [illegible] គឺអាការដែលមិនត្រូវស្រើល ៧០ យ៉ាង និងអក្ខរាការ គឺអាការដែលត្រូវស្រើល ១៥ យ៉ាងជាដើម ៗ ទី ៩៨ ចីវរក្ខន្ធក សំដែងអំពីពេទ្ធានុញ្ញាត

និងពុទ្ធានុញ្ញាតដើម្បីនឹងរំងាប់ការម៉ឺរួយសំពត់ ដែលភិក្ខុគប្បីប្រតិបត្តិ និងកុំម្យ៉ាងសំពត់ ៤ យ៉ាង និង សំពត់ដែលត្រូវធ្វើ និងមិនត្រូវធ្វើ និងសំពត់

អរូបអាកិត្យ [illegible] និងមិនត្រូវធ្វើ និងនិក្ខេប ៤ យ៉ាងជាដើម ៗ ទី ៩ ចម្លើយក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធ បញ្ញត្តិ និងពុទ្ធានុញ្ញាត ដើម្បីលត្ថុនោះលយ៉

[illegible] និងការកែលម្អពួកដែលត្រូវដោយសិក្ខាបទនោះ ៗ ជា ដើម ៗ ទី ១០ កោសម្ពិកក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធ

បញ្ញត្តិ និងពុទ្ធានុញ្ញាត ដើម្បីសាមគ្គីឧបោសថ និងសម្ពុទ្ធបង្ហាប់សង្ឃ [illegible] កើតវិវាទ [illegible] ជាដើម ៗ ១១ [illegible]

ទោស ... ក្រមកម្ម ៣ ... ក្នុងមាត្រា ១២ ។ ទី ១១ ឧក្រិដ្ឋកម្ម សំរេចកំណត់ទោសបញ្ញត្តិ និងពន្ធនាគារ កំរិត ៤ យ៉ាង គឺកំរិតខ្ពស់មួយ ១ និងយល់មួយ ១
បញ្ញត្តិមួយ ១ បង្គាប់មួយ ១ ... បង្គាប់មួយ ១ ដែលសំរាប់ ... ប្រើ ... ដែលប្រើ ... តាមមាត្រានេះ ៗ ដើម ។ ទី ១២ :
បទមជ្ឈិមកម្ម សំរេចកំណត់ទោសបញ្ញត្តិ និងពន្ធនាគារ ពី ៦ ថ្ងៃទៅ ៣ ខែ យ៉ាង សំរាប់បទល្មើសដែល ... កំរិតបញ្ញត្តិ ពីការបញ្ញត្តិសំរាប់ ... ដើម្បី
បង្កើតកម្មវិធីដើម ។ ទី ១៣ លហុកម្ម សំរេចកំណត់ទោសបញ្ញត្តិ និងពន្ធនាគារ ដើម ... ទី ... ជាកម្មវិធីការបញ្ញត្តិ ដើម្បី
... កម្ម ៣ យ៉ាង ... និងអាជ្ញាកម្មវិធីដើម ។ ទី ១៤ លហុទោសកម្ម សំរេចកំណត់ទោសបញ្ញត្តិ និងពន្ធនាគារ ដើម្បីសម្រេច ៗ =

ន៩

យរះ មានសង្ឃទាំងឡាយជាដើម សំរាប់រម្ងាប់អធិករណ ៤ យ៉ាង មានវិធីរម្ងាប់អធិករណបានដើម ៗ ទី ១៥ ខុទ្ទកវត្ថុក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធបញ្ញត្តិនិងពុទ្ធានុញ្ញាត ដោយយោងក្ដីប្រកិណ្ណៈ

បក្កិរៀង ៗ មានការផ្ទុកពិកនិងការប្រើព្រោះគ្រឿងបរិក្ខារដែលគួរនិងមិនគួរដែលសមណសារូបបានដើម ៗ ទី ១៦ សេនាសនក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធ

បញ្ញត្តិនិងពុទ្ធានុញ្ញាត រឿងសេនាសនៈគឺវិហារ អឌ្ឍយោគប្រាសាទគូហា ហេតុដែលនិងគ្រឿងបរិក្ខារសេនាសនៈ ៗ ដែលគួរដែលមិនគួរ ៗ និង

បញ្ញត្តិបារមមិនឲ្យ កិច្ចដែលមិនឲ្យលះបង់ ក្នុងកិច្ចរបស់សំឃ បានដើម ៗ ទី ១៧ សំឃភេទកក្ខន្ធក ៖ សំដែងអំពីរឿងទេវទត្តដែលព្យាយាមនិង

បំបែកសំឃ និងអំពីរបំបែកសំឃនៃទេវទត្តនិងលក្ខណសំឃភេទនិងកម្មមានអង្គ ៤ និងយោងក្ដីសាមគ្គីរបស់សំឃ បានដើម ៗ ទី ១៨ វត្តក្ខន្ធក សំដែងអំពីពុទ្ធបញ្ញត្តិនិង

[illegible] ដែល[illegible] ដើម្បីយកនិងសម្តេចទៅ[illegible] [illegible] ១៤ ឆ្នាំ
[illegible] ៗ ទី ១៩ [illegible] ឆ្នាំ សម្តេចព្រះ[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ៗ ទី ២០ [illegible]
ឆ្នាំ សម្តេចព្រះ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ៗ ទី ២១ [illegible] ឆ្នាំ សម្តេចព្រះ[illegible] [illegible] ៤០០ [illegible]

ឌ ១១

ពេញទ្ធបរិវារពាកាំងទៀ ហើយរាជលោះតែងជាតព្រះខែរបែបរាជបាក់ផ្គរថ្ងៃ ការនេះទ្រង់ ៣ ខែ រនុំឡាឃើញការរវៀបប៉ាន់ផ្លូវដែលសុរិន្ទជាក្ដៅពេលល្ងាច ជាមុខ្ញើលស្នងព្រះពុទ្ធលៃស

នា ៣ ទី ១២ សព្វលើពិធ្មងក សំដេចរាំពើឡើង ន្ទកិយលក្ខយនាដែលព្រះអររបាក់ផ្ដាំឡាល ៤០០ រវដ្ឋមា ព្រះលព្ធកាបីដែរជាដើម ប្រជុំញ្ញជើង្គុំការៈ

លេខ្ញុំលរកាំង ១០០ សេលសទជីន្ទ័យ ខត្តុ ១ ប្រការ ដែលទន្ទីរ្ចុកការកៀង្ពុឡាល្វាលស់ដ្ដេចឡើង ។ ខត្តុ ១ ប្រការៈ នេះជាចមាននស់ដ្ដេចទៅទាបមុក ។ ក្នុងទីគ្មីបរិវារៈ

មារលេខគ្គីសំដ្ដេចរាំពើញ្គ្រុបញ្ញៃពីរ ជិតពុទ្ធាន ញ្ញៀតម្ស្តើរ ៗ ដែលមានគីគ្គីរទៅឡើងហ៊ីង កាំង ២ អាចដើ ម គឺគ្គីរកាជិក័ម្ពូឡាះ នាជីល្ពិយឡាះ មហាៈ

ខគ្គីឡាះ ទ្វាខគ្គីឡាះ ដែលមានព្រោនរាំពើគ្គីរ ២ នោះឡាះ ជាលេខគ្គីរបុរមយ៉េម្មជ្ញៀរជាពោក បុណ្ណាទលក្ខិណាឡាះ ជារបៀបខម្មជាម្ជីញាក ៗ ឡាះ ជាបកញ្ញូកកង់ឡាះ

ហរាជម្តេចក្រុងរាជតោ ១៦ ឆ្នាំនាងក្នុងចាក្រុងដើម ១ឆ្នាំ ៦៦ ឆ្នាំរាជក្សត្រ ៣ ជី ១ កក្នុងបញ្ញត្តិធុងស័ក សម្តេចពីលោកថ្មី បុត្រព្រះពោធិដែលបញ្ញត្តិ កិច្ចនូវក្រុងធំ កិច្ចដែលបរិបដែល :

កន្លុង ក្រោយសិក្ខាប្តីប្រាជ្ញបោយបរិវារទិញ ជាដើម ជាព្រះសោភសម្តេចព្រះបញ្ញត្តទៅថ្វាយដីណារ : ព្រះនុជនិងបុត្រសមពោធិលោះនិង ដោយនិងនិងនា

ជាប្រាជ្ញតិ ៣ និងពោកក្រុងសុន្ទរការដ្ឋើយគិប ញ្ញា ដោតិដែលសេចផ្តើរក្នុងលោះ ៗ ១ ជី ២ កតោបរិក្ខិ តារ សម្តេចពីលោកថ្មីស្រុកកិច្ចនិងក្សត្រដោយ :

បក្ខិនោកក្ខដែលប្រព្រឹត្តកន្លុងសិក្ខាបន្តុះ ជាមានបក្ខការជីវិតដើមតា ការពោរកិច្ចប្រព្រឹត្តៈ កន្លុងសិក្ខាបន្តលោះ ៗ ពោរនិងព្រះការបក្ខិ

ត្រាៈ ៗ និងពាកក្រុងសុន្ទរការដ្ឋើយគិបញ្ញា ដោតិដែលសេចផ្តើរក្នុងលោះ ៗ ជី ៣ ខបក្ខិតារ សម្តេចពីលោកថ្មីសុរបុត្រសុររាជពីលោកថ្មីបក្ខិកោរោបដែលប្រព្រឹត្តកន្លុង

ទិ ៦

សិក្ខាបទទាំងពួងដាភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាបទនោះ ៗ ត្រូវអាបត្តិទាំង ៤ យ៉ាង និងរវៀបបញ្ចូលត្រូវអាបត្តិកំណាណោះ ។ និងពាក់កណ្តាលសុនំភាឡើង គឺបញ្ញត្តិនៃសេខិយវត្តនោះ ៗ ។
គឺ ៤ សេក្ខបរិវារ សំម្តែងសេខិយវត្តឈ្មោះអំពី សិក្ខាបទទាំងពួងដែលភិក្ខុប្រព្រឹត្តកន្លងហើយថា អាប ត្តិនោះ ៗ ដែលភិក្ខុត្រូវហើយនោះ ត្រូវអាបត្តិ
ភ្ញាក់ភាព និងរវៀបរៀបបញ្ចូលត្រូវអាបត្តិកំណោណេះ ត្តិនោះ ។ និងពាក់កណ្តាលសុនំភាឡើង គឺបញ្ញត្តិភាគុណនៃសេខិយ បុគ្គលនោះ ៗ ។ គឺ ៤ សេក្ខបរិវារ សំម្តែងពី :
សេខិយ វត្តឈ្មោះអំពីហេតុនៃសេខិយប្រព្រឹត្តកំ ក្នុងហើយនៅសិក្ខាបទទាំងពួងថា អាបត្តិនោះ ៗ ដែល : ភិក្ខុត្រូវហើយនោះ ត្រូវសេក្ខបុគ្គលទាំង ៤ យ៉ាង :
ហើយនេះសេចក្តីដូចបុគ្គលយ៉ាង ។ និងពាក់កណ្តាលសុនំភាឡើង គឺបញ្ញត្តិភាគុណនៃសេខិយវត្តនោះ ។ នឹង អធិករណសារ សំម្តែងពីសេខិយវត្តឈ្មោះអំពីសិក្ខាបទទាំងពួងដែលភិក្ខុប្រ :

ព្រាក់ផ្លូងយើងជាការបង្គំនោះ ៗ ដែលរកផ្ទុំត្រូវបើប្រែការ ក្នុងរាជការណាឆ្នាំ ៦ យ៉ាង និងហៅឯករាជការណាក្តី ។ និងពារកាត់សម្គ្រាប់ភ្លើងពីបញ្ចុះហាត់ថ្លៃរសេដថ្លៃបុគ្គលនោះ ៖

ៗ ។ ដិ ៧ សមដរា សម្តេចពីសេដថ្លៃបុគ្គលត្លោះ រកពីងម្ដលំពាក់បរិក្សាប់នៅការបង្កើតដែលរកផ្ទុំព្រួមយើង ទោះ ក្នុងរាជការណាលមជ ៧ យ៉ាងប និងព្រួម

រម្យូបជាប់ៗះរជិការណាលមជនោះឡូះ ។ និងពា ការសម្គ្រាប់ភ្លើងពីបញ្ចុះហាត់ថ្លៃរសេដថ្លៃបុគ្គលនោះ ៗ ។ ដិ ៨ សមបុគ្គលយទា សម្តេចរកពីសេដថ្លៃបុ

គ្គលត្លោះ និងទមស្តុះកាត់ប្រុងមសេដថ្លៃក្នុងទា ៖ ឆ្នាំ ៧ (ប្រការ មារនាគព្រាបក្រុងក្នុងទាបដើម ថ្ងៃសេដថ្លៃ ដែលបារកសម្តេចមរកបើនោះ (ប្រាំបួនពាក្យរ

ជាក្សត្រក្រឡាជើងសុក្រ្កប់ក្នុងទាមនោះ ។ មារនា ៨ (ប្រការដៀត ——— មារយោះនិងសេដថ្លៃដែលពៗក្បះនិងពាឆ្នាំ ៨ (ប្រការជាងដើមដែរ (ព្រះឥន្ទ្ររជការពាឲ្យលោកសម្តេចជាក្បុងឥន្ទ្រទ្ធគ សឿងៈ

ទិ
១៣

ទៀត ដើមបង្កៀងការម្ភុំរូបបួមធ្មៀបត្រលព្យូះនិងផា ៤ ប្រការ ខាងដើម(ក្រួចជា)១៦ ប្រការ យោងកាសាច្បលមហាភូត ។ ខន្ធ ១០ ប្រការនិងលើម្ដេចអស់ពួកខ្ញុំបាន ១០ ប្រការ ដែលរាជ្ជ

ខ្ញុំបាបង្កើតក្នុងផែនដី យោងនាងដីបុត្តកាកិត្ត សំម្ដេចព្រះជ័ន្ទ្រមារ សេចក្ដីដែលបាននសំម្ដេចយើង ៈ ឆ្នាំជលក្ខលពិកក្ខក្ខាំ ជី ២២ ខាងដើមនោះ

ជាសេចក្ដីសង្ខេប ដើមបីជាផ្លូវពីងារសោរិន ៈ សំម្ដេចលោកុលបុព្វក្ខកសិក្សាខ្ញុំបាន ។ ខន្ធ ១០ ប្រការ នោះនូវឈ្មោះ ។ ជី ១ កល្បពិសិដ្ឋលោយសាកល្យោ

វិនៃបណ្ដុំពិម្ពុំជាល្អិតការកសិក្ខាបទក្នុង ៈ សុក្កវពិន្តុជា រ៍បលជាយោនគាលាក យើងពិត្តខាង ជ័ន្ទលប្រពោន យើងទុក្ខស្ទំកន្លងភាព្រៃ លើយ

ការបរមេនៃព្រះនាងពិព្ពយ ទូកបង្កើបុត្តកាកិត្តសំម្ដេចលើងជាអ៊ំឆ្លិល ដែលជាកនុកក្នុងក្លួកស្នែង យើងទុកកន្លងភាព្រៃមើល យកមកកាន់ជាមួយនិងការរាជរបស់ព្រះកាត ៈ

ដែលសោយបង្ករ ចិត្ត(ត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ទី ២ ភិក្ខុយកបញ្ចាទទិននៃរម្យទាំង ក្នុងទីរកោយហើយ ភ្លើងបង្ករ ស្មុគ្គទិកាទ្ធជារ ភិក្ខុមានរបស់ជាយទៅកាន់កុដិ ទោះបើទោ រិការ

ត្រូវទាជិក្ខុយ ។ ភ្លាកស្ថូបត្តិកភិក្ខុ សង្ឃនាំហើយ ជា បើព្រះអាតិចព្រះ រេរ ហើយព្រះ ទៅស ចិត្តបកិច្ចប្រើប ភារនិរបស់ជាយទៅកាន់កុដិកា ចិត(ត្រូវអាបត្តិ

ហើយ ។ ទី ៣ ភិក្ខុតិទាទោរក្ខះ កាចេសា ទៅនៃបញ្ញត្តិ ក្នុងរាជបរពោរសាសាលីក្ខារបង្ករ ក្នុងស្មុគ្គទិកាទ្ធជារ ភិក្ខុ បាទោះរហោជាឃើញ គ្រាកិចាកាវីមះបក្ខុយបើយ

ទៅនានអាកាគិត្តពោជាត(ត្រូវជីទាជិក្ខុយ ។ ចូកាកិត្តិរដ្ឋិតាកភិក្ខុសង្ឃនាំហើយជា ហើបរាជនារះក្ខី កិតាជា រញ្ញាតិវាទ្ធបរទៅកាន់ត្រូវកាត្ដិ ទេះ កាំ

ត្រូវផ្គាបរះតិតិ្តពោជ្វិជាទោ ចិត(ត្រូវអាបត្តិហើយ ។ ទី ៦ ភិក្ខុតិរាទាសយកចេរា ទៅនៃបញ្ញត្តិ ក្នុងទោសជាក្ខុកត ទី ៧ ក្នុងទក្ខកាទោយកា ទីរាទោះដែលទៅក្នុង ៖

ឃើ
ឃៃ

សេចក្ដីថាព្រាហ្មណ៍ ក៏ឆក់ទាញដៃហើយក៏ឃ្មាំវាយព្រះជាលីមកហោងក៏ឃ្មាំទាញដៃនាងក្រឹស្នាមកទើបឲ្យដើរទៅ ព្រះរាជបុត្រទាំង២ ក៏ឃ្មាំដែលធ្វើនោះ ហើយក៏ចាប់ព្រះជាលីហើយក៏ឃ្មាំដេញ

ៗព្រះកាំដៃប្រុងក៏វាចា ឃ្លើងហើយថា ព្រះនាង ទ្រង់ដឹងនោះហើយ ៗ ដឹង ថាក៏ឃ្មាំរវល់នូវព្រះរាជបុត្រទាំងពីរ នូវព្រះបិតាផងរបស់យើង ៗ ដឹងក្រុងខ្ញុំក៏ :

ទាំងជារ ក៏ឃ្មាំដឹកដៃហើយក៏ឃ្មាំទាញព្រះ ព្រះអង្គ ដីកាត្រូវដែលហារនៅក្នុងលើប្រហារព្រាហ្មណ៍ ឲ្យបរកប្រដើ ព្រះបិតា ——— ហាក្ដីកាលព្រហ្ម ប្រហារ

ក៏ឆ័ត្រកាន់សម្លឹងដៃទៅក្នុងដែលហារកាំងក្នុងរហា នាបកកាំនាមក្ដីកាន់នោះដើរព្រួតទៅការ ដើរមិនរួច : ទុក្ខនោះ ហេតុ ——— ការដើរក៏ឃ្មាំជាព្រះកុមារ

បរិច្ចេទ ក៏ឃ្មាំដែលធ្វើនោះលោកក៏បានលែងជាលើយក៏ឃ្មាំហើយ ៗព្រះកាំដៃប្រុងក៏វាចាឃ្លើងហើយថា មិនទាំងសារនុំបកក្រូបដឹកព្រហ្មទុក្ខនោះទេ ដើរបក៏ដែលប្រហារដំបងដើរ

សំបក់ឬស្សបន្ទុំនៅកំពង់ពានរនោះហើយ ។ ជិតគុហ្សពិសោជិវ្ហាហេរា ព្រះឥន្ទ្រាធិរាជចូលចាបលិរ៉ានេះ មារ៍បៀបបៀបបៀបទាំងពាក់បាក្នុងពិកំណាប់ចាប់ឆ្វេងចាព្រម -

មកដល់ព្រៃហើយមកក្រៃពីរ ៗ មកហើយព្រមៈ សំបត្តិរបៀបសម្បូណ៌នៃនោះហើយ ខ្ញុំសិរក្សាកុសិលផ្ទាល់ ទំព្រឹក្សព័ត្តិញ ហើយមិនព្រមមិនសំបត្តិរបៀប

សម្បូណ៌នៃនោះ នោះសិលព្យាក្តសិលផ្ទាល់ ចិរព្រៃ ទំកាយបង្គំពាយហើយ ។ ឆ្មកនដំបូន្មានភិក្ខុសិប្តេវដំណើរជា សេដ្ឋីប្រព្រឹត្តិបត្តិដែលពិតដុំរៀបនុំហាប់បរ៍បសិរៈ

បង្គំព្រះករុណាវិបត់នោះក្តី ព្រមក្តីសិលព្យាក្តសិល ផ្ទាំផ្ទាល់ព្រមព្រឹត្តិបត្តិញ្ញ ពិតមាននោះហើយ ។ ដឹកកាយ ពិសេដ្ឋិកកាហេរា និកនោះស្រះដែលប្រែថាក

ការដើរហើយ តែរនៅទិដ្ឋកំពង់នៅជាន្ទតិនៅហើយ មានទិនៃបណ្តុំពិជាពិត្ថុករាយសេដ្ឋីកមើលក្រោកជាក់ដីអង្គុយនោះហើយតាក់ទិកនោះជាកនាថាទិកនោះ ព្រមករការិ

បំ ១៤

ទាជីដូនយ ល្បើ:——ក្នុងបរបបរិវាសោភារសិក្ខាបទ ។ ធម្មកថិកប្តីប្រពន្ធរាំរាំក្នុ បរិក្ខេបរបើះធិរាក្ខុ ជាក់ ប្រះ(ព្រ)ះរាជក្រឹត្យលើយ ៕ ទី ៨ ការប្រុសដែលស្តីការាជ្យ ការុណរាជការជ្ជ:

សសៀវដាក់ក្បើង ប្រសិទ្ធ ស្បុត ព្រៃឋានក្បួ: លើយ តែរទៅខ្សោយមិនបានពោធាជាតិក៏ប្រែទទៅ រាជក្រឹត្យលើយ ៕ ទី ៩ ការប្រុសរារំដល់ការដីសើង

ដំ ឧស្សាហ៍បញ្ញាត្តិក្នុងដីអិងដងជាក្កាប់ក្នុងអត្ថ ឧកក្ខតា កិត្តិជនធ្វើសំពត់ដីសំងំ ត្រូវធ្វើអោយមា ឧញ៉ាបើមើលធ្វើទទ្រោះ ត្រូវរាជក្រឹត្យយមានមិត្ត

យ ។ ឲ្យការដ្ឋីបុត្រការក្តសំដែងឈើងទារ មិន ធាក់ធ្វើអោយមានជាយ ការត្រូវច្រើនធានមិនត្រូវរាជក្រឹត្យលើ យ ។ ទី ១០ ការប្រុសជាក្តីរុម្បរដ្ឋឹង ខាំរៀបញ្ញ

ត្តិដែការរៀបសំព្វាបង ប្រឹងសុត្តទកក្តារាក្តមិនត្រូវពង្វស់ មិនត្រូវចេកការចំពោះជាតិបង្ហួយ ដែលកើតពាំពីរ្យមិយ ក៏មានប្រុសពាក់ការធោះខាន តែរបញ្ញត្តិនោះបើង

ន ; ឧក្ខរ ភិក្ខុនីស្រេីករបរិភោគស្រីវាង្យ ប្រព្រឹត្តកោះទេ ។ ព្រះសង្ឃវត្តការក្ខុសំរែងលេមិរ ភិក្ខុក្ខុនីរវាងពួកស្រេីករបរិភោគស្រីវាង្យព្រាកោះនាង មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ទង្វើ
ត្រូវអាបត្តិហ្ស សំរេចនៅវត្ថុខុះឡើ ១០ ប្រការ វិនេះលើងកាល្បរ ក៏តើតាវរវង្សសពុងព្រះពុទ្ធសាស ដងហាយការហែតាភ្ញៀវកើតវត្ថុលើវិបព្រះវរ
រវាងក្ខុកុហ្ស ៧ ហោកក៏ប្រព្រឹត្តារ ធ្វើរដុតា យសក្ខុងឃ្សុំការទៀងព្រះតាញ្ញើជាទេរ សំរេចលោត ក្ខីតា វត្ថុគ្នា ១០ ប្រការនោះ ជាវត្ថុវប្រត្តិ
រវត្ថុរវត្ថុខុះអំពើរ ផ្ទេននៅប្រការនេះហោង

FEMC
236

6/9

៙ ព្រះ ៈ ធម្មត្រៃ [illegible] ៈ ដំបរសូត្រជា [illegible] ៈ

ក្រោយ ៈ មហាសូត្រ ៧ ការសោរជុំ [illegible]

៙ ឃខបេបុត្តំ ឃកំបបយំ កត្តូកកប់តយោ វិហារតខេត្តូខចេតិបិត្តិយាកោហោត ។ ឃខបេបុត្តំ វិសត្រូដេះ កគតខតោ តិរក្ខុ ចំ ប្បេង ព្រះដំបរាង ព្រះកាព

វិហារត ស្តេចតុបតៅ កប់ត្តូយោ ក្នុង ជតាំកប់ត្រៃ ខេត្តូខជ តិព្រះវិហារឈ្មោះ ខេត្តូខក្នុ ឃកំសំបយំ ក្នុងស្ទៀប ស្មៀ

១ តិបិត្តិយាកោ ។ វិព្រះពុទ្ធតិបិត្តិយា ហោត អាជ ។ បតិតស្មើឡ តាឈ្មោះអាជព្រះពុទ្ធតិបិត្តិយា កជ ក្នុងសង្ឃព្រះដំបរាជបុជ ~~ជំរាំ~~ ។ កំពែ

កតតាំ បតិតព្រះដំរាជបុជស្មើឡ វិបញ្ញា ឆ្នាំ១០៨ នោះតាំព្រះរាជ្ញ សំបុងកិច្ចឡ បុគ្គល ឈ្មោះវិរុឡ ភ្នះបារៈព្រះរាជ្ញ ។ ក្រោយនោះព្រះ

ដំរាជបុជអាជបក្នុលតាំបបាកប់ ។ បុតិតបបាតប់ស្មើឡ វិបញ្ញាឆ្នាំ១០៨ នោះតាំអាជជំរៅតឈ្មោះស្មៀជៗ កិច្ចឡ តាក្នុងបើរបបាកប់ ជជតិជ

ខ្លួនមហារាជដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាពុត ៗ ឯងសំរេចប្រាថ្នាមហារាជហោង ✱ គ្រានោះព្រះឥន្ទាធិរាជក៏ក្រាបទូលព្រះមហាបុរសថា ៗ បពិត្រព្រះមហាបុរៈ

ឱ្យយាវិត្រកូលទាំង ឥទេវតា ។ បង្ សូរ ។ ប្រែត ។ តារាង ។ វៃត្រកូលទាំង នេះតា ត្រកូលឈ្មោះជាទីតាំងព្រះរាជ ។ បពិត្រ

៣ មហាកប់ត្រកូលទេវតាជាទីតាំងបន្ទាប់ ចត្រកូលទាំងឡាយ ព្រោះហេតុក្រុងដ៏ជាពុត ជាង ឲ្យជាព្រះពោធិញាណ នោះទៅវិញពោង

អ្នកសណ្ឋានល្មៀ កាឈ្មោះអង្គទាំងពួក ទេវតា ដើម្បីបកហែហាបរិពុទ្ធញដ៏ជាពុត វិងទៅបុណ្យឈ្មោះហេតុអាគទេវបុត្ត

បរព្រះរាជ្ញ ឈ្មោះបញ្ញាសកទេវបុត្តឡៀងបកជុំវិញក្ដដ៏ជាពុត ដើមបាងឲ្យឈ្មះប្រាជ្ញាហារពេជ្រតារាញ ហេតុនេះហើយសត្វណាវាកិរ្យាទេ

ដារការបុក្ខសាព្រះ[illegible]ព្រកប្បេជក្ខុយត្វសាធុសព្រហ្មលាតត្ថុទេវតារប់ដប ហ្វបាទព្រះបាញ្ញីប្រាត្រស្នេះ ៕ ទ្រង់សំតាំប្ញដ៏សំទេវតាសំ ភារទេវារាក្ខុសំ

ពុំនារ ៕ ហ្វ្យស្បុតជា សព្រេតាំប្បេជដុបេតិ រិសិត្តារង្គដ់ជក្ខុ សិក្ខេខិបាតេ និយោរង្វើជតា យេ តាខុវណ្ណតបាតេតេ បាខត្តក្ខិទេតេ ទ្ធុ

អារកាបក្ខុទេនាប៉ស់ង្គុ សាខិស្សុយេយាក្ខុ តត្ថុព្រះភព្ទាតង្គុណ្ណ សង្ឃិតោយំបជីវាខជំ សាធុតោបេសុសាក្ខ ជ្ឈុសុខណ្ណការយោអ

ពាលានិត្តិ តំ ង្គស្នេះបរជើប នេះដំជាត្ត តត្តុកជាតាផ្លូវសំរាប់ និត្យបរាជ់ជុំរ្ហកដ់ សទេវតា ព្រោះទេវតានិះរាក់ញ្ញក

ដំពាក់ត្រៃកាតិត នេះព្រះរត្តញ្ញទ្យេត ការបិនជុំរ្ហកដំលទេវតា តាត្តិសិទ្ធិនិរមសាធុ ជាតិព្រះដើម្បីយនិនទ្ធៃរកបសុក្រារបាលជំតារកា

សមហារាជក៏ជួបប្រជារ៉ែសទេវតាពោះ ត្រូវឲ្យរៀកដែលដំជាតុត្ត ថ្វេះជាបុរសជារ ។ ជបោតល្អ ភត្តុវតោរ អបោតោ សប្បុសប្តត្តិសប្បុ ។ ថ្ងៃ៖

ដង ប្រែបធើព្យូតាររឿញ្ចទៅយោ ង ។ ភន្តេភតជា បតិតព្រះដំអាជបុង បោត ថ្វិសប្តេជបាជជាព្រះរងក្រែងដំប្តេង

ទ អាចជើបជាសេចក្តីជារ ទេវតា កា សទេវតាបកកាក្នុងកុស្យ យោកដិះ ។ ព្រៀ បទ្ធប្បុត្តលនិងពេទកាក់ឲ្យប្តេក

កាឲ្យសៀកក្រោក ឥឡូវទ្វេះព្រះអង្គ សំមែតបជារ ឲ្យបហារជុំបុជាទេវតារ ជាះនោះ ទេវតាជិងបកត្រុទិសទេ

ការព្រះអង្គអាការជ បតិតបហាកើរ ទេវតារពោះនារបកទិទុលយោង ។ ភន្តេ បោតធ្វើងប្បេងរាជកាក់ទិទុលអាជជិងជ្រះស្សុរ្រុបនេយាះ

បរិបាកដ្ឋ បតិតបរិបាកេយ្យ ដូចខ្លួនក្រុះសព្វក្រុមបែក ខែតាជាទេវតាទាំង៨ ជាអ្នកថ្នាំទទួលដំលដ៏យសបរិបាកដ្ឋជាជិតជាងបកធំគាប ៕ គប្បន្នកគាំ
បតិតព្រះដំរាជបុត្រ ឲ្យទេវតាទាំង៨ ជាអ្នកថ្នាំទទួលដំលដ៏យសបរិបាកដ្ឋជាបុត្រនោះ នៅឈ្មោះរឿងឈ្មោះព្រះរាជ្យបតិតបរិបាកដ៏
ទន្សែក១ បញ្ចសក១ ទុលាបាក១ បរិកា១ ក្ដិបិ១ រាកាល១ រាកក្ខុ១ ត្រូវជា ៨ ឲ្យទេវតាទាំង៨ ពួកនេះតែងទទួលដំល ដ៏
លបរិបាកដ្ឋជាបុត្រនោះបាបក ៕ ឲ្យព្រះឥន្ទ្រទាំង ៧ ជាពួកទេវតារក្សា ឥតបរិបាក១ ឃ្មិក្នុងភ្លេ១ ឥតឆៅ១ សក្ដោ១ ហាសុបាយ
នេតោ១ សដ៏ង្សារតនេចាំ១ ជរិញ្ញៃ១ ឲ្យព្រះឥន្ទ្រទាំង៧ នេះបកជាងត្បៀតពុំប្រសល្អះបរិបាកដ៏ គប្បន្ន បតិតព្រះដំរាជបុត្រឲ្យទេវតាដំលបរិ

៣

[illegible] ដល់ [illegible] ដល់ [illegible] ព្រះអង្គ [illegible] ។ [illegible]

ព្រោះ [illegible] ៗ [illegible]

[illegible] ១១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible]

[illegible] ១ [illegible] ។ [illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] ៚ [illegible] ១ [illegible] ព្រះ [illegible]

រាជសម្បត្តិនៅជាតាតាកដឹង ឲខ្មោចមេះព្រៃបង្ហាញតាតជប្បុំរឿ ១. ចំតាំខ្មោចចាំបារប្បាទេវតា ឿ ៤ ទ្បំដើរព្យុំបតីតមកក្បៀន ១៧ ឆ្នាំមិនបាល

នាំទៅតដើម បង្ហុយក្លាបជាជ្រើង
បើស្ដេចឮដូចឬចផ្សែទេវតា ជាទិ
លយើងទំបង់ង បតិតបហកដឿវស

ចំហាតដើតស្ដេចកំព្រួយព្រះទិទ្យ ឃុះតលកឿ
ក្នុទេវតាឡើងក្នុះចំហាតរឿយហះកំណងជាទើត
ៈព្រិកព្រងកាយ្យា ដើតឿទេវកាបកជុំរុំប

បង្អួយហារ ស្ដេចក្នុងទៅព្រៃព្រះបន្ទំប
ទុរកិតក្នុះឡូបទេវតារឿសព្រោះត
ត្បូងវាំ ឃុលត្បូងយើងជើង ឥឡូវទេះ

ព្រះកន្លុំបក្ដូ ស្ដេចដិកាំលិកតលយើងសើរ ទៅផ្ទ្យស្រុះ ង់ងទើរទើរថ្ងៃក្នុះក្នុង ខុសាបកកុ ១ ដិងសុណាកទេវបុត្ត ៣ ក្នុងក្រុងទៅតថ្លៃស

ស្រុះទៅតាំងសង្គ្រុះ បរិតស្បើ លុះនេនបុត្តខ្ញុំស្បើ កុំក្រុះបកជីបិតតួង ជាព្រាបទេរិរាជបព្ទ ត្បិតកម្ស្បែរតាឡើងទៅវ លុះខ្ទុលតោវតាមក្រុំស្តេចហៅ

១១ ពិទ្ធុលទោវស្បូបញ្ញ ស្តេចនោះបរិកោត្ត បតិតបឋាកជជើ្យយព្រះ ភ្គតព្រំឃ្មុំកាតស្តេចក៏ ឱ្យញ្ញាប្រុបក្ខស្បូងនិងវត្ថុនោះបរិកោត្ត

លុះបរិកោត្តស្រូងហើយ ស្តេចរាជបវ្ហ លទោវកាព្ទ ឥព្ទព្រាប្ញុនោះដាវែងរង្គុលរ្យុក តាព្រាបជើ្យ ហែតធ្លឹ្យយើងក៏ធុងជា

បកុំផត + និកក្បៀង១៧ឆ្នាំបនោះ ហើ្យ វែងឬកតាព្រាបរុគត្តិ្វងទូលព្រាបយើង ឯង + ព្រានោះឥទ្ធព្រាប្ញុំក៏ព្រាប ទូលជា

រហារិ៍ បតិតស្បុគ្រូន្ទើរប្រើរលើរស្បើ ឱ្យយើងធ្វើបញ្ចាក់រ តៅទ្បើយោនិងតិបរិឿ វែលតោងារវែងព្រះបហារខ្សុត្រព្វំឈាមធ្វើរបៀងនេនតាខ្ញុំ៨

ទិ្យទេវតាបទេវតាល្ហ៌ទេ្ន៖នេ៖ទ្ធាបបការ ធើ្វកម៌ទិ្យក្មាំ៤ ធើបយើ្យប្រ់ទេវតាវើនបាននិកក្បៀ្ន ខព្រហ្មបិ ៚ បតិតើ្យវិ្យព្រះបរក្ខាបារាបតិទេវ
ទហ្មប ៚ ស្បៀ្រនោះទោនក៏តាំងើ្ស កង៌ញាំ៤ ទិ្យប្រ់ទេវតាក៏បាននិកក្បៀ្នព្រះ ននុន១វេទ្រនោះងង ប៉ាតនេ៖ធើព
តតុពុតព្រះបសំផ្លុងតាំវិប្រុទ្ធធាតា វប្រ់ទេវតាបានផ្សព្វស៊ុកធ្ន៖ហោនកោ បហ្មការ ៚ កណ្តុបុតិតព្រះផ្សានបុន
ទិ្យទេវតាវើផ្សាបានពុនផ្សបហ្ម ន តិហានប៊្សុននៅ ព្រះររ ៚ បតិតបហ្មក ដើ្យវិ្យទេវតាវើផ្សាបានតុនផ្សបហ្មា
វើ្សបាន៤ជុំបព្រក តាប្រព្រហ្មទេវតា១ ខុស្គទេវតា១ ករទេវតា១ ទេវទេវតា១ ព្រះជា៤ ងប្រព្រហ្មទេវតានោះតាហៅតាវិ្យតា ឯទិស្គ

ឡ្វ

ទេវតានោះឮព្រះកក្កុសំឃ៉ា ឲកប់ទេវតានោះឮរស្ដេចគ្រូចកប់សំឡៀត្ត ឲទេវទេវតា នោះឮរទេវតាថ៍ងឈ្មារជុំ ឱ្យឡើងបត្តីផងឡើងទេ០៖

ទំនួលពក្យារឱ ឲ្យបហ័ងជុំងឱឡើងផង ញូតទេវតា អាប់ងិងញុំទៅឱ្យញ្ជៀក្កុសល ៦ ញូរអក្កុសលស្រាលដួងថ៍ងឈ្នាតំនួល

ភាង និងនិងគ្នាទំនួលភាង កប្លេប ពិតព្រះតអាងបុងក្ខុះ បុត្រទេវតានោះឮរបាត ឃើញតាតៅអាងតុងតលក្ខងហ៊ាញុជ័ង

ស្រុបព្រះរបស់ថ្លៃបកហោង មនិតប ហាកប់ឱអាតាបិតានោះជាបើរក្លុងចងលងគ្រ ងនោះក៏កុំគ្រាគ្រាគ្រៀងពេត្តសា៎ះ ព្រោះ

អាតាបិតា និ៎ះអាងតុងជាផ្សែងកៀរថែលងនិងនិក្ខងពេបហាប្ញុកម្ពៀរថែលងនិងថ៍ងជ្ញូល តុំនោះសោតអាតាបិតាយើងនេះ បើកងនិង

[illegible] ព្រះ [illegible] នោះ [illegible] ព្រះ [illegible] បិដក

[illegible] ព្រះ [illegible] [illegible] នេះ [illegible] [illegible] ១២ [illegible]

[illegible] ៣ [illegible] [illegible] [illegible] ៤ [illegible]

[illegible] ៧ [illegible] ១. [illegible] [illegible] ១១ [illegible] ១៣ នេះហៅថា [illegible] [illegible] ១៣ [illegible]

[illegible] ១៣ នេះ [illegible] ១៣ នេះ [illegible]

ឡិ

កំនេចឆាពាពាក្យភាក្ខត់តៅហែតនេះបហាកាយ ដើមមើកាំងាត ១៧ ព្រះធម៌តាប្រសែរកៈរបមោក្រៀបនិះ ដើមាលាស់នៃព្រះធម្មព្រះធម្មព្រះពុទ្ធជិនា១
១ ជាតុឯបាធារកិរិយាៈនិកខ្លួបហារូបុ ខ្ញុំហោប១ សតុឯបិតារ ៧១ និះបំណែកខាបសត្វ ត្បិ ៧១ ណោះតិរពេលាសក់១ លោភ្ជោ
ម៧ ឯក្ខក្រកក ៣ ទក្ខដ្ឋេញ៤ តញ្ចេទ សូក្រុះបសំលេងចំ ក្បាល្បូសិល្ប ៧ អង្គីទ្ទិប៤ អង្គីបិតាំបខ្លួនព្រុបង្គិប៩ ខាំតាប១០ យាធ
យាំស់មះអ្ហិប ១១ យក្ខិណាំជើប១៧ កិលោ បរាំក្រុត្យ ១៣ ប្ញុំល់ឆ្លូត ១៤ រក្ខលោះទៀង ទិប១៥ រក្ខត្បដំលោះទៀងតួប ១៦ ទ
នាំយំអាហាឆ្វី ១៧ កាំទំអាហាគះ ១៨ បត្តពេខ្ចាភ្ជាល ១៩ បត្តខាក្រុំ កាំប្រឹបក្ខាល ២០ រូបខន្ធ១ ត្រូវជា ៣.១ ដើមចែក ១៧ ប្តូបទៀត

គរោះជាគុណបិតា ២១ នេះ ទាំងលោក្ខុនះ ទិញបយកចំណែក ៤ សើរគម្រោងរាជ្យ ទាំងឡាយ រម្រោងនេះ ប្រមាណ គួរជា ២០ រួបនេះ មាន ១ គួរជា ៧ នេះ គាប់
ទ្រង់ឧបដិតជាគុណបិតារ ២១ ចំណែកគ បលោក្ខុយ យកជានេះគុណបោន ណាបប្រា ក៏ បតិតព្រះគាបុន ហេតុដូច្នេះ
ណនជាព្រះរបង្គួនសំនៀងជាតតវិញគ ណបិតារ ឧតនិកគុណបាទតារ បើរួនសំនៀង ជានិកឡៅ ១ ៗ គុណមាតារ ព្រះពាគ្នព្រះ
សាហាគុណបិតាព្រួបនិងបាតាជនណេះ ទូបព្រះរបង្គួនសំនៀងព្រៀងយើងនុំបង់បោរ បហាកដ៏មហាបតិតបញ្ញាកដ៏ ជាក់ធ
វាត់គុតសំនៀងទុំជាដុំព្រោះនីះ ~~ព្រោះអាចារ្យ~~ កតិតនីតាបបុបបកការព្រោះនោះសាឡារបួនតៅ ជើតអាចការ ១ ឈ្មោះសុញ្ញកាលបុនគេនោះទៀតវិញ

ន

នោះទៅទៀតរាជការ ១ ខញ្ញទៀតឈ្មោះរាមុក្សាការ នោះអាជការ ៥ ដុំ ឮក សិបក្ខការ ១ នះបឹការ ១ [illegible] ការ ១ [illegible] ការ ១ ជាក
លខហោន + បតិតបហាកជើងរឹបក្ខកា ល នោះការត់ជត់តុតយោនយាកកំណើតកើត ជាហាក្ខុ១ ឈ្មោះទៀងកំហនុ១ ពៅប
ត់រញាឃ្យើ ផ្ទុកកុំឃុនក្រាកៀរពេតិ ណា តដាការលេ ឮត់ការឈ្មោះរិតាអន្ទុ១នោះ ភាជជិបអាជកើតឃាំក្នុងកាំ ជើពនិក
រជ្រះខ្សៀអើ ១៧ កត់ុចេញបង្ហើយ បតិតម៉បាកជើងរឹអាន្ទុ១ជាក្នុងនោះជិបដ ញ្ញាបឃ្យើបទៅកំុចេញបង្ហើយ ក្រា
នោះឯបឺតាក់ខ្ញុំបណ្ដោះឪស្ដូបរកាការបាក ចេញិបមាតាទៅ [illegible] ការុកជាកុប ឪហាតដ្ឋ ច្នេះជើពត់ផ្ទុកគ្រ សំឃ្លួរ ផនិក ខ្សែ ១៧ ត្រោះ

រក្សាព្រៃតែញ្ញ៉ែរបង្ការុក ។ ឯវិតារះឯប្រប៉ប្រុងប៉ស័ណ្ឋបជាធាតុង ៗ ។ ព្រោះលោករាក្សរុក្សព្រុំ [illegible]

ព្រះហាត្ថព្រះឱរាសាបកញ្ចៀប ត្បារត្នូវជារ ៗ ។ ដិះឱ្យបហាកជ្ជូលឋិត ជាឋិតាកក្សារុរប ឆ្ងៀ ដើលបារដឹ់សោភារឿងហតាលាំង ។
កណ្ដេ ខតិតព្រះតុអាបបុងវៃហ្សាឞិ្យដិបល ព្រោះកិរិយាអាងបុភាងយាំង ល្អុះឱ្យព្រះរបួចំ តែងលោង ។ បហាកជ្ជខតិតបហាកជឿ
វៃហ្សាឞិ្យដិបលព្រោះកិរិយាអាង ខំយាំង តាលល្អុងកាយ ជំឡើងតេ្យុស្ស្រីរាយខ្ញុំប ។ អស់រករកាយ ឋិងខំសដឹតទិងខិងតោល
តាករាព្រែកជាស្ស្រី ។ អងតិតវិយាយ ឋិងក្សត់ដិតប្រឹតុង ស់ឡៃយាកេងរាតេង ឱ្យតោលល្អឹតងិងបង្កុស្សព្រើង ។ កលត្តាកក្សារកាតេវេង ករព្រែបប្រតាបឱ

ញូ

ប្រពុងជីងជីតៀបកក្សារ ១ ដារថ្ងៃប្រែកាលនោះ ។ សំប្រពុងសម្ផ្ទះ ដ្បិតរោងចំលោះ សារពេញាយសាកិតៀប ១ សុំវិតហិតកំរុធ្លោ ១ សំតៃបាតប៉ារលោ ១ រោងព

ភ្ជាំជី ១ យកតំរៀវក្ដែត ១ ដារថ្ងៃប្រែក លោះ ។ កន្ត្រែ បតិតព្រះតំរោងបុង វិភិវហារថ្ងៃ សង្ក្រែង តាំវលើងរោងជិតដំប្រែរសាវ្យ៉ៀ េ

នោះតើរោងទៀងរូតំហងទៀង ឡូប ព្រះរក្ខំថ្ងៃងបកលោះ បហាកាប់បតិតបហា កាប់ វិភិវហារ ស្រែងតាំវលើងរោងជិតងេ

ព្រែរសាវ្យ៉ៀ នោះរោងទៀងក៏រោង តុំរោង ទៀងក៏រោងពាក់ររវាកាប់ ។ កន្ត្រែ បតិតព្រះតំរោង បុងថ្ងៃសារោងទៀងនោះយាំងថ្ងៃងត្រែង

តុំរោងទៀងយាំងថ្ងៃរងរោង សារព្រះរររង្ក្រែងតំថ្ងៃងបកលោះ បតិតររវាកាកើ វិភិវការថ្ងៃ សង្ក្រែង តាំវរើររោងរំតតងប្រែរសាវ្យ៉ៀ រើររោងទៀងថ្ងៃ

ឋមាននីទាន ៗ កាលឈ្មោះអាចមេះពោធិ្យ ៗ អ្នក ព្រៃសង្ឃៀ នៅសំឡាប់សត្វយ៉ាបកប់រំពោត្ត វិបាកឆ្សៀនោះក៏បានគេ្យស្កាក់ទៅកើតជាថ្វីព្រំបរិយាត្ត រួចរំពឹ្យ
នោះឆាក់ទៅសតិបបានុកហោង ៗ ម្ដងកា ឃ្យុចញ្ចៀតាកិរិយាដែលទ្រង់តាំងឃ្លឿហាន និគមព្រៃសោឡឹងដែលតាំងហាងគ្នៀវនោះ
ទ្វងជាំបសពុកសំបារដែលបានទ្រង់តាំ ព្រះសិរីបស្សិយដ៏ជារនោះ ព្រានផងព្រៃសោឡឹងឱ្យ ទៅផ្សុំបរំបារញ្ញត់ជាតុត ព្រោះបានទ្រ
ងតាំព្រះសិរីបស្សិយដ៏ជារនិះយ្សុណោះ ឲ្យផ្ញុំ ទង់ទើរានិស្សៀ ហៅតនេះដើតពានព្រៃសោឡឹង ឲ្យទៅផ្សុំបរំបារញ្ញត់ជាតុត ៗ ដាក់ការប
ក្នុះតាំងនោះលើ្យ កង្កែ បងិតព្រះតាំរាងបុរ្ស ក្នុះ ៩ ធីរិយាដែលតាពជិតឆ្ងៀលើ្យ បង្អោតឆ្ងៀ ជាទ្រង់តាំដើរនិងនិងធ្វើ្យ បំពេរ្ញខ្លួននោះលើ

໑໑

ນີຂອງເຄື່ອງຊັດອັນ ຫຼບພຣະນາງສົ້ນໄປບົກໂຫລນ ອຫາກວ່າເຢຶ່ອງໄປກີໄປການເຮົາເອະປີຍອອງເຄື່ອງ ຊ້າງໃຫຍ່ກໍາບ ຄາມຫາກວ່າ ກໍເວັນຄືດພຣະຕາມອອງບຸນ
ໄປຊ້ຽງກໍາບເອະເສົາເອງບຸນຍາກັນ ພຣະນາງບຄືດບອກກວ່າໄຊ້ຽງກໍາບເອະເອງ ສ້ຽງຍາກັນ ໑ ໂຍ່ະນາງຊ້າງໄຍກໍາບ ໑ ໂຍ່ະ
ຊ້າງໄຍກໍາບ ໑ ຝາກຊ້າງໄຍກໍາບຊະເອ ຊ ໔ ຍາກັນ ໑ ຄືບວິຕຸຫານ ສົມອາບວິຄາ ໗ ສື່ ອາຕຸຫານ ສົມອາບອຕາ ໓ ສື່ເອາກີ
ຄໍກັດ ເຊື່ອງພຣະອຸຍຸດາຍຫາ ໔ ຄືສົ ຍຸເກ ຂ ຄະອຸຍພຣະສົມຍາໄປກຕຸ ໔ ນ ຫາຍຫານ ຄືສົມອາບພຣະກຸ່ວຍສົມຫານ
ໄຫນຕ່ຳເງິນ ຝເຄື່ອງກໍ່ໃຫ້ດັ່ງມີະຝາກຕາຍທວິຊີໂຫລນ + ຝາກຊ້າງໄຍກໍາບຫາງ໔ຍາກັນ ຄືກີໄຫວ້ກຸ່ງເງິນຫາງຊື່ ໑ ເຍ່ະເງິນຕຸ ໑ ກໍ່ງເງິນຫາງຕາ

ᨷᩦᨲᩣ ᪑ ᨷᩩᨲ᩠ᨲᩣ [illegible] ᪑ [illegible] ᨷᩕᨠᩣᩁᨯᩘ᩠ᨦᨶᩦ᩶ [illegible]

[illegible] ᪑ [illegible]

[illegible] ᨷᩕᨠᩣᩁ [illegible]

[illegible]

[illegible] ᪑ [illegible] ᪑ [illegible]

ញូ

ត្តបុត ក្រុងវេសាលី ចាពរាជបរមាភិសេក ។ ព្រះបាទទ្រង់ប្រកាសថាមហាក្សត្រ ក្រុងបតិតព្រះអង្គបុរ រៀងជិនបតបតុងបរមាភិសេក នោះទៅហា
វង្សនុញ្ញយាតព្រះអង្គ បរិតបរមាក្សត្រ រៀងជិនតបតុងបរមាភិសេក នោះអង្គយាត ទៅកាលបរមាភិសេកដ៏ត្រឹមវង្ស ៗ តាំងនៃ
ត្រឹមបរមាភិសេក ។ នូវក្រុមបរមាភិសេក ហាងតាំងយាងរបស់ទ្រង់ ។ តំណែលខុនត្រកូលជាជ្រើ ឯរដ្ឋទិន ។ ព្រះព្រះការសេរបរមាភិសេក
ក្រុមឈ្មោះ ។ បរមាភិសេកស្តាប តាំងយ ធ្វើហុងឆ្នាំ ឃើ ។ ជា ៥ ប្រកាសហោងបរមាក្សត្រ ក្នុងបតិតព្រះអង្គបុរ រៀបុត្តលងល
ព្រះហោរាជអាណាចក្រ នោះទៅហាងបុញ្ញយាតព្រះអង្គ បរិតបរមាក្សត្រ រៀបុត្តលងលហោរាជជីវិតប្រាសាទ នោះហាងបយាត ទៅរដ្ឋធ្វើបុរ ។

ដឹងក្នុងឱសថ ១ ដឹងក្នុងឱសថបញ្ជីកំណើត ១ ដឹងក្នុងប្រាជ្ញាខាងបរលោក ការនេះ បណ្ឌិតព្រះអង្គឯងបុណ្យ ក៏ដឹងបុណ្យនុះទៅវង្វេង បណ្ឌិតបរលោក ហើយដឹងទៀត

ឬងនោះទៅរកឯតធ្វាកនុះក្នុងកម្ពុ ជា ឯតនោះកិតតែទាំចម្រើនឡើង ហើយឯតនុះទៀត តសិរីកាត្យពេញដិតពេញកាត្យណាបបរាក

ជ៍ កល្ហេ បណ្ឌិតព្រះអង្គឯងបុណ្យនុះបុត្តល ដឹងក្នុងឱសថនោះទៅវង្វេងវិង បណ្ឌិតបរលោក ជ៍ ជាឱសថ៤ ឱសថ៦ ឱសថសិក្សាបទ១៖

ឱសថសិក្សាបទ ១១៧ ។ដឹងក្នុងឱសថ ៤ នោះទៅដឹងជា ធម៌ជីវិតត្ត ក៏ពួកនោះ ជាអរបីឯត ១ ក៏កិរិយាធាតុជាអរចៀ

ទុក្ខតាង ១ កម្ពុជកិរិយាវ៉ុ ក៏កាយវេទនាៈជាអរចៀកិរិយា ១ បុរាណវិទ័យ ក៏បុរាណៈជាអរធម្មា ១ តុវ៉ាបរីកោត្ត ក៏តុវ៉ាៈជាអរបរីកោត្ត

ពីរស័ពប ១ ត្រូវជាខែ ឬខិល៤ នោះពីរដើមដ្បិតនោះជា បណ្ដាំងហាញោងជាដីងអាដៃយោវៃទុង ខ្ញុំហ្លួង ឯជាកុំនឿសំហូបសត្វ បំប្លាតត្រាពញ្ចៃ វីដលយន្ដៈ

កៀមិនត្រី ១ បុង្ហាកាលេងង មជ្ឈេ សិលា កុំនឿប្រឌិប្រែហ៊ាកកុំដឹកទឹកស្លាទិង ១ អ ព្រះបូជាក ទិរមេយ្យបេងុង ទៀ ពត្រិត

ពៅកុំឃុំញ្ញូប្រេខ្មើង ពីរស័យបពៅបេង ងដំបូ ១ រតីកុញ្ញើងទី=កាលកោដបំ ទៀប វៃកោតកោបការទិលាយុវ ១ អាសឹងងារាង

ងពង្សហ៊ាងរេ ៣ ព្រះកុំប្រុំតាប់តាកថែតងក ងកៀ្យមៀ្យត្រៃងព្រើប្រុំបពៅកុំប្រូផ្សារ ១ បណោងអ យ៉ំ ទាយេជន្ឋពេ កុំម៉ែកពៅត្រៃងប្រាល

កំប្រាលពីរដើ ក្លោះចៃប្រៃរ័យបព្រះហាំង ឯតក្តិរប្ដែកិតអាហុពោលុ ខ្ជី ៗ ខុពោលុ ព្រំកប់តេ្យ ហព្ទុ ៤ ប្រការ ណាបហាកដ ៣ ឯខិលសិក្ខាបទ ១ ៚

ស្លាកំាប្ ៣ ទទឹកំាប ៤ មជោកំាប ៣ + ឈ្យាកំាប ៣ នោះតាមិនបៀតបៀងចត្ត ១ មិនឲ្យចយាក្ខក្រោញរៃបង់ត្បៀ ១ មិនឲ្យឲ្យិន្ទក្ខបកំាប្ចុតង តាមិនកំាប្ចប

ព្រះខំរៃប ១ តាទៀបបងជោយមុងដប្ ១ ឈ៥ទីកំាប្ ៤ តាមិនជីរាយក្ខតព្រហាក់រៃថិ ឈ្មោះ ១ មិនជីរាយពោះញូងចិត្តៀចែប

កជាកត្ត្ររ ១ មិនជីរាយពាកជាព្យរាព្រើក ប្ដេទចន្តុឈប្ពីរត្បៀ ១ មិនជីរាយពាកព្រហារ កិច្ចុ័ងតតព្រុយោជ ១ ត្រូវជារៃ ៤ ឈរ

ជោកំាប ៣ នោះតារមិនសំឬិចប្រុបយ កាំរៃបសក្រាព្យរៃក ឈ្មោះ ១ មិនគិតប្រុទុឈ្បូរប្ ប្តូកឈ្មោះ យើញត្រូវមិនគិតចិត្តនះ

រតឿត្រូវ ១ ដាំរកំាបសន្ទុ ១ ° ឈ្មោះមហាករ៍ ឈឹងក្តាបទ្ធុ ១ ១ ៧ សំរាបកក្កុនេះតារដិចក្ខុបជាក៏ជីក ៤ សំយាកដិយេល្បុរ ១ ៣ រដឹយេត្ត ៧ ថ្ងៃខែ

ឌូ

ស្សង្គិតិយ ៣០ បាចិត្តិ ៩២ បាដិទេសនីយ ៤ សេខិយវត្ត ៧៥ អធិករណ ៧ ត្រូវជាសិក្ខាបទ ២២៧ នេះហៅថាភិក្ខុបាយ ឈាមបរាកប៌ កណ្ឌរាតិត
ព្រះដ៏រាជបុត្រ ឯដិតក្នុងសង្ឃាដីនោះ ក្នុងបរិត បរិតបបរាកប៌ ឯដិតក្នុងសង្ឃាដីនោះ គឺនៃដិចជាសង្ឃាដីនេះមាន ១ គឺនៃដិច
ជាសង្ឃាដីនេះ ១ ឈ្មោះជាទក្ខសង្ឃាដី គឺកើតជាតក្កុយ យៀរ ស្លុតទៅ ៗ ខ្សួក្នុង ហ្ងាដិ ១ គឺតកាលបីតជិចរាជមាន
សង្ឃបាសង្ឃាដិ គឺសេចយាងឯណា ៗ ឯសង្ឃាដីនេះប្រែជាសេចក្តីយ ស្លុបខ្លាត ចំប្រែទៅក្នុងព្រះកម្មដ្ឋាន ៤០ គឺអសុ
ភាត ១០ អនុស្សតិ ១០ កសិណ ១០ ព្រហ្មវិហារ ៤ អរូបឈាន ៤ ធាតុវវត្ថាន ១ អាហារបដិក្កូល ១ ត្រូវជា ៤០ នេះឈាមបរាកប៌ កណ្ឌរាតិតព្រះដ៏រាជ

មុង ឯជិនក្នុងបញ្ហានោះ ដូចឆ្លង បតិតបហារកាយ ឯជិនក្នុងបញ្ញារជិះ ជិនជាស៊ីផ្លូវជិះ ខិនទៀនដូចព្រះអាទិត្យ ជាសំផ្លូវការជិះត្រូវ សំផ្លូវការទិកការ សំផ្លូវការ
អនត្តារ ថ្ងៃរជាសេចក្តីយជារ សំផ្ទាជិះ ខិនទៀនខិនជិតជោរ ១ សំផ្លូវបារជតារសោជ ក្បូរទុកជិះខិនទៀន ១ សំផ្ទាជិះជិនខិ
ឆ្យូត្បូរតៅ ១ បតិតបហារកាយរិបុត្តល ជិនដុំទ្ទុះជើពបោកជជិនឬសើដ្ឋ សាបបារ ជ កាល្អុបតិតព្រះឯហារជិបុដ រិទ្ធតារ
ក្បូរាយុះរៀជីខិត្ត រិទ្ធគ្គារធ្វើរទុកាក្នុប ជិតយុះរៀជីខិត រិទ្ធតារជាវិកាលឬសើដ្ឋ រិទ្ធ តារជារសត្យូសារ រិទ្ធតារសាសើដ្ឋ រិទ្ធតារ
រសជិនអក្តុសារព្រះអក្ដុបហារកាយ បតិតបហារកាយ ឯរក្តុការយុះត្យូជីខិតជិខ ១ ដើរទុកាក្នុបជិតយុះត្យូជីខិត តារសាត្បូរសោជក្តីរជើរ ១ វិធីសមវ

សេន្ដីប្រាថ្នា ១ របស់ស្បាយរ ពីរបង្គំទៅព្រៃយកការព្រុំប្រកាន្ទនៅពាក់ទៀបពារចំរេង ១ ឃ្លារបសៅរពីរខ្ចីបេ ចំរសរងារទៀតរជាត់បសៅងបើត្រូវ

តាញ្ញីយធិន ទិទ្ធិបរត្ដុខាប្ដតជិត ឃារ សបឹងអគ្គិងាក្កុ ណោះ ពីរក្រុសស ចំលយុត្តលាស អង្គ្រៀបទានទុក ១ បតិតបរាជ័យ ងប

ឡ ជិះត្រូវធ្វើទុកក្នុងជិតណារបរាជ័យ ក ផ្ដិបតិតព្រះរ៉ាងវ៉ុង វិបុត្តសរ៉ារក្នុវប្រាប់ ពី រតិ្យធារណាងប្បុរក្ឆាំងយាង ជើតយាក់រ៉ា

ឬកប្រាំសំ បតិតបរាជ័យ វិឡូរប្រាប់ ណោះពីធារណាងប្បុ ថៃយាង ពីរតិ្យធារណារងប្បុ ខ ជលត្រូវរបរ៉ាវង ពីរត្រូវយាក់ជាត្រូវ ១

ពីរពិណាតជិត ១ ពីរសេរទីក្តៀ្យ ទៀបត្រូវ ១ ពីរសេរទីក្តៀតក្ដុរយោរប ១ ពីរសេរក្តៀរបងង ១ វិបុត្តបត្តិ្យធារណារងាងប្បុកាំ ថៃ ប្រុការជិះយាក់រ៉ាវ៉ាក

ប្រាជណាយបរាកជ កន្ទេបតិតព្រះដ៏អាជបុងចែបាតអ្វីចព្យេង ជើតសំពាលជាបុគ្គលពាលបុគ្គលប្រាជបាះព្រះអង្គ បតិតបរាកជ ឲបុគ្គលពាលបុគ្គលប្រាជ
នោះ កាលនិងសំពាលអាជកិរិយាជារេ ដឹង ឲដប្បុជាតបុគ្គលពាលនិងបុគ្គលប្រាជគួះ កិរិយាកំរុះក្បោរណាយបរាកជ កន្ទេបតិ
តព្រះដ៏អាជបុងរៀនសំពាលកិរិយារេ អាះ តំរសំពាលជាបុគ្គលឲណារ ថែរោះដឹង ពៅព្រះពុទ្ធ ។ ជើតសំពាលជាក្លេក
ប្រាជបាះព្រះអង្គ បុតិតបរាកជមិង ទ្រង់ឈ្មោះដោយកិរិយាពាលប្រាជនោះ តំរសំពាល ជារឲបុគ្គលឲណារ ១ ខុឃ្មើលបំពារេ
ជះដឹងគ្រប ងហោពុទ្ធយ ១ បន្ទុំឈ្មោះហៀបអាជកិរិយា សម្រេបក្យ សម្រេបអាក្ការ កាលហើអាជព្យេងទិងនិងរឿងក្តីយ ក៏មិនអាជដិតតុំបគួង ៖

៦៥

បើអ្នកនោះជាស្តេចជាអុក្ញ្ញាយ ឬជាអ្នកកំសត់ទុគ៌តតគ្បៀ តែកើប្រាប់អ្នកព្រាប់ហើយ តែបដិបត្តិចុកដល់បុគ្គលផ្ទាំពួនពុំភាពហើយ ~ បើកើតអស់ឈ្មោះហៅ

ដើម្បីហៅជាជាអ្នកប្រាជ្ញ ឆ្ងបុគ្គលជា អដ្ឋកាលកាលបិបឆារនធ្យេចិបនិបត្តិ ។ កំ កុំបណ្ដុំបកុំបត្តូរបនគឺឲ្យរោស្យ បើជាស្តេ

ជាអុក្ញ្ញ ធ្វើជាកក្នុងថ្ងៃយព្រោះ ដុះធ្វើរជនតែរមានយាព្យ៉ុផ្សងបុណ្យផ្ទៀ ពុំឲ្យជារណារក្នុងរតេត្តឆ្នាំ៤ប្រែកានោះ

ហើយ បើជាក្បុរអណ្ដាជាកាលពោ ល្អបោជាផ្ទារសើបកាលផ្ទុំរជនតែរអក៏រយប កើតជាហែតទឹកជំរែបកាំសើលរប

បរិបូណ៌ផ្គុំព្នូនគ្នីតែរព្យេស់ហើរហើរ សើរនៅបនខ្ទុបក្បុតៀក្នុំផ្ទះ ឲ្យកើតជាកុលារជល ពុំឲ្យហាបចុះដល់តាំងហើយ ហើយពុំចែងលែងសំណាង្រ្គុះអ្នក

ឃណាវ៉ស្ពុះខ្មៀ ថែមក្អុំគ្រុំឆ្មេះ ហើយបំរុងអនុ គាលណាបរិវារ៍ កម្ពុបតិតព្រះអង្គបង្គំ ថែមគ្រប់ផ្ទៀងឆ្អាបឆាព្រះរាជសំរិទ្ធិ ឆ្នាំ ឆាំងេះចំពាឿមរ៉ូ
ហៅពុង្វាយ បុរណ្ណះឡើងបំពាយដាជា ម្នាក់ប្រាជ្ញ នោះក្សេចបែរកបហៅពុង្វាយ តើរអ ជសេរ៉ក្បៀ ផ្ដែក្ដិទ បពិតបរិវារ៍ ទៀត
ជហៅពុឈ្មាយ ជេះហាបព្រះបាង្បីវជ័យ ជត្មេះ ជហៅពុង្វាយបាក្ដណាំ ៤ សំពុពុង្វាហៅនេះ សំតជក់ក្រោកក្ដលុកស្ពុងទំសារទ ស៊ុខរ
រកកោតាយុពេកក្ដពេចន្ទាការកេ ប ញូនេយាយសម្តោរ បព្ទិទនេហាទសយៀងហោរ ញ្ញុតោពោរចចំសយេង្កបារយេតោ ពុការ
កហោយើងពុទ្ធការកេ រង្គ់ជេយាយសម្តោ រុម្ពតោយាជឹទយាយៀង ឆ្លាក់ពេជទឹយុគ្គេ ឬសេះចពុទ្ធការកេទុជេយារ បញ្ញុសម្តោពេជ៍ពនិលខចំ

សំយោគ្យ ការកេតបិតេនេះកេនេខាញ្ញា សុម្ពិគោ ៚ បកិតបហ្ការជារ៉ៃនេះ បង្កើតក្នុងយារ ៧ ឆ្នាំ កើតផ្ទៃ យុកខែត្រីយឃាក ឆោប្រីទ្វីប រសារនេះ បង្កើត

ឌា ក្នុងផ្ទៃ ឆ្នាំខែ រកាំង ករូបកបរក្យ៉ែជះ ផ្ទៃឆោត កើតក្នុងខ្ញុំទ្វីប ពុទ្ធបង្កើតខែលា រនៃយារ ៨ ឆ្នាំ កើតក្នុងផ្ទៃ ពុទ្ធខែវិកា

យ៉ិទ្វីប កើតជោពង្រ ពោយជាជិទ្វីប ភ្ន បង្កើតក្នុងនៃយារ ៗ ឆ្នាំ កើតផ្ទៃ ពុទ្ធខែខរ បុស ប្រកបរក្យ៉សិជោក កើតក្នុងជុំបច្ចុរ

ទ្វីប យកជានេខតារ ជោឈ្នុងដុំស្សិត្តនៃ យា១មិញនៀតផារ ឯយោពក្នុយ និះជាអដ្ឋព្រះ ពុទ្ធឱព្រះអរបក្នុងកត្តិកាយនេះ ឯងនិះជា

អដ្ឋព្រះកុក្កុសន្ធោ យកជាអដ្ឋព្រះកោនាគមនោ ពុទ្ធជាអដ្ឋព្រះកស្សបោ ភ្នជាអដ្ឋព្រះសិរីសា តិព្រះដៃជាតត្តនេះ យកជាអដ្ឋព្រះសិរីអរមេត្រៃ

ភាវិនីបំផុត្តកត្តកាល ជិះរថហាកជ៍ កង្កេបពិតព្រះដ៏អាចហុងរំហុត្តលើងចង់ធ្វើងក្ខុខហ្ស ពីរងហោតុក្ខុយ នោះតេះរើងឡើងលើដ៏ស្តេចវ្វះព្រះកន្ត បពិតរ

ហាកជ៍រំហុត្តលដែលបានដំធ្វើងក្ខុខព្រះ ធម៌ ឯហោតុក្ខុយ ក្ខុះជិងឡើងលឹហុកអាងជីង ង ១ កាលឈ្មោះអាងក្យុំញ្ញ ១ អ្នកតែង

ជិងជាប់ពុលហុកកាលក្រោរ នោះក្យុំញ្ញ ដើរប្រិបទៅហុកពុលទៅឯតាឃ្យុនោះ តៀ តែងជិងដំធ្វើងក្ខុខព្រះធម៌ ងហោតុក្ខ

យ ក្ខុះក្រុបតារហ៊ំប្រិប្រុះ ឯក្យុំញ្ញ ក្ខុះក៏ពុត្យប៉ិធ្វើបង់ទ្រុះហើយ បេះទិតាព្រាប់ហា។ ត់ហើយអហើង ហុះល្បុទទៅក៏ភ្ជុំបាត

ហុតជាតទៅ ហុះក្រិកហើងកាល្យុរក៏រដើរទៅរក៏ជាប់ពុលហុកហៀតព្រោរក្ខុះអាងស្តេចពុលជាត្តក៍ ១ ហុងបេញហកក្យុបជុំបព្រះ

ត

ទុក្ខារបដ្ឋីចេត្ត្យ មុះនាងឃើញស្បៀងលាញ្យនោះហើយ ឃប្លេចព្វូនុះកាយនាងឡាងរាស្យមញ្យនោះហើយ ហើយកោរដេញរាស្យមាញ្យនោះទៅ មុះរាស្យមាញ្យនោះ
រតុទៅក៏ាហ្វាកោរក្ដួយហើយកោរកាត់ស៊ៀ តព្រះតាត់ឆប្តូលេះ ។ដនោពុក្សុយ ។ ឈ្មពួយ នោះក៏កាត់ឆាំរីបាំរយលេះអញ្ជាជាំបង្អុស្ស
មិន្នាឌិខ្លីនេះ យតីមូទ្ធេះជាបង្ហ័សហ៊ ឌិខ្លីនេះតោកាំយហើរពុះឌិះតាតង្ហោះហើយក៏ យបដេញបារយន្នុះហើយហើរជារថែដហ្ម
បរាយ ។ ក្រុកដាំបម្លាឌិខ្លីក្ដួយក្រុកប កាពុះយើបថែយបថ្មើរក្បៀរក្ដកហើយ ៚ យើងហើយ ឃើងដិងខ្ញុំកុំប្រុងធ្លាហ្យ ។ ដាក្ដាក្ដួយ
ក្រុកយកទៅញាប្លុំបព្រះទុក្ខារបដ្ឋីចេត្តិយ ឃ្សៀតក្រុកយ៉ាទៅមុកដីញ៉ាបឌិតពុះបតិតបរាកាជ ៗ ទុក្ខលបំប្លើងទៅនប្វ ឯនោពុយ

និះ និងឲ្យយក្ខឈ្មោះ តាបមារាកជ ក៏ក្រាបពិតព្រះរាជដំណើររឿង ឲ្យបុត្តលដែលជាងបក្ស្សីគ្រាក់ការៈទៅ ៗ ងម្ចាស់ក្លាយ នេះតោរមឲ្យទៀងមៀង
ទៅសុះស្ប៉ីហិតតោរបុត្តលនោះនិង ជាងឈ្មោះរឿងព្រះរាជ បពិតបមាកជ ឲ្យ តលដែលជាងកន្សែង ងហោតក្លាយ
និះ សម្ពាំងៗ ទៀងសុះស្ប៉ីហិតមៀងទៅ បុត្តលក្នុះនេះតាងឈ្មោះហៅជាកសៀងបុ ជិជុំងតាបមាកជ ក៏ក្រាបពិតព្រះដំរា
ងបុង ឲ្យបុត្តលដែលហៅជាបជុំង នេះរកងបុងឲ្យក បតិតបមាកជ ឃបជ ជុំឯនោះរាង ៥ជុំឲ្យក ដែលទែកក្លូល
ទៅក្នុងព្រះហោត្រា ៣ ជុំឲ្យក ជុំឲ្យក ១ តាមតុក្កុំ ហោតាបជុំជុំង ៗ ដែលបរិការក្នុងកុំបនាត្ថុយើងនេះ ៧ ជាតទៀត ៗ តារឯកតិវិច

យោគាវចរជន ដែលបរិការក្នុងរូបឈានទៀតនេះ ១ បានទៀត នូវកាយកម្ម យោគាវចរជន ដែលបានការក្នុងកុសលធម៌ ហើយត្រឡប់បរិការក្នុងរូប
ឈានយើងនេះ ៤ ៤ ឥតសាមហាភព ពិតព្រះសារីដដំណើរ បង្កើន ១ ចិញ្ចទៀត ដែលឈ្មោះបារមី កល្យាណបង្គុំអ្នុះ
នាំបុគ្គលបានជ័យឡើ ១ ទៀតដឹងអ នដឹងនូវប្តួនស្លួត ស្វាព្រះរងព្រួនសំឡួនប កមើលបពិតមហាភព បុគ្គលដែល
បារមី កល្យាណមិត្តបង្គុំឃើញបុគ្គ លនេះដើម្បីហាជាបុគ្គលកតញ្ញូបែរក រាប់តុនដិចក្ខុចក្ខុន នាងជាសំលួនដ
ឈ្មោះនេះព្រោះមានដីធាន ១ គកាកាលេ ឰដ៍កាឈ្មោះ បពិតមហាភព វៃអញ្ចដំគុតឹដឹះយោនយោកំណើតកើតជាអាត្ម ១ អាចឈ្មោះយោជារ

[illegible] មាតាបិតាបាន១ [illegible]

ហើយមាតាបិតា [illegible] ១នេះ [illegible]
[illegible]
[illegible] នោះហើយមាន

[illegible] ១នេះ [illegible]
[illegible] នោះហើយ [illegible]
១ [illegible] មាតាបិតា [illegible] ១ [illegible] ១

មាតាបិតា [illegible] ហើយ [illegible]
[illegible] មាតាបិតា [illegible]
ហើយ [illegible]

[illegible]

ន្ទ

សំង្ហំក្នុះ ហើយអញត្រូវយប់ទៅយកផ្កាជិខសេះអញជ័ដល់មាតាបិតាឪអញបោះ យុះបារមិដ្ឋះពិតដ៏ក្នុះ ហើយក៏ត្រូវបបកយកផ្កាជិខសេះដឹកដើរទៅបោក

ឯបតិតត្បៀយុះអាក្បព្ធឈបដ៏លទៅខ្នារ
សាវត្ថី ។ ហើយត្បេរទ្រូវបកជតិទៅកេ
ព្រះឱជិទៅ ជិតាសាវត្ថីទ្រូវយំស្ដេញយ

ស្រុបុតហើយក៏ឃុំបឈោណោះ យុះទៅយុវខទៅក៏
ឯអាក្បព្ធណោះ ។ ឯអាក្បព្ធក៏ជិក្យទៅជិត
កន្តុករអញក៏ត្រូវយ៉ាទៅដើស្ដេចសាវត្ថី ជា

ហាងឆ្យុគេត្រា ១ ត្បៀបើកទៅជិតា
ឆ្យុគេត្រា ឃារហ្វុយសំលោញហើរសំលេ
សំម្តេញឃ្លាក់ជជង ហើយបានជាក៏ឱ

ស្ដេចបើកថ្ញៀ ហើរស្ដេចជជបើកហើយទ្រូវយកទៅទៅបើកក្ដុងព្រះរាជបុត្រីយ សតិតត្បៀឃ្យុគេត្រា ទេញសំពៅទទៅដល់ជិតសាវត្ថីយ ៚

ទើបព្រះរាជកុមារយកព្រួញរបស់ខ្លួន ដែលតាតាំងស្លាបកំពីឫស្សីនោះ នោះទៅបាញ់ស្តេចឈ្មោះបាបវិញតោកទង្គ ពហោរញ្ញយ ជាព្រះហោង ខុះស្តេចយាយទៅឃើញ
ឃើញតាលាក់ហើយផ្សុតតាតោហៀវ បង្កើតបាតដៃ លើកព្រួញស្រាវជ្រាវឲ្យនោះ ផ្ទើរ ស្តេចក៏ផ្ទុះប្រាថ្នាយកស្ទើរបងៈ ១ អាតាំ
ឋាក្កុផ្ទុង ជ្រើសបាញ់ព្រួញតាលាក់ហើយរាជជ្រើស ហោះនោះហើយក៏ផ្សព្វព្រាបតោកបោះទៅកាត្តុំត រោទសៀវហើយឈានឡើងរាជសំរៀតប
អាត្រូងតាំងព្រៃឃើញ ជេះថ្ងៃតាំងរាជ ផ្ទោកព្រហ្មញ្ញួយ ដែលលាងកាចសារាព្រុងបាញ់ ព្រៃដាំតាហោតាបឹតារ ថ្ងៃតាំផ្លុះផ្ទី
ពុយាជ ហោរាជាវ ការព្រះរាជបង្កុំជុំជ ហើយពួកលោករាជក្រុមលស្ងើជនោះ ខុះថ្ងៃបញ្ចប់តាំង ១៧ អស់ថ្ងៃព្រៀត និងលានពុទ្ធពុំណាពុំអាជឃើញ តើបំពួកល ៧

ឆិ

លោកបំផុតព្រះពុទ្ធីយ ភូមាកាទបារសៅ ឯបរភគុទ្ធយ ទិបកក្បួរសៅឥតបរាសាជិតាលុះទុះទីបរាងឡេះឡោះដ្ឋ តែសុរាងវាត់ទុំនេះលងវិសាកវៀរាងវ

នុំដូន នេះទិបផ្ញើរបរិបហាការ៉ា សនិតតភា ររៀវភាវវៀវ នរក្ខុតលាវវរ ក្វា លោកឡើកតុងទិបផ្ញើនវក្បូវលាភិ

ផ្សេងទិញព្រាំវ នេះផ្សៀ វរក្ខុលបាបត្ន ឈោះតាស្បាន បនុំផ្តូក នេះសៀ ចិបត្រូវបនេទិ ញាណាបបាកាប ។ កល្អេបតិតព្រះបរម

ឃុំប វិរក្ខលផាកសៀវប ១ បនុំដូន ១ សិរ ១ បិះទិបផ្ញើវទ្ធិនបេសព្រះអង្គ បតិតបបាកាប់កសៀវ បទិបទិបផ្ញើរក្ខុលអាបតុបតរបរិត

គរក្បិយាការ បត្ត ទិបផ្ញើរផាកាទមារ ទុះសៅក្ខុតញ្ញាវដុម នេះទិបផ្ញើរតាវសតិត្តបារ ភិញេវក្ខុតញ៉ុប កាទ តុំវ្នុំវ វាបកិលេះបាលើបទិតតិតទើប

ឈាមបារមី ក្នុងបរិត្តព្រះដ៏មានបុណ្យ បុគ្គលមានបុណ្យ សារបដ្ឋិតតាំង[illegible]យាកប នោះសេរីរឿង បរិតបហាកប៍ ឲ្យបុគ្គលមានបុណ្យ សារបដ្ឋិតតាំង[illegible]យាកប សារមិនជា

[illegible] ហាកប៍ ក្នុងបរិត្តព្រះ ដ៏មានបុណ្យ ឲ្យការ[illegible] ឈ្មោះនៅប្រាប់នោះសេរីរឿង បរិតបរិតបហាកប៍ ឲ្យ[illegible]នៅប្រាប់នោះ

[illegible] ឆ្នាំ ៣ [illegible] ជីវិតមានកៀរ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible]

[illegible] ១ ណាប បាកប៍ ក្នុងបរិត្តព្រះដ៏មានបុណ្យ [illegible] [illegible] តាម ឆ្នាំ[illegible]មាន

[illegible] ចិត្ត[illegible] នោះសេរីរឿង បរិតបហាកប៍ [illegible] តាម ឆ្នាំ[illegible]មាន[illegible] ឲ្យបុគ្គល[illegible] តាំង[illegible]

បរមាបក្សី រិបដំផ្ញើងលើង ភាះ។ ញុះ ទៅត្រួប ខណ ណាមហាករ ករូបពិតព្រះអង្គ ដំផ្ញើងដើ្យ រិបហាជុំង ផ្ញើរនៅខាការកុលាលរុំ ទើរជិបផ្ញើរ តៅ្យ
ព្រះកេតធាតុបុណ្ណាយ៉ាង បតិតបហាក ជ. រិបហាជុំងនិ និផ្ញើរការជាកុលាល នោះត្រូវ ផ្ញើរតាព្រះកេតប៉ិ្យយ៉ាង សីរពុទ្ធកេត
១ ករាជកេន ១ ខ្សែយសែក ១ ជា ៣.៧ ពុទ្ធកេតនោះ សីរឌិ្យ ជៀបផ្ញើរត្រើប សការុ្យ ជាដំផ្ញើងទៅព្រះនិព្វុង ជាជើប ១ ៧
ពជ់កេតនោះគឺឱ្យរៀបដំបរៀបតាមកោដ្ឋ កព្យុម្ភុកជាវើប ១ ឯវើយយ្យកេនពោះឱ្យរៀបក្រឹត្តារ ប ណរ័សណបុជារ័ដ៍សនេទតា និប៉ត្រុជតាល្យជារ
ដ៍ម ណាមហាករ ៚ ករូបពិតព្រះជមាណបុណ្យត្រូជតាល្យសេះតើមាណកុណយ៉ោ្យហោតរឿ្យនិជព្រះអង្គ ជើព្រះអង្គគ្រជសំម្ដេជតាឱ្យសក្តបុជា បពិតមហាជ្ញា វា

ព្រមពាក្យព្រះករុណាអាត្មាធម្មុងអា ពាតមានពុងនិងដំផុតដំរីងជាតណាៈបកយៀ្យណាបពហកាជ កណ្តួបតិតព្រះរាជដំណើរ មុខព្រះកបយោងយារាទ្ទ
តជីតាង បកាសំប្តូងព្យេព្យូលើងគុំប និងណងខ្លាយហោង មហាកជបតិតបហាកជៀ តពាកាលេ ព្រះកាំកោសល្យរ៉ីរាជថៃព្យារ
ក្រុងផតុត្តយោងយាកកំណើតកើតជា ស្តេចសាហ៊ាវ ១ ឯព្រះពាក្យនិះពួតកើតជា ស្តេចសាហ៊ា ឯកេទពាតកើតជាស្តេចសា
ស្រុកប ឯស្តេចសាហ៊ាវនិងស្តេចសាហ៊ា ជាសំប្បញនិងគ្រាសុះខំយាគ្គៀ ព្រះស្តេចសាភ្នំ សឿងតកកំរេចក្រពាលេងយេខឆ្ញៀក
ពងជុំពូនិងស្តេចសាស្រុមយើ្យកំស្តេចសាស្រុប កជីក្រុយទៅកាន្តនិងស្តេចសាយ៉ាំងវ៉ាតទ្បៀកំពាងជាទៅ ត្រពូនិងសាកាលពិសៀ្យបង្ហង

ឃ

ដ្បិតខ្លួនលះបង់ បរិក្ខារជិតយើងទីតាំងនុះ ព្រោះនុះឯស្ដេចយាងទៅទៀត កំណើតទៅជាទិព្វលក់កាលតោះងៀបង្ហ្វេះលោតាសិរ ព្រោះនោះបពិត្រអារក្សពី
យារឡាំនោះក៏កើតជាព័ហាតជីលោះនឹង ការ សុះសិលានៅសេដ្ឋីដង្គត្បៀងជិតគ្នារ ទ៎ ថ្ងៃរួកនៅទៀត ឯស្ដេចយាងទៅទៀត ១
កំបង្ហាននៅគុគ្គភូមកីដជាតុត ឯស្ដេចយាំងសប្រ ថ្មីជាអ្នកកាត្បាវផ្សេងស្ដេចយាំងទៅ ឯស្ដេចយាំងស៊ីបត៌ប្រ៌ ថ្មីជាអ្នកដដ៏ការនិងស្ដេចយាំងទៅ បព៌ៈ ម
បារាជ ប៉ែនគរនេះឯជថៅ្ងជតាតុតាគ្រុដ ។ សំពៀជនៅ ឲ្យបហារជុំនិម្លួនៅគ្រុជ់តាបនេះ នារ តែរ យុំ ផ្ទោះលោកតលុះដំរយមកឃោពាំង ព្រះបនុមុនីរ
នេះកាត់ការនៅតើតជាស្ដេចនេមទរ នុះកាត់បានប្រការកែ្ដយាំង ១ ឲ្យបការតព្វលោកដ៏របជាសេរីះនៃ្យតាបលរុស្សទិ្យ ក៏នៅការភិលក្ខីបាំងនេះ ហើយកាត់បដ្ឋានស្លួម ។

ចំស្មូតកាក្លុំគាព្រួចលោចស្មាក់ព្វោដដាក់ត្តតបិះណារបររការ បុះដល់ធព្រូនដាក់ត្តតណាចធ្បោ ប៉ព្រះសារក្រុសម្ពន្ធបិះពាតត៌ណាចសករបង្អើតដាក់ព្រួងក្សព្រះ
ភ្នុំទំព្រូវណាបសព្ទស្រាលោលៀវថ្លៃប កោយាយ ឯព្រះភ្នុំទំព្រួវណាបសព្ទស្រាលោង ព្រះពុទ្ធរូប ៣ អង្គ តាំងភ្លើងកោញ្ញូល
ធ្នូ ១ ស្ពឹព្រួចតាស៊ុ ១ ស្ពឹងភ្នូរ ១ ស្ពឹ សព្វទិព្វតាយោរ ១ ណាចបលោតី ១ ណាចសាត បរិបទចំអារ ១ ការការដ្ឋំឈើ ១ រីបុត
ភ្ញា ៧ លោះឃុះទវយារ ទវយទព្វ៏ណាកា រ ជំនឿងនំបលើងបីតារ ក៏ ឃិ ជំជ័ណកា ជិតេ្យ ៣ ស្ដុំប ៣ ស៊ីញ្ញោរ ឯស្តើកោញ្ញូលឧ្ល
បីតារឃិកក្តុយារ ជំជ័ណកក្រុតធ្វារលើរដ្ឋំងភ្នំ៨ ភ្លុកឯស្ពឹព្រួចតាស៊ុ បីតាឃិបក្ស្សាររវ័ដ្ឋិ៍ ទ្រៀសព្រិក្សារ សតារទលិដ៍បណារបក្សុសោកទេះ ៧

ឈួ

ស្ដេចក្នុងតាបីតាឲ្យកញ្ញារ គងជាងឈ្មោះឆ្នាំ៤ វាក្ក ឯស្ដេចព្រះបិតារបស់បិតាឲ្យកញ្ញារ ទៀងក្នុងទាជាការនោះឯ ស្ដេចចាំងបង្គួលអាចងជារបន្សំ នឹងព្រះបាទ
១ ព្រះសុំឲ្យ ១ ចែងបងកញ្ញារពេញ្ញា របរាជ្យង ឯរាជសោតកាំនេះរាជកញ្ញារ៉ា ឯឯនិការុងរូបរាទ្រព្យសម្បត្តិ ឯរាជរាជ្យ
បោរប្រាបកញ្ញារឯសុំនន្ទ របតិតបរា កជ់ នឹតឲ្យរាឲ្យខ្លួនរាព្រែអាប់ចព្រះឆ្នាំកុំឲ្យ រនិះបងវុង បង្កើតបិងក្បារការាការ
តាមបងបករាជជាឯជាតុត្តនេះឲ្យ ៤ ព្រំបញ្ជូនតាំងឆ្នាំ២ តើព្រំដាំតាតព្រៀងសុះឯ លកំណាត់ជិតខ្លួនព្រះបិតាក្នុងនិះ ឯជាតុ
តជិតកំណាត់លាឲ្យ ទុកឲ្យសព្រប្រជិប្រព្ត្តិឲ្យកំណាត់សុះ៤ ៖ ព្រះខសារបរាតនិះនើព្រឹងជាតុត្ត ព្រលព្វារជាតុចរៅកុំបតុជ្ជកុតាតឲត្តូដើបរឹរ

ជិចចាចបិតៀចតេស្រៀស្តេចក្រុបពាលៀជិះកក្រុះយាឡូរកញ្ចូដំផាពត្តូជិចបហរជុំចណាបបាកាវ បណ្ណាឃាតំ កាចបស្រៀចចៅប្រការទ្វាររៃស្សាឡើះ
ហោរាគ្ន ក្តិ ខ្សែ ៧ ៚

၃

៙ នេះទ្រព្យព្រះបរមត្ថ អដ្ឋកថាដីកា ៧ ៚ លោកវិទូ
(ល័ក្ខ ខ្ញុំ ពេលលោកគ្រូ អ៊ុំ ជាបរចៅ
ថ្ងៃសុក ៧ កើតខែពិសាខ ឆ្នាំមមីឯកស័ក
មក ៣-សំ ២៤៨៦ ព្រះវស្សា ខ្ញុំសូមបាន សំរេចដូចសេចក្តីប្រាថ្នាហោង ៚-៚

FEMC
236

17/9

៙ នេះឲ្យទ្រាសព្វសត្តស្តុក ៨ ដីណាសំពីប្រស្នារ ៨ ប្រ • អាវាសី ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រការ កន្លងទៅបាន ២៤៤៥ ព្រះវស្សាជ័ត្រង់ • ររឿងសាប់ ហោរ៥ ៖៕

ហ៊ិនឧទ្ទ័យស្លេខទ្រឹត្តសរ លោកអាចារ្យជិនសង្វុះច្ចដ៏ពោះផែនបុណ្យឫក្សាសិលប្រមគ្គុប្រវល ៕

៙ ភិក្ខុៈ បពិតព្រះដ៏មានបុណ្យ ឬសំសៀលក្ខណាវបរិស័ទ្ធសង្ខុំបញ្ញៀ ក្នុងបន្ទូលលោកថា យើងនេះ តើនឹងមានប៉ុន្មានយ៉ាង ដែលសំរាបយកក្សួរក្សាប់របស់ពុទ្ធសង្ខុំបញ្ញៀក្នុ
ចំណោកកិច្ចៈប្រាៈ សង្ឃមហាការ ឬសុត្តវិលក្ខ សាក្ខីរលោកកិច្ចៈមាន ៨ប្រការណាមហាការ ភិក្ខុៈ បពិតព្រះដ៏មានបុណ្យ រឺសង្ស័យខ្ញុំ ៨ប្រការនេះ ៖
សាក្ខីរឡើងទៅ សូមព្រះអង្គសំដែងក៏ទៅឲ្យ យ៉ាងពិស្តារ យើងខ្ញុំនឹងស្តាប់យកជាសក្តីបតិដោ មានចំមហាការ រឺសង្ស័យខ្ញុំ ៨ប្រការនេះគឺនេះទៅ៖
ការលោកសិរ្សាក្សាក្បាប់ព្រះស្រីខ្ញុំបញ្ញៀក្នុង៖ លោកនេះ នឹងសំដែងសង្ស័យខ្ញុំ ៨ប្រការដែលមានក្នុ ចំក្បាប់ឲ្យព្រះស្រីខ្ញុំបញ្ញៀរបើរបស់នឹងសម្បើយ
ក្នុក១លោកការក្សារក្តួរទៅសង្ស័យខ្ញុំ ៨ប្រការនេះ ធ្វើឲ្យនេះចំណោរដែលជាអសន្និ ក៏នឹងទូលបកទៅក្នុងរាក្សារហើយ នឹងឲ្យពួកដែលអ្នកទៀត បើអ្នកក១លោកហើយមិន

ភាក្សាសើ្យ ៤ ប្រការនិះហើយ នេះពាក្យដែលហៅកាកិលើ្យ ដែលនិងមកនៅភាក្សារ ឱ្យនោះដល់ឃ្នុំកិនោះ ឱ្យនៅឋានម័ធ្យល្យែសាបាព្រះរាយុកិត្តិ និងសំដែងសត្វ ៤ ប្រការ
ផ្ដុំពោលជីវានព្រហ្មរ៉ាគាព្រហ្មកង្ខ ឈ្មោះភ្ញ ទាំងឃុំទាំងទេវតា ២ ព្រះអង្គនៅលើប្រាបលោក អង្គ ១ ឈ្មោះទេវព្រហ្ម អង្គ ១ ឈ្មោះលោកិ:
ព្រហ្ម ឬព្រហ្មថ្ងៃ ២ មកក្ខុព្រហ្ម ដើម្បីនេវ: ព្រហ្មស្រុបបញ្ញាប្រសិទ្ធ ៤ ប្រការដែលលោកព្រហ្ម ប្រសិទ្ធឈ្មោះជា ១១ ប័រលនិងអើរបេកលោ
កន្ទិះ និងទ្រង់មកសព្វការ៉ាព្យាក្យនិងសព្វិជុះទ្វ ធម្មដើម្បីនិងគ្ងរងារគឺជំរើសដែលទេវតាបានសំរៀនិ ចំពោះមកផ្សាពាក្យ ១២ ការលប័រលោកិ:
សារភារនិងឱ្យរ៉ែរម្មុកនៅថ្ងៃ ១ លាការ ដើម្បីនិងសំគាល់ឱ្យទេវតាភាក្សារ ១៣ ការលនិងបញ្ចុះបង់ធុក្ខរម្មុក្ខនៅថ្ងៃ ១ លាការ ដើម្បីនិងសំគាល់ដែលទេវតាភាក្សា

១៤ កាលនឹងដេកជាមួយស្រ្តីយ ដែលដេកយ៉ាងដូចម្ដេច ទើបត្រូវសំឃ្ញាទិឲ្យនេះបារាក្ស: ១៥ កាលនិយាយនឹងស្រ្តីព្រោះសំពាត់នឹងមេថុនយ៉ាងដូចម្ដេច ទើបត្រូវដល់ឲ្យសេ:
ទ្ធិ:ដូចនេះនាំពារាក្ស: ១៦ និយាយព្រោះសំរៀនត្រូវ ត្រូវឃ្នាទិសេសត្រូវអារ: ធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេចទើបត្រូវ ជានិងសំឃ្នារឲ្យអស់នេះពារាក្ស: ១៧ សំរៀនត្រូវ
ត្រូវឃ្នាទិសេសត្រូវអារ: ធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេចទើ ត្រូវនេះពេលនិងទុកសមកិច្ចនាក្ស: ១៨ សំរៀនទុកក្នុង ខ្ទង់ឲ្យសំសេសត្រូវអារ: ធ្វើដូចម្ដេចទើត្រូវ
នេះពារាក្ស:និងទុកសមអ្កីពៅវាក្ស:ឲ្យត្រូវដល់ៗ យ៉ាង ឬសំរៀនមុំខ្មែរការនេះមានពៅលំផ្ទាបលោក និងលោកគ្រឹះមានជលពៅនាក្ស:លោកម៉ូ
ពងលោកទុកសមស្ដុំការ ឲ្យលោកស្លាប់ទៅយើងនិងស្លាប់ក្នុងកាលបន្ទុំនេះជាង ជំលោកព្រៃមក្ខុទើបត្រឡប់ទុកសមនៅនិងនេះព្រៃមក្ខុរ ឬអង្គបណ្ដារប្រណ្ណរធំនេះ

ទុំ ម្ចាះដងស្មឿងអោះអោយកាន —— ៧ថ្ងៃហើយ ដើម្បីឲ្យបងបមកទិស្សន្តុការឡៃលោកស្តាប់នៅនេះព្រហ្មទេវតាប្រាបនៅលោកព្រហ្មបុត្រ លោកក៏ងួលព្រះបាទបមកឲ្យជាងក្នុងថ្ងៃ ៧ ព្រះ
តែរដលថ្ងៃ ៧ ហើយយើងនិងចុះមកស្ដាប់ ហើរស្មើរទ្រង់បញ្ញារ័ប៉ស យើងមិនជាងកាន យើងក៏ មិនបានមានទាំងសិរីសោរ័ប៉សលោកឡើង ៣ព្រះ
ជន្មក្នុងលោកនេះ ព្រះកាលលោកព្រហ្មទ្រង់ ម្នោ នោះព្រមានាទិន្នន័យពោកនោះ នោះព្រះញ្ញាសើបល្អ អន្តរបាន្ទុរព្រះស្ទាំងនិងនោះជនោះជនស្តាប់ ។ ក៏
និងអាស្មើរក្រសួង ៨ ១ នេះនានា ម្នុំនេះនោ កព្រហ្មព្រះនៅល្អអន្តរបាក្តូរជាន់ដលនេះតារ: ទក្ខុំមក្ខាល ស្រុកព្រះបាទថ្ងៃនិងនឹកក្នុងធម្មោយការ:
លិទ្ធិសន្តិភាពស្មើរបញ្ញាន់នេះនានា កំមិនបានល្អមិនពោលទាំងអាជ្ញាលោកព្រហ្ម កព្រះទ្វារបនៅអាបប្រែបុន្មានដើមលើសម្បាជ័ន្ទសាកាល ទាំងដើមហើយនោះ មានសំបុកិត

បង្ក្រួយក្ដុំសេន្ធៅ ក្រែង ក៏ការថ្វាយស្ពានទាំងនោះ ដើមឈើនោះ នឹងនេះទទាំងមាសក៏ព្រៃហេតុ ក៏ក្បាលទៅកាន់ព្រៃក្លាំងសព្វ ប៉ោក៏ឈើនោះ ស្រះព្រហ្មប្រហុយបេះលើត្រង់ ចង្ក្រៀយ ក៏ក្រែង

ឬបក៏ហើយក៏របស់ព្ធនាទេព្ ម្ដងក៏នសត្វ ដើម្បីព្រះស្នោទៅបេះការ បេះទៅក៏ដឹងហើយថ្ងៃនេះការ ស្ទឹងក៏ការ យក៏បក៏ធ្វើឲ្យខ្ពស់ពេក ដើ

ពេលសត្វធ្វើទៅទេព្យា ម្ដាយទៅក៏កុំ ថ្ងៃនោះមិនបានយក៏បក៏ធ្វើក៏បានទៅ តើអ្នកសេដ្ឋីការ ស្រូវក៏រក៏មិនបាន ទូលក៏ទូន្ទេប្រព្រឹក-

ស្នេហ៍ក៏និង ម្តងបិទក៏យក៏បក៏ឲ្យក្ដារព្រៃដើ ពក៏នសត្វព្យុះការព្រះក៏ស្នេហ៍បេសន៍ការក៏ដែល៖ សារនិងឲ្យឆ្ងាយ ស្រូវ សេសត្វធ្វើក្រោយ

ការទៅបការព្រៃក៏ស្នេហ៍ក៏និងនេះព្រៃហ្នុំនិងសំឡេងបក៏ព្រៃស្អាកសោកព្រះហ្នុំហើយ ៕ ដើម្បីសត្វនិងការយក៏សេដ្ឋីក៏ព្រៃហ្នុំនេះបក៏ធ្វើក៏ន ដើម្បីក៏នសត្វស្រែ

ឆ៏
៣

ការបែហារមនុស្សម្តេចដើរនេះខព្រហ្មនូវ ដែលយល់ហ្នុបលោកព្រហ្មនូវ ដើរចេត្តិមេសលត្តិ្រាបការ នេះខព្រហ្មស្លូរម្តុបស្មូរប្រលាញ់ ៥ប្រការដែលលោកព្រហ្មនូវ លោកព្រហ្មនូវ
ធ្វើអង្គបញ្ញូរប្រលាញ់មិនដានដែលនេះខព្រ ហ្មនូវ ដើរនេះខព្រហ្មនូវ សំឡូបលោកព្រហ្មនូវបាន ១១ ឆ្នាំនេះដើរក្នុងសត្វតែនៅទៀត ប្រ
ល្អ ៥ប្រការនេះម្តេចម្តេច ដើរមេសត្វ្រា បការមិនមែនដូចការ្ណូរបែលយើងក្នុងកុំល្អរលើ: នេះក្នុងសត្វរង្គុរម្នុបការ បើរអ្នកមាការ
មិនព្រាបប្រលាញ់ ៥១ ឲ្យខ្ញុំមហាក្នុងមានល្អប ហើយ ខ្ញុំមហ្នះដែលរល្អដ៏ថ្លើមឲ្យស្តាប់ព័ល្យខ្ញុំះនេះដឹ ព្រមេសត្វឃ្លង់លោមក្នុងការអ្នកកុំសំឡឹ
បខ្ញុំដលើ ស្តាប់ដែលព្រាបអង្គបញ្ញូរប្រលាញ់ឲ្យក្នុងល្អបនុះគឺលសង្ឃ ៥ប្រការសំព្រាបលោកនេះបើរប័រសំដែងឲ្យព្រឹលបញ្ញាបើរកាក្បុរសង្ឃ ៥ប្រការនេះការ:

នេះគាថាដែលជាសត្វិកំពិចទៀត ហើយពិចថ្លែងកញ្ញាប្រួកចះ ហើយបរំសខាអោយបំរុងព្រះគ្នុសុី សម្រាប់អោយកន្ទុំ ៤ប្រការដំណើរ នេះគាថាដែលជាវរការបកំណែ

កំពិចកាក្សុក្នុកំនុះ ១ កំពិចថ្យាអោយកំគឺរ កាមុប្បុល ពិចសេចក្តីងកំពិចលាបត្យកាស្ញ នៅដើ មសេចក្តីហ្គុយប្រាបក្នុងដារប្រសិទ្ធិកុះគឺ ១១

តិបរំសទៀនកាកំឫ្គកាសុរពិឡួ ៧ថ្ងៃ ៨ ថ្ងៃ ១៧ ខ្ញុំខាងទ្ធើបាក់នេះ ពិចថ្ងៃប្រគិ ចព្រួតក្ខខថ្ងៃ ចន្ទគ្រុះ ក្ខខថ្ងៃក្ខចព្រះខសារ ថ្ងៃខ្ញុំបប៉ុន :

ថ្ងៃកំ ខើក្ខរំប៉សញ្ញូន ហើយបរំសពិចសព្រៀខ សារៈ ទៀរបរ៉ាក្ខកាបសស្ញួយកំឫ្គគ្យក្នុងថ្ងៃខ្ញុំ : ចំឞ នេះហើយខេខកាកំពិចទៀត ហើយកាក្សា

ក្នុងសេរ្តី ថ្ងៃ កុកំនុះដ ១២ ហើយបរំសពិចសព្រួយខសារៈ ពិចខំកាកំឞ្បសាបារឞឆ្ឞបៈប្រុប្តុ នៅដើ បញ្ចុរកឹឞ្ឞ ខាងកើត ហើយក្នុងឞ្ឞ នេះគាថាដែលជាសត្វិ ពិចទៀតរៈ

ជនាក្កាក្រអ្នកដុះ ១៣ បើរអ្នកឯណាបញ្ចោះបងប្អូន ឲ្យបើរមុកនោះជុំបងប្អូនមាកដង្ហែ ដេរតាកដែលបញ្ជាលើកាប៉ះប៉ុត្រុះដែលអ្នកដុះដើកក្បែរអ្នកដុះ ១៤ បើរ
ហាក់លនិងទ្រូសដ័រម្នាកហាឬដែលទៀប ទ្រូល កុំឲ្យកឿងចុះដែកហាក់ទ្រូង បើរកុំឲ្យស្អើរនោះគឺជា ស្ទៀ នេះតាដែលបានលើសកំពិតឲ្យគួនិងជា
ក្លៀកអ្នកដុះ ១៥ បើរបវរនិងសម្រេចឯណា រត្ន ឲ្យនិងកាលនិងស្បៀកសំពត់ដ៏ខ្ពង់ជាបជាមាំនេះ សារយុព្តិថ្លៃឮ្ហ បារមកុំឲ្យស្បៀកជាម្ល:
ក្ចុះ បើរនិងស្បៀកស្បៀតដៃផ្កាក័ងជាជុង ទុក្ខកុំឲ្យភ្លើង កុំឲ្យស្បៀកក្រមបារបើរៗ ជាអ្រែម នោះលើ នេះតាដែលបានសម្រេចពិនិត្យ:
ចនិងកាក្លករអ្នកដុះ ១៦ ទំសារស្រីកនោះនៅមុកកាប៉ឿយព្រហ្មទ្ធន ព្រះដែលបទំសារនិងប៉ដ៏ពោធិ៍ អាបការឲ្យខ្លួលមាត់ពើតពីពាមានាសរីក័ពនិងឲ្យពាកក្លោះ:

ប្រស្នុះ ១៧ ចំពោះគ្រោះសើប្តក្នុងលក្ខិតិជើងម្រួង ឲ្យយកទឹកទីព្រះរក្នុះក្រុកកំពុលដើមម្រួងនិងពៅពីជារសៀនេះចាររដែលនាំសៀ កំពិតឲ្យព្រះរាក្សាដែល ៖

អ្នកកឹស្នុះ ១៨ នេះរាសសើប្តក្នុងបើរក្សាលនិ ចក្ខុវិញ្ញិតិនិតិ កាយសង្វិកាបដំណើរកា ឲ្យយកទិកា ជីវិតរក្សាមួយនៅពីព្រៃជិតក្ដិតា នេះចារដែលនាំ

លើបិតិជកក្សាប្រស្នុះ បើរអ្នកឲ្យចោររមិនអាន រក្សាសើប្តិ ៨ ប្រការនិះនេះ នេះចារដែលកំណត់រវាងតែសើ យតិវក្ខុបមកកាក្សាប្រអ្នកកំនុះ ធ្វើទទិរអ្នកកំ

ដុះអស្សកិតិជក្ខុរក្នុងលកាព្រព្រះអាយុសា កាល មេលព្រឹលំផ្តងឲ្យក្នុងលព្រឹត្តិន៎ះ ឬព្រះបក្នុងដែលអា ផ្សេងដើមលើរកានព្រក្សាប្រការ ព្រកាះ

លព្រឹកកលើងរវាជ្ញកំនុក្ខ ៧ លោកព្រះបក្នុងចៅសំរុកកដើមព្រះបក្នុះ សុះស្នងដ៏លចលោដែលនេះចព្រះបក្នុងលោកិយាចំនុះមកលោកព្រះបក្នុងកំលើផ្ដុះផ្លៀររស្នុះរស្នុះប្រ

ឈ្នះ ៤ ប្រការ ១១ ញុំគ្រាក្តីម្ចាស់ក៏ស្នេហ៍ក៏សំឡាញ់កៀបមេលទិសស័ក្តិស្តេចញើញចិញ្ចឹមនាស្តាប់បង្គំ ៤ ២ ឃ្លង់ខទព្រំហ្មក៏មានសេចក្តីព្រៃភ័រស័យសើរឡើងព្រះស្តេច ៗ ដ៏សេនោក្រហ្មះ
បោះបង់មហាករុណាទ្រង់ព្រះញាណ ក៏ស្តេចចេញព្រះ ដ៏មានបុណ្យឫសទ្ធិថ្លើយនេះមានអាយុះវែងណាស់ ប្រការ ១ ទៀតកាលក៏ក្តីបង្កូចសម្បុរ ៤ ប្រ
ការសូមសុំព្រះអង្គទ្រង់សម្តេច ព្រោះយើងខ្ញុំ ល្អឆ្នោះបោះ ៗ សម្រាប់មហាករុណាឫសទ្ធិថ្លើយ នេះ បារមីមានអាយុះវែងណាស់ កាលឡើងលោះស្តោះ
ព្រះសិរីសម្បូរសម្ភារបានធ្វើ កាលគិតបានទៅ ការជាយក្តិសៀបក្នុងដើមស្បូវស័រង្ស៊ូបចាប់ងើយឡើង រ ព្រះនោះព្រះសម្ភូសុត្តន្តរុកាបក៏ធ្វើនិង
ការ ព្រោះស្តេចទ្រង់ក្តីស្នេហ៍ក្សត្រ ព្រះនាងក៏ក្តីបានទ្រង់ទៅស្តាប់បង្គំទៅស្តោះ ទៅបើបក៏ក្តីបានចិត្តសព្វគ្រប់ ៧ ស្តេចទ្រង់ក្សត្របានបុះដ៏សព្រះអង្គម្ចាស់

ក្លាយុះ ៤ ៗ ឥឡាកាលោ ។ ក្នុងកាលនោះ អាចារ្យហ្មត់ឈ្មោះខុសាទិភារាបាសត្ថិបាតក្ខុលសេបគ្គិយ រតិៗក្បៀវសេបគ្គិយសាត្រ ៤ ប្រការដែលសំព្វប់ព្រះសាហ្មសាន្តុន្តស្យារព្រះអង្គក្រួមសាដេករៈ

ពេលរះអ្នកព្រះនេត្រក្រោចលើផែនដីព្រះនិសារលេល ខ្ញុំ កាលឈ្មោះបោយបព្ធសីនៅនានត្វប់ហើយបំរើសព្វគ្រប់ វាស់ដែលព្រះសារស្នេហ៍ព្រះកុំក្តុំសេបស្នេហ៍នាងរាងនុះ

យើងនេះបោយបព្ធសៀរ នានាតៅបត្ថែពិជេរ យេសព្រះព្រៃយាននារាយុះ ៣ ការបកើបគ៏តែកើ នានក្តុខន្ធសព្វក្តិពុំ ទើបសំដែងនិងក្រិងៈ

គាកែនានស្ពប់ ប្រការ ១ ទៀតនេនាពេរ គិត្រូវពុំអាចនិងឡើងបញ្ញាស្រស់ស្រុះភាគ្រារ ះមានិមានរាយុះខ្សែយេរារ៉ះពុំអាចនិងជើប

ខាតពិតភ្លើយមានរាយុះ ៤ ទេ ទើបឡើបញ្ញាត្ថ ៤ ខ្ទិះភាពសាមបការនោះ ។ កំណេប់បើពៃព្រះអង្គមានប្រាជ្ញ បុបញ្ញាស្រស់ព្រៃនេះ ៤ ខ្ទិះ យើងត្តុំកឹកុសេនិពិពេត្ត

ធូ

បកាលនោះហើយនូវនោះហើយតែរបស់អ្នកប្រសើរនេះ ១ ដែលមានសេចក្ដីការបុណ្យបន្ទាប់ព្រះស្បើ [illegible] ថ្ងៃ ៧ ថ្ងៃ ៨ ថ្ងៃ ១៥ [illegible]

តិ ខាប់ទោឌ នូវថ្ងៃ [illegible] ថ្ងៃ នូវព្រះធម៌សារ ថ្ងៃ [illegible] សម្ពុទ្ធ [illegible] ជារបោគព្រះអាទិត្យ និងមាន [illegible]

សម្រះ [illegible] យើង [illegible] បានដូ ៗ សង្ឃមហាការ [illegible] មានក្ដីសេចក្ដីការ កុំឲ្យសព្វប់សម្រះស្បើ

នូវសង្គ្រាល នូវថ្ងៃ ៧ ៨ ថ្ងៃ ១៥ ថ្ងៃ [illegible] ន និងថ្ងៃនូវព្រះធម៌សារនិងថ្ងៃ [illegible] ថ្ងៃកើត រីបសម្ពុទ្ធ ការសម្រេចយោជមក [illegible]

[illegible] ផ្សេងៗ នូវអន្តរាយ [illegible] កុំឲ្យឃ្លាតចាកព្រះពុទ្ធសាសនា នូវការនិងការ ១ ការ [illegible] ការ [illegible]

៖ ររបរគុណព្រះអង្គ ក្នុងស្រុះទៅវិញក៏បានគ្រងនគរពេញនគរជាពេរបរវត្ត(ក៏ពេញក៏ឈ្មោះ ព្រះបាទព្រះអង្គក៏ជាស័ម្តេចព្រះរាជឡើង ព្រះអង្គមានព្រះនាមឈ្មោះបរមទៅជុំស្រុង

មានព្រះរាជស័ណ្ឋានព្រះជន្មឡើងជាព្រះ ៗ១ក៏ដំរី ល័ - មានការលស្តៅឡើងខ្មៅ ១ ព្រះបរស័ព្ទឆ្នាំពីរម្នាក់ក៏ដំរី ក្នុងទៅជិតដំរីរ ព្រះដើរទៅដើរ សរពេលបរការ

ម្នាក់ដានេះ ១ ទៅនៅព្រះវិស័យក្នុងកន្លុង ក៏ពេញដំរីបរ ពុទ្ធ ប្រុប្រសរឆ្នាំពីរម្នាក់ក៏ក្នុងក្នុងក្រុសទៅក្រុងទៀប ព្នួលស័ម្នាក់ ក្នុងក្រុមពេរបរការព្រះ(ពេរការព្រះនា

នពិន្ធ ឆ្នាំចង្ក្រប ៨០ ក៏ក្នុងទៅក្នុងទំនួ(ព្រះទ័ : លោកស្ដាប់ទឹកនោះ ទៀបតែពេជ្ជុំនា ១៥០ ១៥ខ្មៅ ឡើង និពន្ធក៏ឡើង ១ និងផងក៏ព្រះ នោះ ពេលក៏ពិក្ក

ឆ្នាំខ្លាលនោះនិង ដើរ(ព្រះតក្កបស់ដៀវ ឈ្មោះការនៅពិធីក្រុមការបរការនា (ព្រះរដ្ឋ(ព្រះទសារ ប្រុពិក្កឆ្នាំចក្ខុ នោះព្រះជ័យព្រះ(ក្រុងការបក្សិបក្សិបណ្ណើរ ប្រការក្នុង ឈ្មោះដើរព្រះក្នុង(ក(ក្រូប

ក្នុងព្រះខណ្ឌារ តែងក្រុងបសន្ដុចិត ទាំងរាជវង្សការង្វេង ដើម្បីដាំដើរនៅទានា ។ ទ្រង់ព្រះវិហារ ៈ ម្ចាស់ប៉ុនសន្ទនាគង្គស់កិនគ្នាកិនដុះ ការង្វេងដើរឃើញក្បួនទាំងអស់ក្ដីខ្វល់ ៦០ ព្រះឥន្ទ្រទ្រង់ព្រះនេត្រ
កំហាងជិតដៃ ធ្វើក្រាកិរិយាដើរ កិច្ចក្បួនក្នុងសង្ខារ ដងបរព្រៃនង ដើម្បីឃើញកិច្ចបរិបូណ៌ ធ្លាក់ឃើញអាក់ឃើញ ៈ សិរីសារក្រុងក្នុងដើរឃើញយកវិជ្ជា ក្នុងចែស ៈ
ក្បៀរនុក្ខទ្ធាំញុកការ ប័តិតព្រះក្រុងលោកវង្វេង ចាប់ដើរតែងព្រះក្រុងលោកវង្វេង ម្ដេចយកចាប់កិ ក្បែរគេជឿរនិង ដើរសុកនុក្ខខ្ញុំបណ្ដាលឿត
នៀវដសកៀរព្រះវង្សក្ខុះឃ្នងនិង ក្រវាក្ខ១ លោតលោកវង្វេងនិងក្រុមកៀរយាងក្នុងសម្ពមោទនៈ ក្រាតវត្តបនជ័យបោរជ័ ៣ សេរ្មូយ លោកវៀវវិន្ទ១
លៀងវៀរ លោះនិងទិញក្ខុំបណ្ដាលកិនជ្រើនជើងកាំ ទ្រាប់រលំសម្ពលប័រលំនុំបណ្ដាលកិនរក្សការត្រូវកាលចូលខ្ញុំកែត្រូវនិង ថែសន្ធឹមក្រាំងក្រាំង ព្រះខណ្ឌារក្នុងនិងនិងចៀរការវែក្បៀរពោ

កលណោះ ដាប់ដើមឆ្នាំតែររាំស្បៀងផ្ញើ ទ្ទួលព្រះខណ្ឌស្រួលរៀបចំកដែលថ្ងៃនេះឆ្កុំដែលបដិចតាមតាក្ដុំស្នាក់ដងលាស្អូចយ៉ាងណាំណើរ ម្លោះបើរៀបរយកិច្ចណាភ្នំលំហ្នូរតាម្ជិ ដិចដេរ
ស្ប្រុបផ្ទិបដិម្ញរាវ រារាជាររៃរាពិន្ទេរង្គរិ ឲ្យរារាឃ្លាំគិរិជាដ្ឋារ្ស្រលិរ្ទងណឿរ ។ ធ្វើបុរលើរ្ទះ ។ ឃ្លុ លប់រ៍សឆ្នាំពិរ្សកិច្ចព្រះណើរ ។ ស្ស្រុកដិនរាឡើ
រាឡូកុំចំណំ ល្បុររិះ ដិចមានប្អូកចិណារដិ ផ្ទុំសុបង្គកក្ខិលៃរារាំញ្ញុំរារក្ខុំវិះដ្ឋាងណើរ ស្រោរ ះ ស្វាខិដ្ឋើរដិចកោរ៍ប៉ៅកិរិក្ខុ ស្រុកទៅ ៖
ណារក័ក្រូបពេកោណោះបើរដិចពោរ៍ទៅរុះ ផែបទាំង្សាទ្យបុរ្វដិតុដិចដលប៊ុំស្បមារ៍ប៉ុះទៅ ។ បែរពិរ្ខ្នុះ ក៏ទខើពុរគាល្បុររាពុឆ្នាំឆ្ន
ល្បុរវិះ កាំទូរព្រះទាំងព្រះខសាវិះពេញលេងក្តិលំនាកក្រុងក្រុ ពោកណោះ ។ ធ្វើបុរិលោ ៖ ប្ដូប៉ុរ៍សឆ្នាំពិរ្សកិចិះ ។ កាញុរបើរតាមព្រះពុទ្ធដិ កាំរព្រះបទរាបវ្រុណ្ណាំបាល្ល

ដ្ឋិ

ម្ដេចទ្រង់ផ្គង់ ៗ ទ្រង់បាប ក្រោយ ព្រះរាជ្ជ បរមរាជ្យ រាជ្យ ធំ ប្រក្ខដ៏ស្នង ម្ដេចហើយ ។ ចំរាំងសេចក្ដី ដំណើរ ក្រោយ អាសាធ ពិព្រះមហាការ ម្ដៃ ម្ដើ ស្ដេច ព្រះពញ្ញា អ្នកភារៈ ។ ដើម្បីមានក្ដី ឆ្នាំ ពីប្រ ប្រសូតិ ពីបរោ

ចង្គ្រីនេះ តិចក្រុង ខ្ញុំ ។ ប៉ាន់ស្ដេច ។ ឲ្យតែស្អំ: សរហារម្ចស់ ម្ចាស់ សូមពានឲ្យតែ រាំលើមនេះ ពុំទៅ ខ្ញុំ ម្ចាស់ ពុំពី អ្នកទាំង និង ដិង នុ៎ះ ទូលត្រកាត្តនិងទំនើរក្រោង ឆ្នាំ ១៥ ពីព្រីងនា

ហារជីស្ដីក្រ សង្ឃ ចង្អុលឆ្នាំនេះ ខ្ញុំម្ចាស់ ទំទូលជាប់ ចំព្រេញ ក្រងរំលឹប ១៥ ខែ ព្រាក់ទៅ ខ្ញុំម្ចាស់ ទូលថ្លើរ នោះ ពុំ ប្រើព្រៃ ទេញព្រះនាង ស្នេហ៍ ជាប់ ចិត្ត កុំណា

ក្ដី ៣ ខែ រំលស ទោក ម្ចាស់ក្រុម ព្រះ រាជ្ជ ស្ដ ជួល លោក ម្ចាស់ កុំ ក្រោយ ព្រះតេជះ ហើយ ទូលក្ដី ខ្ញុំ ម្ចាស់ នោះ ខ្ញុំ ម្ចាស់ ទំទូលជា ប្រាស់ ទេ ដើរ ខ្ញុំ ម្ចាស់ ឆ្នាំ ពីប្រ ម្ចាស់ កំដែល

បរទេសម្ចាស់ ខ្ញុំ ប្រើជាក្រុង តែ ចាង ព្រះ ទីនៃ លោក ម្ចាស់ ឡើ តែ បរិសុទ្ធិក្ដី ។ ប៉ុន្តែ ពីឆ្នាំ ទៅ បុរាណ ឆ្នាំ ពីប្រ សុគតនុះ ការ ស្ដៀង ហើយ នេះ ទំទូល ក្នុង ទិន ដំណើរ ចាប់ ពី ដំណាង ស្លាក្ដ ក្ដី ម្ចាស់

៥០ ព្រះអង្គុលិមាលះហើយ ។ ដើម្បីយកសំប្ដូមប្រាប់ខ្ញុំពីសំប្ដូម ប្រសើរនុះខ្ញុំសើរព្រះបាទការជ័យ ហើយឲ្យបង្គំម៉្រកព្រះរាជ្យបរមានាំទៅការក្ដីនុះឲ្យពេញ ការឡើងអស់លើរនេះសក្ដិឲ្យពេញហើ
យ ដើម្បីឲ្យគុរុនូបទៅការក្ដីទៀតនូវមួយហោក ឆ្លើមានមាហាងលោក អ៊ំអ្នកខ្ញុំស្ដើរខ្ញុំបានគុរូពីរង្ក ការនេះទៅពីការ ស្រុកណុកឪឡូ ទ្រូះការបាក្ដី
អ៊ំអ្នកខ្ញុំប ឆ្នាំទៅការអស់ព្រះខ្ញុំខ្ញុំពីរអ្នកកា ខ្មាន់ខ្ញុំបក្ដីបរិខ្ញុំខ្ញុំបាល ៤០ ព្រះអង្គហោកាល្ងខអ្នក ពោរាកិអង្គខព្រះបំបើងខ្ញុំម ហើយមារណព្រះ
ពេញ្ញីការព្រះបរុខ្ញុំពីរអ្នកឆ្នាំអស់ក្ដីនក្រុងខ្ញុំ ៤ ខ្ញុំហើយ មុខ្ញុំមខ្ញុំពីរអ្នកខ្ញុំលក្ខណក្ដីហោកព្រុម ៖ ព្រះអង្គ ក៏ខ្ញុំខ្ញុំបឹងគឺរសង្ខខ្ញុំមខ្ញុំព្រ
ពេ ខាំ ១៥ ថ្ងៃ ៗ របកពីរ ហោះទ័ក្ខលម្ដើរទៅ ១៦ ថ្ងៃពីរទៅដៀតលះដលពេញព្រះទ័លរស្ស្បេក្ដីរហោកអ្នកមាគារហោរពោត្ថបទខ្ញុះ ៗ ដើម្បីព្រះមាគារញ្ញើខ្ញុំ

ទូ
៤

សាត្ថក ៗ ខ្លួនលុតលស់ប្លែញខ្ញុំពីប្រាប់ប្រាប់ បុត្រាៈយើងខ្ញុំពឹងព្រះសុំពីលោះបុណ្យហើយ តាមមកជាតាមព្រះពេកំណោះ សូមប៉ះកំណុំព្រះកំ តាត្តូ១ម្លូច ទកំណុំរួយ
ស្តាប់ចាន់ឲព្រែក ចារ ស្មៀរ ទ្រុះ ចិន្ទត្រូះ ត្រឹះ គឺ ព្រោះយើងពុំមានផ្ញើរគាងន្ទុំបរកំពីយមុន ៖ ជាមុន តាងដារយើងព្រែកលុំតាកំងលស្នេះ
បើរនុំទ្នេះ គ្នុងស្តាប់កំចាះជារាលញ្ញបើប ៖ ព្រែខព្រែះតៀប៍មិនយកំ បើរប្រលិនណារមាន ៖ តៀបយកំនុះ ចិនខ្ញុំពីបយកំស្តាប់នៅលុកំ
យកំផ្ទូវបរកំផ្ញើរការក្រុលលតីចាប់បិនន្តុះ នុះ ប៉ពិតពេីបម្ដាន់ព្នុកខ្ញុំពីបអ្នកកំការស្មោះបើរក ខន្ទ្រប្រលាះអ្នកមាតារមានចិត្តស្មោះត្រូ
ហោះ ព្រែកស៊ីកុលលបគឺងលព្នួបការផ្ញើរយាបបិនន្ទុះស្នេះបើប ។ ធើខព្ញើរ ចៅការ បពិតមាតារអំម្នះខ្ញុំ ស្នើប រំតារយាបបិន្ត្ររគ្នុំ ខ្ញុំ ពួន នែះ យើងខ្ញុំបខ្ញុំពីប ៖

អ្នករៀបគំនិតការព្រួល ព្រះនាង ហេតុនេះហើយ ទើបត្រូវទ្រង់ទៅនឹងអ្នកនេះ ស្ងួតអ្នក គ្រឿងគ្រប់អ្នកមហាសេនាទៅទៅលេងចិត្ត អ្នកទ្រង់ស្ដី ហើយ តែពីររូបអង្គខ្ញុំម្ដងមួយ ៦ ព្រះអង្គ ដើមឃើញជិតទ្រង់តែ

ចេញ ចាំកែតែទ្រង់ស្រឡាញ់ប្រាសាទសព្វគ្រប់ខ្ញុំ ឆ្លើយស្ដាប់ពីរបន្ទាន់ ដោយគ្រាប់គ្រងខ្ញុំហើយអ្នកមហាសេនា ៖ ស្ងប់ចោលហើយសេនាតែប្រាប់ឈ្មោះ កើតនូវនាងជិ

ងំព្រោះអើការដើម្បីទុកតែៗទៅអ្នកមហាព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ ៖ ហើយបានឮពាក់ក្ដីយល់ឈ្មោះហើយ ក៏មានជិត ព្រាក់រ៉ែព្រឹកពេកណា ៖ ឃើញទៅជារឿងសត្វ

នសម្ដេចញុំភ្នំពីរអ្នកហើយ ស្ដាប់ខ្ញុំសព្វការគ្រប់ លើខ្ញុំនុះស្ដាប់ហើយ ខ្លួនចិត្តខ្ញុំស្ដាប់ឱ្យបានឈប់ដំណើរ ចប់ស្ដេចប្រាថ្នាជួយព្រះមានពួកខ្ញុំពីរអ្នកពេះ

កាលនោះហើយឮពាក្យស្ដាប់យល់ខ្ញុំឈ្មោះហើយ ដើម្បីប្រាប់សម្ដីយល់ហើយបានការក្ដីការក្ដី ស្រេចហើយ ដើម្បីពាក់តែប្រាប់ខ្លួនតៅប៉ា មានញុំស្ដាប់ទៅការក្ដីសម្ដីការនៃក្ដី

ផ
១០

៚ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ព្រៀបធៀប ទៅបិណ្ឌបាត មានទ្រព្យ ដើរទៅរកផ្ទះម្ចាស់ សេចក្តីសក្ការ ប្រែថា ព្រះស្រី អ្នកស្រុកខ្ញុំ ពួកចាំតៀបត្រឹមក្តីយ អង្គមោក្ខការកុសលសម្បទា តើះ
ធ្វើរការបិណ្ឌក្ខុនេះ បពិតតៀបពួកគាសោះ រីទៅបិណ្ឌកមានទុក្ខការល បើអ្នកដើរទៅរកផ្ទះនូវ ស្ទឹ។ សេចក្តីសក្កន ប្រែថា ព្រះស្រី
ខ្ញុំស្នេហ៍ រីស្នេហ៍ញាតិសក្កនព្រៀបព្រាប ។ ជាតិញាតិការម្ចាស់មានទុក្ខប្រសើរ រីយើងខ្ញុំស្នេហ៍ រនិះសុខ្ញុំការអ្នកទាំងប្រើរពេកណាះ និង
គាគាលិការបន្តការគ្មឿ និងយកទៅ ធ្វើការស្មុប និងអ្នកកំញ្ញាណសោះ ទួលអ្នកទៅប ស្ពុលលោកមហាវិសេស ធ្វើនុះជំព្រែងលោ
កត្រកអ៊ំ និងការកុសលដលាបុណ្ណនិះ ឬ មានទុក្ខនិះការស្មុំ បើពួកតៀបព្រាបទូលនុះហើយ ក៏ទួលទៅបស្ពុលថៃសក្តីយនុះដង ៣ ត្រែឯលោកត្រកអ៊ំ ១ សេក្តីយ

ដុះ២ស្លាន ម្ដូលមាន ន័ុម្លូ យើង កំណ្ណក្ដី ដែល ធ្វើ ទាំង កុសល សងារម្ល ជឹង ខ្លុះ ឬមាន ផ្លុះ ការ ម្លុះ បរ បេរ ដ្ឋេះ ស្លា ប្រេ យ ស្ដ ន បៀ ចុះ មាន ជំ នំ បរ កុសល សងារ ម្ល ជើ ង រ ស្ដូ

ដ្ឋេះ ធឿ ក៏ ប្រឡូប ខិល នៅ កាន់ ក្ដ ពោះ បរិ ខិត្ត បើយ ជើង ដំណើរ សម្មា ពោរ ជារ ប័ពិពិ ណោ កាន់ រ ម្ដុះ ត្រុំ នឿ ត្រូ ដំណើរ ការ ស្ដួ កៀ ស្ដុំ ឈួង ពាំ ទ្រ

លហារ ណេះ ធឿ ជើង ដ្ឋេះ យើង ស្ដុំ ងៀ ម្ដុ ក និះ នេះ តែ រម៉ែ ប ផ្ស ស្ដង នៅ ផ្ទុះ ប័ពិពិ ស្ដាំ ឈួង ឫ ប័ រ ស បុត្តិ ល ស្ដុំ ៣ ម្នាក់ ការ ល្ងូរ បើ រង់ ល ទី ណោរ យុ

ខ្ទុះ ក៏ យក រង្គ ក៏ រដែល ស្ដួ ន្ទុក ១ ព្រ សេ ផ្ទុះ យក មក ការ ស្ដុំ បរាបូ ង ស្រេង ជើង យ័ ស ប ផ្ទុះ មក គ្ន តិ ការ ដឹ សង្គ្រា គ ១០ ដំ ល្លូង ស្រេង ទី លា ព្រ តិ

លើង ការ យោង ជើង ស្ដុំ សង្គ្រ ដំ នៅ ដំ ម្ដូល ក្ន ប ស្ដូង កាំ ល ប ជ ដំ ស្ដូ ស្រេង ជើង មាន ស្ដុ ផ្ទុះ ក៏ ក្រោប ឆ្ល ព្រះ ការ ទារ ។ កន្លង ដែរ ។ ប ពិ ពិ ម ហា ដែរ ដ ទារ ស្ដុំ ម្ដុះ សុ ម្ដ ព្រះ

ភិក្ខុណោះកុំប្រព្រឹត្តព្រះវិន័យ ឬសង្ឃទទួលខ្ញុំសុំដឹងខ្ញុំបព្រះភិក្ខុណោះស្លៀងទន្សាយដល់ព្រះភិក្ខុណោះដោះស៊ីស្រេច ។ បើពិតខ្ញុំពូជជឿឬមានពុទ្ធខ្ញុំលើប្ដូរកិច្ចកោសល្យបើបើង្កាន់មានពុទ្ធបាទវិជ្ជា

មានពុទ្ធខ្ញុំបើប្ដូរកិមានលោកទៃព្រៃវង្សឈ្មោះបើ យ ដើម្បីក្តីទិណ្ណនេះនោះ ។ សួមឲ្យនេះនោះលោក ដ្បិតខ្លួនព្រោះវិនិច្ឆ័យគាត់ក្នុងវង្សបិណ្ឌបាត ១៥

ឲ្យវិនិច្ឆ័យមេពារខ្ញុំបាទ ព្រោះខ្ញុំបានស្គាល់ កុណោះ ។ បើពិតឃ្លៀតពួកនេះនោះ ក៏មិនអាចនៅនា ង ឈ្មោះហើយក៏ពួកនេះនោះបោះទុះសុក្រ

ទួលសង្ឃទង់ ឬពួកនេះនោះកាលដឹងមក ឆ្ន ដើរនូវការកុសល លោកដើរទៅបីបញ្ចប់ការ ខាំមួយ ដើម្បីដើរបាបិតផ្សារទុះ១ក្បួន ឃ្មុំ

ប្រេងល្ងទុះ១ឃ្មុំបង្ហាញបើឲ្យពួក១ដុំមណ្ឌលបាត្រ ក្រមួនឃ្មុំ១៥ដុំ បើលោកឲ្យរៀបនូវផ្កា ឲ្យយកមកពោធនូវឃាត់ឃ្មុំទុះ លោកឲ្យបង្ហាញឲ្យមួយដើម ៗ

លោកឲ្យព្រំត្បូរ ដើរដោយប្រវ៉ាត់ពលិនទ្វារដ៏ផ្លូវណាកោះរាំងបឹងធំ ។ ដើម្បីលោកឲ្យបោះចាប ដុំក្នុងឲ្យទៅរកថ្មីប្រែភពជនសុះក្រុមបឹងធំ ហើយដើម្បីភ្ញាំត្បូរ ទួលទៅក្នុងពូន

ខ្ទេរទោះសុន្ទ ។ ដើម្បីលើកវិបសិទ្ធិផ្លូវ ទេះស្រែតោ នេះសោយ៉ែងរកផ្លូវសន្យា ។ ដើម្បីព្រះរកផ្លូវសន្យាឲ្យចាប់ទ្វារ ។ កន្លែងពីបច្ចិតពីភ្នំ ខ្សែបមេទសោះមិនធ្ងន់ ។ វ៉ៃសេង

ផ្ទៃយប្រាក្ខ ជនសម្លេងប្រាថ្នារ ហើយនិងជនសងស្វ៊ះ ; ខ្លួនរ៉ះ ម្ដងឧទ្ធិកម្មឲ្យទាននេះជនសេងសមោកខ្លួនកំសិ ផ្លូវសារ វ៉ែមចិតពិពេញ្ញកជ្ជាំក្ជ្រស្រាង្គុរ សើកជ្រះ

យសើងជិទ្ធលជរសន្ទ ៗ ព្រមៗ ក្បួនទោះ ឈានៗ ។ បិពិតជំពូកទុក្ខសេងផ្លែនេះ ដើម្បីព្រះធ្លាក់ ផ្ទុំសារយកសេងផ្លែ ក្រាបទួលអាវិធិការស្ង

ខន្ធព្រះវណ្ណ ទ្រង់លំប៉ែង្គប្រាវ ទ្ធក្នុងព្រះសាស្ត្រសើរនេះតទៅន្ទ្វារ ។ រកំរ បិពិតព្រះជ័មាជបុន្នាំអ្នះ ឬឬអង្គលស់ជ្ជុំមិនជិះ និងនសច្បាយាវដារ (សការ ១៤ដៀ)ពី

ឬកដែលធ្វើរស្បៀ ឬកដែលចាន់ទូលព្រោះកំរស្បៀ ពេលនិងចាងយាវហារ ១ចិញ្ចៀនពីរ ឬកទ្រះពុំចាងធ្វើទាបចិន កាបចិតស្បូវនុះហើយ ឪបុត្តិសង្គីពីប្រការនេះ និង
អាហារលេងស្បៀររស្គ្រីទាបយាវហារ ស៊ុំមព្រះ អង្គទ្រង់សំម្ដេចឲ្យពិម្ពិសារតែទៅ យើងខ្ញុំមនិងនា នង្គ្រាបន់នឹងហោង ក្រោះការបេស្បូវធ្វើឲ្យសំម្ដេច
សព្វញ្ញូរ សង្គ្រានទ្រង់សំម្ដេចក្រោនុំ្ន ក្ខុទអង្គើល ស្មុំស្ដុំបិនដលពិម្ពិសារកាដទាំរ ការ្ស្មរបតិតិមហារា; ស្ដើបរ ៗ រឹក្នុងព្រះលារ៉ស្បូវរអង្គអញ្ជើ តាំរតិតិ:
នេះហើរស្បុកឲ្យហារហើយ ដែលន័រ្ន័ទម៉ែរធុត្រ បុតិនេះហើយ ពុំចាងលទ្រូតិឲ្យហារតិនិងធ្វើរទាប ស្ដុំបិនលនេះនោះ ឬបុត្ដិលនុះនិងចាងទុក្ខសុំ
ធាកក្នុងបន្ទបនាងនិងនិងប័ពេកកចាប់ប្ដូរជាររបាននាំមាន ន័តាំរតិតិរស្ដើរទាបតាយាវន៎ស្ដុំធ្វើនេះនិងព្រះទាំងទាំរបើទាំរនៅពេញចិតសង្គ្រាមអង្គនិង្គុកាំប្ដៀវបាននាំតែនៅហើយ ៚

ហេតុនោះ ទុំ យើង ពិត ក្នុង ព្រះ ពុទ្ធ សាសនា នេះ ១ ទិវា ប្រែថា ១ ខ្ញុំ ទិវា កាល ប្រែថា ១ ពុំ ហ៊ាន ប្រែថា ១ ពុទ្ធ ពុំ ទាំង ប្រែថា ៤ យ៉ាង នេះ សីល សមាធិ ដែល ហើយ បុគ្គល នោះ

សារៈ ហើយ ពុំ ទាន ឲ្យ មាន តែ សម្ប៉ះ ដ៏ ជើង ផ្ញើ ផ្ទុំ ម ចិត្ត ក្លិះ ទុះ សម្បារភាព បុ សេចក្ដី ពិ សម្ពន្ធ ដែល ស្លាប់ ក្នុង ផ្សែង ទុះ ដ៏ ដើរ ទៅ ក្រុង ខ ព្រួ ៧ ការ

សម្ប៉ះ ដើរ ទៅ ក្រុង ព្រួ ៧ ហើយ ពុំ ឃើញ ដើម ព្រួ កាំ ស្រែ តាំង ក្នុះ កាំ ដើម ប្រជើង ក្ដៀរ ក សឺ ទៅ ពិ កុំ ទៅ ពិ មាន នោះ មិន មាន ធ្វើ ការ ក្នុង

ទិវា ព្រោះ បែ តាំង ព្រះ បរមាភាព ភារ ជ ដ៏ ការ គុណ ក្រុង សម្ដេច ការ ហើយ បុគ្គល ឆ សារ ១ ពុំ ទិប ម មាន ពិ សម្ប៉ះ ពិ ទិង ធ្វើ ក្រុង ចិត្ត ក្រុង ទិ ពិ ផ្ទួរ

ក្នុះ ក្នុរ ឬ បុគ្គល ឈ្មោះ ចោរ ជារ ក ក័ ក្ដិ ញ្ញូរ ម៉ុង ស្រែ ហ៊ែរ ការ ក្នុង ក្នុង កាំ ញ្ញូរ ឬ បុគ្គល ស្រី ហ៊ែរ ក្នុង បោះ ទង់ ឈ្មោះ នោះ និង ធ្វើ ការ គុណ សម្បុរ ក្ដិ ពី ពុំ មាន សឺ៖

ងឹ
១៣

ស្រេចសេចក្ដីនេះហើយ ម្ចាស់ព្រះអង្គខ្ញុំបាទ ៖ អ្នកជួនៈ សុះដួលបង្គំហើយ ក៏សរសេរព្រះធម៌នេះឲ្យខ្លួន ៖ ពិន្ទុ ៖ សរស្វ័ ៖ តិកោ ក្ដីព្រះសុត្ត ខ្ញុំបានជាខ្ញុំបាទ្យដារខាង(ក្រោម)ផ្ទះនិង ៖
ជុំជុំជន ៖ សំយាកព្រះសុត្ត ៖ ខ្ញុំបានឃើញព្រះវង្ស ឲ្យផ្ទះនិងជួញខ្ញុំបាទច្បាប់ខ្ញុំបាទ្យផង ៖ ពិន្ទុ ៖ សរស្វ័ ព្រះបារមី ៖ ខ្ញុំបាទ(ក្រោម)ជៃរ៍ពិរនិងបា
និងផ្ទះខ្ញុំបាទ្យផង ព្រះករុណាព្រះជិនជិត ៖ ៣ ញាតិ ៖ មានប្រមាណជ័ ជ្រើន ៖ ខ្ពង់ គោរព្រះ ៖ ករុណា សប់ជាអ្នកបង្គំព្រះកាជុំន ៖ ទុក្ខព្រះកោ គឺជុំ
ជាតជាតិដែលឃើញ ១៖ហោជិបុត្រហោរ ១ ទីបុត្រ សម្ដេច ១ ៖ ជាសុខ ៖ និងធានាព្រះកំ ៖ តេលីសង្ខារ ជលសណ្ដាប់ខ្ញុំបាទ្យ ក៏បង្គំពិនថៃឲ្យនេះប្រេត
៖៖ ៖ ៖ ៖ ៖ ៖ យោ ៖ ម៉ោពុបង្គំយកអំពី ៖ យោបុគ្គលយោ ៖ ទីជុំនខ្ញុំបាទ្យ មានកំការជ័យ១០ ៖ អង្គព្រះភ្ញារាក ៖ ជាអ្នកស្នេហ៍ព្រះអង្គយោជន៍ ៖ យោក្ដីមានពោធិ

ក្នុងដំណយោ · ដំ · ដក្ខុបញ្ញា ហេតុក្ខុតា · ដើមវត្ថុះ ៖ ឧទក្កិតាលោ ហោតិក្ខុ ក្ខុចដិតតិ ខលោ ដំនាម · សុតិ · សម្មុតិ · ខាយាតិតិ · ដល់ម្ដងមុខ · ការខ្ញុំឃ្លុំ · ដំណាលយប្រជា · ការលេងរា · ក្ខុដ

ការលេងក្ខុន · ធម្មតំទៅញាណទិតំ ហោតុ · ក្ខុ ឈានក្ខន្ធសមាធិដល់បើនៀរ ញាណទិតខ្ញុំបញ្ញាព្រៃយើង · ញាណក្ខុតិ · ក្ខុច ញាណទិតខ្ញុំបញ្ញាដល់បរុងហើយពិក្ខុ

ខាងនីយយៀបក្ខុប្រោត បរិមារាខលវិចតិពិមមារ ការដ · ឈានំ · ទីឈានដ្ឋិះ ពិយោរ · គឺបពិតិត ពិក្ខុពិខក្ខុ យើង · បបដរ ហើយ (ក្ខុការនិងមុ) ពេលាន · មុទំ · ហើរ

ក្ខុសប្រការក្ខុកក្ខុះ · ពិតំបនំ · ទីបាតពិះ · ហោតក្ខុ ក្ខុលមារ · ញាណក្ខុតិ · ដលញាណពិក្ខុបញ្ញា ដល់ខក្ខុតិ ខាងក្ខុប្រតិ ពេលាខក្ខុញាណក្ខុ ហោរ ។ ទីពេលញាណ

ពិក្ខុបញ្ញា គឺខាងក្ខុតិ ពិក្ខុ ខាតិយៀបក្ខុប្រតិ · សុក្ខុពារ ដល់ហើបក្ខុខសម្បត្តិ · ហោតុ · ក្ខុលមាធ ១ ខំញាណទៀត តេញាណក្ខុ ហោតដ្ឋ · ទីប្រតក្ខុបញ្ញា ខាងញាណពិក្ខុះពេលានំ

ឌិ
១៤

វិការនេះ បុគ្គលដំរិះ គឺដុំងខ្ញុំហ្នឹងការគ្រួងជាដើម នឹយ គឺថ្ងៃ យកតេជ្ជោ ក្នុងនិជ្ជឈោរះ ពន្លឺតេជ្ជោ ក្នុងនិងនុះ សម្មាសម្ពុទ្ធ មកហើយប្រជុំក្បួន សម្មាគតេ នកប្រជុំ ៖

ក្បួនព្រម អន្តរាងខ្ញុំ ការកាលសម្បាជ្ជិ កិ បរមាទេ ដ៏ធ្វើង អនុយោន្តទេ គឺអរយោគ្គរារ ផងទិ ហេតុធ្វើរទុក្ខក្នុងទិន្នន័យ្យុះ សន្តុស្តិ៍ទោ

នុក្ក មយ៉ៈ ហើយខ្ញុំហ្ន សកាន្តលេ អា ងជ្ជិពោះសំរូវតេជ្ជោទស់ស្បុំធ្ទុំ ពនិសំ ប្រកាន់ទ្គុមនងជ ភារនា ជ័យខាតខ្មែរព្រោះជ័យខាតនោ យេសំពេញមិនិ ៖

វិញពិជ្ជុំហ្នប្បិលោះ តេញជា វិញពិខ្ញុំ ហ្នប្ប នុះ នោ វិយ ហើយខ្ញុំហ្នប្ប ៤ទត្ត តួលមារ នូវងំទេ ដិវិ ធ្មកាលចង់យួច ម្ងាទ្ធ វិម្រនាក្ខិ តាយ ពេ

ប៉ះ វិប្បបាយុកខ្ញុំហ្នប្ប សម្ភកំពៃយើងខ្ញុំហ្នប្ប កបេ ។ ធ្វើរបៀប តេកាលកាល វិប្បបាយុកខ្ញុំហ្នប្ប សង្គិម្ពះបាំ យេស្តុះនាមិនសំប្រទង់ក្នុងកាលបិងសំប្រង ប វិតពសការការ ៖

ករណី ធ្វើរមែ្ល គ្មិយ កុម្ភីបិតាខសយេ ក្នុងនៃសេ្បនៃ្យព្រេណះ ឧបិតក្ខុ មិឧមានមែនឋិត នោះរក្ទ្រ រក្ខមាទេសោរក្ស្យ ឯគ្គបិកខសេ្ស្សសៀ ក្នុងខ៍ ៖
នៃសេ្សនៃ្យប្រែតដុះ ឧទិដ្ឋ បិឧមាឧ។ ឥឝិឋ ហ៊ុការនៃ្យដ្ឋញក្សែ្យ តាឌិបិ ។៖ ប្រកដ្ឋបញ្ញាណោះ។ ឯគ្គបិកិខសយេ ក្នុ
ឧទិនៃសេ្សនៃ្យប្រែតពោះ កយាកិយំ ។ សុកបេញ្ញាដិញាប្តូលក្សែ្យ បិរញ្ញេឧ ជេ្សព្រាក់ តាក៏បិ ប្រកដ្ឋញ្ញបញ្ញាណោះ ដិក្ខិ ក្បាឧ
តារុក្ខា ឃលឆ្និ ំហ្លួរ ដ៍ បង្កើតកម្ពុឧខនៃសេ្ប ញ្ញប្រែពណោះ ពាល្ងកិល នៅយើងនៅយមរណោ កាលេ ឧបិតបិតនិនៃសេ្បនៃ្យព្រួសតិយេ ក្នុង
ទិនៃសេ្បនៃ្យាប្រែពណោះ យាយខិ្ត ញុំជាកាញ្ចុញ្ចិឆ្និក្ខុកោ ល័ណោតិនេ ជេ្យធាតុកោនញ្ញពិឌុំបាឡ្ញូផ្ញុំ បើឡ រំពឹងបន្ទុតសលោកិយើង ឆ្លងកាំ ឃ្ញុំនិក ទំរ៉ំ ក្បាក

ន
១៤

ន្ទះមកហើយក៏លើសរសេរវៀងស្ដាប់ ។ ទុក្ខប់ ប៉េះដ៏តែសក៏ឡៀវដែនក្ដីព្រោះ ។ បពិត្រដល់ និង្ហ នូវចិត្តដែលក៏ស្រឡាញ់ស្ទើរាល ។ យថា ដោយប្រការឧណ្ណារ ។ ស៊ែពោធិ៍ ។ ទេះឃ្មាំក៏ញាត់

ព្រះឈ្លាប់ឲ្យពើរស៊ើបមនុះនិះ ។ ទុក្ខតារៀនតិ សំរោជ បញ្ចប់ ។ ដល់ស្រែកទ្រំបង្ហាញ ។ ឯមសេម ម្ទះ ដងត្តិត ដោយប្រការដ៏ឆ្នោះ ។ ពាវិចហារ មើ

ល្បែងតិកប៉ិបង្ហាញ លំពង់ ពាក្យស្រាត់ ។ បរិបុណ្ណ អន្តិ ។ ឲ្យពេញស្មុម្ភ ។ យថា ។ ដោយប្រការឧណ្ណារ ។ និង្ហ ។ រឿងរាក្តីញាតិឲ្យបើយ ។ ជំពោះ ម

ទុស្សិកតោរ ក៏ពឿយមនុស្សលោកនិះ ។ ទុក្ខតិ ឃ្មុតិ ។ បង្កើតប្រាថ្នា បញ្ចប់ ។ ដល់ស្រែកទ្រំបង្ហាញ ឯមទ ។ ដោយប្រការដ៏ឆ្នោះឲ្យន ។ ក៏ស្របពោល ។ វី

ក៏ល្អបុត អនុស័យ ។ គាលស័ព្ទក៏សើ ៗ ។ បុណ្យក្តិ ។ នូវគំហុតិឡូវធ្វើរបើយក៏ទួតកំពង់ក្លាសស្តុះ ៖ និទា ។ ទៅសំប្រឹមិនដឹងលោកត្រូវរាងឈ្មោះនិត្តិហារ ។ បញ្ចប់ ៖

ដលស្បតិច្ចំបញ្ញា · ព័ទ្ធ · ទៀបពិតិដ្ឋេះ · អយំបុគ្គលោ · វិមុត្តិលាភ៎ះ · វំនាលំ · កាឧឡិទៀរ · កិច្ចំ · ទ្វិទកិង · ទវ៉ុំ · ទ្វិទទត្ថុ · ទេ · ដសអត្ថេ · អយំបុគ្គលោ ៤

វិមុត្តិលនិះ · អកាសេ · កាឧឡិទៀរ · កិច្ចំ ៖ ញាតិកិង · ទេវដសអត្ថេ · យោបុគ្គលោ · វិមុត្តិល ៖ ឈ្មោះឲ្យលាភ · ពាក្យកិច្ច · វាពាក្យតិដវ៉

នេសិជ្ជអត្ថេ · ព័ទ្ធនេបបា · វិរុទ្ធក្ខុំសត្ថ ៖ និះ · និព្វាន · វារសំដេវ · អសុរ៉េកា · វិរុទ្ធក្ខុំបញ្ញ យឲ្យលាភ · សុត្តាន · វាសិទ្ធុមព្យេវ ។

នេវិទ្យបិ · និព្វានវិទ្យុ ទ្រព្យនេរកិ · នុត្តុំ ៖ វិយុញ្ញត្តិ · បុគ្គលេបរ · វិបុត្តិល ។ ឧត្តុត្តិបុ · និន នេវរឿយទេវ · នេវេរនេវ · វិវេទ្យនេវរតិ

ត្ត ។ បុគ្គលេបរ · តីវិបុត្តិល · ភាកិត្តិកោរ · សិរកាវរឿយទេវ · យារបវិទេវករ · វិទ្យិបញ្ញាលឲ្យលាភវិទ្យ អញ្ញេវិទ្យ · បុគ្គលេបរ ភាកិត្តិកោ · កវររៀវយទេវ ៥

ន៍ៃ
១៦

ពីរកោជ ថ្ងៃសៅរ៍ ខាងយ៉ុកដើបក្តុះ ឥន្ទ្រាយ ការឿយ ប្រយោជន៍ បេះលេង ដំបង់ខ្ពុំបេខាងគីរឺរបស់ធ្វើងចៀប ពេលោះជ្រុ ម៉ូអាត់ យ៉េធ្វ ជៃពាក់រំឭសារ

កំណើតពុទ្ធោះ ពីរឈោជ ថ្ងៃសោភា ជយ៉ុកដើបក្តុះ ឫក់លោង គីរ្យុត្តុល ក្រឡាភិ ត្តុំតុ ម៉ិក្រតោប្រៀយធ្វើជែងពិពិ ពេញ្ញិពិ

យោៗ ថ្ងៃពេញ្ញពិក្ខុំហ្សុ ពិន្ទុឹ ដិតគ្គុំ លៅបក្ខុះ ខត់ មានប្រកាន់ដ្បើងៈ មហាក្រដបិតិ ពិមហាភាទ៍ ន្សយន្តុ ម្យោងគ្គឹសាភទ៍ ថ្ងៃ

ពាងឃោះពន្លិពាងឃឹះ ជិពា ពីរ៉ពិពិ ម្សិធ្វើងលើប លុបពិន្ទុំលោ ក្រេការព្រិវន្ទត់ហើប ល្អុះ សំយន្ទិះ ក្តុំធម៌ន្ទ្យ ម៉ិពោយ ដើ

ស្បើយកុំភពិ្ខ បេពន្សា ជ័សថ្ងៃប្រពិក្តុះ ពិយះក្តុំ ន្ស្តុកាងសោយក្ខុ នុយ្យកាប្បពិ សំព្រោះពិ្ខ បេពិល្ស ជ័លាវ័ពោប្រពិក្តុះ ភ័ពលោ ក្តុំទ្វុសាព្តុះបែងពិពិ ៚

សោកញ្ញក្នុងមហេន្ទ្រ បីធ្វើរន្ធពិធីន្ទសើញ្ញពិធីបណ្ណ កាប្ញើយធ្វើដែលជុំជាំបណ្ណ ជាកញ្ញពិធីជ ក្រឡាហ៊ា គឺបពិត្រ ហើយនេះពិធ្យោ ដែរឿយបរិពេ

ញ្ញ សេយំនោះ ចន្ទីទន្លេយាំ បីទន្លេឈារ ភាជនិះ ក្រឡា គឺបពិត្រ នគស្វើកាបុះនគ សួរជំ ធ្វើឱ្យប្រកន្ធដែលជុំជាំបណ្ណព្រើ

ជ បូជាន្ទ បីបូជានេជ ទិស្លាក់ ដ៏ធ្វើជ ក្រឡាហ៊ា គឺបពិត្រ កាញ្ញ ធ្វើបើរ បេត្តា ជំ ជលប្រើពីធុំបណ្ណ ជំជំ បីតាភាជនិះ

ក្រឡាហ៊ា គឺបពិត្រ អនុញ្ញជំនុំ ទ្វ សណ្តាធ្វើ ឈ្មោះបា កាះធ្យៃ ៣៩៦ ពង្សី ជាកុំសុំ ភិក្ខុជំ ស្បែតីទុំបាល

បុព្វោទ្ធិ ជាយោពញ៉ែដសត្វឱ្យដែលបន្ទព្រះជីព្វាន ក្រឡាហ៊ា គឺបពិត្រ បមត្តិ សណ្តាប់បើរ អនុកស្វាំ ៕ ជិនរាប់មិនបាន ហ៊ា ដែបពិត្រ បុត្តលោ វិបុត្តិស ជ

ទិ
១៧

ពេលនោះ នៅហើយ ។ ក៏បង្ហើងង្ហែ ក្នុងទីឲ្យភាព ៖ ពាយដុំធ្លាក់ដង់ តេលក៏បន្ទូលផ្ទៃ យកំសិយាន ដាល់ហើយ ក៏ឡូកធាតុ សេចក្ដីនោះ វិបត្តិលនោះ បញ្ចេញ ទ
សម្រាក ពាក្យចាស់ ៖ ពាក់និងនោះ ក៏មិន មុញ្ញេះដើង សៅដើងលាប្រាណនោះ ក៏ខ្ញុំទង្គិសាំ វិនិច្ឆ័យការ៖ ធាតុចុះ ក៏ម្ដងទៀត ក៏ហើយតិ ៖
និងសើលពាបុះ ៖ ស្បែរដើងឱ្យជាមុខជើង៖ ប ធ្លាក់លោ ។ វិបត្តិល ជាតិលា ធាតុនៅហើយ នៅទ៉ុ ម៉ ក្នុងប្រិយ៍ឱ្យនេះការ និងមាឡ
អាចរំលាយ ៖ បេជាប្រើសេ ៖ ពិលាសោ និតេ មាតាកៀនជំល្អះ សោះប្រឹសោ វិបត្តិល៖ ជារ បនត្ថិត បំព្រិតនៅ វិលោៗ ទំ
ធ្វើនៗ ក៏មិនបុញ្ញដើងដើង សៅដែតជះអាងក្ខះ យល់និងមិនុះយល់ ៖ សំបុញ្ញសម្បត្តិ វិបត្តិមុខនះ ៖ សៅប្រាកដលោការ ៖ លាភបុញ្ញសម្បត្តិ វិបត្តិលសែប្រាក់ មហិ

ជិយា ឲ្យសំរេចនៅព្រះយោធជ្រើង ឲ្យចំយាប់នេះ ពុំឲ្យ បែរពុំទំនេះ ដឹក រឺម្នុស្សក្រោធទាំងឡាយ បរម្ពិតោ រានទ្នុំកុំព្រះនៅព្រះយោធ ឲ្យកាប់ឲ្យនាទ្នុំកុំឲ្យ. រាយ:
សត្ថិ សសើរ ពពិះទ្រេះ កន្ទុំបុញ្ញតោ រឺ គាត់ឲ្យបុណ្យបុត្តិលទាំងឡាយ ធ្វើរយើបយើបព្រៀ ដំរ សុគ្គោតិកាតោ ការដលបញ្ចុំបកិន្ទុន:
សេចក្តីសុខ្ក ។ អនិរាយោ រឺសោកទាំងឡាយ យ បុញ្ញំ ឲ្យបុត្តិលមានបុណ្យទាំងឡាយ សម្បិ ក្បិតិ សំរេច កន្ទុំបុញ្ញតោ រឺដលបុន
កន្តុំត្តិ ដលនិព្វាន សមិទ្ធី សំរេចក្នុង: និព្វាន ឲ្យបញ្ញាណំ ដល់បរិយោសានេ ក្បឹតកាលៈ ការដិប៉ំផុត យោបុត្តិលោ រឺបុគ្គលឲ្យយា
៖ ជនិតយ ការញ្ញើយឲ្យ គោចរូលសមាធិ ក្នុងញាណាទិកគោចទាំងឡាយ នរគោចគំ ដែលគោចរដ៏ប្រសើរ អរិយាជាតំ ព្រមាននិនកាន សោរត្តិៈ

ទំ ១៨

មោហ ទំនុកបង្គុះ នាមេរី មិនគោរៀលយកាន ឃ្មុំបុត្រ ឆ្អួនចំពោះនាំឲ្យបុត្រ ១)៥៥ ពុទ្ធោ នៃកាលពោរនៃបាបផែតពោះលើផែន ១ព្រះពុទ្ធអង្គសោះវិបត្តោរ ទៅព្រះយោ

វិបត្តិ យេនសុត្តំសោតតេប វិមុត្តិសោតត្តិ ខ្ញុំបណ្ដូលមោះសុត្តិ រញ្ចេដ៏នៃ ។ មាពោធ្ថិ យ៉ំមាពោ និចយ៉ឹបពោះខ្ញុំបញ្ញា បរុព្វេទ្ធិ ទំសេរុះ

បតិបុទ្ធិនិវាទេន ជេរ្យរនាកាបបំរៀង៏ ៥ ពោកបុនដ៏ពេញ រតិសេបុបាម្ហុយំបំផ្ញើពោះធំ យោក្ដិ ម៉ូតិពៃធ្វើវត្តស្វាទុះនាងសំផ្ទុះនារ

ដីសង្ឃ្យកាយបិណាត់នៅទៀតិនាវ ឃើរបុ គុំបលបោះមានពិកសោម្ភស័ល្ឍព្រះអង្គរន្ធកុំ នព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរសព្វដីរ

បំនៃរនិកាំរពុទ្ធកាំដលគុនពោះគិបិនផ្ញើឈ្លាតនំនៃតើរលិសនារាគារនាវ ស្មោះឃើរក៏ចំបង្គ្រីបាកពីលំពាក់ត ធ្វើនរដ្ឋីសង្ឃ្យកាយបិនកាយបិតព្ទៀតំណុល្អពិពីព្ធិរ

៖ ររផ្តុំមេសារ ... នេះក្រោយនេះនាងជឿរក្នុំកក្បួរផ្ទាំរហ្វូរហ្វូងហើយ ហ ក្លួយ ជុះ ពេញហៅនាងហៃមានការតាំងនាងមកក្នុងប្រសព្វ និងព្រះពុទ្ធសាសនានិះហើយ ៖
មិនមានប្រហែលផ្ទុំ ទ្រង់ជ្រើសកុសលបុណ្យនុះ ៖ ហើយ ហើរបុគ្គលអាចសារ ១ ហើរមានជ្រើសកុសល លផលបុណ្យ ទូទៅ ពោលមកនុះហើ
យ ប្តូរបុគ្គលនុះនិងបានឥសល្បុ ៤០ អសង្ខៃ យ ហើរបុគ្គលបង្កាំបញ្ញ ឃើញធាតុព្រះធាតុផ្ទឹម មិននិះគ្មឃើញខ្ញុំបញ្ញ ធ៍ផលចុះនរក្ខប
កពិទុធោស្រុកសិល សុះល្មើទ្វីបមិន ៖ ១ចប់ផ្សំនិះជើងស្រឹងស្រែងញ្ញព្រះពុទ្ធការបោយ ម្ន បុគ្គលនោះសោតិសុះបែបជាតិអំពើបប៉ុន
ស្ដេចលោកហើយនុះហើយ និងមានបោរផ្តាំពន្ធុងនេវលោកសុះជ៍យុំគិនុះមកកើតនៅស្ដេចមហាតន្ត្រី ៧ ញាណជាតិ និងមានផ្លាស់ប្រសព្វព្រះពុទ្ធក្រុបជាតិ មិន

ឃ្លាតពីរចៀព្រះសាស្នា លុះខឹងលោះនានាព្រះរមហាវ័តសម្បូរពិទុងយេគក្តីស្រឡាញ់ ក៏ះនៀមស្រីគន្ធហោយ ហើយមនុស្សលោកនោះហើយពុំមានធ្វើតែរបីតំរៀះ ពុទ្ធរាង

ដិ
១៩

កិតពិរិទ្ធសញ្ញា គពេបតៅក្តីតៃថរបស់ព្រាហ្ម : ដិដធ្វើរនូ៥ដលបុងគុសលសិបបិតដិះឆ្នោរ បុគ្គលៈ នោះពេញហោតៅរះរាគរ៉ៃខ្ញុំ ខ្ញុំជំនោះ ដុះ

បុគ្គលនោះអាយុះ ១០០ ឆ្នាំក្តី មានគិលិរដ្ឋ : ដាះគ្រួសថ្នុំ ធ្វើទង់ទិតតើរមាន ១ ថ្ងៃ ៧ ថ្ងៃ ខែក្រុះ : ហោរ ១ ខែញ្ញនៀតតោកបើរបុគ្គល

ឲលោរសើយដល់ខ្ទួនទុំមាបិន កិតត្តរពិ ចទៅលលើលតៅធ្វើរការប្រុងហោខ្លួនរ៉ៃ ពុំមានកិត ជាកំនុំសិកដ លក្ខណកម្មរៀរ គឺព្រះជី

នូវយើ សមាមសម្ពន្ធបាសោះ ពុំគានវិញ្ញាណរាធិ គឺរធ្វើរតាមបិនគាមបិពត្ឆ្នូរនេះឆ្នោរ បិមនុស្សក៏ជុះអាក្រក់បាបរាទុំ មនុស្សស្រីព្រៃកិតោះ ធ្វើទុមារពាក់ពុំគ្រួសារខ្សោយ

យោបនភិក្ខុ [illegible] ការៈ [illegible] នុះ និងការងារ [illegible] ភិក្ខុ [illegible]

ព្រោះ យោបនភិក្ខុ សេខ ក្សិ [illegible] យោបនភិក្ខុ [illegible] ភិក្ខុ [illegible]

ឬស ភិក្ខុ [illegible] យោ [illegible] ការ [illegible] ភិក្ខុ [illegible]

[illegible] សង្ឃំ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible]

[illegible] ភិក្ខុ [illegible] ១ [illegible] ភិក្ខុ [illegible] ភិក្ខុ [illegible]

EEMC 236

8/9

ទីនេះត្បូត្រា សព្វស្រែតការង្គើយលខសា

កាចិន្តូចស្បូ ៕

៚ អន្តរកន្លាពុទ្ធាភិសេកន្ទុក១១ ៕

៚ ដំការញ្ញូាសង្វៀនដុការ ៕

៕

៚ ខ្ញុំបាទព្រះគុរុសោភាហាស្នែ តេងយោកាត្រូវ ៕

៚ អិម ៕

៙ ជ៎ះ ទោសព្យាភាគឧពោអាហារផ្តលហ្នឹងសម្ពន្ធស្ស ។ ក្រោមនេះ ជិនសំម្តេច រឿងបញ្ចុះសេហ្នុព្រះពុទ្ធដីកា ភាលសំម្តេចព្រះមហាករុណា ព្រះវង្សគុណក្នុងទេព្វធរ

ភាពក្រុងមនុញ្ញញាតិឲ្យទូលបាត់សេដ្ឋាន៍ សំពិត្តសន្ធាឆ្នាំឫស្សី បតិស្ថេរ ៧៩ ក្បានព្រះសារីរ ត្រូវខែឧបោញាកិត្តិសន្ធាព្រះឧសរាដេ

ត្រៀមបនត្រូវទបាត់សេដ្ឋាញាតដ៏ស័កក្រ ត្រើះ ក្រុងជិនព្រះភក្តិថ្លៃសារក៏ព្រះមនុញ្ញញាតិ ឲ្យធ្វើរប ញាណសេដ្ឋាព្រះឲ្យបានហាតបាត់ក៏ជាដើមហា

ពាក្រុជាប្អះ ឆ្នាំ ៧ ក្នុងតន្តកឃ ១ ដ៏ខឲ្យទាង ឆ្នាំង ១ ហាល ទៅហាតចែកហាឲ្យទាងសំណាំ ២ ហាតូ ១ ដ៏អាបព័ទាង នោះហាទេទៅល់

សាំ ២ ហាតតូកព័ទាង ហែទំតិក្នុះទៅព្រឹទើបពសេហ្នុហើយ ។ ៧ សង្ក្រាតសេហ្នុទោះញាតាកទិតារហាគរាជ្ញារ នោះជិនយកតតកីហកី ១ ជំហាំពួកទំក្បួ

ញ
១

ខ្ញុំអាត្មាប្រាប់ទេវ មហាឥត្ថី ពោះជីវិតនិក្ខកំព្យេងទៀវ កុំមាន ខ្លះជីវិតនេះកើតហើយទេគ្គីព្យញ្ញាតែសាធក្តីសាការទើតាលីរាការ ដោយជីវិតបញ្ចុះលែងក្រុងនីរាក្បាលខាងមកខាង

ហិកសមាកក្តី ឱប្រុសផ្ទាំងកុំរកឱ្យស្មើរសំឡាញ់ រកអ្នកឯងមានប្រាជ្ញាព្រះអាចរកប្រៀបប្រៀបស្លឹកមាន និតព្រះទៀបកូនកាក្បាលលិសកាដូវពីព្រះ

មានឿយដីឋបរស្មុគ្រោយប្រា ហើយវេះបរិយាយបុរុសរូបអ្នកឯងខ្ពស់និង ដើរទ្រុងរុក ។ ដើបពាក្យរុក្ខបាការនៅអញ្ញោញបញ្ហាតើ

រមានឱយបន្ទិដើររឿងឱ្យយកត់ខ្លួនលើរប កន្ទិយកនេះន្ទោះបុក្តៅ ជិះបញ្ចុះលែងភ្នាក់ឱ្យខាត់ ឿងសំយាប្រព្រះឱ្យតិចទេញទៅផ្កាពេលាត

ហើយលើកពុះជុំជីវិតបញ្ចុះលែងហ្វ្យាក្រុងទេញកម្មានគុំឱ្យតែរនឿយលើយចកូយោវ ។ ហើយឡើងព្រះជីវិតនេះក្នុងបញ្ចុះលែងក្នុងអាគុំខាងគតិព្រះអង្គព្រះលក្ខ្មី ២១ ពន្លាង ។ ។ ហើយ

ទូងស្គុរាំចៀង្គុះទេ្យគុខហកតេត្យុះ ៧ ១ អរហត្តំ ឋានះទេះទឋានះចំទ្បើខកខង្គុះ សោតាបន្នោ ។ ពុទ្ធមានកិរិយាស្មុំទោះយើល ប្រែខឋានះសោតាបន្នោ ឋានះ ហ្មក័សេហ៊ាខាតិតាស្ថំហ៊ែរាស្លុះ៧
ទៀប្រាស្មុស៊ៀខ្ញ៉ះប្រហ៊ាំពីសោតាបន្នោរកាន្លះ ទើតូលោកាំសោតាបរិន្លសា ឱញឝតូបំទ្បើខក់សោះ ឋាន្លុះខាឧព្រះស្នើកាន្តុះ ។ ឱគាទែលតីសោ
ខ្ញុំលោ រីសោតាបន្នោ ១១ ខុំតូក អតិខ្ញុំតា តីបំរុះភិក្ខុ ៧ ១ អរហ ៖ខមុក្ខហាតូខ្ញំហំខាង្គុះ១ ។ អតិអបាតិ ស៊ូទ៏សោតាបន្នោខុំឝាក្ខុះ
ទៀសែខឝលោប្រុះ ខណ្ឌាដីអិតា តីដ៏ ពេខខមិ់ខាះស្តុឡើខនឹអិតសោរតាសោតាបន្នោឡើស្នុះ ១ អ្នលោដីអិត្តា គីយាកើព្រោលោអរាប្រុះ
ទេលោសលោរីអាពាស្កុតព័រខាជិត ១ អនុដីអិត្តា គីយ៉ឝតាដីអិតក្មើយ ចុំខ្មាងតាងក់សោតាបន្នោក្ខើយ ១ ឝខាសិខេខិតសស្ថុត្តា គីភិក្ខុខាតិត្បុះអយប្រាំសោ

ហ្មុះឲ្យសម្ពតដាំស្លេហ្មា ១ ដំដែលយាសម្ពុត្តា គឺសម្ពតស្តិតដាំស្លេហ្មាធ្វើដងដាំស្លេហ្មាគោគ ១ សម្ពុទ្ធសម្ពុត្តា គឺសម្ពតស្តិតស្រម្ពុតដាំស្លេហ្មា ១ ហាត់កសាសម្ពុត្តា គឺដំដែលះ

ញ្ញា តុំធ្វើដាំស្លេហ្មា ១ រីស្លេហ្មាទុះភ្នំ ១១ ដុំពួក ពុំធ្វើដាំស្លេហ្មាឡើយ ។ ឯស្លេហ្មាប្រសើរធ្ងន់ទុះអាង ៣ ដុំពួក គឺឲ្យយកទន្សាទបោះខ្ទិះខ្ទះបញ្ចូល

២ តស្មោះបកដីមិតដាំស្លេហ្មា ១ គឺការបរាជ្ញ ស្លេហ្មាទុះ ឲ្យរឹក្តបរិសុទ្ធលិខអាងលិយ ព័ត្រតស្លួ តុតយកស្បូះ បោះរិក្តហ៊ុំប្របោរងទៅ

តែព ១ អន្តក៍ធាន បើធ្វើងទៀងឯនារិត តែមមហាប្រសើរឃាល ១ គឺស្មុកដិដៃយ៉ងពុំល្អិត ត្រូវហាងបញ្ចុះស្លេហ្មាជាះងាដដែខអន្តរ

ដីសារស្បៀ គុណសម្ពុសដំបរងខិត ធ្វើងដាំការចេតឲ្យយកបកគ្រាតកម្ពុជាន្ត បញ្ចុះស្លេហ្មាភ្នំមិ៣ ទុះធ្វើពបោះមហាប្រសើរបោរាង ។ ឡើយឱអាន្ត

ថៃយបក្ខរ ឲ្យគោយក រឺការក្ខរ បញ្ចុះសីមា ឥន្ទខិល រុំព្រោះព្រះភក្ត្រព្រះពុទ្ធរូប ហើយឲ្យរំលឹងសីមាទ្រង់ឲ្យទៅខ្ញុំបង្គំយកតាំកក្ខរ ហើយបរិស្នាះ រឺក

បញ្ចុះឥន្ទខិល ១ រុំព្រៅ ៤ បាតផ្សារ ២ បាតផ្សារ ហើយឲ្យថ្វាយ សំពះសីមា ដេញទៅ ៤ បាតខៀត ចុះឲ្យធ្វើកង ២ ត្រូវតាមតាំង

រុំព្រះ៦ ហាំ ហើយ ធ្វើធ្វើកន្ទុ ទិសខាងថាំ ៨ ទិស សុះដែរនៃភ្នែត្រូវតាមចុះ ឲ្យវៀនបក្ខរ ការប្តូរ ទិសខាង បរិស្នាតិកោយ ហើយធ្វើ

១ជីរុះ ព្រះកិត្តិសង្ឃស្តាបរិមតាសតើ ញូទិសខាង ៧ ១សេក្ខុះឲ្យយកទៅខាងកន្ទុខ ព្រះ៦ហាំក្លំឆ្នូ សុះដែរកុំរុញពិរុំធ្វើ ៗ

កុះឲ្យការតាំយាក្ខរាសីមា រួងស្រែងហើយ ទើញស្តុទាយក ដើមការទក្ខិណាវសំពាងបរាជ ។ ការយំកន្ទុ សីមា ១ សុទ្ធិតាំងបាយោ ទុកាសារក្ខរាសាក្ខរយសាស្នារោ

ភោ
៣

ពុទ្ធានំ តេជគ្គយំ សារណោ អតោ ពុទ្ធា ខន្ធំ សន្ទហាត្ថ សិមាជិសំ សមហាន្ទុ សគិ សមត្ថុ សល្លក្ខុបសុទ្ធ ឥមំ ភុម្មបំ ទេសំ សុឃោយមហោ មព្ពាជិស ព្យុម ប្រវេរោយ ស្ថិតក្តិ

សិរិកាឯំ ឧត្តមោ គោហាតាជំគី ខត្តារំ តោ អខ្ចុព្យា បរញ្ញា ហាសាំ ជិម្ពទ្ធសំ គោហាតុជិគី ឯ សុំ កាមទ្ធ ការឯ សិទ្ធំ ពុទ្ធ ឌគ្គយំ សំឍបស្សុ ខុ ឈោ ឋេរិ

តយុ រុំ រិះខ ៗ ត្រុតព្រឹ អស្ថុ ឧក្រុខ ឱ្យ រិ ភ្នុំ សន្ត្យ ឌុក្ខុ សាផ សាន្ត ៗ រូងសៀ ឧុ ទ្ទី ខេផ្លិ ការ លោ ហ្ថុរុន្ត ឧទ្ទុះ ៗ សារិបុត្ត ហោក្តិ ហាជាង់ យាបរ ប្រុ តាត

ឆ្លុអ ហាភិ ភ្នុសន្ត្យ ឥត្តុ ផាបក្សុ ឥម៌ ឋិ ហា រិកម្ចៀយំ ផាសសាជិ ក៏ត្វា សបរ់ អក្កាំរាច្ចុរ ស្យុ ងិណឌំ រិស្សូឌ ឌំអ ញ្ញុ ព្រួហិ ដ ឌប ធោ ហោត អយំអ

ឆ្លុកំ ឞិ ហា រិក្សុ គាប សិ ហាររះ រាសិ មាតាបអ ខាសំ តោ សេធា សំ ឥត្ថុក្ត ៣ ឌុបុ រុំ គិ គិសត្វំ អញ្ញុកំ ៥ ហា រិស្សុ ពុទ្ធ សបបុខ ក្សុ បហា ភិក្ខុ សំ ឍប ក្សុ ខេរ ៗ ៗ ៥ៗ

យក្ខ ឧបព្វជិតព្រះភិក្ខុសង្ឃព្រះទ្រង់បរាជ័យធម្ម ៗ ត្រង់នេះហើយប្រគេនដីមិតនៅលោកនៅខត្ត ត្រង់នេះហើយដីម្ចាស់លោកឲ្យឥតខ្លាំងខ្វះ ។ សារីបុត្តអាគន្តុកភាពរបស់យោ

សរសេរកាកោះគាត់អាចារ្យក៏បញ្ជា ឥត ខ្លួនសីហាស់ ការព្យាបាលសត្វនាយកសិលានុកាំគរ មហានិ ។ ក្និ ។ យេស្ស ព្រះរង្សី ដ៏រង់ខ្លួ

កត្តិកាត្រូតហើយកកើតញ្ញត្តិ សេដ្ឋារនៅម៉ែ គសើ្យស្មើរត្ន ហើយដីម្ចាស់លោកឲ្យឥតខ្លួនមហាសុ ឲ្យ ហើយឱ្យសូត្រសម្តេចខ្ញុំរសើរបង់ខ្លះ

ករសារក្តុតាតន្តែសេដ្ឋា ១ ញ្ញសុត្រិត ដើរត្បូភិក្ខុសង្ឃខ្ញុំរក្តី ព្រះដើកការុណរ ៤ ហើយ ឱ្យក្លុនាយកដើមកាលុះបញ្ចុះសេដ្ឋ

ឥត្ថុកិរហើយ បញ្ចុះសេដ្ឋាដឹងរការគុណរក្សាដ៏ដឹង បងិប ញាលចំនួន ត្បូសារ មិត្តរហើយ-ត្បូងាលុវិសរញ្ញមកនៅស្រែកាដខត្តិយ លោតគុំ ទៅមាន ក្រោយ

— ..ហើយលោកយក្សរ ទ្រង់ភាសា ទៀតយក្ខ សម្ពុទ្ធ តាម្ព ចក្ខុ ក្តិ ៕ ហើរ រសូនរសារ ក្តិ ។ សេ្យ ក្បៀ ក្បៀ ស្លាប ប្រស្ទ្រ យោគកាំ ដ្បិតរូបព្រះសង្ឃ ដ៏ពៀរ ទើរ នៅពៀប ខាងកន្ទ័ចគ្គ

ចៅ ភ្លះម៉ៅរុ ហៀ ហើមោនស័ហតន្ទ័ ប្ទូះ ចំនាយុ កាមភ្ញាក់ព្រះសង្ឃ ចិព្រួតពៀរដើមចិព្រួល្បៀត ១៥ យោគតព្រះសង្ឃ កាយនាយុក នៅព្រៅកន្ទ័ចគ្គ

៤ ចនះចំពេះយុះវាក្តិ ប្រុងហើយស្បត ផ្ទា ៕ សាព្រ ឆ្នូបសម្បូតាល រង្វាំខ្ជាប់ ចិកព្រសោរ ៕ អាភិភាសះ ឆ្លងវិបត្តា ៕ សោត្ថឹកត្តុតុនេវតា ៕ ចំព្រះ

តិក្ខុ សង្ឃ ស្ល អត្ថ ស្បតវន្ទ័ ប្ទូះ ៕ អយ់ភិប បរនោលាចំ កាំ កាសោ សោតត្តិ ៕ បីចគ្គិ ហើយសរះ បាត្តស្ទះន្ទ័ បចិព្រួសហ្វា ក្តស្ថិតស ហើយ

ស្បតកំ សាត្ត ស័សហ្វាត្កកិរស នៅហោរខ ៕ នបព្យៀ ខបព្រោះ ស័សហ្វា ស័កស្បូ ព្រះ ៕ តាំង នេះ ក្រិច គំ ស័ក្តុ ខរ ពៀ ត្រាយុក ភ្ជុ ក ដើមការ ដ៏ខខ ស័សហ្វារ ស្បូ គោះ ព្រះសង្ឃ ។

ជាង្វេស្ទះ ។ នុកាលសំសមស្ទើឌឹងកាំឲ ឥង្កិទទួលសិរ្សូង ខុទ្ទាលទ្ធបងាររកាទីសំឲ្យពន្ធទុកការតាយបាត្តុទិសស្ប តិក្ខុលសំឲ្យបស្បូ ខុ លោកទេស ។ អត្ថាយបាលបាលយាកុំទាវ

យក្ខិឲ្យបាត្តុំ ។ នីតិ ។ យល្មើ ព្រុមប័ន្ទងបង្រៀន ងឿ ។ ដឹងកុំលោកស្រូតទំព្រឹងទិព្វព្រះមុងត្រូវ ឡើងក្តៅ ៧ ។ ចេរមួយស្ទើរ ត្រូវខ្សែតាមបាល

ស្មើស្ប អណ្តូងស្មួងភ្នួ ងព្យៀងតីរីបាលក្ខ ងីឡើ តសើគិឡើ បង្ហើបក្ខុបតេស្សិត្រក្ត ត្រាយ ទ្រងស្សូងស្មូហាខត្តិ ទ័ង់តាលទ្រុ អាត្មៃ ។

សាង តសាងបាលបៀ្យ ងីតកុំសាង ៨ ក្ខកិល ក្ខងស្សូបតិត ។ លេក្ខុយំ ៧ ៥ ។ ត្រាជិះរង ខត្តំខ្លួនកំឡើៀ្យងបក្ខុលការ ៤ ៦ ៉ាល

វាងក្នុងពុទ្ធកាលលោកក្នុងកន្លែ ពុទ្ធកាលលោកកាលឯកខេស្សូរិទ្ធកាន្ទុកងាក្ខាយបល្ខួប ត័ទ្ធៀងបកាវ៉ត្រូវបង្ខកុំសាត្រៃព្រះងាន្ទ្លិយ ។ ពុទ្ធកាលលោកការៈវឿ ។

ចឹ
៥

ជីវសង្ឃរាមត្រួតនិក ១ សង្ខ្យនិក ១ ជីវិតយោងឆ៌កក្រុចដាពយោងរោង ។ ឝុបក្តួងនិក សង្ខ្យនិកធ្នុំ ២ ដ៏៖អស្លឹកសែកយោងពិក្ខុរល ។ ឝុជីវិយោងនិកអស្លឹកសែកយោងខ្លុំ ។ ១ ជីវញ្ញះ
ទៀត ដើមព្រះពុទ្ធរូបអង្គក្រុងព្រះធាតុស្មារ ៥ ព្រះឆ្នាំព្រះនុសាឬដី ព្រះសង្ឃព្រះទេវតាអង្គក្រុង ដឹង អស្លឹកសែកយោងក្រុងកំភ្លុ ។ ដើមព្រះពុទ្ធរូប
ព្រះជីវិតព្រះសង្ឃ ព្រះនេត្រអង្គក្នុំដៃខអស្លឹកសែ កយោងខ្លុំយោងកក្ខុលកំភ្លុ ។ តែយោងក្រុងមិនភ្លៃ ឝរទៀបអស្លឹកសែកយោងក្រុងនោះ មាន
ភាក្សត៦ ផ្ទុំស្លាប់ប្រុង ៦ សែនក្សាត់ ៦ ទៀប មាន្ទ្របសត្វគោកសត្វទៅរសត្វនិកក្បែរតែរទ្វើរ ខាងតិចទ្រើនមិនកុំសាក្រ ។ ទៀបខាងក្រោ
ខក់ក្បាលស្រែះ ៦ គ្រៀ ៦ ឡើងទៀតកសំពតស័ក្កាក្នុបស្រុកឆ្នាំ ៥៦ អគ្គនិកក្រុមបមានស្វាន់ទម្លុំ ៦ ផ្ទុំខ្នុំ ១ ជាត្រុងនៅ ១ សំភបន់ប្រុំងបស្ទាបង្គុំខាយារ ភ្លាយនុំមាននុំ

ញ្ញឹ
ង

ននុយោះសាក ស្នះរ នរនរហើយ ៗ ហើរសាជក ន្ទ បរ់ ភ្លារ ក្រ ដ៏ ចិរ ហោះ ត្រូវប្រ ហេតុ ឬ ហោ ក ហេត ស ុរ ជើ ង្ហុ ង ហោ ក គឹ ន្ទ ន្ត ងារ ង គ ស់ ទ្វេង គឺ ហេតុះ សុ ត ការ ឡ្ឋ យ ត ធ្ន គឺ ហែក រ៉ ក្ខេ ៈ

ព្រះភិក្ខុ ពី និ ម្ន ន្ត ស ហើយ ពាក់ សែ ង ឃ្មុ យ ក ក់ ស្ស្រុះ សែ ន្យុះ ហោះ ដ៏ ក េ ស រ គុ ង ក់ ហេ ន្ត ង ស ត់ ឝ ឝ ហោះ នរ ហើយ ៗ យក និ ន្ទ ស ក គឺ រ ន្ទ ក ងារ ង គ ស់ ហេ្ស

ទៈ គឺ ហេតុះ ទ្បំ ហណ្ឌ ក ឈ៍ ពាក ស៍ ត្រ ក្ត ដ ឝ្ញុ ហោ ក៏ ហ ស៊្យ ប ក្ត ស់ ហេ ន្ត ឝ បុ ក្ត ដ ឝ្ញុ ហោ ក្ស ។ ងប ហើយ ស្រុ ត ឝ្ញ ឝ្ញ ឝ្យ ពរ ៈ ដ៍ ស ក្ខ ក ឝ្យ ស្សុ ស ទ្ធ ង យក្ខ

ទ្យ ហ៊ុ ង ក៏ ង្ហ ស្ស ព្រះ ស្ស្រី ក្ត ស ក ទ ពី ន្ទ ប ន្ធ ស បក ស្រ ប ចើ ៈ រ រ ន្ត រ ស់ ក្រា ប រ ដ៍ ភ្ន ប ង្ក ប ន្ត ង យក្ខ ។ ឝ្ញ ក ស្ម ត ចិ ស្ម ត ស្សុ ង ឃុ ះ ទ ប់ ហើយ ៥

សុះ ដិ សា ត ក ក ខ្ញ ហេ ក រ ត់ ង ហើ ប ន្ត ត ហើ ង ដ៍ ភ្ន ប ង្ក ប ន្ត ង យក្ខ ៣ ហេ ត ង ស្ស្រី ៤ ទ ក្ត ។ ជើ ឝ ខ្ម ហោ ក្ខ ៈ កា ង ខ ឝ្ញ ស្សី ស ស្ម ដ៏ ងារ ងារ ហេ ន្ទ ក ហោ ក្ខ ៈ ប ង ធ ក ស៊ យ ៥

ការៈ ១ ទៀត សេចក្ដីការៈ ទៀប ខណ្ឌ ខារ ការផ្ចួបចៅស្នាក សេចក្ដីការៈ ១ ការ ទៀប ៣ ព្រះ ប្រះ ៤ រួមទាំង សេចក្ដីទាំព្រះ ឧត្តមសោភា ការ ឆ្នាំ ៤ គឺព្រះ ស្នានស្នានខ្ញុំ ១ ព្រះ ស្នា ទុំ ការ

រក ១ ព្រះ ស្នា ខ ទុំ ការ ១ ព្រះ ស្នាព្រះ ទេ ៣ ១ ១ ការ សារាមស្រឿវ ស៊ុ ខ្នុំ វង់ ខ្នុំ ប ស្វា បន្ទូ វាយា ជានៈ ចៀត ៈ និត្ត សោភា ជរាយ ខេះ ស្នាន ច័ក្រ ការ ខការ ខំ

ការ ៤ ការ ច្រឹ ខ ច្បុ ខ ការ ផ្ញុំ ការ ខ្ញុំ វ ខ ស្វា វាយា ស្នុ ខ សារា បំ ព្រះ ទុក ខ្ញុំ ខ ស្វៀ ទ ស្តុ ប ស្នាន ខ្វា យា ការ ខ ក្រើ ស៊ុ ខ្នុំ វង់ ខ្ញុំ ស្នុ ស្នាន ខ្វា យា ១ ការ ចំ ព្រះ ការ

ខារ ស្នា ទេ ស្នុំ ការ ទេ ការ ខ ឆ្នាំ ការ ចំ ស្តុ សោ ការ ស្តា ៈ ការ ខ ស្នុំ ការ ខាខ្មែរ ស្តា សោ ការ ខ ១ ការ ទេ ខ្ញុំ ខ ស្នុ ឆ្នាំ ៤ ស្នុំ ការ ទេ ក្រុ ខ ការ ខ ឆ្នាំ ៤ ខ្មេរ ការ ចាំ ទុក ទេ ចាំ

ទៀ ខេះ ខ្ញុំ ការ សៅ ស្នុ ខ ស្នុ ខ្នុំ ការ សៅ ខ្ញុំ ចោះ ព្រះ ធា ការ ការ ធា ខ ស្នុ ខ ខ្ញុំ ខ ខ ការ ត្រា ទេ ស្នុ ខ ស្នុ ការ ការ ទិ ការ ទិ ខ ការ ធា ០ ជានៈ ទិ ស្ន ការ ស្ន ធា ខ ស្នុ ចោះ ព្រះ ខ ខ ស្នុ ខ ខ្ញុំ ការ ត្រា ធា ស្នុ ខ្ញុំ

គា
៧

ដ៏រះចែត ១ ឃ្លារ ស្មុះក្សត្រឧត្តម ៤ ។ ក្សត្រចេញទៅហើយស្តេច តាត្រូវបណ្តែតការស្បូ ១ ឃ្លារទៅទៀត ។ មហារាជក្សត្រត្រូវមានគាំយោ ឈើកជន្លូន ទៅបណ្តែតបង្កើន [illegible] ព្រះ

ស្មូក ចោះរូបស្បែង ។ ហើយសោះដំឡើង [illegible] ។ ស្មុះបៀបជន្លូនមារប្ដះបង់អែមជនះការ ១ ។ ជាសំការស ១ ត្រូវសោភ ស្មុះដ័សនាបមា

នាងស៊ំបកស្បូបន្ទំបព្រះ ចោះត្រូវ ឃុំស្ងួត ។ កុំស្បូដែលព្រះអង្គស្បូ [illegible] ព្រះ [illegible] ។ ត្រូវនគារស្ព្រះ ១ ព្រះអង្គ ខាងក្រោយបិង

ខារះ ស្មុះសាក្រុមហើយ ដឹងស្ដងសោកសន្ទូស្ទាំ ។ ស្ងួតដ៏យល្ងោះបឹងយ ដបស្លាក់ស្តុកុំស្លាំប្រហើរ ស្បូព្រះ ។ អង្គស្ទាំ ៣ កាយសោកដ៏យល្ងារ នាងសន្ធូ

បង្ខិតាតាំងារ តាំងោគ ហែរ ចែតសោកសន្ទូស្ទូត ៣ ។ ដបន្ទំបត់ងារស្បូត ស្មៀងហើយ ឃុំក្រុង ។ សព្វកោតិងីដ៏រាហ ស្មុកក្រើងបកហ៊ែរ ដបក្រុមស្បូងផ្សែងហើយ

ឲ្យអារនាំយកបង្គំ ១ ហៅថាព្រះនេត្រព្រះឲ្យស្រាតផាត់ទ្រឹស្នេះ ៗ ការបើយក្តោពុទ្ធបង្គំសាំ ហើយលាងទេះឲ្យស្រាតស៊ុះកោមេឱនឆ្លៀងច្បាំពីលាស៊ុតកាលនោះស្រាត ហៅថាព្រះនេត
រួច ហើយយកបង្គំសឲ្យខ្ទុំព្រះនេត្រផ្លាំ ៧ ស្រាតផាត់ទ្រឹស្នេះ ៗ ផាត់គណោជិព្រហ្មទិសោធយើ ✱ ជយំទេចបត្តុះសារ៊ ឲ្យឃើងឡូចស្រែង
ហើយបំឲ្យសត្តគ្រែងនិកាព្រះបត្តុំព្រះ អង្គស្រែងហើយអាការីយ ញុំក្បូបត្តិមកាលគ្នា ឲ្យអា ងារីយ្យុកគ្រឿងទង្វើព្រះភក្ត្រស្រែងហើយ
ពាក្សហើយទេចាក្ខុងសំប្រែងបង្គំសភាងីះ អង្គុំសែកយាងត្រងឯយ់ធំនុស្នេះហាង ✱ក្រោះនេះនិង សំនេះរាគ្គិសែកយាងកង្គុំសតែនៅនោះ
ទ្រង់អាងឯញ្ញតក្តុំម៉សព្យុំងសែងគ្រង អង្គុំរុំសិប ១ ដុត ៤៨ ទ្រែ ៧ គ្នាហើយមាងក្បួសត្រូនិកសត្រូហើយមាង ពុំ ងាប៉្យ ស៊ើប្បែះចែរ ៨ អុកស្បៀកពា

ញូ
ល

ឬជារោគរសកាយប្តូបដទី ៨ អាយស្នាដុំ ៨ អាយដំគី ១ ជន្លេនម្លូង ១ ម៉ឺម្សៅស្ពុលបន្ទូលវ័ណ្ណសន្ធោរ ស្លឹកក្រោមស្រដ្ឋរ ភ្លុង ១ គ៉ើងស្លឹងរោគពារដ្ឋរ ដ្ឋៀរ ដៅថ្នឹប់ដុំកកៈ ភ្លាភ្លូងអាយ

ថ្ងៃ ១ ៣ ដើតគីន្ធីស្លឹតម្ទស្លុះស្លឹកក្ដៅនម្រេច
ស្លាថ្នឹបស៊ែតស្លុះស្លឹតដប់ដៀប្រស្នុត្រូវវិសារ
ណោះកាក្បិទិគស្នុះ សុះវ័សណ្ហានយុបស្នុះ

ងដឹឈ្មោះព្រះឥន្ទ្រប្រៀបយោងជាតិស្លាចងាង ១ កាន្តប
ក្រចក ៗ ខ្មៅជងៀម្លុះយោគស័ណ្ណង គ្លុះថ្ងៃនិដត្រូវ
ត្រូវស្លុតម្លុងខ្សៀត ស្លុះស្លុត្តូរនដើឲ្យឲ្យដឹឈ្មោះ

ញូប់ដៀប្រដៀម្លុះយោគឲ្យអន្តុស្លុគព
ខ្លឹះ ៥ ម្ន ១ ដប់ណោះខ្សឿ ៗ ក្តីដ័ម្លុង
ព្រះឥន្ទ្រព្រះអង្គដៅខ្សៀតងាង ១ កាន្ត

៧ កាន្ត ៣ កាន្តដប់ដៀប្រ ឲ្យខងលក្លួស្លុតដខ្ញី យោគស្តីពាអារដ័សត្ដូក ដ័ស្លឹបខ្យបន្ទខ្យយោ ឲ្យគេយកក្បូងម្សុះស្រឿ ៤ ល្អកក្លួសបកល្បូខកើល

អន្តរ ៥ក្តុំ ខ្សួ បន្ទុ ខ្សួ យន្សុ ~~ទៅដ៏ រំ ទៅ រាំ ទៅ~~ ស្ទះ សុះ ទ្រិក ទៀង ខ្ទុយ ថ្ងៃ ១៥ កើត ក្រុ បន្ទុំ ខ្សួ បន្ទុ ខ្សួ យសុ រុង ផ្សារ ស៊ុត ឃ្មុង ទៀត ជាំ

គុំ ឃ្មើង ថ្ងៃ ត្រាំ ខ្សួ សៀ ទ្រាំ ១ គុំ ខ ៧ ថ្ងុំ ក ឃ្លួ ពត្បុ ជកាល ប្រាក់ ៥ ទ្រ រុក្ខាប ឲ្យក្លោង កំពឹ ចោះ ទ្រ ឲ្យទៅ ធ្វើ ងគារ ឃុះ ស៊ុត ឃ្មុង ខ្លួង ទៅ ទៅ

ល្បាត ទ្រ ឯ សុ ឃ្លា ត្រូវ ត ទៅ ទៀត ឲ្យ ង បង្ហាំ គ បត្បុ ឲ្យ សា ទៅ ប្រាប់ ជិន ទ្រិក ចៅ ខ លោ ខ មាន់ ឲ្យ ម ដាស្ត្រា ឲ្យ យក ខ ដា សត្វ ២ អ្នក

មាន សំ ទៀង ខ ពី កោះ ឡាត្រូវ សំ ទៅ សៅ បរ ឲ្យ មា ទ្រុ ត្បូ មា ឲ្យ សាក្រោះ អ និ ត បី ក ព្រះ ទ្រ សា ។ លោក សន្ត្រា ស៊ុត ឡយ ភ្លេ ៥ ថៃ ងប

គុ គុំ ស្មាំ ក្រុះ តុ ទ្រុ គុំ ង ។ ខ្លាស ក បន្ទុ សត ពេល បន្ទុំ ធ្លើង ឃោ ខ ឆ្លោង ដ៏ ៥ ក្ដើយ ផ្លែត ស្តាំ ត្រូ ទៅ ភារ រ៉ែ ខ្ទុ ខ ង ស ទៅ ឆ្ម ហា នារី ទៅ ក ប្រ ទៅ ត្រ ព្រះ ភ័ក្ត្រ ស្រែ ង

ញូ
៤

និងផ្ញុំចង្កុំគារស្ញៀបង្គំបក្រាទ្ធ ហើយទៅចំស្តួខទេសារអដ្ឋីសង្ឃព្រះស្ញូរទេការ បង្គំសព្វែសកំយាងកង្កាល ដែស្មុំក្មេះហោង ។ ដឹរាស្ត្រះដឹងសំស្តេចទាំងក្បៀសអន្លើដែលកា ។

យាងភ្នំកទៅផា ព្រះមាដជាកិរ្យាតិញ្ចុំបង្ឃ ម្ចាស់ដែលក្បាលកាន់ទ្វីត្ថិ ម្ចាស់លិខដែរ ១ ២ ខ្ញុំខត្យារ ។ ទៀបមាសន្តូបសក្ខណៃវិរន្ធូបសត្វទៅការ៉ះ

សត្វជិត ។ ព្រះស្តាកម្ពុខ ៣ ខ្ញុំចាំកេខសិទ្ធិ ក្បាលក្ដិយាខ ៨ ខ្ញុំខ្ញុំចាខទក្ខ ខព្រះបម្រុងក្រៀប ១ ១៤ ម្ចាស់ទៀតស្មាត្រព្រះ

ជាស់ខ្ញុំខត្យារ ស្វាតមុនខ្ញុំខទៅត្យារតាំង ព្រះខម្ចាក្រៀបយាងតិស្ការ យើងម្ចាស់បង្គំសដែល ម្ចាស់ជាកាសាក្រទៅកតិស្វាយឆ្នាំ ៨ ដែលលោ

តសារ្យាតតម្ចាតិដែលកយបកណ្ដាល ថ្ងៃ ១៤ កើតសតម្ពុន្ទខទៅសារព្រះខម្មាក្រៀប ខបច្ឆេទ ខំនាសក៏សកចង្គោលោកន្ធាព្យាបារ ដើរពុកខក្រៀប៤ព្រះ៤

ដ្បិតអក្សរអក្ខរ អក្សរយ៉ាង ខ្ញុំ រង្កើត បុណ្យសុះ ដ៏សព្រះកាលខ្ញុំ ខ្លួនដាច់ ១៥ កើត អក្សរអង្គ អក្សរអក្ខរ អក្សរយ៉ាង ដ៏សម្រាប់ អាចខ្លាញ ឆ្នាំ កើតតែ អ្នកណា ៤ ដ៏ខ្លួន

ខាក្រោមស្លាក អក្សរស័ព្ទ ១ ខួប ៩ ឆ្នាំ ។ សុះ ឈ្មោះភ្នុង ចេញព្រះអង្គព្រះវិហារកាល គាយខឹ សាត្រកហើយ ហោខសាដ៏ ក្ដីបាទាំ

ខ្ញុំគ្មានសាកំណត់ស័តិព្រះបារមីរួចហើយ ដ៏សខឹសារបើកខ្ញុំការខ្ញុំការសៀវ ដំខ្ញុំបរ អាតិរាត្រូឆ្នាំ ៨ បរកាដ៏បដ៏បងណ្ដូល

គិដ៏យាខ្ញុំ ១១៥ ខាប អង្គសត្វបង្គាល ឆ្នាំ ១០៥ មាតព្រះគណ្ណា ។ ឈព្រះអង្គព្រះ ៧ ខ្ញុំ ខ្ញុំសកំបទ្វិតខ្ញុំតិសលត្រូវ ការដ៏ឲ្យ

ខញ្ញុំសោមនស្សសាទុកាពេញសាក្ត សុះសោភាសត្ត្យត្តាតខាបហើយ ឃុំតិកាវាទិកាតខៀវការក់ដ៏ខ្លួន ២ ខ្ញុំតិកា ទេវតាប្រាប់តខ្ញុំការព្រះភាគត្រូវ

ព្រះអង្គទ្រង់បស្សរកាក្សត្របក្តិបដាស់រក្សាទ កុំទ្រុផលពាក្យមេរ៉ាឌោពាក្យព្រៃ ៖ ឱស្សោះសង្គ្រោះយកពាចាស្រុកទ្រង់បង្គំសការសត្ថិសែរកំយាត្រូវទទួលដែលបុណ្យព្រះ ។ ១ អង្គ៍ ៕

ចៅ

១០

សែកយាខទ្វនតួតសៈ យាខកណ្ដុសពួសៃ ចយាខត្ថ៍៧ បងៀតៀរ្យវ៉ៃមិទ្ធិ អង្គ៍សែកតាំ៣ប្រកា កសម្បុតសៀរសារទ្ធបទបសៃទក្ដ៍តែប

ព្រះខ្មបុរោហា ។ ខគ្គាតោងព្យោះ វិទ្ធបៀប កា កឹអយុទ្ធសុខទួស ទួសខទ្ធណការដំរីទ្ធិងកុ ខខទ្ធសគ្គាង ទៀបទូយ្យខាងគាយុកដំ

រាងសទ្ធាដាក់ខ្មុខទ្ធ ឋបោកុសរសោ ស្វូងស្សុ ពាក្យងសប្បុរយាតដុសរទ្ធើខកូខសគ្គាង ស្រូតបពៀរសោរម្ពង ស្សុវីកាព្យដាស់តា

វិកាតែការ៉ាតខុតកើតយុត្ដិសែរ្យសត្តុខខគ្គាខេ ខេត្តសិតនរុំ ៣ ២ ព្រះផ្សារកូខបសោគ្គាខទ្ធិអាងពាក្យខដាស្ទាងាង បកតីចិតតីនានោរៃងកាសខសារ

ចំព្យសាព្រះថ្ងៃសង្ក្រាមគ្រាសា គឺអដិទ្ធិ ទ្ធកុំអនត្តា ពីការយាកជាអាទិ ជាព្យបក្សព្រៃយើងឈាកក្នុំរប្បា បង្ខើញមកក្នុងសង្ស្យសារនោះ និងធ្លាងនីតនេរ
ចោរៈក្បួន រីបូខនិងប្រកប ទៅវេស្យន្ត ពាក្យប្រែគា ។ តីជាត្តិទុក ជាកទុក ញាដិទុក មរយាទុក អនត្តា រីមូខនិងឆ្លុង
ទីទេរ ហោតជាមកររឿមសារគ្រូង ២ និងគ្រាព្ធសំឡាវក្នុំត្រូវ និះហោតនិងរាក្សឺមុះ សារគ្រូង ហោតប្រកបទៅវេញ្ញចំព្យ
ក្នុំ៤ គឺជាការចំព្យទៅចំព្យ រាគីចំព្យ ទុកគំព្យ។ ហោតកាយរក្សាព្រនិងនុំសារ្យប ញាឧក្នុំ៥ បែកមកទៅកាន្តសំឡ
កក្ស្តែកបក្ខកាដ់និងញាតិខខត្រូង សារបង្កាយរុងរ៉េះយពៅដីពេលខរុំខញ្ញានិងអាង ជាយពារទៅនេះតឹះកគ្រូង ឡើងនិង

ញៀ
១១

យកទៅដងកំទោ រឺត្រាច ១ សោក ៧ សំឡាត ១ សោក ៧ ដូចយកទៅដងកញ្ចូង ទៀតដូចទៅហ្លួង វ័តកុសលដូចអសកុសល ដ៏ដូចបព្វ័យ ជាយុក ៥
ហាងបញ្ញាតិ្តរសោភោ ឃើញដោយប្រកា ក្នុំដ៏ៈ សាធុដើម្បីឡើតឡើងជាដិសោដិងសោ ងកុសលដើម្បីលក្ខណ៍ព្រហ្មញ្ញកំត្រាចមកៈ
តបន្ទុកក្នុងសាស្នារសត្តិកុំរដំរបស្ស អាត្មារធ្វើជាពុទ្ធបូជា ជាធម្មបូជា ជាសង្ឃ បូជាដូចជាផ្សៀងឡៀងកាត្មារ
ទៅក្នុងអាសាគុតិកាលរៀងរបស់ៈ ក្នុងព្រះជិភ្នាងសង្ខារត្រារដ៏ៈឈ្មោះជាក្នុង ក ងកាកុសលដ៏ល្អអជិសក្សៈ ជាងមេតា
ភាខង ស្លាបព្រាបត្រូវព្រៈស្តុកខ្មុ ឆ្នោរ រាសខ្ទេ យោភាគ្មារសង្ខារនេះ បើក្នុងកាកុសល ជាកោត្មារយកកំត្រាចសំឡាតក្នុំឡួង ទៅកប់

នូកកក្កុងព្រះទាពុទ្ធសាសនា និងសុក្រង់ធ្វើក្តុត្រៀង ដឹងជាបុញ្ញកាស៍ដើដើរ ជាកំណាត់បង្សុកិច្ចបុឃាស៍ប្រសើរ មិនឃ្លាងដែលអឺឡុងស៊ាប្រាដ៍ហៅក្រៅហៅ ៚

សីហៅ ខ្ញុំកហៅ មិនឃ្លាងអំពាស់ប្រយ័ប ធ្វើងក្រូវហ្សៀកាលខ្សួរក្រូវហ្សៀកាលនិកក្រូវហ្សៀ កាលនុះអកក្រុង ទ៏កុសសាសនេះស្លាតនិង

ខាងជាសៀវខ្សាកាគ្រា ដៅក្ដីខាងកាលកុត កាល និងឃ្លាងជាប្រយោង៍ដៅខាងមុំកិ និងខ្ញ ងជាសំពៅមង្សុំ ស្កិកទត្រូវបស់ស្បុំទ្រុំឲ្យ

ខនិងកក្ខុខសុខសាស្រុំស្រូវមុបិផ្កុតក្សុស្រូវ ហាលខ្សុំនស ដៅស្រុកកិកទ ពោលហើយកើត្រូវ ដឹពានក្កុខកាលគុតិកាល ស៊េរក្តៀ

ដើរក្ដាំដ៏ះហើយ ក៏ខ្ញុំសាសាខ្វុបព្រះបារមី ហា រកក្ខុកស្សុខព្រះអនុកិច្ចព្រះពុទ្ធសាសនា កានិងឃាងដ៍ស្សូរអណ្ដីសទ្ធា ឲ្យដ៏ងឲ្យក្តិ ពេកកលាកៈណោះ

ទ័សនះ ទោភឹតនៅខាងមុខ ជើងខាងជាប្ដូរលើង ។ ហាជ្រាញលំអ្នក ព្រៀងបរិភោគទាំញវប្បុះកំមាព្រៀង ។ បុគ្គលឧស្សាហ៍ធ្វើរូបព្រះពុទ្ធបរិវារ ។

ញ្ញៀ រួចហើយ ធ្វើវេយ្យាវច្ចកំរការ បុគ្គល អ្នកនោះជិតខាងជាប្ដូរខែធម៌ប្រុសហ្វឹក បុគ្គល ឧស្សាហ៍ធ្វើរូបព្រះពុទ្ធខាងក្នុងមាកំណាន់

១៣ ហើយ ធ្វើវត្តវេយ្យាក៏បុគ្គលអ្នកនោះ ជិ តខាងជាព្រះឱ្យសំអុគចក្រពត្តិរាជធ្វើនោះ ៥ ទំអងខ្ញុំពាំមានៅលើយ៉េតួខ្ញុំ ព្រួញ

កា ហើយបុគ្គលឧស្សាហ៍ខាងធ្វើរូបព្រះ បដិមាតើជាប្រុះហើយ ធ្វើវេយ្យាវច្ចជា បុ ឈ្មោះក្តីយ ម្យ៉ាង សំរិទ្ធិ បុគ្គលអ្នក

កោះពិធ ខាងជាព្រៀង ឬរាក់ក្តីលន់ ហាជ្រាញជាព្រៀងមិត្ត ពាក្យសារៈសារ ធ្វើសទ្ធា គឺខ្លួនខាងធ្វើរ៉ុកក្តីកាលបុណ្យបែង រឺបុគ្គល

ឆ្នាំ ១ សោភា នេះ ធ្វើបុណ្យ ចម្រើនព្រះ ពុទ្ធ និងព្រះធម៌ ធ្វើបុណ្យផ្ទះសំណាក់ បុគ្គលអ្នកណា នឹងបានសម្ដែងអ្វីៗ ឥតប្រើនឹកគេជាទុក្ខ ស្រុកភូមិ
គឺកើតជាក្ដៅ តែងពីរ បើបុគ្គលអ្នក ១ សោភា នេះ ធ្វើបុណ្យព្រះ បត្តិមារ ជាព្រះ ចម្រើន ធ្វើដើម ធ្វើរបៀប ញ្ញើ និងឆ្លើយ ទុក្ខ
ក្ដៅ បុគ្គលអ្នកណា នឹងបានជាទុក្ខ ៥ ស្រុកប្រទេះ សកដ ប្រុកសុ ចោទ ក្រោ ២ ចោរ ៤ ឈឺ គឺសំពុងដៃ ពុល ៗ
តេះ ភាព គុណ ធ្វើ ធ្វើ សំភាព្រះ ដែល ទៅកុសល សំភា ដែលនិង ធ្វើ ទុក្ខ កាលនេះ បុគ្គលអ្នក ១ សោភា ធ្វើ ៗ
ទ្រព្រះបត្តិមារ ជាព្រះ បាស្រី ធ្វើ ៗ ធ្វើជា ធ្វើ ព្រះ ជាព្រះ បត្តិមារ ធ្វើ បុគ្គលអ្នក ណេះ នឹង ដារ ជា ចរក ព្រឹក្ស ស្រោ

ម្សិះព្រៃរន្ទុំ ជាងទេវទាំងឡ ៦ ជាន់ បុគ្គលអ្នកឲ្យអាហារ បានឡើងរាប់ព្រះគន្ធជាតិហើយ ជាព្រះនិព្វានធំ ទៀតឡើង ទៅយ៉ាងប្រាកដ ទីសុខជាងគេក្តី បុគ្គលអ្នកឧទ្ទិស

ចូ និងបានដល់ព្រះគន្ធអក្ខរ ព្រះកុដិធំណាស់ អាចនឹងអ្នកនិងព្រះសក្ក ទេវតានិងបុត្រទាំងឡាយ យោវិញ្ញុតិឃាតសន្ធរទ្រព្យ ការជាព្រះ

ឃ.ចុ ទៅមាតុបតុប្បការនិងកិច្ចការពន្ធ ខ្ញុំយក ទ្រង់ស្តាប់ពុំទានសង្ឃសុទ្រង់ខ្ញុំ ៤ ពុំមាននិងអនិងសង្ឃ និង ៤ ដែលអនិច្ចសង្ខារទាំងឡាយ ក៏និងមាន

ដល់បុគ្គលដែលបានទ្រើងប្រព្រះជាតិហើយ ក៏ជាន្ទះ ស្ងៀមចក្ខុទាំងឡាយនូវខ ៧ ទាំងទ្រព្យចក្ក ទៅស្ងៀមទៀតព្រៃបុគ្គលអ្នកត្រះក៏ទៀតទៀត

រាល់ទៅក្នុងជាតិជាតិនេះ បុគ្គលនិងមានក្រោមទ្រព្យអាតមន៍និងខន្ធទ្រព្យពេក និងប្រាកបទៅទៀតសំឡាញ់ ប្រការគឺសំឡាញ់បញ្ចុះសំឡាញ់ក្តីសំឡាញ់ជាទីមាន

ឃុះ ទេវតា នាងចាស់ ស្នូរ បរ ឃើញ ព្រះ ភ្លូរ បរិវារ ហើយ ទៅតា ក៏ជិតនាង ហោ ក្តុ ក្ត ទៅ ស្នា ក្តិ ទាំ ៣ ក្រុង ការ ឲ្យនាង ព្រះ ជ័យ ទៅ ងគ្គ ព្រះនាង ការនាង បរិវារ នុក្តារ

ជ័យ ក្រុង សើ ន្ទ ក៏ជិត បែរ ស្មុក ក្នុង ការ ព្រះ ជិត នាង ជ័យ ស្មុ ពត់ ស្ន ទាំ ពួន នត្លា ទៅ ជ ស្ថុ ៗ វិទ្ធ ទាំ ៤ ក្រុង ការ គឺ ស្ម ស្ងុះ ខ ត្លុំ សុ ក្ត ក្នុង ៗ ៥

ក្នុង សាឲ្យ ទាំ ពើង ផង នារ នាង ស្មុ ការ ទ នាង សា ក្ខុ ទ នាង សិការ នាង បរមា បន្ទយ័ ន ៗ ជិ ស្ទឹ សា ក្ខុំ ក្សួ ការ ជា ស្ម ស្នុះ រ ប សុ្ន ជា ទៅ ជិ ង នាង ស្ម ការ ក្រោម

ព្រោស ទោ ស្នូរ ស្ទុ ទោ ការ ទាំ ពួន ឲ្យ ប ការ ស្តា ប ព្រះ សុរ ងស្ម ទេ ស្នុះ ការ ជិត បរិវារ ទៅ ហើយ ស្ម ស្នុ ក្តិ ការ ហើយ និង តែ រាស្ម នោះ

ទោ ត ៗ វែប ជិត នាង បរិ ចា ទេ ន ព្រៀង ពេ ក្តៀ ពេ ក ដា ន ប ក្ខុះ ទាំ ល្បា ហើយ ទៅ ង ក្លឺ តែ ក្លុ ន នារ ឲ្យ នាង ព្រះ សុ រង្ស ទេ ស្នូរ ៗ ត្រា ទៅ នេះ វា ក្បារ ភា ក្រុង ជិត

ចូ
១៤

ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ១ យោ ភិក្ខុ អាមិសស្ស ៕ ចេ សមុត្តរ ទ្រឹ បក្ខិ រក្ខិ ការំ ខ អាមិស្សុ ការំ ហោ សេ វ ទ្ធិ ហោ ទ្វេ ត ជា ក្ខុ សាត សោ ក ទ្ធិ ជា បក្ខិ រ ក្ខិ ការំ ចោ
អាមិស្សុ ការំ បដិ្ឋ បក្ខិ ការំ ហោ ភិ ជា ហារំ ឧប ឧប ពិ ត កិត ច សម្ប្រ សាទ្ធ ចិត្តស្ស ឯ កោទ្ធ ភាវំ អវិត ក្កំ សុ ត្ត ន ទសម្ម ក្ខុ សេ ទ្ធ ឈានំ ខ
ពិតក្ក វិចារានំ វូបសមា ៕ ឥតិ វិ សោ អវិតក្កំ អវិចារំ សមាធិជំ បីតិ សុខំ ទុតិយំ ឈានំ សុត តោ សោ ក ទ្ធិ អ ត្ត ក្ខិ តេ ឧ បេក្ខ ច
ទស្ស សុ ខ ឯ សា ក ត តោ ខ បក្ខ សុ សំ ពុ ទ្ធ វិត ក្កា ៕ ឆ្វ តោ ទ្ធ ឧប ប្បជ្ជ និ សា រ សម្ប្រ ខត្ត ៕ គុណ កា ឃ្លី ភោ ជា ៕ ឈ្ន ថា តោ វិភិ ជា
ខ ស្សា សម្ប្រ ជា នោ ហោតិ ស តោ ឧប ស្មេ តោ ខ ប្បា បក្ខិ តោ វិត តោ ខ ក្ខុ វិតិ ៕ ឆ្វ តោ ទ្ធ ឧប ប្បជ្ជ និ សា រ សម្ប្រ សម្ម ត្ត គុណ ភិ ហា ឆ្វ ទ្ធ

៴ កុស្លចិឋម្ព ឥតិខចោលាខគសំយោ ខុន្ទរឋិឋម្ពុភកខចោលាខគសំយោ ញ្ញាយឋតិឋម្ពឥតិខចោលាខគសំយោ សម្ពីឌឋតិឋម្ពឥតិខ
ចោលាខគសំយោ យនិន្ទឌតារិបុរិស្សុយុ គារិអន្ទុឋរិស្សុបុគ្គលា ឈរិារឋស្សុំកាខុរ សាយំកាឋន្ទក្តុំខេនិតំញោខញ្ញូឃាតិ ៴
ន្ទុំបន្ទុះនិរាគិតន៍សគុណបិរិសា នាសំពុត្រ្កសា នាវិយ បំ៍សារុប្តុរ៍ន៍សរោសាកិអ្នុកិឃាន្តិគុណ៍ ស៊ៀម្ទុំសោញ្ញាយ្ហុកាខណា ខុំសោរៈយាឋ
ន្ទ្វិឋត្តិរកិញ្ញាតុភុញ្ញូម្ហោសសោខន្ទុំ ឃិ ត្រិវត្រូខញ្ញាកុន្តុឌ ឃាយតិឋន្ទិ ឋត្តិ ត្តាំតុំស្រ្តូកា គិគុណន្ទុះ ឆាមេយិះឋន្ទិ ឋត្តិយាតាណា
ឋកាន្ទុំបន្ទុះ ៴ យាឌមេះគីនាណបេញ្ញុះធាឋន្ទិឋត្តិនាណអនិសន្ទុំព្រេ៍ត្រោឌរាមិស្សុនាណព្រេីន៍រាឌតំព្រ្យ៍សែឌសារះសា ៴

គឺយោគអគ្គា ៕ ជ័យទើនខ្មៀងខៅជ័ស ១០០០ គុណ ១០០ គុណទឹងខ្មៀង បតិបត្តិយោគាវចរទិដ្ឋី នាងតគ្គាយ ខ្មៀងនមស្សការ ស្ពឹកខ្មាំងម៉ង

ខស្រា ក៏ឲ្យស្មៀវខ្លាំងនិងនាងងារព្រៀងបទ័របស មាត្រូវខៅភិត ៕ អាសាគុតភាយឲាងនៅក្រោះ ចេញាង អាត្រូវាត្រែកាំង្យ ត្រូវចូរអាងទឹតរ

១៥ នាងនោះ គឺព្រៀងបរវិរោភាគនិងខុព្យកោគ និងគត្ថវ័របត្យស្នោវតើ គឺសំពុតអ៊ំត្រូវឲ្យព្រៀងមាន តាងទ្បេ២ ៗ ត្រូវងាងកែងាងវ័របត្យ

បញ្ចាំ កាព្យយោគនិងទើត្រូវនាងខោញ្ញុះធារ ៖ អាទិត្យព្រៃងារខ្សែត្រូវទើត នាងខោញ្ញុះធារាទឹ ត្យព្រៃងារខ្ញុំក្នុះ ក័នាងខោញ្ញុះធារាង

ងស្ពាំរអនឹត្យព្រៃខ្សែបណ្តឹងព្រៀងគាត ចេញាគិកណ្ដុះរងាព្រៀងបត្តិយោគាវចរទិដ្ឋី និងនាងជ័រព្រៀវកររទៅក្បែងត្យសព្វបទត្រូវអាមអាតស្កិត្ត ព្រះកុណគុណបតិ៖

ក្នុងទីនេះ ក្រុមខ្ញុំទុកក្នុងវិញ្ញាណ ធាតុនឹងសន្សំទាំង៧ប្រការនេះ គឺអវិជ្ជាភាពត្រឹមបដិបត្តិភាពត្រឹម មិនឲ្យអវិជ្ជាសន្សំក្នុងបន្សំហើយ ។ បតិតតិតទៀតមាន

នមិនាន ក្រុមក្រោយនេះមានដំណើរ ៤ ហែតខ្ញុំឲ្យតត្រឹមត្រូវ ត្រូសោរព្រះពុទ្ធិការ ត្រូះ ដំណាំវិញតត្រា នឹកាន់ខ្ញុំរកល្បារនិងខ្ញុំ

មកទីសុទ្ធជាឱ្យហើយលា ៣ ក្នុងទីចសំ មានកាលសុំខ្សែ ១ សង្គា វីសំឡើងកំរើ នត្រឡានិកាន្ត ប្រហកបន្ទាំឃ្លាតងេខះ

ហើញទាំឡាយ មានមកសន្និដ្ឋានត្រូវ ក្យារក្នុងទី ១ ដុះ ១ ហើយប្រែប្រួល ក្យារសឹងឡាត ឃ្លាខមន្តសខ្ញុំ ៣ ២ ទ្រីកុសលខោ្យ

ខក្តិ ៨ សោរ ៧ ហើយនិងខានក្នុសលវង្សមុន ប្រើនដាខខក្តុ ៨ សោប្រែប្រួលក្សារសម្បុរត្រូះហើយ យកប្រែប្រួលកាលកាន្តសំសាកសំឡើងព្រះ

ឧបាសកឧបាសិកាជើញស្រាបគ្រូអាចារ្យ ទាំងភិក្ខុគណា បពិត្រព្រះសង្ឃព្រះភិក្ខុសង្ឃប្រសើរ ស្តាប់តាមបុះឆ្នាំឈ្លូវ ទើបខ្ញុំឧបាសកាជើញនិងបានបុណ្យផ្ដើង

ញោ ផងណា ដឹងនឹងខ្ញុំមក្ខុះឆ្នាំឈ្លូវ ព្រះ និងបាននិងបុណ្យមព្រះអង្គគ្រង ចំណោះ ខ្ញុំម ៕ ទាំងស្លុះខ្ញុំរាងតាមគ្រូការ បន្ទះបោរខ

១៦ អាក់គណា កែសំស្ដេចព្រះសង្ឃព្រះភិក្ខុ ម្ដុះខ្ញុំខមាសព្រះពុទ្ធិការ ព្រោះព្រះ សុនង្ហ ៕ ទេសនា ចាក់ទេសនគ្គី សង្ឃ ចំណេញ ៕

អាថា ។ សព្វកាន្ត កាយកាន្ត ប្រាកដ ។ ពី និងខ្ញុំនិងបានដោយ ចិត្តឧបាសកបមានភ្លើយ ៕ ពីចេងជើង និងខ្ញុំបាន នមុខនាន ១ ៕

បេះបើទ្យកិរបែមឧនិងបានជាក់សង្គ្រោះបោរ ដំប្រសើរ ក៏មែនឧនិងខ្ញុំជើងគ្រូចស្នេហ៍ បានឆ្នាំឈ្លូវខ្មុខបោរគ្គី បេះក្បូឆ្នាំ៣ គិច្ចនម្មការការបុគ្គលរបរិ

ហោតក្លួច ចក្ខុ ឧសភាសថែមខនិខមិន ជឿស្តាប់ · ចំឡែកព្រះសុនន្ទ ទេស្នាដ៏ ដាចខសំរាំឲ្យខមិនអាន ជឿស្តាប់ នឹងស ចំឡែកព្រះសុនន្ទ នេះ ដាចខុសំរាំព្រះ ក្នុខវឺ

ក្លួចាអាង បរិសុទ្ធកំឲ្យសអាងមុនខ្ញុំឲ្យខ គឺ ដាបពិតឲ្យនន្ទដាអាង ដ៏៖ទៅឲ្យអាងយល្អះដា បពិតអាង ឲ្យព្រះ ដ៏ ញាណង ដាអាង ដ៏អ្នក

ខ្ញុំម្ល១ ដែលអាងកន្លងព្រះអាង ឆ្លាយកំង ខញុំខន្លង ឲ្យដែលក្នុង ព្រះដ៏ញាណ និខញុំខស ក្លួង ឲ្យខ្ញុំ កាន្តព្រៃ សៅព្រះនន្ទ នេះមុខ

វិត្តុល នន្ទ នេះ ថែមខ និខ ដានឹង កាលបនិង កាលកាព្យកាយ បទោអា គែកន្លងដេតតែ ដាខែ ខកដាងពត់ ឲ្យព្រះខដានីងនិខ ចុំខប

ញាប ឲ្យខុះ ឆ្លង ក្លួង សៅព្រះពន្លឺអារ គឺព្រះនន្ទ ទេស្នា ដើម្បីនិង បនិខ ឆ្លង ដ៏ ដាគុណ ឆ្លងដ៏ ដាប្រែ ហោងដង ឆ្លងដ៏ កាប្រែ ហោម មិនអាងឲ្យ បទ្លើកកុខ

ភាគ្គសាសនសាស្ត្រយោង ។ រីមែរជិះខង្គិកម្ពុជាតាក្រុងដើម្បីជិះខក្តុំខមញ្ញានុះកាត្ត គុន្តខព្រះពៃស្ស្រសត្រូសាក្ខ ដើម្បីដើម្បីចង្ហេឡកន្តុជាក្ខុង្កោះក្តុចព្រះ ។ ដុំគ្នា

ញ្ញា
១៧

ព្រះអង្គិន្ទ្រ ព្រះអនន្តា ក ព្រោះនាគក្ខាឋព្រះ សង្ឃុខេត្សារ រីឯមគល១ទៀតជិះជានដីកង្ហំល ទិព្វឧតន្តក ពោះកំរឹងរាន ពៀរទៀរ នុកតៀ ព្រោះព្រះសង្ឃខេត្សារតោ១ជិះ ។ មែរជិះឭកញ្ញរីបសតាញ្ញា ទៅឱ្យនុតន្តកជិះខឱ្យ នាងយៀរក្តុចសេនគ្គី ឆ្ការកបាខសកគ្តា ឃ្យា សុកតែញាណា ឬកជិះ សំង្គខព្រះ ឱ្យរំឬណាយុកសោក្ខ ហន្ធ មានព្រះតុន្តីកាត្រោះ សើកស័សើនួ ទើងជាតក្តុំកាប្រែការ

គិឡឹនានដុង្គី គីអ្នកស័ល្គខដុង្គឿ ជាកុំក្រុសតុសសងសម្រាន ជាកុំក្រុសនាន គឺភរុមិស្សុច្រានត្តិនានក្តឿ សារូមិស្សុនានពោះព្រោសតីនានគុវុជិងព្រះ

ចាំ
១៨

ចេត្តសិកធម្មតែងនាំលោកព្រះស្សីរវាតធម្មជិះ ៗ គឺនន្ទុំកំរៀយសេនធម្មខ្នាំ ៤ អដ្ឋិសន្ធ្យតែ ១ ប្រមាណ សិទ្ធ ជាងស្នាបព្រឹក្សវិស្សុ និងងាតិខ្នាំត្រែត្រូវ ខ្នាំខ្ចង ៥
បុត្តិសន្ទុំព្រះកូរមារ គឺឱ្យនាងព្រះធម្ម ង ដំកំបន្ទប់សន្ធ្យក្លាយមាន និងមាតអដ្ឋិសន្ធ្យៈ ផ្ទើងទ្រូវសេមួយនៅជា ១០ តុង ៣ ផ្ទើ
ងសារៈសារ បន្ទល់មាតសន្ធ្យ ងាងម្ត បង្គុងដ៏ងាវព្រះជិដំកកំគឺញុំងព្រះ សាស្នា ឱ្យនូងទឹងខ្នាំ ៤០០ ព្រះខសារ ម៉ាតជា
ព្រះធម្មជិះជាញាក់ប្រសេវ គឺអាយុះព្រះ សាស្នា ទើបនិងសាងរូបព្រះធម្មមារម្មះ គឺទ្រឹះនិ ងព្រាកម្សត្តិ ឬនិងទ្រើសេរៀងខ្ចប់យើរ
ទ្រើសៀវភត្តិខ្សាក្តី សៀវុស្សបាប់បុនក្រោញាវីគួរសេងនៅ បីនិងទ្រើរមនង្គុំធក្តិ៍ គ្គិកបិនដាតែ ១ ព្រះអង្គ ៗ ដល្លាអដ្ឋិសន្ធ្យនេះកាបិនស្បើរ

ញុំ ១៤

ពុទ្ធកាលស្ដារ យទ្ធិ បរិនិព្វានៈ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះសាស្ដាបរិត ទ្រង់មានសម្មុខៈគឺបរិពិតទ្រង់សម្បូរជាង ព្រោះហេតុនោះ គឺសួរថែមខ្ញុំព្រះសាស្ដា រំបែងភាគពីរនឹង

ខម ត្រូវយកលោកត្រូវអាចខ្ញុំបកប្រែកា ១ បត្តព្វារម្មណ៍ សមព្វារម្មណ៍ និងបរិស្ថេតក្ខៈអ៊ី ព្រោះព្រះសុខុមខ្លាំង គឺខ្ញុំមានសម្មុខ

ជាការដ៏មានសង្ឃារអដ៏សង្ឃ ទ្រង់ដង ខក្ខរ អារាណ្យព្រាហ្មណ៍ បកំបើមអំពី ៣ ភាគ ក្រោមបម្ពុត ខ្លះ ខាង ស្នាយព្រះសុខុម

ខេតក្ខរតីព្រះបិដក ពើរតព្រះសម្មុខ ឆ្លងយកសង្ឃរាអដ៏សង្ឃ ទ្រង់ខេត្តបរក្ខ ៧ ឧសិខសេស ព្រៃ ហ៊សំប្រទាំងបរការទៀតខាង

ខេដ៏ម បរុល ខ្លះ ខាង ស្តាយព្រះសុខ តិ ប៉ែងក៏ អដ៏សង្ឃព្រះ ទ្រង់ ពេញចំ ព្រឹក និង ស្ការ ព្រះអរហន្ត ប៉ែងក៏ បែបតំណ ហើយ ខេតព្វាអំពី ជោគដ៏ការខ

និងឆាងព្រះឧង្គ គឺសសេរស្ពានហាសក្បូរ ក្បូរ ១ ក៏ធ្វាដំរំលោភរ៉ាវជីសស្រូវស្មើរក្បូរ ១ អស្ចើរនិងឆាងព្រះពុទ្ធរូប ១ ~~ព្រះអង្គ ហោតម្ភ័ស្ទះព្រះ~~

ជុំស្ទូវក្ដារប្រឹក្សាព្រះស្ទិតស្ទូរក្បែរហាក្ប និងខុឃ្លាំងហាវងារ ក្រោកាលសំម្ដេច ៥ ព្រះម ហាក្នុងហោរ ស្ដេចយើងទៅ ទៅនេះស្នារ ម

ក្នុងតាចតិងសាស្ន ជាបន្ទិ៍កាស្នថព្រះគុ ដព្រះពុទ្ធិកា ៥ ថ្ងៃនិតដោះជីអាវ៉ទៅ របស្ប សំម្ដេចព្រះពុទ្ធហាដោរ ដើម្បីក្នុងព្រះវរា

ចថ្ងាយការ គឺស្ពារហោរដើម្បីបញ្ជារសព្វ ក្នុងក៏និងដិងក្លុះ ដើម្បីព្រះបញ្ជារ និងប្រមាត ក្នុងព្រះងជិ ឱ្យក្នុងរ ឆ្នាំ ៤ ឆ្នាំការ គឺប្ដូ

ន្ទី ១ និងឆ្នាំបព្រះសុវណ្ណការ ១ និងព្រះមហាវៃស្វន្តត្រា ១ និងអាកាស ១ ឆ្នាំ ៤ ឆ្នាំការ ស្រះស្ដើពុទ្ធិនិងសក្ដ ១ លោក ៧ ជីកនារាជព្រះស្ម

ចំ
១៩

ព្រះពុទ្ធអង្គទៀប នេះនាងខ្ញុំជា ១ ដង ក្លាះ ថ្លៅ ខត្តិយប្រការនេះ ៤ គឺ ចែងដី ១ រតនកាស ១ ខ្ញុំព្រះស៊ីម្ហូបរុក្ខ ១ និមិត្តខន្ធពុទ្ធមហាស្រុកអ្នក ១ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ស្រាវ

ជាងគុណរបស្សអាណាំ និងរកខត្តិយរាជា និងយកបាត្រនឹងចីវរ អាស្រ័យទៅក្រើរ ទៀតដែលព្រះស្តេចសម្តេច ចក្រ ដែលខ

នះ ហើយក៏ហៅផងជ្រើសរើសដែល និងអាកាស និងមហាស្វេតច្ឆត្រ ។ និងខ្ញុំព្រះ ស្រីម្ហូបរុក្ខ ព្រះឥន្ទ្រ ដឹងនឹងម្ហូបគុណជា

នឹងបំរុងជានឹងលោកប្រស្សការសើ ផ្ទះរបស់ព្រះពុទ្ធឈ្មោះត្រៃភព ៣ ព្រះអង្គទេវតា ទេះហើយព្រះឥន្ទ្រនេះរុក្ខនឹងរស្សអាក

នេះហើយ ។ បពិត្រគង្វាលនាងសិទ្ធិយ អ្នកអាងនឹងព្រះផ្កាលោកខ្ញុំនឹងទេវតាទាំងនាង ៤ និងនាងឆ្លាយព្រះឥន្ទ្រទេវតា ជាអាងនឹងហើយ ៥

សន្យាដែលការប្រមាត់តេះមិនបាន ហើយតារះព្រះរាជ្ញឹយហ័ស្ប្រសំម្តេចព្រះដែនស្បៀ សម្ភារសម្ពន្ធបារម្ពះត្រោះនុកាន្ត ។ នម្ភស្បុចណ្ណាសុត្រា សពគ្រិះ

ដែនសាសនេះកាល្បដែសត្រសហាស្បាដេ នុក្គុតីលោកគន្ធតិ ។ រះនិម្បជាវ យោរុត្តុះ លោរ វិនុត្តុលឧលោក នម្ភស្បុំចណ្ណាំះ

សុត្រា នានសុចណ្ណាកាលស្ពាបព្រះសុន ប្រុះទេស្នា ៣ នុកតី លោកគន្ធតិ ។ កដែនកន ទំកាល្ប ញ្ញាលគឺរល្បត្រាំក្នុំ ៤ កល្ប ។

។ ដែនសត្តុសហាស្បារដែ ។ នានប្រមាំន ដំលា១លែនកាល្ប ហើយដែកនះកាន្ត តា៣ដែ លនានស្ពាបព្រះសុនម្ពុទេស្នារ ដៃ្ប

អត្តសំម្តេចព្រះបរុំប្រុងលុកលោកកក្កតាស្នារ ។ សម្ភារសម្ពន្ធបារម្ពះរបស្បុ ហើយដឹះ ញ្ញាណមកក្តុនស័ សើរដែលសារដែសន្យា ដុះនេះ ៤

៥ តារនុជ សោះ ១២០ ឆាន ។ ៣៩ ៥៩ ។ អៈ ១ ក្រី ។

ញុ
២.

៙ នេះ គម្ពីរព្រះ សិទ្ធ សុត្រ ក ម្ពីរ ឃ្មុ ឃាគ ពិម្ព ខស្ញុ
អន្តក ថា ឧត្តរា រិ សែក ន្តុក ។ ១០៧
ដកាប ញ្ញាណ ម្រើង ន្តុក ។

។ នាគបញ្ញំប្អូនី ៗ សិរ ។ ការ ន្តរ ៗ២៤៨៥

FEHC
236

9/9

៙ព្រះអភិធម្មសង្គហសព្វស្សុត ៚

៙ ស្លឹក ១១ ៚

៙អដ្ឋកថាបរលោកកថា ៚

បរលោកកថា យកបរលោកកថា ព្រះបរមត្ថសព្វបុត្ត ៚
ពិធានបិណ្ឌឆ្លងតាំងដែសក្តី ៚
ពិធានបត្តកន្ទឿ ព្រះវស្សា ៚
ពិធានចៅ ៧ កិច្ចានុពុទ្ធពិធីនគន្ធកនេះបរក្រាំងម្ញីបុនគ្នើង
ពិធានអាក៏តំណែងក្រពុំពិធីមង្គលអ្នកឆ្លងកុំ ៤

ភិក្ខុសាង ខ្ញុំព្រះករុណាអាគសង្ឃព្រះគ្រូកុង
ព្រះពុទ្ធសាស្នា ជាប្អូនបង្កើតធម្មត្រូវពេញលោក
ហេរ ភិម ធម្មគំព្រះសាស្នា គ្រប់ ៥០០០ ព្រះវ័
សារ ស្រេចប្រឹក្សាយោកន ៚

៙ អនុសន្ធិ ព្រះធម្មទេសសេសនេសួរ ជាបុព្វាចារ្យញ្ញុំផាំបង្គាប់ពេលកាន្ត ដែលមានក្នុងកំផ្លឹមរណាតាភ្នាក្លះមានក្នុងឈាបនក្កិតាភ្នាក្លះតាងបាមានតំរួចរ យោបុគ្គលោ រីបុគ្គល១ :

លាភ្លួបើរសើញលាភារកាលទុក្ខដែលស្លាប់ក្នុង : ព្រៃព្រឹក្ស ឬស្លាប់ដោយជិតាលក្តី ឬក្លាំងស្រុកក្នុងផ្ទះមក្តី នោះ មនុស្សក្តីសត្វដេរិច្ឆានក្តី សោបុគ្គលោ ឬបុគ្គល

នោះក៏មានជីវិតនោះសង្ខារគឺនរកិច្ច ទុក្ខំអនន្តារ ឱ្យរួបស្មើលើងព្រាលក្ខណៈនិងគិងដ៏នារីពិសេសក្តី : ស្លាប់មិនបាន ការណ៍ល្អួរបើបុគ្គលនោះគិតឃើញ

ក្ខណៈជាប់ក៏បែក្សលក្ខ គឺក្បូរប្រៀបសាវព្រឹយ ព្រះធាតុមកដ្ឋួបជុំប្រមូលបូល ទុក្ខំក្បែកិត្តផ្អើរឈាបនក្កិ ជដ៏កម្លោងការសុខទុក្ខនោះស្រេច ហើយក៏ភ្ញាក់ញ្ញៀ :

ស្នួលបើនធាតុយកទៅទុកក្តី ឬយកទៅកប់ក្តី កុំនោះសោតបាយកទៅបុកលបួសង្ឃគារក្តី ក៏បានអានិសង្ស នោះប្រសើរក្រៃពេកណាស់ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងទៅកាបុគ្គលស្រេចហើយក៏ត្រង់ :

ឆិ ១

ស្មើមពុំមានព្រះពុទ្ធដីការត្រាស់ទៅទៀតសោះ ព្រះហោត្រព្រះអង្គចង់ប្រោសសត្វឲ្យព្រះសាសនារបស់ព្រះអង្គនោះមានប្រដៅឲ្យបានសំរាកល្អក្នុងលោកនេះ

ន្ទ្រឯកំផ្ញើព្រះពុទ្ធរាំងពីបុរាណរៀងមក ស្រួលទៀត៖ ព្រះអង្គចង់ប្រកាសព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យគង់ជាក្រុមក្រោយ គ្រប់ ៥០០០ ព្រះសាសនា៖ ពាក្យប្រការខ្ញុំ ៧ ប្រការ៖

គឺវិបស្សនាធុរៈ ១ គន្ធធុរៈ ១ ឲ្យបានជាជីយ៉ាៈ យុះឃើញព្រះតែទៅ ហោត្រនុះឈ្មោះក្នុងបានជាព្រះអង្គចុះ៖ ស្មៀមទៅ ជាបើមានបីនះប័ណ្ណាប័យបាំងជុន ២៖

សារ៖ហើយមានអធិបតីសំរៀបយំនិងហោត្រថ្មី ៗ ហើយ យក៏ឆ្នាំយកហោត្រអង្គលេចធ្លឹះនោះមកក្រាបទូលព្រះអង្គ ៗ ក៏សំប្តេចក៏សេចក្តីទៅហោរាង អង្គខា៖

អង្គុយនោះឬជាក្តីផ្ទាំបរ្យេ មានព្រះមហាសារិបុត្តជាដើម ជាម្ចាស់កុមារសំគ្គុ មានព្រះឧទ្ធពិសិដ្ឋសារលាជាដើម ឬពិតសង្ឃូពួដឿង ឬពួកភិក្ខុមានសេចក្តីសំរៀបយំនិងព្រះមហាក្សត្រ៖

សង្ឃដែលនៅក្នុងរាជមិព្រះមហាកស្សបថេរនោះឡើង ក្នុះបោរាណក្ដីឡើងបេក្ខាបានព្រះអនុរុទ្ធពិតរៈរៈ ក្បៀសក្នុងក្បួនក្នុងព្រះ ឬតែរពុំនូវឈ្មោះយើងខ្ញុំ ហារាសេចក្ដីសម្បៀលយកនិងនោះ

សេះផ្ទៃកោវិទ ព្រះអានន្ទអង្គប៉ុលព្រះមហាកាស ព្រះថេរយសមើញពិតតៃវ្ពោធិសារ: ថៅដំណ្ដរីតេរ: គោជ័រគឺរថ្ងៃស្តុបនោះព្រះព្រំកិរិយាយ: ថែរពុំ

ទុំឈ្មោះយើងខ្ញុំហារណាសេចក្ដីខំបុគ្គិនិងព្រះអានន្ទពិ ការ(ទ្រង់ល័ក្ខណាការព្រះសារីបុត្រព្រះអានន្ទអរហន្តនោះ លុះព្រះ: អរហន្តល័យ(ប្រែងព្រះនិព្វានទៅឡើយ សត្វខ្ញុំបព្វជ្ជា:

ក្ដីអារកាចិត្តសារពិសព្រះអរហន្តបៀបជាឧបជ្ឈាយ៍ ទុំឥរបស្ពេលក្ដីពារសេចមហាក្សត្រព្វះរឹងសារដែលព្រះកន្លែង(គ្រ ព្រះអរហន្ត(ទ្រង់ល័របើនោះបុរះថេរបវិត្តិថែរពារក្លោ

៖ ពុកាពក្កុគាលបំភ្លឺរបោះយកបឿងក្ដីកោរបថ្ងៃបណ្ដុំដែលព្រះអរហន្តកើតព្រះអរហន្ត(ទ្រង់ល័យសេរីដែលអរអីល័យដែលបុគ្គលនោះ ថែរពុំនូវឈ្មោះអារាជាយើងខ្ញុំបសម្បៀលយកនិងព្រះ-

បវរការវេលាហើយពេលនេះ ពេលវេលានោះ ៖ ខ្ញុំទ្រង់ឥឡូវព្រះថេរៈយើងខ្ញុំបានមកបំប្រើ ក្រាបពុទ្ធបរិវារនោះ យើងខ្ញុំបានពុទ្ធដីកាឃើញព្រះមហាកស្សបត្ថេរ នោះហៅតាំងជាប្រធានព្រះពុទ្ធអង្គជា

១ថ្ងៃមនុស្ស ១ ឆ្នាំ ហោះហើរឡើងមេឃប្រាប់ទេវតាទាំងឡាយ នៅ ចំពោះមុខព្រះហរិព្រះអង្គទ្រង់ប្រើពួកភិក្ខុស ហោតៅទៅជាពុទ្ធ ផ្ទុះក្តាលយើងខ្ញុំបានក្រាប

ក្នុងកល ឱ្យព្រះអានន្ទសោតាបន្ននេះហើយពុំទាន់ស្រេចហើយ ខ្ញុំយល់សព្វពិត្ថន៍ទៀតព្រះអានន្ទសំដែងថាបានធ្លាប់ ស្ដាប់ទៅមើលព្រះអានន្ទ ៗ ពោលទៅថាយ ៗ ថា

ដើម្បីនឹងពិនិត្យនោះព្រះអានន្ទបានស្ដាប់ព្រះសុវណ្ណការពារ ថាខ្ញុំព្រះអង្គក្រាបទូលសារ ពីព្រះអានន្ទស្ដាប់សំដែង សេចក្ដីថាពុទ្ធដីកាព្រះមហាកស្សបត្ថេរ

ហោតាំងបំប្រើទៀតបើវាព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ពិត្ថន៍ នោះ ៗ ហើយ ហើយហៅទៅគាប់ពិតពាក្យសម្រេចដើម្បីព្រះពុទ្ធសម្ពុទ្ធ ៤ ប្រការគឺសម្បជញ្ញ

គតិ ១ ទិបស្សនាការគតិ ១ អគ្គិទម្មគតិ ១ បបាតគតិចុល្លស ១ ឬសេចក្ដីគតិទាំង ៤ ប្រការនេះ លោកក៏បានធ្វើប្រសើពេកណាស់ ឬពិតជាដើម្បីសំដែងព្រះសាស្តារាម :

ការធ្វើដើម្បីព្រះអង្គទ្រង់ត្រាប់ស្ដាប់សេចក្ដី: ហើយ ទើបព្រះអង្គមានព្រះពុទ្ធដីកាថា : ភិក្ខវេ : ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយអើយ ។ យោបនភិក្ខុសង្ឃ: ភិក្ខុណាៗ

នៅក្នុងព្រះសាសនានេះជាភិក្ខុនេះហើយពុំបានរៀន នៅព្រះវិបស្សនាព្រះកម្មដ្ឋាននេះទេ ឬភិក្ខុនោះសោ ធ្វើជាភិក្ខុក្រៅសំដែងបានដឹងដែលជាប្រសើរទៀត

ដ៏ជាភិក្ខុកណ្ដៀ ភិក្ខុទាំងឡាយហើយបានសិក្សារៀន ឲ្យកើតនូវបរនៅព្រះវិបស្សនាការទាំង ១០ ប្រការនេះសម្ដែ ង្គកម្មដ្ឋានទាំង ១០ ប្រការ ឬភិក្ខុនោះគឺជា :

ធុតង្គដ៏សសើរណា ៗ ភិក្ខុអ្នកមានបញ្ញាទៀត ដែលឃើញហើយភ្លឺដល់ប្រជ្ញាយកអង្គិលដ៏រាទរាណជាដើមពិត្រព្រមក្នុងក៏តែងនោះឡើង ឬអង្គិលដ៏គារបត្តិលធ្វើបរិស្សុទ្ធិ:

ភិ

ទាន ១០ ដងមិនស្មើនឹងអង្គុលីសង់សីលតែម្តងឡើយ បុគ្គលធ្វើអង្គុលីសង់សីលបរិសុទ្ធិទាន ១០ ដងមិនស្មើនឹងអង្គុលីសង់ភាវនាតែម្តងលោកឡើយ ព្រោះមានមហាផលច្រើន

ជាស្បៀងតាំងជីវិត សីលជាផ្លូវទៅកាន់ឋានព្រះ
និព្វាននេះឧបមា ភិក្ខុនេះ ហ្វូលភិក្ខុនីបព្វជិតបរិស័ទ
សង្ឃ័តិជាភិក្ខុនីជាសាមណេរី នោះម្លះជាទុតិ

ផ្លូវនាំមួយបុគ្គល ធ្វើអង្គុលីសង់សីលបរិសុទ្ធិទានការ
បុគ្គលឯណាលើសនៅក្នុងព្រះសាសនាឱ្យរញ្ជួតធាតុតិ
បរកើតជាបណ្ឌិតឬកើតក្តីជាបង្គឹមកើតក្តី នោះលុះតែ

ចនាជារធ្វើឋានស្រុកកែវឯកគីរព្រះនិព្វាន
នេះបើមានចិត្តប្រាថ្នានិងសួយកើតក្នុងបតិភាគ
ប្រកបដោយព្រះធម៌ស្មូតឯណាដើម្បីកើតព្រោះ

ញ្ញាកើតជាអ្នកប្រុស ផ្ទល់ឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនារុងរឿងបម្ភុះពេញធីជារអ្នកប្រុសស្រីព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏ធាតុតិ ឱ្យរស្មីរៀតលើរទានរៀងទេះដ៏បកៅគ្រឿងតាំងឆ្នាំ ៥ (ប្រ

ការះឡើងចានណាកំបុត្តិលក្ខសទាំង បុត្តិសដ្ឋាបទាំង ឬកិច្ចនោះក៏ជាគុណទ្រង់ល័យឡើងកិច្ចប្រក្តីនោះជាអង្គចានជព្រះពុទ្ធភ្ជាប ញ៉ុំសេចក្តីប្រាជ្ញាបរសខ្លួនដែរពិត ដោត

ផ្ទះអ្នកសកិច្ចក្នុងបញ្ញាឡើង មិព្រះមហាការ សព្វដែរជាក្នុងរៀង ក៏ជាគុណនោះ ហៅជាជម្ពូកិមារ : បញ្ចើងទិសារទាវដើរក្នុងផ្ទៃក្នុងម្លូលជាអ្នកទ្រ

បព្រឹទ្ធញ្ញសង្គ្របព្រះពុទ្ធវិធីអំពើប្រកាសរៀបម ក ព្រោះយោគព្រះពុទ្ធអំពើប្រកាសរៀបមកនោះជុំព្រះទៀ សារព្រះបន្តិ អក្តសាទអាក្តិ ព្រះអរហាន្តក្តិ ព្រះ :

អរហាន្តក្តិលោកនិងភាគឈានពោះលោកការ ភាជដម្បូជ ធើញលោកសំព្រះនៅអង្គឈានពោះ ៗវ័ម សលោកដែរបុះសង្ឃបត្តិញាណយោគផ្ទះ :

។កិច្ចទេ - អ្នកសកិច្ចក្នុងបញ្ញា បើអ្នកប្រាជ្ញសំឡុងក៏ព្រះនិព្វាន ទូលនិសារជំរើងណមពារការទាននេះឱ្យជាការឃុំបដូចជា ព្រះមហាការសព្វដែរនេះផ្ទះ ប័ពិតិត្តាព្វវ ឬព្រះធា

ដិ

កិះម្ពុំសាលកាលេហាំរយើរមានឮព្រះរាជ្ជពិការ ព្រះមហាករុណាបានរំឭះស្តេចទ្រង់ស័ស្លើរ ជល្ហាររន្ធុំសាំងដែលបុត្តលមានការខជាររាជការ្ពុំភ្ជលលើះរន្ធុំសាំងជ្ជ ចេ្ទះយោង

ពុំឃ្មូនសើ្បីងើ្ខស្តេចក្រាបទូលព្រះន័ង្គមាន បុនដ្ឋា ។ ករេន្តុករកៅទ៑ : ប័ពិតិព្រះន័មានបុនន័រាងំអ្នះ ឬយើង៉ត្វុំមក្នុំរង្សៀ ក្នុងនោះនៅមានសុំជ្រៀយ

និងរន្ធុំសាំងជ្ជតិឡើងនេះឲ្យទ្រៀពេត្តិសាររះ បុត្តិ សឡ្មះនាំករគ៍ហ្វុលយកនោះ៍ត្បតោលទៅ បុត្តិលឡ្មះគ្នុំ ក្នុងដែលចំយកនៅន័កតោលទៅ បុត្តិលឡ្មះ :

សៀបន្តត្តុំបន្ទាំពិះថេះដាក់ការតែជ្ជនដនាន ដើ ឆានប្អូបកាំង្គិ៍ អង្គៀយបុត្តិលសត្វាក្រុំបស្រេច ជើ ឪបុំថ្ពុងបុតោ្នះជោតពីង្គ្តតារើ មិត្តិលស្ត :

កិះសៃរង្ឃឹ ពារ៍ពៃហានន៍ងីងទុនព្រះឧិណាស្រាឡ ៦ ព្រះររន្ធុំឪ្យ សើង៍រាព្រះមាពិករាជើប ពារ៍ពនិងងុន ព្រះមហាករុណាសេរ្តៀដ្ធរ ១ ព្រះអង្គរាព្រះររន្ធុំងង្ហុំ ជើប ពារ៍ពៃ :

ៗ ៗ ដេះ ករ ស្ត្រី ករ នរ នារ ហើយ នរ យោភិ នោះ ទាន ១ អ្នក ដើម្បី តក៏ តក៏ ដេះ បុត្រ លា ដែល ទាន ក៏ ផ្ទាលិល ៤ ។ នោះ ទាន ២ អ្នក គុំ នោះ លោក តក៏ ដេះ រ ក ក្មេង ប្រុះ នោះ ទាន ១ អ្នក

ក្មុំ ផ្ទុំ ព្វើង នេះ ពេញ ព្យេង ក្នុង ក៏ ហើយ ។ ដើម្បី
លុត ព្វើង ដេះ នាទុំ កាល បុរ ដេះ នាទុំ នោះ
នៅ ហារ ។ បើ ឲ្យ នារ ខ្ញុំ ប៉ុន្មាន (ស្រី) នោះ ២

ក្មេង នោះ ស្ទុះ ជា លើ ម្នែរ ដ៏ ដែរ ហារ នក ក្បៀន ព្វើង ទាន ៖
មាន នារ នា ហើយ យោភិ និង អ្នក ក្តី កន្ធុំ ៤ អ្នក ប្រុស
អ្នក មេ ក្ដី ពារ សាក់ ន្ទុំ ផ្ទុំ ។ ល្បៀ ក៏ ល ពា ក៏ ស (ស្រី) ឡ

៣ ដុំ ឃ ដើម្បី ប្រុំ លា សេជ ពាក្យ ពិ ល្មុន្ទ ការ មក
ក្មេង ដែល ដុំ ពិ នោះ ៣ ដ៏ ។ ប្រុះ ដុំ ដេះ នាទុំ ៖
អ្នក ខ្ញុំ ប្រុរ សារ (ស្រី) ខ្លួន ខ្ញុំ ក៏ ទៀត ក៏ ខ្ញុំ ៖

ស្មៀ ស ដី ព្វៀ ន ផ្ទុរ ។ បើ ឲ្យ អ្នក នរ នា ហើយ យោភិ និង អ្នក ក្តី កន្ធុំ ៤ អ្នក កុំ ក្បូន នៅ លំ ទាន មុក បុត្រ ល ដ៏ ល ដ៏ ដែរ ហារ នៅ ប្ដី នោះ ទាន ខាង រ ទុំ យោភិ សាក

ធូ

សុះដល់នៅដលបង្អៀកក្លែងម្ខាងនោះឃើញជើងភ្នំធៀបភ្នំវង្សក្បួរជើងដ៏ច្រើននៅឥន្ទគីរីពោរៈមាន ៣ ដងជើងជើងជាវរិទ្ធិមោរៈមាន ៣ ដងស្រែងជើងលើកក្រសុទ្ធ ហ្វូងនោះ ៖

ដាក់លើរក្តីកីរក្តុល ឬលេចលំត្អួនបង់ផ្អូន ត្ថនទៅស្រៀប្រមះត្រួតទ្ធិបភ្នំក្បួរការន្តស្នេះទ្រុយនៅត្នូ ហោះនោះរ័លវេជ្ជត្ថនឱឃ្ស ៗ សព្វវេជ្ជនោះ

វេជ្ជនោះឃ្មៀង ៗ នៅហោង ៖ កិច្ច ៖ ឬពិ កព្រះជ័ទ្រង់យល់ដ័ប្រលើរហ៊ុះលើ ឬបិត្តុលត្នូកៈ ស៊ើទ្ធិកាត៌ពិភ្នំវង្សក្អូកើគីព្រៃសារស្ទ័ទ្ធើង ៖

ខេមរពោលមកនេះ ជាការស្នូព្រួបប្តុំទ្រួបត្រួច ទេរព្រះនេត្រ ៗ សង្ឃមហានាគ ៖ ឬបិត្តុលត្នូកៈសើទ្ធិការ១ សដែលកៅពិគិតគិនិងធ្វើរលោបន្ទាកាដដលស

ត្នាមាញបីកោរ៍បលពេលេ ៗ កុំមានត្នលត្នលស្នាមរនោះពៀវស្ទុដលដ៏ទាត្តុពន្ធា ៗ កិច្ចសន្លា ៖ បំពាត់ព្រះជាក្រែរ ឬលោបន្ទាកាដក្នុងព្រះពុទ្ធសាស្នារព្រះអរហន្តាកំហ្វះនោះ ៖

និះ ត្រើ យើងជាការ ហើយ ព្រមពុទ្ធបរិក្ខារ ព្រះពុទ្ធអង្គ ស្ដីឲ្យ យករៀបចំ ក្រោកឡើង ដ៏ជាពុទ្ធការ ក្រាបទូលព្រះ ... ដ៏លើ ... សង្ឃ អាចារ្យ ... ស្រី ... សង្ឃ

ដ៏ប្រសើរហើយ ឬព្រះពុទ្ធសាសនា ព្រះពុទ្ធអង្គ ប្រពៃ ... ព្រះពុទ្ធសាសនា ព្រះពុទ្ធ ២០ ព្រះអង្គ ហើយ កាល ហើយនោះ ... ក្រុង ... ហើយ ...

សសត្វ ... ឆ្នាំ ... ក៏ហើយ ... ព្រះ ... ឆ្នាំ ... ក៏ ...

លើ ... ព្រះភិក្ខុសង្ឃ ប្រកាសហើយ ... ព្រះ ... នោះ

... ព្រះភិក្ខុ ... អង្គ ... ព្រះ ... ។ អ្នក ... អ្នក ...

ទេះសេបងឡើត ដ៏ង៉ំរកំការបដ្ឋុំលផ្សិតនេះ ព្រោះពាក់ប្រដៅរ៍ បស់ព្រហ្មជាតិគ្រិមស្ដេក ៦ ជាង្គរ៉ង់ង្ការ ព្រះដ៏ពារង្គំថដារពោក់ប្រដៅរ៍ បល់ង៍ ជាតុតនេះតុំនួ ជើង្គបដ្ឋុំលា

ញុំបណ្ដូរ ៣៨ ព័ស្សា កាលដើរបដ្ឋុលឆ្នាំបណ្ដូ យ ៣៨ ចុំមានបើរក្រាស្បូរដ៏ង៉មានបន្ទលឃព្រះ វិជាការបំផ្លុ កាលដើរបន្ទលសន្ធ្យព្រះចុំមាន:

ទើរ ប្តូលតុំភ្ញុំពុះជាដ៏ង៉ង្ការ ដ៏ងជឿរញ៉ើរកាក្តុញ្ញ វិជឹញ៉ើរនៃរលេដក្តិកាក្តុញ្ញុំភ្ញុំបណ្ដូរភ្ញុំផ្គង់ង្គរាកិមៅរើរ ព្រះនឹម្ហយ្យសត្វ្យដ៏ងសម្ពុទ្ធិសត្វ្យដ៍ផ្ទង់នៅវេលើ

លបរឹស្ដុធ្ធិប្រព្យេបរិប្ដរ ខៃរ្សឹប្សខំញុខឿត ព្រះភិក្ខុលបាងក្តិ សម្ពុទ្ធិសត្វ្យដ៏ង៉ំ ក្តិខៃសាងប្តុឡូម ណេះ ឆ្នាំដ៏ងំក្តុំបណ្ដូរបុដាររិទ្ធិដឹះធំពោរះដ៏លតុំនំ

មានមាតាបិតាបដ៏ម ក៏ដ៏ង៉ង្ការង្គដលេងក្តិប្រដ្ឋរ៍បសត្វនាទីខែ ៧ បោរាង៍ ហៅតុំង្គដពោលមកនេះជើតុត៍ ជាតុតត្រូង់ខ្នុំពាក្យាតុដ៍លបរិក្តុសត្វ កិះសេង្ហិ ការយោះនុក្តិ:

ឬ បុត្តិយ ខ្លាំងសោះ បើរមាន ជីតែដែរ អសីទៅ កែនលប ដុំដុះ កើត្រូវបានរឿង ក៏អំនៅ ហ៊នលស៊ា នក្តិស្មូល មុត្តិយស រទៀតប្រើ បការក្តិប្រែ ព្រះពេល ពីយោ បក្ដី ពិដស

ក្ដែល

ព្រលឹង ដែលស្តុះ អ្នកមាន ពិនពំ ពុម្ពៀ ម៉រឯ ៈ មានទៅទីទៅ ររឆ្លើយ បើប៉ុន្តែ លស្រ្តី ក្រោលពៃ ក្នុងមាន ក្រុប្រប៉ ក្រុងពិជា ពិពិដើ្ង ឈារប្តី

ពិជតី ដុំតិព្រៀង ទៅសេស្តេចនោះ ។ សោបុត្តិសោ ឬ បុត្តិយនោះ ការឆ្លើយ កពោក ស្នូករកទៀយ ៈ យោធ្មីមាន ១ អ្នក ក៏តែង ឆ្លពិ ត្រូវបានប្ដី ៈ

នទ្វារក៏ ក៏ប្រែជា យោធ្មី ក៏ពិយាប្តុ ត្តិលមាន ទៅតីយ៉ាង ប៉ុន្តែប្រែ ពៀពិត ការបើ ៈ យោធ្មីមាន បើយោធ្មី ជិះមានដង ឬសេះ

ម្យ៉ាងយោធ្មីនោះ ប្រែជាបុត្តិ លជាអ្នក ក្រុងទៅព្រះស្ដេច កាលបើស្ដេច មានពិប មានអ្នក ប្លុះបុត្តិ ដើ្ង អ្នកជាអ្នក យោបកប្រ ពៃព្រះពិ ពោធិធជ

ឌួ

កាលបើបុគ្គលលោភការប្រាថ្នាព្រះនិព្វានបានហើយ ។ ឬមួយការព្រះអរហន្តសង្ឃទាំងឡាយនោះជាអរហន្តធ្វើជានិគ្គហៅ ព្រះពុទ្ធសាសនាព្រះលោកនាថមានព្រះជន្ម ៤ ព្រះជាតក

ព្រះអរិយសង្ឃបុគ្គលទាំង ៤ ព្រះអង្គ ៨ ព្រះអង្គធំគឺសង្ឃគឺយោធាជារៀងរាល់ព្រះកម្មរាល់ទិសបទនិ ពោលគឺបុគ្គលជាអ្នកសិក្សាគុណជាអ្នកពី

បតុនពោញ្ញ ។ កាលបើអង្គុយយើងឃើញព្រះង្គ ស្រាងហៀបុគ្គលនោះនៅមានសង្ឃគឺនៅនៀ ពិ សង្ឃឃើញវេរបៀបផ្លូវហៅអាពិបិទាន

ដែលសារខ្លះយើងដែលនៀកគឺមានក្រៀប ព្រះអង្គសង្ឃ ១ ក្រៀបយោគ្គ ១ ក្រៀបពេញដំឡើង តេជ្រើន ១ ព្រហ្មហ៍មានជ្រើនសើបឹងក្រះ

សើរនោះហោង ហើយឲ្យសាជាព្រះពុទ្ធរូបស្លូតមាន ១ ព្រះអង្គនេះ តើពុទ្ធមានផ្លូវអង្គុយដែលត្បិតបើកព្រះតេជបុណ្យព្រះសង្ឃនោះ មិនមានបៃដែលមិនគួរនិងមានទៀប

តីងិលសេ្តចអាកុំសេកធេះគេរិយ្យ ស្នុះក្បៀបបប់ទ្ធ្យការបញ្ចុំនិស្ស័យទ្រង់ផ្ទៃព្រះនៀវ្វ ឥតនឹងវិញ្ញាណសំដៀង ឥតចេលារយុះដួលអសនាវិញ្ញ ហើយលាចេារ ទេសព្រៃឯណ្តុះកើតដាវាវិស្វើ

ស្បុព្យួរសក្កុព្រលឹល ៤ ការក់ឃ្មុំបងខ្ញុំ៖ ជាបរិវារបោះប្រព្រៀវ មេអោវិជ្ជាភ្នៀបឬភ្នំបាច ព្រះខ្ញុំចេញក្នុងព្រះវិហារលប្បុំកេរព្រៃខ្ញុំកា

តិរិជរក់វោចកិរិយាវីរជ្ជ្រស្តុះ ខ្ញុំហើយព្រោ ងាការល្អុះ ហើរស័ស្យុរហើយសាលារ ហើយតើញ៖ ងាក់កិដជិះជាដ្រាវ ព្រៃរៀវកោះព្រោះហើរហើយ

ព្រោះដែរាធុំការជ្ញ ជើលហើយសាលាវរវិបុរគិ ជលវិជ្ជ ស្រុកុំលែក ការ៉ោះនិងឡាបរដ្ឋិខេល្អុះ ស្នូ ជាវិជ្ជ នឹងធ្វើរបក្តិបពិប្បូជវរជលព្រះខ្ញុំ

ភ្ញព្រះនាងមទ្រីព្រះលក្ខ ឋិតព្រៃខុំធ្វើរខ្ញុំវិត្តលព្រៀវការវំតីការបក្តិបពិប្បូជាវនិងឡាបរដ្ឋិខេល្អុះកោះហើយ កាលបើរសប្បុរសស្រះព្រឹហាកធ្វើដោយបុណ្យគិត្ត ៖

ចឹ

សព្វស់បការបរិវត្តមន្តចលែងបនេះ ម្នាក់ព្រះសាស្ត្រព្រះតំរាស់តនេះនិងទ្រង់ចស់សើរធម្មរសង្ខសំបឡៀបុត្រសម្នូវនោះស្មើរនិងវិរតិសំប ដែលបានដល់ឲ្យបង

ឝ្នុនេះស្មើរសម្នលនិងព្រះមិនព្រះពុទ្ធសំម្តេចព្រះ សព្វជាតិអ្នូវបរបរស្សៀ ។ បពិតនោមបកាបុត្រពិតឃុំត្ថ ស្មើរត្រូវសុខញ្ញាណទ្រង់ជ្រាបប្រយោជន៍ ។ វិតេក្តវិតក

ទា ។ បពិតព្រះអង្គមានបុណ្យវិសេសសំបឃាបន្ត វិចសព្វស់ការដែលបុត្រលបានដើរយាប់ទុក្ខប មោះទាបានដលអង្គសង្ឃអ្នកឈ្មោះបៀ ទុំះបារ

បុត្រលដឹកទៅក្រៅវ៉ាះ មៀ ពុំមានដើរបាយាប់ទុក្ខប នោះកើរបានតែមឃ្លៀមយាប់ពិត្តសដែរ ជាប: ព្រៃ ១ យាប់ពិត្តលនោះគឺមានតែព្រះ

វិត្តុសន្ត្រ ៤ អក្ខសំរាបនិងគ្នា ស្មុសពីះនាតិ បើមានបណ្ឌិតជាអ្នកដោះដិង គួរសំយកមកធ្វៀឡាតុំយកអាសុត្រ ទៅទូចនោះនោះនៅតបសំបស់សៀត ប្ញូរពីះ

ធាតុយកមកទុកធ្វើសព្វសក្ការលុះដល់បូក ឱ្យតាំងធ្វើការនោះតាំងទុកល្អបង្គំ ក៏ពុំមានសោះ ឃើញក៏ខ្ញុំក្សត្របរិវារតែព្រះពុទ្ធព្រះធម្មព្រះសង្ឃដ៏រ៉ង់ជុំជៀ៖
ពឹងមាន៖ធាតុដែងការក្សៀវក្រៀវរំពៃព្រះសា ស្នេហ៍ដារនោះក៏ខំ ឬបុត្តលប់ពួកនោះតាំងតា ដដល្អិះអង្គុលសង្ឃនោះយាងដារស្ដាប់៖
ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងឱ្យបានចិន្តាពីស្តួរមើង ខ្ញុំបានស្ដាប់ដង់ហោង ។ ព្រោះ ហ្វូលស្ដេចពិន្ទុ សាលដ៏ជាទុក្ខលក់ដល់នៅព្រះវិស្រស
ដោតុំបុណ្ណដំរីស្រមើរមើ ឬដល់ភក្តិសង ដែលមានធ្វើលាភបន្តកិច្ចសព្វសក្ការយោងក ក្ដួលង្ក្រុះសម្ពិមមហាករ ឬដល់នោះ
ក៏មានតែយោងកក្ខុលនេះ[illegible]មហាករព្រាណហោង ។ក៏ផ្ដើ ។ ទុះមែនពុំងដម្ដេចក៏មានតែយោងកក្ខុលង្ក្រុះព្រះអង្គយើង ខ្ញុំនៅមានសង្ឃដៃល្បែងទៀត៖

ចឿ

ហើយព្រះហោរាធិការបុត្តិសក្តិបណ្ឌិតឆ្នាំឆ្លូវនេះជារបស់ផុសមានសញ្ញាជើងជាក ក្នុងគុកព្រះនគ្គតាវៀប មិនមានជិតច្រាះជាក ក្រៅរាំជៀ ក្រុងព្រះនគ្គតាវៀបហើយ

ហើយមានជិតឆ្ពោះល៍ ត្រូវការតែរងិជគ្គ

ជាដ៏ធាតុពុទ្ធបំសីដែលជាយាងថ្ងៃឈ្មោះនោះ :

ម្នួកព្រះវិសាខាប្រសព្វឆ្នាំរំឡូភិក្ខុព្រះវិសាខា

នាកែវឆ្នាំ ៣ ថ្ងៃឈ្មោះគ្គិតែរងលអង្គសញ្ញប្រសើរៈ

ព្រះដ៏ធាតុពិតាទប្រជុំភិក្ខុសង្ឃរាប់ឆ្នាំកំពៀ ៤

ស្រួចរៀង៦បាភិក្ខុ កាលដែលមានបាក់ប្រជុំព្រម

បាះព្រះអង្គ ៣ រាជា មាពិតបមហាពាជទាន:

អង្គគឺភិក្ខុឆ្នាំបញ្ចប្ប ១២៤០ ស៊ុតកែវ ចំ :

ក្បួនចុះដើមឲ្យទៅព្រះ, ជាជិះមោក្ខ ក្នុងទំ:

បារិរគេត្រែ ចោរពីការន្ទរៈ កិះស្រេចជើញដ៏ធាតុពិទ្រង់ពុទ្ធបញ្ញាពិសារ សម្តិសបការកំពិកោស្សទោ និង៏ប្រែជាសេចក្តីធាបូសេចក្តីសុគ្គ រ៍នោះសព្វឆ្នាំបញ្ញារកុំពូជ

មិនមកនាំគ្នា ឲ្យយករបស់ព្រៀវតាការនាំគ្នា សម្គាល់សម្គាល់នោះហើយ ទោះកំព្លុំសង្ស័យក្នុងសម្ព័ន្ធឆោតក្ដី ឱ្យនាំមិត្តសង្កាត់ ក្ដីនោះធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។ ក្ដីនេះពុំមានសម្គាល់

សម្គាល់សម្គាល់ហើយ ឬ ការគ្នានោះក៏ពុំមាន ដាស់តែងហើយ ដែលពុំទ្រនោះហើយដើមចោទ ទាក់ទាំង ចំព្រះនេះ យោរកោ ជំនួយសាររហាង

បញ្ជាក់ព្រះរាជសេចក្ដីឱ្យសការពីរៀងឆោម ក្ដីសម្រើ ចំណូលក្នុងព្រះសាសនាគឺមកគិតធ្វើចោទសើ សារាចម្លងគ្រង យកសំយ៉ាប់ព្រះនី

ពាក់មិននឹងញ្ញាស នោះហើយ នោះណា ឬ ជំនាន់ក៏ដាក់បក់គិតធ្វើការពុំសមក្ដីការបាប ក្ដីសក្ដិ ក៏ពុំមាននឹងឡើងសង្ក្រានៈដល់ពិតៈ

ហើយ ហើយមានដិតពីនោះសោះសំព្រៀកអំបាំបួសហ្ម សណ្ដាប់ក្នៀបតោងគ្រឿងព្រះ បកដៃស្រឡះក៏គិត ពាក់តែបពាក់តែបដោយឡើង ព្រៀងវង្គក៏ទៀ

ខ
១ំ

៧ ថែហាពុំងន្ទេះមហាការជ ន័ងាត្ទុតិទ្រាប់ស័សើរចារដ្ឋនេះ ធាងដលពិជាឲ្យតុំម ៣ ចំនែក ចំនែក ១ ដលេចារៈហើយទិមាដ៏ផាក្រុងព្រៃរងៃលេតុំរ៉ុងព្រះ

ក្តុំឌៃប្រែ ឆ្នាំ ៣ ចំនែក ៧ ដលមានហើយ រីឯមាជុំជកក្តុំញ្ញា ដលកុំដ្ឋក្ក ដោងកុំដមានមា តាបីតាបាដើម គឺជាងដែលហើយមាន

បញ្ញានៅនេះ ចំនែកដលមានហើយនឹះ : ធ្មុំដលិប្បុតិលម្បូតា ដលកុំដទេវតាទាំង ៤ គឺ ឧប្បទេវតា ១ វិសុទ្ធិទេវតា ១ សម្មតិ

ទេវតា ១ ទេវទេវតា ១ ថែហាពុំងន្ទេះ ដើម្បីកិជាតុពសំដ្ឋេបកាដលប្រសើរហើយចំនែក គឺថៃ ៧ យាងនូន្ទេះ មហាការជព្រៃហោ

ជ ៧ រីន្ទេ បតិតិព្រះន័មានបុណ្យប្រសើរហើ ម្នុស្សលដែលមានជិតតិតពីបាទារតោរធារតោក្ខរជើរតែកុំជតុដព្រះរក្តុំឌៃប្រែ ពុំមានជើងឡៃប្រៀបវិតៃ តុដឆ្នាំ ជឹប

ណើរ ហើយព្រះអង្គទ្រង់សំដែងធម្មទានដល់ពពួកស្មើរ និងបុគ្គលដែលជឿ ក្នុងគុណសោភ្យាវិធីគុណ នោះហើយហែវត្តន្ធ ឈ្មោះយើងខ្ញុំបានទៅសំដែង យកទៅហើយ និង
ជំម្នឹកទាន ១ ជំម្នឹកសីល ១ ជំម្នឹក ភាវនា ១ ជំម្នឹកព្រះត្រៃសរណាគមន៍ ១ ឬជំម្នឹក កន្លំ ៤ ប្រការនេះតើជំម្នឹកឯណាទ្រ
ទ្រង់ជឿរទ្រៀងសម្ពាធសំដេចព្រះជិនស្រី ទ្រង់សំដែងព្រះយើងខ្ញុំបងប្អូនបោរាប ។ សម្ពុទ្ធ ។ ប ពិតិមហាការជ័យស្តេចប្រសើរជើអ្នក
បោងបោនពោធ្នុះមានប្រាជ្ញរព្រះធា ងស្រែវត្តរ ប្រព្ធរបរិបោធានមានប្រាជ្ញ ឲ្យ លោះសែបផ្តេងទាំងលោក ៗ អ្នកក្រាប
ទូលអំពីរនៅ បុគ្គលជឿទានសីលភាវនានិងភាគាននេះព្រះត្រៃសរណាគមន៍ ហើយវិធីការគុណដែកកាទៅជំម្នឹក គឺលេងក្តីជឿរតើងនិងផ្សៀងជំនឿយាំង

ចេ
១៧

ឈារ បតិពិម្ពមហាភាជន៍ទ្រុសមហាក្រុងប្រាបសោភ ១ = ភារងៀវភៅប្រកបរៀបស្តេចផ្តើជើរមាន ៣ យ៉ាង គឺជើរនោះស្តេចផ្តើប្រកបរៀបចេត្តសោភ្យាទ៍ប្រការ

ឬជើរផ្លុំស្តេចផ្តើកក្តីព្រហ្មមានជាប្រធាន គឺរុក្ខដែលបង្កើតនិះបញ្ចូនឆ្លងគាន់ផលនៅអ្នកមាន ពុទ្ធមានមាគោបីពោធិជើម ឬផលដែល

បញ្ចូនទៅផ្លុំនោះ មានស្តេចផ្តើជើរជាកិច ធ្វើនៃតែរនិងបានផលអ្នកមានផ្សព្វពិតិតែរធំ ឬអ្នកអ្នកឥន្ទ្រលបានខ្និងមិនបាននោះរៀបអំ

ឬជ្រៃធោះធ្នូនធោះស្រាលបំបស់សត្វ ១ ជើ រ ឬជរគុនលញ្ឆបរីវង្គគុនមានផ្លូកនៃកេទពោជ មន្តលស្ងួស្ពិដ៍ប្រសើរ ១ ឬជុំគ្និសោភ ១

ជើរបានព្វើកិច្ចលក្ខណ៍ផ្លុំគ្រាប់ បកប្រជុំធ្លុះផ្លុំ ការលំង្វៀដែលធ្លុះបានគិនិះផលបានផ្សៀ ៧ ផ្តើដ៍ ឈ្មោះបតិពិម្ពមហាភាជន៍ ឬផលទៀងនោះយើងគីតាគុណិស័ធើរភាការ

អន្តរាយដ៏ធំពេល ព្រះមហាបរិនិព្វានពីឆ្នាំបណ្ណាហារ ៤ ពុទ្ធកាលលើពីឆ្នាំ ២ នេះជាពោធិប្រាកដក្នុងព្រះសាសនាចាស់ពុទ្ធមានជងបរបង់គោព្រះពុទ្ធទីព្រះធម្មនេះ ៖

៨៤០០០ ឆ្នាំ បើពុំទាន់ឈ្មោះមានបរិសុទ្ធិ ក្នុងសំណើរជាបើ ឬផ្ទាល់ពីជាកុសលហើយ មាន ធ្វើបត្តិដលកុសលធំ ៗ បើបានធ្វើ ៖

រឹតតែរំពុកដលលសម្ពបរទ័ព្វគ្រិនលើជមានដ លង្គ្រលើរឬទេទពោកកាលពីឆ្នាំបណ្ណាមានទៅ ៖ ព្រះធម្ម ២ ពាន់ ១ បពាន់ កាលសារ៉ាក់

លែងប្រជារាប់ររានភាគសាសនាធម៌នៃ ជាកាលឈ្មោះ ខ្សែស្នៀកាលពីនោះមានព្រះធម្ម ៖ ២ ពាន់ ១ បពាន់ បើសត្វពុំបាននាំខ្លួន

យកទៅបង្គុលសង្ឃើយ កាលនៅព្រះសាសនានឹងនឹងជាកាលនោះ ឬសារទក្តីកាលពីនោះមានព្រះធម្ម ២ ពាន់ ១ បពាន់ កាលបើសត្វលែងបងបរដលពុំនគ្រូរហោង

១៣

ន័យស្រមាំពី —— បើសម្ដេចថ្លៃជាប់ប្រដាប់ទិនបរនោការស្ដើ ក៏ថ្លែងជាប់ការស្ដើះ ៙ ពុទ្ធការបើពិនោះបានព្រះធម៌ ២ ៣ ព័ន្ធ ១ ប៉ព្រះពោធិ ការបើរសត្វលេប៉ ក៏សារ

ព្រះពុទ្ធរូបព្រះបរិយុំ អង្គុំលេហ៏ នោះព្រះកា ស្ដើរព្រះពុទ្ធសារស្ដើ ក៏ថ្លែងជាប់ការស្ដើះ ៗ ម៉ិពីពិមយ ការជប្ដួបើរក្នុងសីលនោះគឺបើរ ស្នើពុទ្ធប

ព្យាធិផ្ទង់ធមរនោពោការធរ កុំសិម្លាប់សត្វ ១ កុំស្ដេចប្រាក់ត្រាមៀ ១ កុំថ្មើរទៅព្រះទេវីកៀ ១ កុំក្រប៉ា ពីតៀ ១ កុំថែរបន្ទោស្មុរីកិច ម៉ោយ ១ កុំថ្មើ

ស្ហ៊ុជទេសារទេកាលេ ១ កុំជឿចកាំមរិចកុំប្រ ដាប់ទៅផ្ការកុំប្រជ ១ កុំដេកឬរអន្លុយក្នុងសិរសៃ នជ័ត្តះសើះប្រម៉ាន ១ ៗ ៙ បើរក្នុងការទកា

នោះគឺបើរធរកាប៉ានដ ស្លាប់ប្លាបការស្រឹបកុំតាពីទៅក្នុងកាលោកាំស្នុំប្រុជ ព្រះមានបរទិការថ្ពុក្នុងប្រាប្រ ការស្រឹស្លោម៉ិជិកលក្ខណជិតប្រពុទ្ធ ៙ លោកក៏រការប៉ាជ

[illegible] គុណព្រះរតនត្រ័យ គឺ [illegible] ព្រះត្រៃសរណាគមន៍ទាំង ៣ នោះ ព្រោះមាន[illegible]ដែលមានដល់[illegible]

សរណាគមន៍ហើយ មិនត្រូវធ្វើនូវឧបការ [illegible] ព្រោះជាតិ ជាអ្នកដែលមានដល់ព្រះត្រៃសរណាគមន៍

[illegible] ៣ យ៉ាង គឺ [illegible] បរិញ្ញា ១ បញ្ញាបរិញ្ញា ១ ជីវិតបរិញ្ញា ១ [illegible] ពីបុគ្គលដែលមានដល់

ព្រះត្រៃសរណា គឺ [illegible] នោះ [illegible] បុគ្គលនោះស្លាប់ក៏ដល់នូវ[illegible]

[illegible] ដោយបុគ្គល[illegible]នេះ [illegible] បើមាន[illegible]

ទ៩

ស្ម័យ ——— អត្ថិសត្វដែលអ្នកផ្ញើនោះដែលកាលអង្គុយដង្ហែ ស៊ីកប្ដីជាដែលព្រះកិលិព្វយ៉ាំទ័ក្នុងទុំដនោះតាប់បជីញ៉ាំញ្ញុំ ធ្វើដីប្ដីជាប្ដីនៅឆ្នាំសព្វប្រៀបនាកទ្រំពីដីការ

ខព្រះវត្តិបព្វៃ ឆ្នាំ ៣ ប្រការកាលធ្វើសព្វគ្រប់ កាលឡើងរាប់បរិកៀបវត្តុប ព្រៀបប្ដីជាឃ្លីវ៉ង់វត្តុប ដែលប្ដីជាព្រះវត្តលាវៃ្យ កាលប្ដីជាបើរ

ប្ដីជាស្រេចហើយនោះឡើយមុត្តិសម្ងាក់ដ៏ភ្លើតក្តុង គ្រឿងបងប៉ាក់សម្រុទ្ធី ដើរព្យុះបើងកន្លឹមគ្គ កាល៖ និដដើរពាក់ទំរង់ទោះបលនោះឡើយស្តីការវិន្នាស៖

ឋសម្បុរព្រះឥន្ទ្រ ឡេះដារ ។ ឥន្ទ្រស្ទឹកឯសម្បុ ឈាងខ្វេច្ឆិសម្បក្ខុសត្តិយោដ៏តសម្បលោជាទុក្ខំដម្បុំស យំ ៗ ជាសេបរិច្ឆេទ ក្នុងក្ខុស្សរក្ខិត្តិ ។ ប្ដីព្រះតោ៖

ភ្នំនេះការលតិព្រះឥន្ទ្រធ្លាដីកាងស្តេចឆុះមកធ្វើរលោបក្ខកិចដែលបីសាវ័បសលោកឃ្លោះ រការដិក្ខុឬត្តកិព្រះប្រាណសារបរបរាសាដក្រាព្វ ។ វិតេស្ដ៖ បតិតព្រះដ៏មាននិបុត្តបុ ៖

[illegible] ព្រះ [illegible]

ដែរ [illegible] ព្រះអង្គ ៗ [illegible] [illegible] នោះ [illegible] លោក [illegible] នោះ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] [illegible] ៗ [illegible]

[illegible]

ទ៍៨

រះបស់ពេរាជទាំងពេលរៀបទាំងបែបរាជ្យ ដ៏ឈ្មោះ ដើមកាន់ ដោយរកឯបារសំម្តេចព្រះឥន្ទ្រាធិរាជ ចោរមហាការដែលត្រូវយោង ។ ទើបម្តេច បពិត្រព្រះដ៏មានបុណ្យដ៏បរិបូរណ៍ក្រៃលែង ព្រះអង្គទ្រង់ស្តេចទ

ពិរៀបទ្រង់នេះ ព្រះអង្គប្រព្រះ ពុទ្ធសាស្នា យើងនេះ ។ នៅប្អូនអីនេះ យាំងពេញពេញចិត្តនេះ ៗ ទ្រង់ពេកក៏ត្រាស់យើង

ម្តុំបរនៅមានសប្តុរលើនៅលើនិងព្រះពុទ្ធសា សង្ឃសុ ៗ នៀងយកទៅនិងមានធ្វើយសាបង្គាប់ សព្វសព្ទទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះ ព្រះវង្សព្រះសាស្នាព្រះធាតុ

នៃអង្គដ៏លព្រះអង្គស្រុបព្រះអង្គយោងយោងយក អ៊ីចឹងនាយកព្រះយើងទាំងម៉ងយោង ៣ សម្តី បពិ ត្រុំការកាន់ព្រលយកព្រះរាជសណ្តានធ្វើប្រាប

ទ្រង់ព្រះពុទ្ធការការកាំស្រី កក្តុងនិងព្រះពុទ្ធដីការយកព្រៃតែរយ៉ាងនិក្ខុនាគិរីវិជារសារ យើញស្រួលក្រុងសារការនេះអែររីនេះធ្វើនៅពុំដីជំពុះពុំដីជាក្រុងប្រការ

ព្រះពុទ្ធ [illegible]

ព្រះ [illegible] ព្រះពុទ្ធ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ការក្ដីការទ្ធុះមានបុត្រនោះ វ៉ាតិកំពើបបុរមានបុត្រ នោះកុំឲ្យបែរកិច្ចត្រូវក៏ល័ក្ខិខេសើល ព្រះរាជ្ញស្ដីយល់ស្នងព្រះបិតុស្រើប បើបមានបេិត្តិលេខ្ទុះអិងីះរាជការអិព្រះគាស្សុះការត្ពុំន

មានរាក្ដុំស្ដីយល់ស្នូរមារល់ពារបោះទៅ បុមារ បុត្រនោះមកកិតតែរក្សុងបិត្តិជារិត្ថុនអញ្ញតម្រៀបលើរ អញ្ញការព្រះនិរាសព្រះកុំរសារពេទ្ធលាវពេញ

នះក្ដីបវាវព្រះនោកា រាញ្ញរិបព្រះព្រះរង្គស ពិធីបញ្ញុំក្ដុំពុតវិកាក្ដល់ក្ដបីជាតប័រំឬស្សូរ្គិពេញ តិតិ កាលបើរប័រសកុំពុតតិតប័រកិតក្ដុំពុតវៀ

បុមារបុត្រនោះទៅកំលែរបរក្សុំការសេពុះខាប កាលបើររវាងនោះដេជចិតតស្រេះកាលេខ្ទុះកិបការដេរវេន្ទុំ តិតិរខបុតិមានក្ដុរក្លែសេខុះដក្ដុំនាំរទេនេ

បុតរះលេខុះ៦៥ ៗ ខសារវៃក្ដេវព្រៃដេីពុមារពិរីការមានបុត្រទៅក្ដុនក្ដុំដៅបុរកតីរ នពុតិមានបុត្រ ១ សត្តបតិមានបុត្រ ១ អរគិមានបុត្រ ១ នាងខន្ធៀ បិតារ ១ នាង

ទី៧

សេនះតារ ១ រាស់រស្ដីតារ ១ ក្រុងជារ ៦ ម្នាក់បើរកបន្ទំទៅនក្ដីកាធរេត្ចូវ ដែលស្តាប់នោះឥតនេ ក្រុងជារ ៧ ម្នាក់បំពេញតែតើរ រាំរស្មោះបីះ របរ ពារ របរ តារ រាំងផ្ទះ ខ្សែ ម្នាក់

សើក្រុងផ្ដាកំលូបេរ៉ាកុ្ជែរ ដេ ក្រាំរ ម្នាក់ត្រូះអ៊ាំ កំលាំង ឃុំនាងក្រៀសមុទ្ធនីងបែរ ។ ចើត្រូវបីតារ (សោភិមាស ក្រាប់ទូរបៀសអោភិ ទៀបរវីរ សេះស្តី៖

ផ្គរមារាងសន្ធកិក្ដារ ក្លៀ ត្បូងសៅរ ។ ពារពីបិយ បុត្តិអាំ ។ ម្ចាស់អ្នកិដ៏រ ប្ដូរ ។ ស៊ែរ ដ៏រសេះ ក្ដីឃុំសៅរអំ ៖ ស្លូ រឿង សើរ ការលតៀវ យាំរ ទឹងតើរ ត្បៀ រាំង ។

ក្រាបយើងសើរទេលាះតៀវ នីងនៅទញតៀវ៖ ក៏ក្រាបយើងសើរ ដែរពុំវុំ ខ្ទះ ដើរ ក្រុះ យើងវ៉ែរ យើង ស្ដីរ ក្លួរ ក្រឡូរ បក់បម្លស ត្បូរ ដិន្ដ្លាំរ ក៏ ត្រូះ យ ទាំងនៅ

ដុតទេសបង់ចោលសៀត ស្ដុះ ធ៌ាំ ក្ដី ម្នាក់ និង ទីរ យើរ ធារតែ្ឝរ អំ បីតារ មាឆ្លាះ ទ្រុះ ខ្ទះ ដៀវ ចិត្តកំ ក្បៀរ សៅរ ត្រីរ បតិ ធារ ស្រែង ការ ត្បៀរ កំដាក់ ក្រាំរ ត្រូះ យកដុតទេស បក្សីបៀរ

យំសារនូវការឆ្ងើចពិលស្តុះដែលស្តុះចេះដលផ្ទុំឧបត្រៀប តាលទ្រូងដើមភ្លាំព្រួនរកខ្ទុះមកពិតជារកាំង៉ាទាររួសព្រះមើបដើមលើការលុប្ប ទៀងនោះដាក់លើរក្បិតភ្នុះរួសទុះ ៖

ដើមភ្លាំព្រួនយកភ្លើងមកដុតពៀរពិលក្ខ ទៀងនោះ ស្មះដ្ឋ ពិតចៅហ្វាយរឹក្សាឬរពិលក្ខុទៀង នោះហ៊ុំរបល់ប៉ុន្មើបហើយក៏ទេះតែរកខ្ទុះ ៖

មកបាបការក្តុំឱញញៀត បពិតពើព្ធ តិកក្សំប្រុះឬខេឱបុតិដែលមារក្សប្រកិតឈ្មោះឱ ក្ខុកិះនោះ ២ ថាកាលស្សូរហើរទៅពេញឋិតាមា

ចាបចៅដូនតានាស៊ុំទើកាស់ចុំប្រចៀ ដើ ច្ចុខេខបុតិនេះផ្សំកិបោះដុះមកពៀរនោះញ្ញទ្ធើ រ ច្ចូរ ជាស្រពាប់មកាលសុរក៏រាជាជាមិចល្លស ៖

ព្រលេងក្លឹងដាវ បពិត្រលោកតាលោកយាយអំពល់ខ្ញុំដើប លោកតាតាក្កឿងដុ ពិតោលមហារៈក្វលលោកៗ បេតារថៃកិលេង ខ្ញុំឆ្មូមព្រះដែនការក្នុងការក្សាយា ៕

ទិ
១៨

បំផុតហើយការរាយសព្វទាំងនោះនាងត្រាប់តាមពាក្យ ដើម្បីឲ្យស្ដាប់តាមទៅនាញទារ ដើម្បីអ្នកកុំខ្លោះ ៗ មានទៅរួបចំប្រសើរដើយហើយនិងបានចុះពិភាលស្និទ្ធហើយនោះក្រុងនេះជ

លហើយចុះពិភាលនេះគឺរហើយចុះពិចៀងក្បែ នហើយនេះដើរនាំតែដើម្បីនិងស្ដាប់ពាក្យរំលឹបច្បែក ក្នុងទៅបាននឹងនោះ៧ង ដើម្បីតែងក្រុមក្រោម

ស្នឿទៅទិញទារដុំពិចៀងដប្បំទុំព្រះយោង នុងនេះ ធម្មជាតិអ្នកនាំបាត្យប្រែតែលនិងចុះពិចៀង រាសិស្សនោះតៀបរាប់ដល់ព្រះស្រីបកោះអ្នក

ក ព្រះសង្ឃមកជាររផិតក្ដីលមិនក្លាយបិរមក ដុំតម្បៀរសាលារតែតការមកនេះក្មួយហើយទៅក្នុល ស្លូវ សំម្ដេចព្រះសារស្លូវត្រូវខដើររបាក់និកាល

ដើម្បីហើយធ្វើរតែទៅ បំពិតដើម្បីបុព្វការនោះយាត្រានិងបុតម្ដុំ ៦ អ្នកកាញុះ បើរពួតាកទៅក្រោមកុំម្លោះមកតិតដ្ឋានដើរបុននៀងដុំផ្ទុះដើរ កើនានពិធីនោះថែក

សេះមិត្រ ពោធិ ដើម្បីក្រុងក្រុមដោយក្រុងព្រហ្មទត្ត ឈ្មោះនៅការក្នុងសីម្ពុកាសី ស្ដេចព្រះអង្គមានបុណ្យឈ្មោះអង្គលង់នៅសី ស្ដេចព្រះអង្គមានបុណ្យ កាលណោះដើម្បីឃើញការ កុំប្រុងប្រយ័ត្នសិ

នរាកុំ ឃើញព្រះសិរីសារក្រាបបង្គំព្រះអង្គ ការទាំង៖ រឿងក្តីរឿងក្ដីនោះ៖ បរិយាព្រះអង្គមានបុណ្យ ងាយរម្យទុក្ខទុក្ខរាល់ព្យួរ ឈប់ដើម្បីរាជស្នាប

ក្តីស្មានសម្បូរ ហើយក្តី ហើយមានបរិសុទ្ធិ សម្លាការៗក្តីសិទ្ធិសៀវភៅស្លូតបង្ហាញស្រុប៖ ណាង៧ង ក្ដី កុំមានជិតក្តីការណោះជាកំណាត់

ទក្ខកុំលោកភិតពិតជំរឿន ហើយបុគ្គលលេ៖ គឺឈាមបន្តកិច្ចសង្គ្រោះនោះពេលរាជធ្វើបហាន៖ ណាក ដើម្បីក្រុងក្រុមព្រះព្រះអង្គការ ព្រះអង្គ

ភព្រះព្រហ្មក្រុងក្តុក្រុងសិស្ដេចទៀតក្រុងព្រះកោក្នុងដើសព្រះប្រាក្រិនណោះក្រៀនកិការ ស្រុងនាគដើលមានក្នុងព្រះសារសិរ្សព្រះរក្តុំណោះលោកនេ ៧ករកោ៖ នការ

ង
១៩

គោះឬស្សីស្ដេចព្រះសាស្ដាទាំងស្ដេចតាន់ស្ដាប់ពាក្យព្រាហ្មណ៍ព្រាប់បន្តូលសេចក្ដីស្នារ ដើម្បីព្រះវេស្សន្តរមានព្រះពុទ្ធដីកាថា ៖ នែព្រាហ្មណ៍ ៖ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ប្រសើរឲ្យឬបុត្រទាំងសព្វថ្ងៃ
ឲ្យអាត្មាអញ ដើរមាននឹងពិតថាសាស្ដារក្ដី ជាមាតាព្រៀងទីកំសើកបរាំងសព្វឱនាបទឹងយា បន្ទាប់ថាគឺជើរបន្ទាន់នូវតើង នោះហើយឬយាឡើង
ហើយយោងនូវស្ដេច ពីរឡើងលោចនោះ ១ សំ ព្រាប់រាំកត្រៀងអាសូរនោះ ហើយមានអ្នកជាំ យាត្តិ នោះឲ្យអ្នកមានផ្ញើអ្នកព្រៀបសាង
ត្រៀះជាញ្ញៀនឆ្លងដៅអ្នកប្រះឬង្គឡើងដង ដើម្បីឲ្យអ្នករាជនិយាក្ដីនោះឲ្យនោះសព្វត្រឹប គ្មានអាសូរការឬជានង្គះមានសំដ្ដេងក្ដី
កាំង្ហិសព្វមហាបន្តាលស្រាប ឲ្យជួបនូវមានក្ដីហើយបុត្រសពីស្នារ ពីសារនោះរាំងយស្ដេចកូនឲ្យព្រះពុទ្ធដីកាថែលស្ដេចក្នុងព្រោះដលនែព្រាហ្មណ៍ ៖ នែព្រាហ្មណ៍ ៗ

ឃ្លាលហេតុព្រះប្រឹង្យ ប្តូរសម្ពុកកុបតេរ៍ជាតិជ័យជ្ញើរការតែលោកតុព្វេខាប ផ្ទះមានព្រះនេះឲ្យព្រះព្រៃទៅផ្តួចរលស្តាប់តំណែលម្ចាស់ព្រះពុទ្ធសាស្នាឱ្យលប្ដូរាំងអែល

ធ្វើឱ្យមាហារ្យ៍រិទ្ធិនេះ ធ្នះអារ ។ តឹងឲ្យថ្ងៃ ស្តុះព្រះ សង្ឃារាម ២ ឬ ៣ ៤ ព្រះអង្គ ដើម្បីយកជ័យរៀបគ្រឿ ងប្រការ ស្នាគ្រឿងថ្លៃលោកកំពែងធានាការនៅ

ព្រះអង្គជាម្ចាស់ ១ ព្រះសង្ឃ ២ អរហន្ត ៣ ព្រះអង្គ ជាតិឲ្យអាហារគ្រឿងប្រការនោះ ១ គ្រឿងសំរាប់ឲ្យលោ កប្រការដល់ព្រះសាស្នានោះ ១ មហាព្រះអង្គ

ធម្មកិច្ចលោកមាគ្គការព្រះឲ្យអាហារនោតដែ ងការអ្នកសែនឲ្យការប្រមាណដោយគ្រឿងរឿយ ហើ យនោះពិតឲ្យលោកនិព្វានកំណត់ថ្ងៃ តែ

នោះជាអ្នកថ្លៃសែនថ្លៃព្រួតរបស់កាយឿយដើម្បីការដល្លាក់កំរឿងធ្លូអារព្រះ្យ ការតែគ្រឿងការនោះបេះទេត្វា ១ ទៀបនោះគឺឲ្យទៀវយកលោកព្រះ

[illegible] ហើយ [illegible]

[illegible] ដើម្បី [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] បញ្ចៀន [illegible] យកទៅ [illegible] ឱ្យធ្វើជា [illegible] យក [illegible] យក [illegible] យក [illegible]

[illegible] ក៏ [illegible] ព្រះ [illegible] ក៏ [illegible]

[illegible] ព្រះសាសនា [illegible] ។ [illegible] ព្រះ [illegible]

[illegible] ព្រះពុទ្ធដីការ យើងខ្ញុំក៏ [illegible] ព្រះពុទ្ធដីការ [illegible] ២ [illegible]

[illegible] យើងខ្ញុំ [illegible] ព្រះពុទ្ធដីការ [illegible] ព្រះ [illegible] ២ [illegible]

៦១

ព្រះអង្គយោងយកអរតិចិត្តនាងដែលមានអង្គទី នាងអង្គបព្រះសារីបុត្រ ៗ បរិព្រះយោបរិយាយ ។ សង្ខេបចិត្តបរិយាយអង្គមួយមានអង្គ ៤ នេះបនេរ

នាងអង្គបដង្គៀព្រះពុទ្ធសារីបុត្រព្រះពុទ្ធិយប្ប សីលសម្បុលសម្បុទ្ធជារសង្ខេប ការលាភ្ញុះជាត្ថ៍ពីនាង នៅបរម្ភិពិដាលសេម្ថនវាំ រុំនូវឈ្មោះនាមជាងឿ

សីលបើរមានប្រឿរមុំរុំរួងនោះ ២ អ្នកអរអ្នកជាតិដ្ឋ សង្ខេបវរកាព្យរយោដីសប្បិកាលព្រះនោះ បពិពិតបៀ ការស្សុរបរិយាកនុទាម្ហុកលោះអំណោយ ជារុរ្គ

ការព្រាបលើប្រើរំបស់ព្រះ ធម្មព្រះពុទ្ធទាំងពីសតិងជើរបញ្ចៀ ។ សព្វសព្វឋៃព្រះមានកាល ១ ថ្ងៃនោះសម្មាស្ហិព្រះ ឲ្យយកលោកក្តីក្រាបទូល ព្រះផ្ទព្រះពុទ្ធ

តិជារៈ សង្ខេប ៈ បពិតព្រះអង្គលោការាបោះ ម្ហូព្រះអង្គសារាទៅរកបញ្ចូសក្កិ អ្នកប្បនោះនាងដ្ឋបប្រោះនិងស្លុងជីវស័រ ១ មានប្រស្នកប៉ព្រះនោះ ២ បើមានទៅផ្ការនោះ

ដឹងរឿងបម្រាស ហើយស្ដេចក៏ត្រាស់ថាទេវាឯង ទៅក្នុងក៏ពោះស័ព្ទជាងសំក្ដិយ បើព្រះអង្គសោភាពបម្រើព្រះរាជហោរាឲ្យទ្រង់ព្រះអង្គសោភាពិចបញ្ចេញយកក្នុងក៏ឡើងបម្រុងព្រះ
ផ្ទែរ ។ បពិតតិតឿងព្ធព្រះអង្គព្រះបាទជាក់កាល្មែះ បើស្ដេចនាងទ្រង់ព្រះសង្ឃបពោកព្រាត់បែរព្រាប ទុំសក៏តឿងកើតស័ង មានក្នុងកំណ្ដែ ៗ ម្ដងបើ
ពុំយល់ឃើញ តើព្រះស្ដេចមានព្រះបុណ្យទូលសារ ដើរម្ចាស់ព្រាតពែបរ ជាងក្នុងសំប៉ែញច្នូលអ្នកដេញ នៅបញ្ចេញយកក្នុងកំបរកំប៉េយើងនាំបរិវារ យើង
និងឱ្យកុំបងសល្អកញ្ញពេរជិតឬអ្នកប្រាជ្ញះ ជ័តាងនាងទ្រង់ យើងឲ្យយោវាន ។ បពិតតិតឿងលុះងសម្ដែង ះ ព្រានយើងតឿងសល្អតព្រាវាងក្រោង កុំខ្ញុំព្រះសិរិងសោ
សើកព្រះបាទ្ទរ ព្រាបព្រះបង្គំបយព្រះអង្គសព្រាសនៅបាភ្នកំកាល់ការភ្នំតក្រែកំបែរ លុះស្ដេចអង្គកាត់ដើរទៅដល់ឆ្អឹងដំណើរបស់ព្រះជាន្ត្រស ធោកពៅងកាល្មែរ ដើរ

ការបើកជាអរក្នុងយើង ហើយទ្រង់ទៅនៅក្នុងអង្គុងនោះ ស្រេចហើយ៣តឹងជឹតជាយប្រព្រៃ ស្រេចហើយថ្ងៃ ហើញ ការតក្នុសជាសង្ឃបោរាបដើម្បីយដ៏រាបបញ្ញត្តិក្នុងព្រះ

កាលសោកយាប៉មកនោះឯង បំពិតពិហ្វ៉ុញ ផ្ញើរការហ៊្ញុរបើរង្ស៊ើរ សៀលសុះហើញលោកដំរុល ង៍យាព្រែរ ញុះដ្យមាត្ញារនៅងសព្វាម៉ែង៖

ទី២ មន្ត្រីស្ទុណាក្នុរការឡើរពួស្ទុណាក្នុរកំពាំពិ បញ្ចូរនៅព្រែចព្រៃងការភិរឡូប នៅព្រះការឡើរបែកព្រ្ម៉ាត ភាតុជីងតសំការក្នុងខ្ទុងនោះនោះឯងឃ្មុំពោង៖

នៅនោះឯងហោង ។ បំពិតពិជៀឬព្រះបន្ទូលគិត ម្លូប ១០ព្រះអង្គទទ់ទាញ្ញូនោះស្ដេចជឹមុនយកវិពើប ក្នុំបរំពុទ្ធលុះស្ដេចជឹមុនយកប្លែងជឹងស្ដេចដ៏

រីប្រើរ ពីរព្រះជាទ្ធក័ពោធិ៍សព្វដែលស្ទាបការឡើរ ហើញព្រះអង្គស្ដេចយាងទ្ងលនៅន្ធើរទ្វម៉ង្គម៉ាំស្ដេសថៃឡស្ដេចដឹប្បនោះ បំពិតជៀងពីស្លៀប្រភាក់យំពុងផ្ទាំ ៧

កាលទៀរបើរង្គាននៅឃើញព្រះបរមត្ថក្ដីពុទ្ធលោកជំងឺមុខបរិក្ខារ្សៀរដើរជំរឿឆ្នាំ ២ ជុំក្បួរយកក្ដីពីឆ្នាំ ៧ មកដក់ក្ដីសំរៀបវត្ថុអារញ្ញចៀឡប់ក្ដីព្រះបរមត្ថក្ដីពុទ្ធការ

សព្រោះលោះសាមបាកាដៀព្រួលោកវ ៗ នៃ ទោះនិងបានសំរេចតសេចក្ដីចោទឲ្យញៀតការបើ របរសំបុក្ដីសួឯលោការបានជិក្ដីព្រះភ្នរ

និងទង់ជើរបុរាណយាបត្ត ហិត្ត គឺរជុំពិរទៀ ៥ អាស្រុបក្សៀរគ្រួវរកិរអ្នកក្ដីពោះឡើងភាព ៤ អ្នកមឿរជិញប្រសើរវិជ្ជាជ្ញាគ្រៀបៀ ។

ព្រះពុទ្ធជិកាកដែលសំរេច្ឆ្ពីបកពោះឆ្នាំ ។ ឆ្នាំគឺម៉ឺឆ្នាំ ២ គឺរអង្គព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គ ល្លានទោះ ១ អង្គព្រះអានន្ទគឺរជំបាកើត

ពោះសាមបាកាដ ។ រាជ ៈ ចំពិតបាមបាកាដប្ដព្រះពុទ្ធឆ្នាំ ៣ ព្រះអង្គគឺរព្រះពុទ្ធសព្វ ១ ព្រះពុទ្ធវស្សាភិរ ១ ព្រះពុទ្ធសារមៀក្ដជើ ១ ឆ្នាំ ៣ ព្រះអង្គពោះបា

ន ព្រះជិនស្រី ហើយនព្រះពុទ្ធសាសនា ក៏ស្រីហើយនដ៏ចក្ខុះ ដើម្បីសព្វគ្រាំបញ្ញសែលមានសាស្ត្រាក៏មានព្រះអរហាត់ពីគ្រីបខណ្ឌះនោះប្រជុំគ្រាំគ្រួវបតិបមានធ្វើដ៏ដ្ឋ

៦៣

ព្រះសាសនាពីជាតិពីនោះក៏គួរនេះព្រោះព្រះ អរហន្តគុំបជម្ពូពៅអធិប្បតី ឯព្រះសាសនាព្រះអរហន្ត ឯសារៈគ្នុំយើងស្មើបរិម្មាវខន្ធធ្វសកាន្តព្រះ

និព្វានទៅហើយ ព្រះសាសនារុំនុក្តុំជាត្រ នៅត្រូវប្រធានឬព្រះសាសនានោះជិនគ្រាំបញ្ញ និ បធ្វើរយុនក្សិព្រឹទ្ធធ្វើអោយដ៏ដពោលសមកហើយ

នេះ មហាសោសាបន្ទុកឆ្នាំគានា ឲ្យនុំ ៗះ ៗះនេះសេចក្តីក៏ស្តីសព្វត្សតិ ។ ឆ្នាំ ១១ ។ ជបតើ រយុន្មេះ ឲ្យនុំ ៗះ ព្រះពុទ្ធសក្តិរាជព្រះសាសនា

កន្លងមុនទៅហើយមាន ២៤៨៤ ព្រះវស្សា ខែកន្លងទៅបាន ៣ ខែ ថ្ងៃកន្លងទៅបាន ១៣ ថ្ងៃ ក្នុងចំណុលនាខុំនុំខែទុតិយាសាឍ បន្ទប់នេះឆ្នាំឬមិនល្អលំកិខែទុតិយាបរាភាសាតី